

ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

โดย

นายพิสิฐ อัครอภิโกติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายธุรกิจ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

โดย

นายพิสิฐ อัครอภิโกติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายธุรกิจ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

PROBLEMS OF LAW ENFORCEMENT RELATING TO SECURITY
BUSINESS

BY

MR. PISIT AKKHARA-APHIPHOKHEE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER LAWS

BUSINESS LAW

FACULTY OF LAW

THAMMASAT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2019

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นายพิสิฐ อัครอภิโกศ

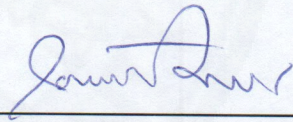
เรื่อง

ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2563

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พินัย ณ นคร)

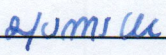
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร.นนทวัชร์ นวตระกูลพิสุทธิ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ดร.ภาณุมาศ สิทธิเวคิน)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร.มุนินทร์ พงศาปาน)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย
ชื่อผู้เขียน	นายพิสิฐ อัครอภิโกศ
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	กฎหมายธุรกิจ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร.นนทวัชร์ นวตระกูลพิสุทธิ์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

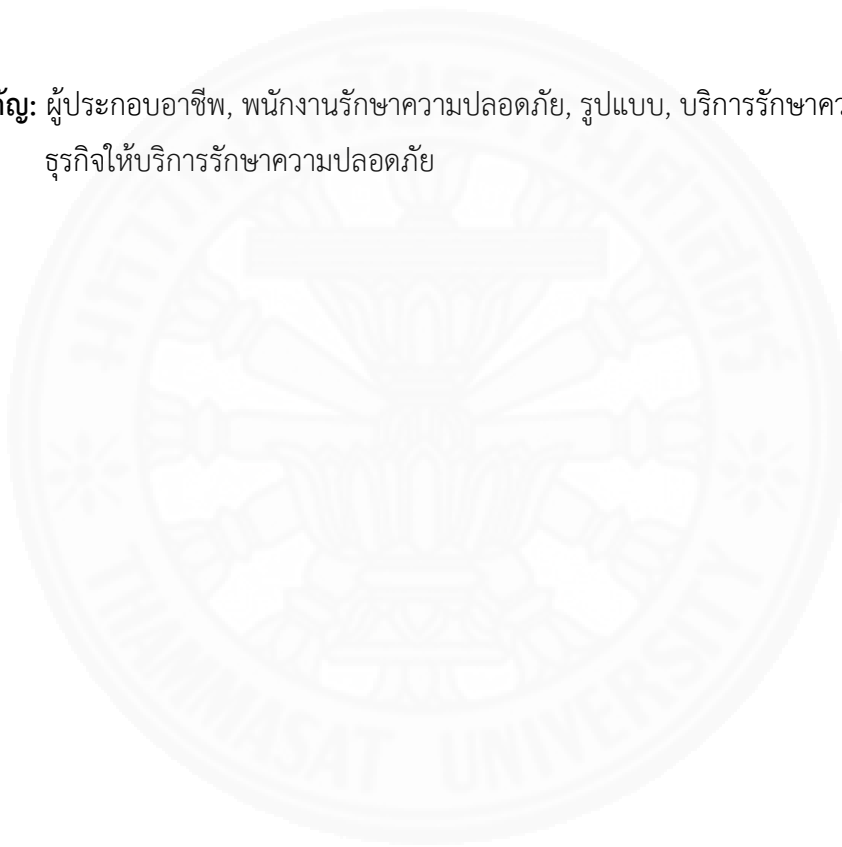
แม้ประเทศไทยมีกฎหมายที่รองรับในการควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนแล้วก็ตาม คือ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 แต่หลังจากที่ประกาศใช้ก็พบว่า กฎหมายฉบับดังกล่าว มีปัญหาและข้อจำกัดหลาย ๆ ประการ ผู้เขียนจึงมุ่งศึกษากฎหมายไทยฉบับนี้โดยนำมาเปรียบเทียบกับในต่างประเทศ ซึ่งผู้เขียนเลือกประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดยนำผลของการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยฉบับนี้ นำมาเป็นข้อมูลเพื่อแสวงหาแนวทางการแก้ไขสภาพปัญหาและประกอบการจัดทำข้อเสนอแนะ

จากการศึกษากฎหมายไทยฉบับนี้พบว่า ได้มุ่งเน้นควบคุมธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นหลัก และมีการกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยผ่านธุรกิจดังกล่าว นอกจากนี้เจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งเน้นควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยตามที่อยู่อาศัยและอาคารสถานที่เป็นสำคัญ เช่น อาคารสำนักงาน หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น และสำหรับอุปกรณ์ที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดนั้น จะมีเพียงอุปกรณ์การสื่อสารเท่านั้น ในขณะที่กฎหมายในต่างประเทศมีการควบคุมตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติหน้าที่ไปจนถึงระดับผู้ประกอบการธุรกิจ และครอบคลุมถึงผู้ประกอบการอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง รวมทั้งมีการกำหนดรูปแบบบริการอย่างชัดเจน ที่รองรับกับบริบทสังคมประเทศนั้น ๆ เช่น บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป บริการคุ้มกันแก่บุคคล บริการดูแลเงินสดและของมีค่าระหว่างการขนส่ง เป็นต้น รวมทั้งมีมาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ระหว่างให้บริการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างชัดเจนและเข้มงวด จึงเห็นว่า กฎหมายของไทยฉบับนี้ยังมีความไม่ครอบคลุมถึงรูปแบบบริการต่าง ๆ ตามที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงในทาง

ปฏิบัติ และไม่ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง และยังไม่มี ความชัดเจนและขาดมาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในระหว่างให้บริการรักษาความปลอดภัย

ด้วยเหตุดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ดังนั้น ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะให้แก้ไขกฎหมายไทยฉบับนี้ โดยทำให้เป็นกฎหมายกลางในการควบคุมบริการรักษาความปลอดภัย และกำหนดรูปแบบบริการให้ครอบคลุมตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ และครอบคลุมถึงผู้ประกอบการอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง รวมทั้งอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ และปรับปรุงแก้ไขส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้มีความทันสมัย และเป็นระบบมากยิ่งขึ้นต่อไป

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการอาชีพ, พนักงานรักษาความปลอดภัย, รูปแบบ, บริการรักษาความปลอดภัย, ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

Thesis Title	PROBLEMS OF LAW ENFORCEMENT RELATING TO SECURITY BUSINESS
Author	Mr. Pisit Akkhara-aphiphokhee
Degree	Master of Laws
Major Field/Faculty/University	Business Law Law Thammasat University
Thesis Advisor	Professor Dr. Nontawat Nawatrakulpisut
Academic Years	2019

ABSTRACT

Thailand's Business Security Act B.E. 2558 (2015) (The Act) supports private security services, but is hampered by a number of problems and limitations. An international comparative legal study was made of related laws in Singapore, the United Kingdom, and The Republic of South Africa. The goal was to use the comparative research data to provide solutions to ongoing weaknesses in The Act and propose suggestions for resolving them.

Results were that The Act mainly focuses on controlling security business services and supervising groups of career personnel as security guards through these businesses. In addition, the legal intent to control service categories for career personnel as security guards meant that focus was placed only on security services in residential and business premises such as office buildings and housing estates as well as only communication devices among devices required by the law. By comparison, regulations overseas provided controls applying to levels of security personnel and security service providers, covering employees who directly offer security services. These regulations make the format of private security services clear and compatible with practical contexts of each nation's society, including general security services, bodyguards, and cash and valuables in transit. Furthermore, strict rules clarified the equipment and weapons to be used during security services by security personnel. So

far, Thai law does not cover duties and different service categories occurring as part of practical experience; it also does not cover employees who directly offer security services. In addition, there is no clarification of uncontrolled equipment or weapons used during security services.

These issues lead to many subsequent problems. These findings suggest that Thailand should revise its current legislation, drafting a basic law to govern private security services and define a security service model to cover different services in practical use, covering employees who directly offer security services to private enterprises, including different equipment and weapons, as well as revising other pertinent sections. This law should be up-to-date, to help make supervising security businesses increasingly systematic.

Keywords: Career, Security guard, Category, Security service, Security business services.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยจากความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่งจากท่าน ศาสตราจารย์ ดร.นนทวัชร์ นวตระกูลพิสุทธิ์ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและแนวคิดแก่ผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด และท่านยังได้สละเวลาอันมีค่าในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำพาให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เขียนรู้สึกสำนึกในความเมตตาของท่านอาจารย์และขอขอบพระคุณท่าน อาจารย์เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พินัย ณ นคร และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ภาณุมาศ สิทธิเวคิน ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาทำการ สอบ พร้อมกับอ่านวิทยานิพนธ์ เพื่อให้คำแนะนำอันมีค่าทางวิชาการและความคิดเห็นอันเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้เขียนในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวอันเป็นที่รักของผู้เขียน บิดา มารดา และพี่ชายทุกคน ที่ คอยสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้เขียนมาโดยตลอดการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขากฎหมายธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่ผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณ ทุกท่าน แม้ไม่ได้เอ่ยนาม ซึ่งมีส่วนช่วยในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับจนเป็นผลสำเร็จ

สุดท้ายนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีประโยชน์แก่การศึกษาค้นคว้าของผู้ที่สนใจ ผู้เขียน ขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณของของผู้เขียนทุกท่าน แต่หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

นายพิสิฐ อัครอภิโกศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(12)
รายการสัญลักษณ์และคำย่อ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 สมมุติฐานของการศึกษา	13
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	14
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	14
1.5 วิธีการศึกษา	15
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
บทที่ 2 แนวคิด พัฒนาการ และรูปแบบของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	16
2.1 แนวคิดและ พัฒนาการเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	16
2.1.1 แนวคิดของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	16
2.1.2 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	18
2.1.2.1 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ	18

2.1.2.2 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย	22
2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	24
2.2.1 การให้บริการโดยธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	27
2.2.1.1 ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	28
(1) ความหมายของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	28
(2) รูปแบบบริการของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	30
2.2.1.2 การประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	37
(1) สถานะองค์กรของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	38
(2) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	39
2.2.1.3 การให้บริการรักษาความปลอดภัย	40
(1) หน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย	40
(2) พนักงานรักษาความปลอดภัย	41
(3) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	42
2.2.1.4 ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	43
(1) ความรับผิดชอบตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	44
(2) ความรับผิดชอบตามกฎหมายทั่วไป	44
2.2.2 การให้บริการโดยตรงของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	45
2.2.2.1 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ	46
(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล	46
(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล	46
2.2.2.2 บุคคลผู้ประกอบอาชีพให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรง	47
(1) นิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ	47
(2) การขออนุญาตประกอบอาชีพให้บริการรักษาความปลอดภัย	48
2.2.2.3 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรง	48

(1) หน้าที่ตามสัญญา	48
(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	49
2.2.2.4 ความรับผิดชอบของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง	49
(1) ความรับผิดชอบตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน	49
(2) ความรับผิดชอบตามกฎหมายทั่วไป	50
บทที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของต่างประเทศ	51
3.1 ประเทศสิงคโปร์	52
3.1.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	52
3.1.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	54
(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม	54
(2) การฝึกอบรม	56
(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต	59
3.1.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย	60
(1) หน้าที่ในการให้บริการ	60
(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	62
3.1.1.3 ความรับผิด	63
(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	63
(2) บทกำหนดโทษ	64
3.1.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	66
3.1.2.1 การให้บริการผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	66
(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	67
(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	69
(3) ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	71
3.1.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ	74
(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล	75

(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะนิติบุคคล	75
3.2 ประเทศสหราชอาณาจักร	75
3.2.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	76
3.2.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	77
(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม	78
(2) การฝึกอบรม	79
(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต	84
3.2.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย	86
(1) หน้าที่ในการให้บริการ	87
(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	90
3.2.1.3 ความรับผิด	90
(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	90
(2) บทกำหนดโทษ	91
3.2.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	92
3.2.2.1 การให้บริการผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	92
(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	94
(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	97
(3) ความรับผิดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	97
3.2.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ	99
(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล	100
(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะนิติบุคคล	101
3.3 ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้	102
3.3.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	102
3.3.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	104
(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม	105
(2) การฝึกอบรม	106
(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต	107

3.3.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย	108
(1) หน้าที่ในการให้บริการ	108
(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	109
3.3.1.3 ความรับผิดชอบ	113
(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	113
(2) บทกำหนดโทษ	115
3.3.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย	118
3.3.2.1 การให้บริการโดยผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	118
(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	119
(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	120
(3) ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย	125
3.3.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ	128
(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล	130
(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะนิติบุคคล	132
บทที่ 4 กฎหมายที่เกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของไทย	135
4.1 ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	136
4.1.1 การขออนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	137
4.1.2 หน้าที่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัย	138
4.1.2.1 หน้าที่ในการให้บริการ	138
4.1.2.2 หน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย	140
4.1.3 ความรับผิดชอบของธุรกิจรักษาความปลอดภัย	140
4.1.3.1 การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	140
4.1.3.2 บทกำหนดโทษ	141
4.2 พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	144
4.2.1 การขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	145

4.2.1.1 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม	145
4.2.1.2 การฝึกอบรม	146
4.2.1.3 กระบวนการยื่นขออนุญาต	147
4.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย	148
4.2.2.1 หน้าที่ในการให้บริการ	148
4.2.2.2 เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ	149
4.2.3 ความรับผิดชอบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	150
4.2.3.1 การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	150
4.2.3.2 บทกำหนดโทษ	150
บทที่ 5 วิเคราะห์ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย	152
5.1 ปัญหาความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่	152
5.2 ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย	157
5.3 ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย	160
5.4 ปัญหาของความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย	164
5.5 ปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับอนุญาต	172
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	192
6.1 บทสรุป	192
6.2 ข้อเสนอแนะ	197
บรรณานุกรม	238
ประวัติผู้เขียน	252

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ตารางลำดับของระดับตำแหน่งงานพนักงานรักษาความปลอดภัย (ประเทศ สิงคโปร์)	56
3.2 ตารางแผนภูมิในการขอรับใบอนุญาตแต่ละประเภท (ประเทศสหราชอาณาจักร)	83
3.3 ตารางสรุปการใช้ใบอนุญาต (ประเทศสหราชอาณาจักร)	84
5.1 ตารางแสดงการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจและพนักงานรักษาความปลอดภัยตาม กฎหมายไทยในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับกฎหมายในต่างประเทศ	171
6.1 ตารางสรุปการแก้ไขและเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	211

รายการสัญลักษณ์และคำย่อ

สัญลักษณ์/คำย่อ

คำเต็ม/คำจำกัดความ

PLRD

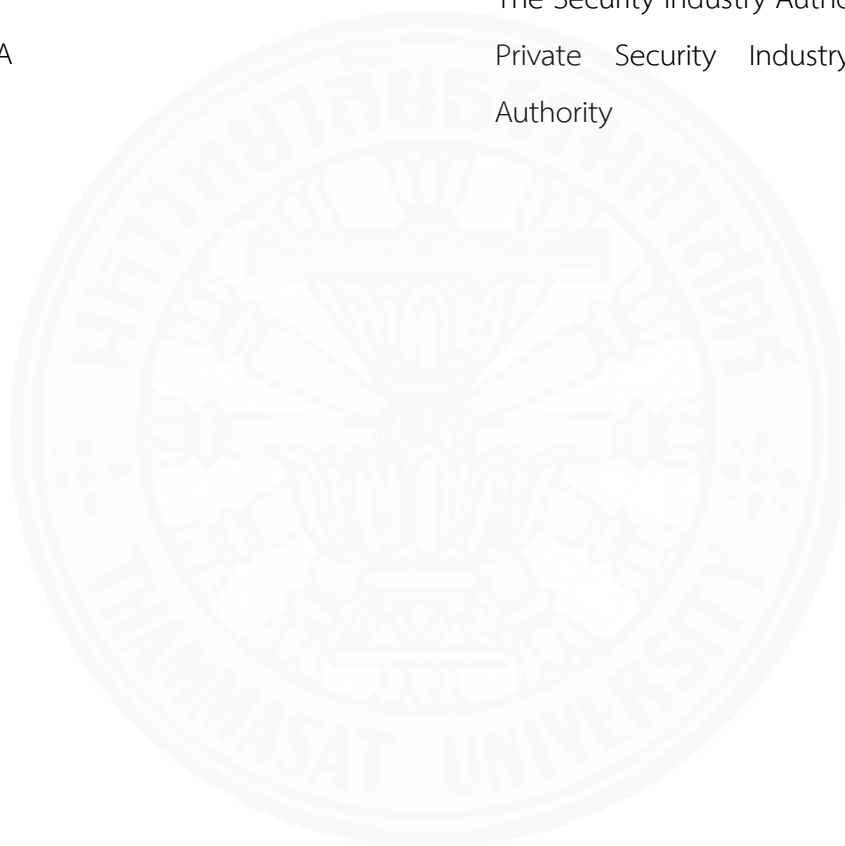
The Police Licensing and Regulatory
Department

SIA

The Security Industry Authority

PSIRA

Private Security Industry Regulatory
Authority

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่สังคมไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณจำนวนของประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของสังคม อันก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำของผู้คนในสังคม ผู้คนต่างดิ้นรนเพื่อหารายได้เพื่อต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี จึงทำให้ประชาชนบางกลุ่มหันมาประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายเพื่อต้องการมีรายได้ทางลัดไม่ว่าจะเป็น ค้าขายยาเสพติด เล่นการพนัน ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ อาชญากรรมในสังคมจึงเพิ่มขึ้นด้วยเหตุดังกล่าว ก่อปรกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำหน้าที่ป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชน มีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับปริมาณอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นและมีรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งภาครัฐเข้าไปส่งเสริมและดูแลน้อยมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะให้ภาคเอกชนเข้าไปจัดการด้านความปลอดภัยกันเอง ด้วยเหตุนี้ประชาชนและเจ้าของกิจการต่างตระหนักถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นแก่ชีวิตและทรัพย์สินของตน จึงมีความต้องการเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเองมากขึ้น การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยจึงได้เกิดขึ้นและมีความจำเป็นจากเหตุผลดังกล่าว

ด้วยเหตุที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงส่งผลให้อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อนและหลากหลายรูปแบบ ซึ่งนอกจากอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลแล้ว เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกาย การทำให้เสียทรัพย์ การกระทำความผิดทางเพศต่าง ๆ เป็นต้น ยังมีการก่ออาชญากรรมที่กระทำต่อกิจการร่วมด้วย เช่น การลักทรัพย์ในสถานประกอบการ การปล้นธนาคาร ร้านขายทองและรถขนเงินสด เป็นต้น จึงทำให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนโดยอาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ มีรูปแบบการปฏิบัติหน้าที่ที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับอาชญากรรมต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้รับบริการ หรือลูกค้า โดยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตที่ไม่ใช่ทำหน้าที่เพียงเป็นยาม ซึ่งรูปแบบของบริการดังกล่าวที่ปรากฏขึ้นในบริบทสังคมไทย ได้แก่¹ บริการรักษาความปลอดภัยในสถานที่อยู่อาศัยและ

¹ เอมอัชมา (รัตน์ริมจง) วัฒนบุรณนธ์, ความปลอดภัย (Safety), พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2548), น.4.

สถานประกอบการ บริการรักษาความปลอดภัยด้านการอำนวยความสะดวกและการจราจร บริการรักษาความปลอดภัยแก่บุคคล และบริการรักษาความปลอดภัยในการขนย้ายเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่า โดยผู้ให้บริการอาจจะเป็นผู้ประกอบการกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ บริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่นั้นมีหลากหลายรูปแบบ ทำให้บุคคลดังกล่าว จึงต้องมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณารูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ในต่างประเทศ พบว่ากฎหมายได้มีการจัดแบ่งรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน ครอบคลุมและรองรับกับรูปแบบบริการที่เกิดขึ้นในบริบทของสังคมประเทศนั้น ๆ โดยประเทศออสเตรเลีย รัฐควีนแลนด์ มีแบ่งแยกรูปแบบการทำหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยออกเป็น 3 รูปแบบ ประกอบด้วย ผู้คุ้มกันบุคคล (a bodyguard) ผู้ควบคุมฝูงชน (a crowd controller) และพนักงานรักษาความปลอดภัย (a security officer)² และสำหรับประเทศแคนาดา รัฐบริติชโคลัมเบีย มีแบ่งแยกรูปแบบการทำหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ บริการขนส่งสิ่งของมีค่าโดยรถหุ้มเกราะ (an armoured car guard service) และบริการรักษาความปลอดภัย (security guard service) โดยรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยนี้สามารถจำแนกตามลักษณะการทำหน้าที่ได้อีก 4 ประเภทย่อย ได้แก่ การดำเนินการลาดตระเวนหรือเฝ้าระวังทรัพย์สิน การดำเนินการคุ้มกันเป็นการส่วนตัว การดำเนินการให้บริการเพื่อป้องกันการสูญหายของทรัพย์สิน และการดำเนินการรักษาความปลอดภัยที่ประตูของสถานประกอบการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมและอนุญาตเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ เป็นต้น³ จะเห็นได้ว่าในต่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย ไม่เพียงแต่มีแบ่งแยกรูปแบบการให้บริการ แต่ยังมีการกำหนดหลักสูตรในการฝึกอบรมในการขอรับใบอนุญาตที่แตกต่างกันด้วย เพื่อทำให้มั่นใจว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่จะสามารถใช้ทักษะ ความรู้ความสามารถให้เหมาะสมกับหน้าที่งานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติ นอกจากนี้ ในการยื่นขอรับใบอนุญาตนั้น บุคคลดังกล่าวจะต้องรู้ว่ตนเองจะปฏิบัติหน้าที่บริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบใด ก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการยื่นขอรับใบอนุญาตในรูปแบบนั้น และในการใช้ใบอนุญาต หากได้รับใบอนุญาตรูปแบบหนึ่งแต่ปฏิบัติ

² Security Providers Act 1993

³ Security Services Act 2007

หน้าที่รักษาความปลอดภัยอีกรูปแบบหนึ่ง ก็อาจจะถูกพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตและได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

สำหรับประเทศไทยในระยะหลังเริ่มมีการตื่นตัวในเรื่องการให้บริการรักษาความปลอดภัย โดยเห็นว่าบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนอยู่เคียงคู่กับบริการของภาครัฐ จึงมีความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ และเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วงปี 2557 มีผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นและมีการแข่งขันสูง เนื่องจากการเจริญเติบโตของอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ได้แก่ อาคาร สำนักงาน คอนโด อพาร์ทเมนต์ หมู่บ้านจัดสรร ห้างสรรพสินค้า โดยอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่างมีการใช้บริการธุรกิจรักษาความปลอดภัยกันทั้งสิ้น เนื่องจากช่วยในการแบ่งเบาภาระ ลดค่าใช้จ่ายและลดเวลาบริหารจัดการด้านความปลอดภัย⁴ โดยผู้ประกอบการก็จะเป็นผู้ดำเนินการ รับจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยและวางระบบการรักษาความปลอดภัยในทุก ๆ ด้านให้แก่ผู้รับบริการตามความประสงค์ รวมทั้งธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้มีการนำอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยต่าง ๆ มาใช้ควบคู่กับการรักษาความปลอดภัย จึงทำให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจในการเข้ารับบริการ และผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีแนวโน้มเข้ามามีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานมากขึ้น⁵

แต่ในประเทศไทยขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายควบคุมธุรกิจและอาชีพประเภทนี้ ผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยจึงมีการจัดตั้งธุรกิจขึ้น ทั้งในรูปแบบที่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้สภาพการแข่งขันในทางธุรกิจด้านนี้ เป็นการแข่งขันกันแย่งลูกค้าโดยเน้นราคาถูกมากกว่าแต่ไม่เน้นคุณภาพของการให้บริการ เนื่องจากไม่มีมาตรการควบคุม สำหรับในส่วนของบุคคลผู้ประกอบการอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยให้กับธุรกิจด้านนี้ มีการจัดจ้างบุคคลให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้มาตรฐานและประพฤติปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม รวมถึงจ้างคนต่างด้าวมากขึ้น ซึ่งแรงงานราคาถูกกว่าคนไทย อีกทั้งมีอาชญากรรมแฝงตัวเข้ามาประกอบอาชีพนี้เป็นจำนวนมาก เพราะไม่มีมาตรการกำกับดูแลและคุณสมบัติในการคัดกรองบุคลากรเหล่านี้ก่อนเข้ารับทำงาน ดังนั้น ส่งผลให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง

⁴ สยามธุรกิจ, “ยุคทอง‘รปภ.-แจ๋ว’ค่าตัวพุ่ง แข่งเดือดชิงเค้ก 7 หมื่นล้าน/ตจว.เมินกรุงทำนาดีกว่า,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก http://www.southdeepoutlook.com/ShowAllDetails/detail_south_the_daily_news/93481.

⁵ Lenny Holden Area Manager Securitas Thailand, “In House vs Out-sourced Security,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.securitas.co.th/globalassets/thailand/files/in-house-vs-out-sourced-security---0715.pdf>.

แก่ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย และเกิดความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยต่อผู้รับบริการ

รัฐบาลไทยจึงเล็งเห็นว่าผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวยังคงไม่มีมาตรฐานในการให้บริการ และต้องการจัดระเบียบและยกระดับให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดต่อความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงได้มีการตรากฎหมายควบคุมธุรกิจและอาชีพดังกล่าว คือพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 ได้ประกาศใช้และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2559 เป็นต้นมา โดยมีสาระสำคัญเพื่อควบคุมกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้得有มาตรฐานเป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน และควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ธุรกิจด้านนี้ได้จัดจ้างให้得有มาตรฐานเช่นกันด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษากฎหมายของไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ จึงพบว่ากฎหมายของไทยมีข้อจำกัดหรือข้อบกพร่อง ความไม่ครอบคลุม ขาดความเป็นระบบ และปัญหาการบังคับใช้อยู่หลายประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก คือ การควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงบริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบอื่น ๆ ที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติของบริบทของสังคมไทย โดยกฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งเน้นควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามที่อยู่อาศัยและอาคารสถานที่ที่สำคัญเท่านั้น เช่น อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า คอนโด หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น แต่ในปัจจุบันอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ใช่เป็นเพียงแค่งานเฝ้าสถานที่ทั่วไปเท่านั้น แท้จริงแล้วในทางปฏิบัตินั้นยังคงมีรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่อยู่อีกหลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบบริการย่อมมีลักษณะหน้าที่และความสำคัญในตัวเอง ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การกำกับดูแลบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ของกฎหมายไทยฉบับนี้ จึงไม่ครอบคลุมกับรูปแบบบริการอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ขาดความเหมาะสม และไม่เป็นระบบอันเดียวกัน รวมทั้งไม่สามารถกำหนดกรอบขอบเขต และกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมการทำหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเอาไว้เป็นการเฉพาะได้

ประการที่สอง คือ ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย สืบเนื่องจากความ

ไม่ครอบคลุมของบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามปัญหาประการแรก ส่งผลให้บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต สามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบบริการ จึงไม่อาจทราบได้ว่าเลยว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม เชี่ยวชาญในบริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบใด และด้วยเหตุที่กฎหมายฉบับนี้แคบ และมีข้อจำกัดดังกล่าว ส่งผลให้กฎหมายฉบับนี้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมได้เพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น โดยไม่สามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้านให้ครอบคลุมแก่บริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติได้ และเมื่อพิจารณาจากมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่า เป็นเพียงการฝึกอบรมเสริมทักษะความรู้เบื้องต้นของงานบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่เท่านั้น⁶ โดยความเป็นจริงในทางปฏิบัติยังคงมีรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ อีกที่มีลักษณะงานและหน้าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และควรได้รับการฝึกอบรมเสริมทักษะพิเศษเฉพาะด้านที่จำเป็นมากกว่าฝึกอบรมทักษะเบื้องต้นดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ และได้ปฏิบัติงานในรูปแบบอื่น ๆ เช่น บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล จึงมีปัญหาคงคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน เพราะยังขาดความรู้ความสามารถและอาจไม่มีทักษะเฉพาะทางเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง แม้จะผ่านการฝึกอบรมตามที่กฎหมายกำหนดมาแล้วก็ตาม โดยปัญหาการฝึกอบรมถือเป็นประเด็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการยกระดับ

⁶ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย

- (1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย
- (3) การรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน
- (4) การเขียนรายงาน
- (5) การเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน
- (6) การติดต่อสื่อสาร
- (7) หลักการใช้กำลัง
- (8) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- (9) การจัดการจราจร
- (10) การฝึกภาคสนาม

มาตรฐานบริการรักษาความปลอดภัยของประเทศไทย นอกจากนี้ ถึงแม้ภายในบริษัทที่ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะมีการจัดอบรมเพิ่มเติมสำหรับพนักงานตนเองก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทราบได้ว่าการอบรมดังกล่าวมีมาตรฐานหรือไม่ ซึ่งการฝึกอบรมที่บริหารโดยบริษัททั้งหมดจะไม่มีกระบวนการในด้านระยะเวลา หรือเนื้อหาสาระและอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ควรได้รับการแก้ไข ทั้งนี้ หากได้รับการอบรมเสริมทักษะเฉพาะทางที่ถูกต้องย่อมเป็นสิ่งสำคัญต่อทุกคนที่ทำงานบริการรักษาความปลอดภัย และจะส่งผลให้สามารถใช้ทักษะและความรู้ความสามารถที่ถูกต้องในการทำงาน เพื่อที่จะให้บริการได้อย่างปลอดภัยและเพิ่มมาตรฐานของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

ประการที่สาม คือ ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ถูกจ้างโดยตรงจากผู้รับบริการ เพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในกิจการของผู้รับบริการ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ควบคุมเฉพาะบุคคลเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ซึ่งก็คือ ควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจรักษาความปลอดภัย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ควบคุมเฉพาะบุคคลที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยของธุรกิจรักษาความปลอดภัยเท่านั้น จึงทำให้บุคคลที่ประกอบอาชีพนี้แต่รับให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการสามารถประกอบอาชีพนี้ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ และด้วยข้อจำกัดของกฎหมายดังกล่าวจากการศึกษาสังคมไทยพบว่า ผู้รับบริการที่มักว่าจ้างบุคคลทั่วไปโดยตรงมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในกิจการของตนเอง และเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน คือ ผับ บาร์ สถานบันเทิง ซึ่งถือเป็นสถานบริการอย่างหนึ่ง โดยกิจการดังกล่าวจะว่าจ้างให้มาทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยภายในสถานบริการ และควบคุมการเข้าออกของสถานที่ เช่น การตรวจอายุตามบัตรประจำตัวประชาชนที่ผู้เข้าใช้บริการจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ การตรวจอาวุธก่อนเข้ามาภายในสถานที่ และควบคุมความปลอดภัยภายในสถานที่ จึงเห็นได้ว่าการทำหน้าที่งานของบุคคลดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งเช่นกัน มีความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิและกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายได้ง่าย และเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนโดยทั้งสิ้น แต่กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้ควบคุมให้ครอบคลุมถึงบุคคลดังกล่าวแต่อย่างใด จึงทำให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายรับจ้างให้บริการได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำ และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุมมาตรฐานของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยได้อย่างแท้จริง ถึงแม้ผู้รับบริการดังกล่าวจะสามารถกำกับและเลือกผู้รับจ้างได้เองก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้ให้ความสำคัญในการคัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ก่อนรับเข้าทำงาน จึงเห็นว่าสถานะและมาตรฐานของบุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยเหล่านี้ จึงไม่ต่างจากก่อนที่จะมีกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ ดังนั้น จึงควรหา

แนวทางควบคุมและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมกับปัญหาดังกล่าว อันจะก่อให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติงานและสามารถควบคุมทิศทางของการประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ลดปัญหาของความลักลั่นในทางปฏิบัติ รวมทั้งสร้างความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างปัญหาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งก็คือ ปัญหาของบุคคลทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานบันเทิงที่ทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายนักท่องเที่ยวที่เข้าไปใช้บริการ เช่น สถานบริการผับมาลินสกาย จังหวัดเชียงใหม่(เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2559)⁷ สถานบริการผับวอล์กิ้งสตรีท ในพัทยาใต้(เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2559)⁸ สถานบริการตำนานอีสาน ถนนพระรามสาม จังหวัดกรุงเทพมหานคร(เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2560)⁹ สถานบริการผับ 56 อารีน่า ถนนพระรามสาม กรุงเทพมหานคร(เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2561)¹⁰ และปัญหาของการมั่วสุมเสพยาเสพติดของวัยรุ่นและเยาวชนที่อายุไม่ถึง 20 ปีเข้ามาใช้บริการในสถานบันเทิง เช่น สถานบริการผับแซด ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร¹¹ สถานบริการนาซ่าผับ จังหวัดชลบุรี(เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2560)¹² เป็นต้น

⁷ MGR Online, “การ์ด” หรือ “กร่าง” บทเรียนร้านสองมาตรฐาน เน้นอภิสิทธิ์ดารา [มีคลิป],” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก <https://mgronline.com/live/detail/9590000118557>.

⁸ MGR Online, “พัทยาฉาวอีก! การ์ดบาร์วอล์กิ้งสตรีททำร้ายหนุ่มต่างชาติสลับกลางถนน,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก <https://mgronline.com/local/detail/9590000127090>.

⁹ Nation TV, “ร้องกองปราบถูกการ์ดย่านพระราม 3 รุมทำร้าย,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก <http://www.nationtv.tv/main/content/crime/378529947>.

¹⁰ ข่าวสด, “โดนรุมสู้ไม่ได้! วิ่งไปเอาปืนกราดยิงคู่รักกลางผับ “ลิตเติร์” ดับ เจ็บอีก 2 แฉเคยทำมาแล้ว,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_903405.

¹¹ ไทยรัฐออนไลน์, “ลุยตรวจผับ หน้าวัดบวรฯ ปลอ่ยต่ำกว่า 20 ใช้บริการ คั่นชั้น 2 เจอยาเสพติด,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก <http://www.thairath.co.th/content/932985>.

¹² ข่าวสด, “บุกจับผับดังศรีราชาปลอ่ยเด็กใช้บริการ ผงะ! นักเที่ยวเล่นยาเสพติดนับร้อยคน ทั่วทั้งผับ,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2562, จาก https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_403974.

ประการที่สี่ คือ ปัญหาความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยกฎหมายฉบับนี้มีเพียงกล่าวถึงเฉพาะอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับสื่อสารเท่านั้น ได้แก่ วิทยุสื่อสาร และโทรศัพท์ ตามที่ระบุในมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย¹³ โดยไม่ได้กล่าวถึงอุปกรณ์และอาวุธอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น กระบอง กุญแจมือ และปืน ซึ่งพกพากันอย่างแพร่หลายในงานบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ จะเห็นได้ว่าถึงแม้สิ่งดังกล่าว จะมีประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยก็ตาม แต่หากพกพาโดยไม่มี ความจำเป็น ย่อมมีความเสี่ยงที่จะนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องและเกิดอันตรายต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องมาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธอื่น ๆ แต่อย่างใด หรือกำหนดว่าสิ่งถือเป็นอุปกรณ์และอาวุธ จึงทำให้กฎหมายไทยฉบับนี้ขาดความชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ ซึ่งบริการรักษาความปลอดภัยบางรูปแบบอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพกพาอาวุธ แต่เนื่องจากกฎหมายไม่มีมาตรการควบคุม หรือกำหนดว่าสิ่งใดถือเป็นอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในการบริการรักษาความปลอดภัย อาจทำให้มีการพกพาอุปกรณ์และอาวุธโดยไม่จำเป็น ด้วยเหตุดังกล่าว จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธของบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้ ตัวอย่างปัญหาผู้ที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่พกพาอาวุธและมีการนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง เช่น สถานบริการผับบ้านกรู จังหวัดขอนแก่น บุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยหน้าผับพกพาอาวุธปืนขนาด 9 มม. บรรจุกระสุนสภาพพร้อมใช้ จำนวน 3 กระบอก (เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561)¹⁴ รถไฟฟ้าบีทีเอสสถานีสนามกีฬาแห่งชาติ จังหวัดกรุงเทพ บุคคลที่ทำหน้าที่รักษา

¹³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 26

บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย (4) จัดให้มีอุปกรณ์การสื่อสาร ที่ใช้ระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตใน ระหว่างปฏิบัติหน้าที่

¹⁴ ข้าวสด, "บุกรตรวจผับดังขอนแก่น ผงะ พบโจร 146 คน 'ต่ำสุดแค่ 14 ปี' อั้งฉิมวงอ้อ จ่อค้นอีกหลายแห่ง," สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2561, จาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_1077383.

ความปลอดภัยได้เอาปลายกระบองกระทุ้งไปที่หลัง เพื่อไล่ผู้พิการที่มานั่งขอทานบนสถานดังกล่าว (เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2558)¹⁵

ประการที่ห้า คือ ปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับอนุญาต ด้วยเหตุที่กฎหมายไทยฉบับนี้มีการกำหนดคุณสมบัติด้านตัวบุคคล โดยกำหนดอายุเริ่มต้นเอาไว้เพียงเท่านั้น และกำหนดเฉพาะบุคคลผู้มีสัญชาติไทย รวมทั้งกำหนดวุฒิการศึกษาที่ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะสำเร็จการศึกษา¹⁶ ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวยังคงไม่มีความเหมาะสมและเคร่งครัดจนเกินไป ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น โดยสำหรับคุณสมบัติตัวบุคคลด้านอายุที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดอายุเริ่มต้นไม่ต่ำกว่า 18 ปีเท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดอายุสูงสุดเอาไว้ จึงทำให้ในแต่ละบริษัทรักษาความปลอดภัยจะมีเกณฑ์จำกัดอายุสูงสุดที่รับจ้างแตกต่างกัน ส่งผลให้อาจมีการส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยที่มีอายุสูงจนเกินไป หรือมีสมรรถภาพที่ไม่เหมาะสมมาให้บริการแก่ผู้รับบริการได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามความประสงค์ของผู้รับบริการ และสำหรับคุณสมบัติด้านสัญชาติที่กำหนดเฉพาะบุคคลผู้มีสัญชาติไทยนั้น ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานของผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ในอนาคตอันใกล้ เนื่องจากอาชีพนี้ในปัจจุบันยังเป็นที่ต้องการต่อหลาย ๆ ภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่อยู่อาศัยและสถานประกอบการต่าง ๆ โดยการจำกัดคุณสมบัติด้านสัญชาติดังกล่าว ส่งผลให้แรงงานต่างด้าวที่ประกอบอาชีพนี้ประมาณอัตราร้อยละ 7-8 หายไปจากอาชีพนี้¹⁷ และด้วยเหตุที่ในปัจจุบันค่านิยมของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เลือกที่จะทำงานโดยใช้กำลังน้อยกว่า และมองว่าอาชีพนี้เป็นงานที่ภาพลักษณ์ไม่ดี ไม่นิยมทำ สภาพการทำงานไม่สะดวกสบาย ตลอดจนประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะผู้มีสัญชาติไทย ถือเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานอาชีพนี้ นอกจากนี้ สำหรับคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาที่กฎหมายได้กำหนดจะต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะสำเร็จการศึกษา กล่าวคือ ถือเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับที่วัดตามอายุของบุคคลที่ยื่นขออนุญาตประกอบอาชีพนี้ ทำให้

¹⁵ สำนักข่าวเอ็มไทย, “BTS แฉ หม่อมพิการไม่ยอมลงจากสถานี ยามแค่ขู่ ไม่มีทำร้ายร่างกาย” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2561, จาก <https://news.mthai.com/general-news/196701.html>.

¹⁶ คำสั่งคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 67/2559

¹⁷ ไทยพีบีเอส, “ธุรกิจรถปม.ไม่แฮปปี้พบบ.ใหม่ แค้จัดระเบียบแต่ไม่เท่าเทียม สร้างภาระ-เพิ่มค่าใช้จ่าย,” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2562, จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/250978>.

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาภาคบังคับในแต่ละคนจะไม่เท่ากัน เช่น หากสำเร็จการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2520 การศึกษาภาคบังคับที่ใช้ในขณะนั้นคือประถมศึกษาปีที่ 6¹⁸ หรือตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 การศึกษาภาคบังคับจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3¹⁹ อย่างไรก็ตาม การกำหนดวุฒิการศึกษาดังกล่าวเห็นว่า ไม่ตอบโจทย์หรือแก้ไขปัญหา ในมาตรฐานพนักงานรักษาความปลอดภัยของสังคมไทยตามที่ได้มีการคาดหวังเอาไว้ และยังคงส่งผลกระทบและเป็นการตัดโอกาสแก่ผู้ที่ของบุคคลผู้ที่มีการศึกษาน้อยในการเข้าสู่การประกอบอาชีพนี้อีกเป็นจำนวนมาก และอาจส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานของผู้ประกอบอาชีพนี้ในอนาคตอันใกล้เช่นกัน เนื่องจากแรงงานไทยในอาชีพนี้ส่วนหนึ่งเป็นแรงงานมาจากภาคเกษตรจากต่างจังหวัด ซึ่งจะเข้ามาประกอบอาชีพนี้เมื่อยังไม่ถึงฤดูการเพาะปลูก โดยจะเข้ามาประกอบอาชีพนี้เพื่อหารายได้เสริม²⁰ ซึ่งบุคคลเหล่านี้มักจะจบการศึกษาที่ไม่ได้สูง โดยอาจสำเร็จการศึกษาเพียงแค่ระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบกับผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป และสำเร็จการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น ส่วนบุคคลที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ประกอบอาชีพนี้จะมีเพียงร้อยละ 30²¹ รวมทั้งยังได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้านต้นทุนที่สูงขึ้น เพราะแรงงานไทยที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจำนวนลดลง จึงมีการแข่งขันชิงแรงงานค่อนข้างสูงขึ้น ทำให้ต้องเพิ่มค่าจ้าง เพื่อดึงดูดแรงงานไทยให้ทำงานต่อ และลดอัตราการลาออก อันส่งผลกระทบต่อผู้รับบริการที่จะแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามมาด้วย²² ด้วยเหตุดังกล่าวการกำหนดคุณสมบัติของตัวบุคคลในกฎหมายฉบับนี้ยังคงไม่มีความเหมาะสมและเคร่งครัดจนเกินไป จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณสมบัติอายุที่ไม่ตรงตามความประสงค์ของผู้รับบริการ และการกำหนดคุณสมบัติที่เคร่งครัดส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานของผู้ประกอบอาชีพนี้ได้ในอนาคตอันใกล้ จึงเห็นควรพิจารณาหาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว

¹⁸ แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2520 บังคับใช้วันที่ 1 มิถุนายน 2520.

¹⁹ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2546.

²⁰ Security TOP, “ความรู้สึกระท้อใจสำหรับ รปภ, ยาม บริษัทรปภ. บริษัทรักษาความปลอดภัย ตอนที่ 3,” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2562, จาก http://topsecue.com/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=45.

²¹ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 17.

²² พัชรศรี ว่องไชยกุล, “ผลพวงกฎหมายคุมรปภ. PCS อัดเบี่ยเลี้ยง ‘ยาม’ เพิ่ม 5-10% ชิงแรงงาน,” สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2562, จาก <https://forbesthailand.com/news/กฎหมายคุมรปภ-pcs.html>.

จากปัญหาทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่ากฎหมายไทยฉบับนี้ยังคงขาดความเหมาะสมและไม่เป็นระบบอันเดียวกัน มีความลักลั่นในการบังคับใช้ของกฎหมาย รวมทั้งมีข้อจำกัดหรือข้อบกพร่องและความไม่ครอบคลุมอยู่หลายประการ ผู้เขียนจึงมุ่งศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และนำมาประยุกต์ใช้ในบางเรื่องบางประเด็นที่เห็นว่าเหมาะสม ในการช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ข้างต้นของกฎหมายไทยฉบับนี้ให้มีความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมบริการรักษาความปลอดภัยในแต่ละรูปแบบ และให้สอดคล้องกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยในประเทศไทย เพราะบริการรักษาความปลอดภัยมีความเสี่ยงที่อาจกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน จึงควรได้รับการแก้ไขเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ประชาชนทั่วไปว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นบุคคลที่มีความไว้วางใจ ปลอดภัย เชื่อถือได้ และเพื่อให้ได้มีมาตรฐานความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยเป็นการเฉพาะในแต่ละรูปแบบบริการนั้น ๆ ดังเปรียบเสมือนเป็นวิชาชีพอย่างหนึ่ง อันเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมถึงเพื่อให้มีการผลักดันอาชีพนี้ให้มีมาตรฐานและพัฒนาต่อไปได้ด้วย

อนึ่ง จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าผู้เขียนท่านอื่นได้ทำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบริการรักษาความปลอดภัยอยู่ 3 เรื่องที่ล้วนแต่เป็นการศึกษาก่อนที่จะการประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558

เรื่องที่หนึ่ง มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยเอกชน²³ จากการศึกษาของผู้เขียนท่านนี้ พบว่ามีการเสนอให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมบริการกิจการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนเป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจและพนักงานรักษาความปลอดภัยให้อยู่ภายใต้ของกฎหมาย เพราะเห็นว่าธุรกิจและอาชีพนี้เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยกำหนดว่าต้องยื่นขอรับใบอนุญาตก่อนประกอบธุรกิจและประกอบอาชีพ ซึ่งมีการเสนอควบคุมในรูปแบบกว้าง ๆ เช่น การกำหนดคุณสมบัติ การฝึกอบรม การกำหนดรูปแบบและเครื่องหมาย การกำหนดบทลงโทษต่าง ๆ และเสนอให้มีการจัดตั้งองค์กรควบคุมการประกอบอาชีพดังกล่าว เป็นต้น

²³ จำนงค์ ไชยมงคล, “มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยเอกชน,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547).

เรื่องที่สอง การรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรักษาความปลอดภัย²⁴ จากการศึกษาของผู้เขียนท่านนี้พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับอำนาจตามกฎหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น การจับ การค้น การควบคุมตัว การใช้กำลัง และค่าตอบแทนจากการจับกุมผู้กระทำความผิด หากเกิดความเสียหายขึ้นไม่ว่าแก่ตนเองหรือบุคคลภายนอก เป็นต้น และมีการเสนอให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน โดยกำหนดให้มีมาตรการควบคุมต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดตั้งหน่วยงานในการกำกับดูแลในรูปขององค์กรอิสระหรือสภาวิชาชีพ เช่นเดียวกับสภานายความ แพทยสภา เป็นต้น

2. รูปแบบในการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยใช้วิธีการออกใบอนุญาต

3. ให้มีการฝึกอบรมโดยเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการขอรับใบอนุญาต

4. การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น มารยาทหรือจรรยาบรรณ ระเบียบและวินัยในการปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย และ

5. ให้มีสัญญาจรรยาบรรณกับการวางหลักประกันของผู้ประกอบการธุรกิจ

นอกจากนี้ ได้มีการวิเคราะห์ร่างกฎหมายพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยเอกชน พ.ศ. ... ว่ามาตราใดควรได้รับการแก้ไข

เรื่องที่สาม มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพการรักษาความปลอดภัย²⁵ จากการศึกษาของผู้เขียนท่านนี้พบว่า มีการเสนอให้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาชีพรักษาความปลอดภัย เพื่อกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยให้เป็นรูปธรรม โดยกำหนดให้มีมาตรการควบคุมต่าง ๆ ดังนี้

1. มาตรการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น การออกใบอนุญาต การชดเชยค่าเสียหาย การกำหนดบทลงโทษ และจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะของรัฐให้ทำหน้าที่ในออกใบอนุญาตเพื่อควบคุมดูแล เป็นต้น

²⁴ ทิพย์อาภา เสฐจินตนิน, “การรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551).

²⁵ ปฏิวะสน์ อิสเรศโยธิน, “มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพการรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2557).

2. มาตรการการกำหนดมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น คุณสมบัติและหลักสูตรการฝึกอบรม

3. มาตรการการกำหนดมาตรฐานของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย โดยการวางระเบียบและมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย เช่น กำหนดสถานประกอบการให้ชัดเจน เป็นผู้จัดหาเครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย วางหลักประกันเพื่อประกันความเสียหายจากการดำเนินกิจการ เป็นต้น

4. มาตรการในการส่งเสริมผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยในด้านจริยธรรม

5. จัดทำสัญญามาตรฐานระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจการรักษาความปลอดภัยกับผู้ว่าจ้าง

6. ส่งเสริมภาพลักษณ์ของอาชีพการรักษาความปลอดภัยให้ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

อย่างไรก็ดี วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีการศึกษาหลังจากพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้ จึงมีความแตกต่างไปจากวิทยานิพนธ์ 3 เรื่องข้างต้น เนื่องจากการศึกษาถึงปัญหาการใช้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ และมุ่งศึกษาถึงลักษณะและรูปแบบของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติที่พบในปัจจุบัน และศึกษากฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของไทยในฉบับปัจจุบันที่ยังคงมีข้อจำกัดหรือข้อบกพร่องอยู่ อันได้แก่ ความลักลั่นในการบังคับใช้กฎหมาย ความไม่เป็นระบบ ความไม่ครอบคลุม ขาดความเหมาะสม ตลอดจนสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ยังคงเกิดขึ้นหลังจากกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ และศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของต่างประเทศเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวและหามาตรการควบคุมให้ครอบคลุมถึงรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ

1.2 สมมุติฐานของการศึกษา

แม้ประเทศไทยมีกฎหมายที่รองรับบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนแล้ว คือ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 ก็ตาม แต่หลังจากที่ประกาศใช้ก็พบว่ากฎหมายฉบับดังกล่าว มีปัญหาและข้อจำกัดหลาย ๆ ประการ จึงเกิดสมมุติฐานขึ้นของปัญหาใน

กฎหมายไทยฉบับนี้ ได้แก่ กฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นควบคุมผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยเป็นหลัก และมีการกำกับดูแลบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยผ่านผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ประกอบกับไม่มีการจำแนกรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย จึงทำให้การกำกับดูแลและควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยทำได้อย่างจำกัด ไม่ครอบคลุมกับหน้าที่และรูปแบบบริการต่าง ๆ ตามที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงในทางปฏิบัติ ส่งผลให้ขาดมาตรการการติดตามกำกับดูแลบุคคลผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้ จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เกิดความสับสนในการบังคับใช้กฎหมาย ความไม่เป็นระบบ ความไม่ครอบคลุม ขาดความเหมาะสม และปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษากฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหา ข้อบกพร่อง ข้อจำกัด และการใช้บังคับต่าง ๆ ในกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย เช่น ความไม่ครอบคลุมในรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยตามที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ และการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางให้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละรูปแบบบริการ เป็นต้น

1.3.3 เพื่อศึกษารูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ในต่างประเทศ และศึกษากฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ

1.3.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนของประเทศไทยเปรียบเทียบกับในต่างประเทศ เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อจำกัด และการบังคับใช้ต่าง ๆ ในกฎหมายดังกล่าวของไทย

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษากฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของไทย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาข้อบกพร่อง หรือข้อจำกัด ความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ สภาพปัญหาและ

อุปสรรคต่าง ๆ ของกฎหมายฉบับนี้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการหาแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่อง หรือข้อจำกัด และนำมาประยุกต์ใช้ในบางเรื่องบางประเด็นที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อพัฒนา กฎหมายฉบับนี้ของไทยให้มีความทันสมัย ครบคลุมและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

1.5 วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาโดยวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากข้อมูล หนังสือ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร บทความ วารสาร ข่าวต่าง ๆ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รวมถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนความเห็นของนักนิติศาสตร์และคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวกับการบริการ รักษาความปลอดภัยทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยนำเอาข้อมูลมาวิเคราะห์หาข้อสรุปและ ข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย

1.6.2 ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหา ข้อบกพร่อง ข้อจำกัด และการใช้บังคับต่าง ๆ ในกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย

1.6.3 ทำให้ทราบถึงรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ในต่างประเทศ และกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ

1.6.4 ทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อจำกัด และการบังคับใช้ต่าง ๆ ในกฎหมายดังกล่าวของไทยจากการเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของไทยกับในต่างประเทศ

บทที่ 2

แนวคิด พัฒนาการ และรูปแบบของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

ในบทนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงแนวคิดของการบริการรักษาความปลอดภัย พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนทั้งในส่วนของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรง ซึ่งจะศึกษาถึงความหมาย รูปแบบบริการ การขออนุญาต การให้บริการ และความรับผิดชอบ ดังนี้

2.1 แนวคิดและ พัฒนาการเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

กฎหมายที่เกี่ยวกับการรับรองบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน เป็นกฎหมายที่กำหนดข้อบังคับ เงื่อนไขและมาตรการต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำกับควบคุมผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ได้มีมาตรฐานเดียวกัน และเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้รับบริการว่าจะได้รับบริการจากบุคคลที่มีความไว้วางใจ ปลอดภัย เชื่อถือได้ และมีมาตรฐาน โดยกฎหมายดังกล่าวเป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากแนวคิดและ พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยที่ปรากฏอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมในต่างประเทศ ที่ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาต่อเนื่องตามสภาพการณ์ของสังคม ในหัวข้อนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงจุดเริ่มต้นแนวคิดที่ทำให้เกิดบริการรักษาความปลอดภัยขึ้น และพัฒนาของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศและประเทศไทย ดังนี้

2.1.1 แนวคิดของการบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

แนวคิดของการรักษาความปลอดภัยนั้นมีความเป็นมายาวนาน โดยเมื่อประมาณ 2100 ปี ก่อนคริสตกาล โดยพระเจ้าฮัมบูราบีที่ได้บัญญัติกฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษรขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด โดยได้กำหนดโทษต่าง ๆ ไว้สำหรับความรับผิดชอบจากการกระทำความผิดในแต่ละประเภทไว้ ถึงแม้ว่าจะเป็นกฎหมายที่มีลักษณะรุนแรง ในอีกด้านหนึ่งก็ช่วยลดความรุนแรงโทษร้ายลงจากผู้ที่มีความต้องการจะแก้แค้นผู้ที่ได้กระทำความผิด ที่มักจะใช้วิธีการรุนแรง หรือการลงโทษเกินกว่าเหตุ ซึ่งมีสาเหตุมาจากแต่เดิมไม่มีการกำหนดบทลงโทษที่แน่นอนเอาไว้ก่อนเพื่อ

ลงโทษผู้กระทำความผิด และแม้ว่ากฎหมายลักษณะนี้จะไม่ได้กล่าวถึงเรื่องของการรักษาความปลอดภัยเอาไว้ แต่ก็ถือเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า การที่มีบัญญัติกฎหมายเท่ากับรัฐมีการตื่นตัวและเริ่มเข้ามาจัดการเรื่องการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินให้แก่ประชาชนภายในรัฐแทนการที่จะให้ผู้คนดำเนินการลงโทษกันเอง ดังที่เคยปฏิบัติกันมาในช่วงก่อนที่จะมีกฎหมายฉบับนี้จะบัญญัติขึ้น ต่อมาในช่วง 1500 ปีก่อนคริสตศักราช ชาวอียิปต์ได้สร้างระบบงานยุติธรรม (Judicial System) ขึ้น และต่อมาอีกหนึ่งศตวรรษ คือ ในช่วง 1400 ปีก่อน คริสตศักราช กษัตริย์เอเมนโฮเทป (Amenhotep) ของอียิปต์ได้มีการพัฒนาโกดังสินค้า และจัดตั้งกองเรือลาดตระเวนเพื่อรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สินของตน

ภายหลังจากนั้นก็ได้ปรากฏหลักฐานว่ามีแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยโดยพบที่ประเทศอังกฤษ หลังจากชัยชนะของกลุ่มชาวนอร์แมนในปี ค.ศ.1066 ซึ่งต่อมาประเทศอังกฤษได้มีการพัฒนาระบบการปกครองแบบเคาน์ตี (County) และในช่วงปี ค.ศ.1215 หลังจากกษัตริย์จอห์นประกาศกฎแมกนาคาตา (Magna Carta) ได้มีการจัดตั้งระบบของศาล (Court System) ขึ้น โดยมีการบัญญัติในข้อหนึ่งว่า “จะต้องไม่มีบุคคลใดถูกบังคับนำไปติดคุกหรือในทางอื่นใดที่ถูกทำลาย ยกเว้นการตัดสินโดยบรรดาขุนนางชั้น Baron หรือตามกฎหมายของแผ่นดิน”

ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ.1285 สมัยพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 1 (Edward I) ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาแห่งวินเชสเตอร์ ค.ศ.1285 (Edict of Winchester of 1285) ได้สร้างแนวคิดการรักษาความปลอดภัยหลายรูปแบบระบบตรวจตราและคุ้มครอง โดยเกิดมาจากแนวคิดที่ชื่อว่า “hue and cry” โดยเป็นแนวคิดที่กำหนดให้มีการจับกุมคนร้ายที่เป็นภาระหน้าที่ของพลเมืองทุกคนที่จะต้องช่วยกันตามจับคนร้ายให้ได้ภายในสี่สิบวันหากทำไม่สำเร็จพวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย¹

โดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดให้ชุมชนทุก 100 ครอบครัว จะต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจโดยใช้ผู้ชายทุกคนที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 60 ปี เพื่อรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สินและป้องกันการเกิดอัคคีภัยและภัยอื่น ๆ ถือว่าเป็นแนวคิดเบื้องต้นที่ส่งเสริมให้ตำรวจและประชาชนมีความสำนึกและรับผิดชอบในความปลอดภัยร่วมกัน และเชื่อมโยงไปถึงการเกิดแนวคิดการจับกุมโดยประชาชน (citizen's arrest) ด้วย

ในปี ค.ศ.1692 ประเทศอังกฤษมีการตรากฎหมายไฮเวย์แมนขึ้น ที่กำหนดให้มีคนจับโจร (Thief takers) แต่เนื่องจากคนจับโจรกลับกลายมาเป็นผู้ทำความผิด หรือขโมยเสียเอง

¹ The Free Dictionary by Farlex, “hue and cry, ” Retrieved on 15 April 2019, from <https://legal-dictionary.thefreedictionary.com/hue+and+cry>.

โดยบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้มีอิทธิพลและอาศัยอิทธิพลในการต่อรองจากผู้เสียหายเพื่อเจรจาให้ได้รับรางวัลที่สูงขึ้นจากการนำสิ่งของที่ถูกขโมยไปคืนให้แก่ผู้เสียหาย แต่แท้จริงแล้วบุคคลเหล่านี้เป็นผู้เตรียมการและกระทำความผิดเสียเอง ในปี ค.ศ.1737 เฮนรี ฟิวดิง (Henry Fielding) ในฐานะนายความและนักประพันธ์ เป็นผู้ริเริ่มนำภาษีของประชาชนมาจ่ายเป็นเงินเดือนประจำให้แก่พวกที่ทำหน้าที่จับขโมยเรียกว่าพวกโบว์ สตรีท รันเนอร์หรือ “Bow Street Runners” ส่งผลให้ต่อมาเกิดแนวความคิดเกี่ยวกับการบริการรักษาความปลอดภัยโดยใช้บุคคลในการทำหน้าที่เพื่อปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินและบุคคลจากอาชญากรรม เริ่มชัดเจนขึ้น²

2.1.2 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

การรักษาความปลอดภัยมีมาตั้งแต่อารยธรรมเมื่อเริ่มก่อตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ และเริ่มทำเครื่องหมายอาณาเขตซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการดูแลทรัพย์สินของตนเอง ต่อมาเริ่มมีการพัฒนาการรักษาความปลอดภัยเริ่มต้นมาจากการจัดตั้งกองกำลังรักษาความปลอดภัย โดยย้อนหลังไปถึงศตวรรษที่ 13 ก่อนคริสต์ศักราช เมื่อฟาโรห์อียิปต์จ้างทหารจากต่างประเทศเพื่อเสริมกำลังทหารและกองกำลังความมั่นคงของอียิปต์ การดำเนินการดังกล่าวนี้ยังดำเนินต่อไปและมีการพัฒนาขึ้นในกรุงโรมโบราณ ซึ่งผู้มีฐานะร่ำรวยได้ว่าจ้างบุคคลเป็นการส่วนตัวเพื่อปกป้องครอบครัวและทรัพย์สินของพวกเขา และในสมัยกรีกโบราณระบบป้องกันถูกพัฒนาขึ้นเพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมถึงการปกป้องทางหลวงที่นำไปสู่เมืองต่าง ๆ การรักษาความปลอดภัยดังกล่าวจึงเริ่มขยายวงกว้างมากขึ้น ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงถึงได้มีการให้บริการรักษาความปลอดภัยมาตั้งแต่อดีต³

2.1.2.1 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ

พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศที่มีหลักฐานปรากฏชัดเจนที่สุด คือประเทศสหรัฐอเมริกา ด้วยประเทศสหรัฐอเมริกาในอดีตเจอการคุกคามจากต่างประเทศอยู่เสมอ จึงต้องมีกองทหารของตัวเอง และในปี ค.ศ.1636 เมืองบอสตันได้มี

² พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์, พเยาว์ ศรีแสงทอง และโชติมา แก้วทอง, “โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานอาชีพรักษาความปลอดภัย,” (รายงานการศึกษาระดับสมบูรณณ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552), น.6-7.

³ Idowu, Olusegun Oladele, “THE PROLIFERATION OF PRIVATE SECURITY COMPANIES (PSCS) IN NIGERIA: CHALLENGES AND PROSPECT,” Retrieved on 15 April 2019, from <http://rcmss.com/2018/ijpcs/july/The%20Proliferation%20of%20Private%20Security%20Companies%20PSCs%20in%20Nigeria%20Challenges%20and%20Prospect.pdf>.

การกำหนดให้มีทหารทำหน้าที่ลาดตระเวนตอนกลางคืน (Night watch) และในปี ค.ศ.1658 เริ่มมีการจ้างบุคคลทั่วไปให้ทำหน้าที่ลาดตระเวนในเมือง Dutch ของรัฐ Nieuw Amsterdam เพื่อรักษาความปลอดภัย และในปี ค.ศ.1664 มีการจัดตั้งระบบตำรวจขึ้นโดยได้รับอิทธิพลมาจากประเทศอังกฤษ ต่อมาในช่วงปี ค.ศ.1700 มีการตั้งระบบกฎหมายขึ้นมาโดยได้รับอิทธิพลมาจากประเทศอังกฤษเช่นกัน แต่มีการบังคับกฎหมายได้เพียงบางเขตอาณานิคมยังไม่ครอบคลุม นอกเหนือจากกฎหมายที่บังคับขึ้น ประชาชนยังคงต้องรับผิดชอบในการดูแลรักษาความปลอดภัยตนเองและในเมืองต่าง ๆ อยู่ เนื่องจากกฎหมายยังไม่ได้ถูกใช้บังคับเท่าที่ควร

ในปี ค.ศ.1848 ความรุนแรงในประเทศสหรัฐอเมริกายังคงเพิ่มขึ้น เนื่องจากการค้นพบทองคำเกิดขึ้น ผู้คนต่างพากันอพยพไปเพื่อป้องกันการถูกปล้น และเมื่อช่วงปี ค.ศ.1850 ของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นยุคใหม่ของอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยซึ่งมีการเริ่มต้นใช้งานรถไฟซึ่งเป็นธุรกิจในการขนส่งสิ่งของมีค่าของบริษัท อเมริกันเอ็กซ์เพรส จำกัด (American Express) ในช่วงนั้นมีเพียงตำรวจท้องถิ่นที่จำนวนเล็กน้อยที่คอยคุ้มกัน และรัฐก็ยังไม่ได้เข้ามาช่วยเหลือการขนส่งเหล่านี้ ธุรกิจในการขนส่งจึงเล็งเห็นว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความปลอดภัยขึ้น เพื่อป้องกันจากการถูกปล้น บริการรักษาความปลอดภัยเอกชนจึงมีจุดเริ่มต้นมาจากนายอลแลน พิงเคอร์ตัน (Allan Pinkerton) ผู้ก่อตั้งบริษัทรักษาความปลอดภัยแห่งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ชื่อว่า บริษัทพิงเคอร์ตัน (Pinkerton) ได้เข้าร่วมกับบริษัท อเมริกันเอ็กซ์เพรส จำกัด (American Express) โดยมีหน้าที่หลัก คือ การจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อรักษาความปลอดภัยให้แก่ขบวนรถไฟในระหว่างการขนส่ง⁴

นอกจากนี้ ในปี ค.ศ.1850 นายอลแลน พิงเคอร์ตัน ได้จัดตั้งบริษัทเอกชนนักสืบขึ้นครั้งแรกในเมืองชิคาโก รวมทั้ง ยังเป็นผู้ก่อตั้งหน่วยสืบสวนแห่งชาติพิงเคอร์ตัน (Pinkerton National Detection Agency) โดยเป็นคนคิดค้นในเทคนิคการสืบสวนแบบใหม่ เช่น การแฝงกาย การสะกดรอย การพิสูจน์ลายมือ การเก็บประวัติอาชญากรรมต่าง ๆ มาไว้ร่วมกัน ประกอบมีการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเช่นการให้ข้อมูลแก่สกอตแลนด์ยาร์ด จึงเป็นจุดเริ่มต้นของบริการนักสืบเอกชน

ธุรกิจของเขามีชื่อเสียงโด่งดังจากการที่ได้อารักขาประธานาธิบดี अबraham ลินคอล์น (Abraham Lincoln) ในช่วงสงครามกลางเมือง โดยธุรกิจของเขามุ่งเน้นไปที่การคุ้มครองลูกค้าคนสำคัญ คือ กระทรวงยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา บริษัทรถไฟ นายธนาคาร และนักแข่งม้าไร่องานหัตถ์ จากการถูกปล้นในรถไฟ จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นบริการการคุ้มกันบุคคล

⁴ John S. Dempsey, *Introduction to Private Security*, (California: Thomson Higher Education, 2008), pp. 2-31.

ในช่วงนั้นกิจการเอกชนยังคงว่าจ้างบริษัทพิงเกอร์ตัน (Pinkerton) เพื่อให้เข้าดูแลทรัพย์สินและสถานที่ของกิจการเอกชนอยู่ นอกจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแล้ว ในบางครั้งยังมีหน้าที่หยุดการประท้วงโดยเป็นคนกลางในการไกล่เกลี่ยระหว่างคนงานกับเจ้าของกิจการเอกชนด้วย และหลังจากนั้น มีการเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการส่งเสริมเกี่ยวกับความปลอดภัย เห็นได้จากในช่วงปี ค.ศ.1858 นายเอ็ดเวิร์ด โฮมส์ (Edwin Holmes) ได้ประดิษฐ์อุปกรณ์ระบบสัญญาณกันขโมยขึ้นครั้งแรก โดยกระดิ่งจะดังขึ้นหากมีการเปิดประตูหรือหน้าต่าง และเขาจึงร่ำรวยจากการขายอุปกรณ์ดังกล่าว และมีการจัดตั้งบริษัทขึ้นชื่อว่า Holmes Protection Company และในปี ค.ศ.1880 มีสำนักงานอยู่รัฐบอสตัน นิวยอร์ก และฟิลาเดลเฟีย จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการใช้อุปกรณ์เตือนภัยกันขโมย

ต่อมากิจการต่าง ๆ ในประเทศมีการเฟื่องฟูมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นกิจการเหมืองทอง รถม้าเข้าเมือง กิจการเครื่องประดับเพชร ที่จะต้องมีการขนส่งกันภายในประเทศ จึงมักจะถูกจับจ้องจากอาชญากร ซึ่งมีประชาชนบางกลุ่มตั้งกลุ่มดูแลคุ้มกันกันเองแต่ก็ไม่เพียงพอ จนกระทั่งในปี ค.ศ.1859 บริษัท บริงค์ส (Brinks) ได้เกิดขึ้น โดยนายวอชิงตัน เพอร์รี่ บริงค์ส (Washington Perry Brink) เป็นผู้ก่อตั้ง เป็นบริษัทขนส่ง ตู้ทำเรือและพัสดุต่าง ๆ ในรัฐซิดคาโก้ และในปี ค.ศ.1900 เป็นครั้งแรกที่บริษัท บริงค์ส ได้รับจ้างขนส่งเงินเดือนให้กับบริษัท Western Electric ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง หลังจากนั้นจึงมีขยายการขนส่งทำให้บริษัท บริงค์ส ในช่วงนั้นมีรถม้าจำนวน 85 คัน ในการประกอบธุรกิจขนส่งเงินเดือนและสิ่งของมีค่า ต่อมาปี ค.ศ.1917 มีพนักงาน 2 คน ของบริษัท บริงค์ส ถูกฆ่าในระหว่างการขนส่ง จึงมีการพัฒนาเปลี่ยนเป็นการใช้รถหุ้มเกราะในการขนส่งเงินและสิ่งของมีค่าหลังจากนั้น และในปี ค.ศ. 1956 บริษัท บริงค์ส กลายเป็นบริษัทขนส่งรถหุ้มเกราะที่ใหญ่ที่สุดในโลก⁵

ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 20 เป็นยุคอุตสาหกรรมเฟื่องฟู ซึ่งในขณะนั้นเป็นช่วงที่รถยนต์ได้รับความนิยมขึ้น และด้วยการว่างงานสูงจึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมขึ้นเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ โรงงานต่าง ๆ จึงมีความต้องการพนักงานรักษาความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยเอกชนจึงฝังตัวอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม และในช่วงนั้นการรักษาความปลอดภัยเอกชนจึงมุ่งเน้นการรักษาความปลอดภัยในโรงงานหรือบริษัทเป็นหลัก และมีการจ้างหน่วยงานรักษาความปลอดภัยที่มีความชำนาญให้มาปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งเป็นช่วงที่มีการพัฒนาหน่วยงานทางด้านการรักษาความปลอดภัยให้มีความเชี่ยวชาญ

หลังจากนั้นด้วยสงครามโลกได้เกิดขึ้นในยุโรป ประธานาธิบดีทีโอดอร์ รูสเวลต์ (President Theodore Roosevelt) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีคำสั่งให้รัฐจัดหาและ

⁵ Ibid.

ฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยขึ้นเพื่อป้องกันภัยต่ออุตสาหกรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้นเป็นผู้ริเริ่มโครงการเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 1941 โดยได้มีการออกรัฐบัญญัติ เลนด - ลีส (Lend-Lease) กล่าวคือ ให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาสามารถดำเนินการขาย จำหน่าย จ่ายโอน แลกเปลี่ยน ให้เช่า ให้ยืม หรือการกระทำอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้แก่ฝ่ายพันธมิตร ไม่ว่าจะเป็นใน อาหาร วัตถุดิบ เครื่องจักรกล อาวุธยุทโธปกรณ์ และสินค้าทางยุทธศาสตร์อื่น ๆ ทั้งหมด ภายใต้บทบัญญัติของรัฐบัญญัติฉบับนี้⁶ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้เป็นฝ่ายทำข้อตกลงฝ่ายบริหารกับพันธมิตรชาติต่าง ๆ เพื่อประเทศสหรัฐอเมริกจะได้ให้ความช่วยเหลือกันในการร่วมทำสงคราม รวมทั้งเป็นการสะดวกต่อการปฏิบัติภายหลังสงครามด้วย และหลังจากการระเบิดของเพิร์ลฮาร์เบอร์ (Pearl Harbor) เมื่อโรงงานที่วอเมิกาต้องการผลิตวัสดุสงครามมากขึ้น ความต้องการพนักงานรักษาความปลอดภัยจึงเพิ่มขึ้น ในช่วงกลางของสงคราม พนักงานรักษาความปลอดภัยได้ทำหน้าที่ลาดตระเวนและป้องกันมากกว่าหนึ่งหมื่นโรงงานในประเทศสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น เมื่อสงครามสิ้นสุดลงรัฐบาลได้กำหนดมาตรฐานของธุรกิจด้านนี้ขึ้น ซึ่งธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ทำสัญญากับผู้รับบริการในขณะนั้นยังคงปฏิบัติตาม คาดว่าทุกธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ต้องการทำสัญญากับรัฐบาลจะต้องจัดทำเอกสารและหลักฐานเพื่อเป็นหลักฐานว่าพวกเขามีแผนการรักษาความปลอดภัยที่มีรายละเอียดที่ดีเพื่อป้องกันการจารกรรมสงครามเย็น และองค์กรเอกชนทั่วไปจึงได้ใช้มาตรการที่คล้ายกันเพื่อปกป้องตนเองจากการโจรกรรม⁷

จนกระทั่งอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยขยายตัวอย่างมากในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ก่อตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ขึ้นเพื่อป้องกันการก่อเหตุวินาศกรรม และในปี ค.ศ.1955 มีการก่อตั้ง The American Society of Industrial Security (ASIS) ขึ้นเพื่อพัฒนาวิชาชีพรักษาความปลอดภัยและได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและในปี ค.ศ. 1972 รายได้ของ ASIS มีจำนวนถึง 17 ล้านดอลลาร์ ด้วยจำนวนสมาชิกถึง 30,000 คน และในปี ค.ศ. 2002 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น ASIS International และในขณะนั้นมีสมาชิกทั่วโลกถึง 35,000 คน⁸ จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้การบริการรักษาความปลอดภัยในประเทศสหรัฐอเมริกามีพัฒนาการและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

⁶ พลเรือตรี รศ. ทองใบ อีรานุรักษ์, “War measures : Lend-Lease,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2562, จาก <http://english-thai-dictionary-of-war.blogspot.com/2009/10/war-measures-lend-lease.html>.

⁷ D A Moore, “The History of Private Security,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://hubpages.com/business/The-History-of-Private-Security>.

⁸ John S. Dempsey, *supra* note 4.

2.1.2.2 พัฒนาการของบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศไทย

ไทย

สำหรับประเทศไทยการรักษาความปลอดภัยมีมาตั้งแต่ในสมัยอดีต ตำรวจจะทำหน้าที่อารักขาผู้ปกครองมากกว่าดูแลประชาชนและยังในชนบทยิ่งห่างไกลจากการควบคุมดูแลคุ้มครองจากรัฐ ซึ่งชาวชนบทจึงต้องรู้จักหาวิธีในการดูแลทรัพย์สินของตน โดยการจัดเวรยามป้องกันรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินของตน อาทิ โค กระบือ จอบ เสียม และทรัพย์สินของมีค่าอื่น ๆ ให้ปลอดภัยจากการถูกโจรกรรม หรือการปล้นสะดม ซึ่งในช่วงเวลานั้นจะเป็นการดูแลรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สินของตนเอง โดยขณะนั้นยังไม่มีการจัดเวรยามหรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้มาดูแลทรัพย์สินเป็นการเฉพาะ

ในปี พ.ศ.2403 มีการจัดตั้งองค์กรตำรวจภาครัฐอย่างจริงจัง ช่วงสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงโปรดเกล้าให้ กัปตันเจมส์ (Captain Samuel Josept Bird Ames) เป็นผู้วางโครงสร้างของตำรวจ มีชื่อแรกที่เรียกว่า “กองโปลิสคอนสเตเบิล” และเปลี่ยนมาเป็นชื่อ “กรมกองตระเวน” และ “กรมตำรวจ” จนปัจจุบันชื่อว่า “สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” แต่ด้วยอำนาจและภารกิจมากมายทำให้ตำรวจรักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชน ต่อมาเมื่อธุรกิจการค้าของประเทศเริ่มเติบโตขึ้น กิจกรรมเอกชนบางแห่งมีความจำเป็นต้องใช้บริการรักษาความปลอดภัยจากตำรวจ เช่น ร้านขายทอง ธนาคาร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะเป็นบริการจากทางภาครัฐแต่ไม่ใช่ว่าการให้บริการฟรี ยังคงต้องมีค่าใช้จ่ายให้แก่ตำรวจอยู่ในรูปของค่าน้ำมันเชื้อเพลิงของรถ หรือสินน้ำใจต่าง ๆ สุดท้ายการใช้บริการจากทางตำรวจภาครัฐยังคงต้องมีค่าใช้จ่ายและสิ่งการใด ๆ ไม่ได้ กิจกรรมเอกชนจึงตระหนักที่จะเริ่มหันมาจัดจ้างกันเอง ในรูปแบบของยามที่เป็นการว่าจ้างโดยตรง ซึ่งในระยะแรกจะเป็นการจ้างแขกยามชาวอินเดีย แต่ก็ไม่ได้ได้รับความนิยมเท่าที่ควร เนื่องจากแขกยามไม่มีความรู้ความสามารถ ขาดทักษะและไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานอาชีพรักษาความปลอดภัย

การประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยได้เริ่มเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน เมื่อ พ.ศ.2508 โดยในขณะนั้นประเทศสหรัฐอเมริกาได้ส่งกองกำลังทหารเข้าร่วมรบในสงครามเวียดนาม ซึ่งได้มีการว่าจ้างให้บุคคลทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยภายในฐานทัพต่าง ๆ เช่น อุตะเกา แต่มีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคล ที่จะเข้ามาทำหน้าที่ดังกล่าว โดยต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและมีวินัยเป็นอย่างดี ด้วยเหตุที่ในขณะนั้นยังไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของไทยเปิดให้บริการ ทำให้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งทำการรวบรวมทหารที่ปลดประจำการแล้ว ให้มาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ ฐานทัพต่าง หรือที่รู้จักในนาม “Thai Guard” ซึ่งถือเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่เริ่มต้นงานด้านรักษาความปลอดภัยของเอกชนในประเทศไทย เมื่อเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น ส่งผล

ให้มีความต้องการบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้น นับได้ว่า “Thai Guard” เป็นบุคคลกลุ่มแรกที่เริ่มต้นทำงานในลักษณะบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม Thai Guard ซึ่งมีจำนวนจำกัดจึงไม่สามารถรองรับความต้องการของกิจการของเอกชนที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วได้ ประกอบกับมีผู้เริ่มเห็นความสำคัญของงานบริการรักษาความปลอดภัย และสามารถที่จะประกอบเป็นอาชีพได้ จึงได้มีการผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยขึ้น และได้รับความนิยมจากผู้ใช้บริการเป็นอันมาก ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยขึ้นจึงเติบโตขึ้นเป็นลำดับ⁹

ด้วยเหตุที่หน้าที่รักษาความปลอดภัยภาคเอกชนอยู่นอกขอบเขตงานของตำรวจ เช่น ตำรวจไม่สามารถคุ้มกันนักธุรกิจเพื่อไปเบิกถอนเงินที่ธนาคารได้ ซึ่งหน้าที่เหล่านี้เป็นของภาคเอกชนที่จะต้องดำเนินการเอง เพราะตำรวจมีหน้าที่ดูแลสวัสดิภาพของประชาชนทุกคน ไม่ใช่แค่เพียงบางคน และด้วยกำลังพลของตำรวจไม่เพียงพอและดูแลไม่ทั่วถึง ประชาชนจึงหันมาเสริมสร้างความปลอดภัยด้วยตัวเองโดยการจ้างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนมากขึ้น บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนจึงมีการแพร่ขยายไปยังหลายกิจการของเอกชน แม้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 การประกอบธุรกิจและการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย มีการพัฒนาและนิยมมากขึ้น แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในสภาพที่กำลังเริ่มต้นพัฒนา มีผู้ที่เป็นมืออาชีพอยู่น้อย โดยผู้ประกอบการด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นบริษัทเล็ก ๆ มีการจดทะเบียนการค้าในรูปแบบของบริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่ว่าไม่มีการควบคุมผู้ประกอบการด้านนี้โดยตรง เพราะไม่มีกฎหมายรองรับธุรกิจและอาชีพดังกล่าว¹⁰ ส่งผลให้เกิดการจัดตั้งธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยขึ้นเพื่อหลอกลวงประชาชนในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ นอกจากนี้ ผู้รับบริการบางรายมีการกำหนดค่าจ้างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยต่ำ จึงส่งผลกระทบต่อค่าจ้างของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่ำลงไปด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจึงจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยมีคุณภาพตกต่ำลงไปด้วยเช่นกัน เพราะต้องการลดค่าใช้จ่าย จึงไม่คำนึงถึงประวัติของพนักงานรักษาความปลอดภัย ขาดการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม เป็นเหตุให้อดีตอาชญากรบางคนอาศัยบางคนอาศัยช่องทางการประกอบอาชีพนี้ไปก่ออาชญากรรมขึ้น รวมทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่มีมาตรฐานจึงทำให้พนักงานรักษาความปลอดภัยบางคนประพฤติตัวไม่เหมาะสม

⁹ ชูเกียรติ ตั้งคณาส, “ปัญหาการควบคุมมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยของเอกชน โดยกลไกกฎหมาย หน่วยงานรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2539), น.12-13.

¹⁰ พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์, พเยาว์ ศรีแสงทอง และโชติมา แก้วทอง, *อ้าวแล้ว เชิงอรรถที่ 2*, น.14-16.

หรือกระทำผิดกฎหมาย ภาครัฐจึงเล็งเห็นว่าการประกอบธุรกิจหรืออาชีพรักษาความปลอดภัย มีบทบาทสำคัญมากขึ้น อันส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และหากปฏิบัติหน้าที่บกพร่องขึ้นย่อมมีผลกระทบต่อผู้รับบริการโดยตรงด้วย ภาครัฐจึงเข้ามามีบทบาทออกกฎหมายควบคุมธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้

ต่อมาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2559 มีการตราพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวดังกล่าว และให้ธุรกิจบริการรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ภายใต้การควบคุมรัฐ และให้สามารถตรวจสอบได้ ในปัจจุบันมีบริษัทที่ดำเนินกิจการรักษาความปลอดภัยจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเป็นจำนวนกว่า 2,684 บริษัท¹¹ และบริษัทรักษาความปลอดภัยดังกล่าวได้มีการรวมตัวจัดตั้งสมาคมรักษาความปลอดภัยขึ้น 3 สมาคม ได้แก่ สมาคมผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย (Security Association of Thailand) สมาคมผู้บริหารงานรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย (Security Executive Service Association of Thailand) และสมาคมรักษาความปลอดภัยภาคพื้นเอเชีย (Asian Professional Security Association)¹² อย่างไรก็ตาม ในบางกิจการของเอกชน ตัวอย่างเช่น ร้านขายทอง โรงรับจำนำ ร้านขายเพชร หมู่บ้าน ยังมีการจ้างบุคคลทั่วไปมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย แต่อยู่ในรูปแบบของแรงงานที่ไม่ใช่เป็นการจ้างผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ซึ่งเป็นการจ้างระหว่างบุคคลต่อบุคคลโดยตรง จึงทำให้มีปัญหาต่าง ๆ ตามมา กล่าวคือ กิจการของเอกชนดังกล่าวต่างกำหนดหน้าที่และอำนาจของบุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยของตนเองแตกต่างกัน จึงมักเกิดการทะเลาะวิวาท และการทำร้ายร่างกายกัน

2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มักจะปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ให้ได้เห็น เช่น การฆาตกรรม การปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ การทะเลาะวิวาท การข่มขืน หรือกระทำชำเราทางเพศ เป็นต้น โดยสาเหตุหลักก็คือ สภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนไป เศรษฐกิจตกต่ำ คุณภาพชีวิตของประชาชน แย่ลง มีความเหลื่อมล้ำในสังคมมากขึ้น จึงทำให้ผู้คนส่วนใหญ่มีความตึงเครียด เกิดความกดดัน

¹¹ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, “ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ,” สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561, จาก <http://datawarehouse.dbd.go.th>.

¹² ทิพย์อาภา เสฐจินตนิน, “การรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551), น.79.

สภาพจิตใจจึงเสื่อมลง ขาดการยับยั้งชั่งใจ ศีลธรรมลดน้อยถอยลง ไม่มีจิตสำนึก ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงกล้าที่จะกระทำความผิด จึงส่งผลให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ในสังคม และส่งผลให้เกิดอาชญากรรมต่อธุรกิจตามมาด้วย โดยอาชญากรรมต่อธุรกิจมีตั้งแต่การกระทำที่ไม่รุนแรง ได้แก่ การตัดช่องย่องเบา การเจาะเซฟ การลักขโมยของในห้างสรรพสินค้า ไปจนถึงการกระทำที่รุนแรง ได้แก่ การปล้นธนาคาร ปล้นรถขนเงินสด หรือการกระทำของผู้ก่อการร้าย ได้แก่ การวางระเบิด การวางเพลิง หรืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากบุคคลภายในองค์กร เช่น การฉ้อโกง การลักยอก การทุจริตของพนักงานซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่พนักงานระดับต่ำจนถึงพนักงานระดับสูง เช่น กรณีของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ หรือบีบีซี ที่ผู้บริหารระดับสูงทุจริตลักยอกทรัพย์สินของธนาคาร เป็นต้น การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมไทยในปัจจุบัน สาเหตุหลักก็มาจากการที่ตำรวจภาครัฐไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจทางธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วเกินกว่าภาครัฐจะตอบสนองได้ทัน จึงนำไปสู่ความต้องการของประชาชนที่จะเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ด้วยการว่าจ้างบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน¹³ ให้ทำหน้าที่ป้องกันอาชญากรรม การตรวจจับ ลาดตระเวน และการจับกุมที่ดำเนินการโดยเอกชน และผู้ทำหน้าที่ให้บริการเหล่านี้นิยมเรียกว่า “ตำรวจเอกชน” (Private policing) หรือ ผู้รักษาความปลอดภัยเอกชน (Private Security) กล่าวคือ¹⁴ เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลที่ถูกว่าจ้างโดยบุคคลหรือองค์กร เพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ตำรวจเอกชนและตำรวจภาครัฐมีความแตกต่างกันในด้านลักษณะของการกระทำที่ขอบด้วยกฎหมาย โดยตำรวจภาครัฐมีอำนาจตามกฎหมายที่จะใช้กำลังจับกุมผู้กระทำความผิดได้เพื่อประโยชน์สาธารณะ แตกต่างกับตำรวจเอกชนที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างจำกัด เนื่องจากตำรวจเอกชนเป็นเพียงราษฎรคนหนึ่ง ทั้งนี้ ลักษณะของบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนจำแนกได้ 6 บริการ ดังนี้¹⁵

1. ให้บริการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัย (Security Guard Services) หรือสัญญาให้บริการพนักงานรักษาความปลอดภัย (Contract Guard Services) ซึ่งเป็นบริการที่มี

¹³ เดช จรุงบุญเรืองฤทธิ์, ความรู้พื้นฐานเรื่องการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), น.58-71.

¹⁴ Nalla, M. and Newman, “A Primer in Private Security,” Retrieved on 15 April 2019, from https://books.google.co.th/books?id=rtxZDQAAQBAJ&pg=PT3&hl=th&source=gbs_selected_pages&cad=3#v=onepage&q=private%20polic&f=false.

¹⁵ *Ibid.*

ลักษณะของการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ลูกค้า รวมถึงการดูแลและออกแบบระบบความปลอดภัยให้แก่สถานประกอบการของลูกค้า สำหรับลูกค้าที่ส่วนใหญ่ว่าจ้างบริการลักษณะนี้ เช่น ธนาคาร ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจขนาดเล็ก ร้านค้ารายย่อย อาคารสำนักงาน หมู่บ้านจัดสรร สถาบันการศึกษา เป็นต้น

2. บริการพนักงานรักษาความปลอดภัยของตนเอง (Proprietary Guard Services) บริการลักษณะนี้จะเรียกว่า การรักษาความปลอดภัยภายในองค์กร (In-house) กล่าวอีกนัยหนึ่งพนักงานรักษาความปลอดภัยเหล่านี้จะเป็นพนักงานประจำขององค์กรและไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายนอก ทั้งนี้ หน้าที่และความรับผิดชอบจะถูกกำหนดโดยองค์กรที่ว่าจ้างพนักงานดังกล่าว

3. บริการบุคคลผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัย (Security Professionals) เป็นกรณีของบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยที่ผ่านการอบรมหรือได้รับการรับรองจากหน่วยงานอิสระ เช่น The American Society of Industrial Security (ASIS) เป็นต้น มีทักษะความเชี่ยวชาญสูง โดยบุคคลเหล่านี้อาจถูกว่าจ้างให้เป็นผู้จัดการและหัวหน้าฝ่ายงานรักษาความปลอดภัยให้แก่บริษัท ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการวางแผนและจัดการโปรแกรมป้องกันให้แก่องค์กร การดำเนินการดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับลักษณะธุรกิจของผู้รับบริการ เช่น ในอุตสาหกรรมการค้าปลีก จะให้ความสำคัญกับการป้องกันและการสูญเสีย และในอุตสาหกรรมการผลิตจะให้ความสำคัญในการป้องกันและสูญเสีย รวมถึงการป้องกันอุบัติเหตุ ป้องกันความลับทางการค้า ป้องกันยาเสพติดและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. บริการสัญญาณแจ้งเตือน (Alarm Services) เป็นบริการแจ้งเตือนป้องกันภัยต่าง ๆ เช่น ไฟไหม้ การโจรกรรม การปล้น เป็นต้น โดยบริการลักษณะนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในสถานประกอบการเชิงพาณิชย์อุตสาหกรรม รวมถึงในที่อยู่อาศัยส่วนตัวก็เป็นที่นิยม บริการสัญญาณแจ้งเตือนแบ่งแยกย่อยได้ 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่หนึ่ง เป็นการแจ้งเตือนแบบทั่วไปที่มีลักษณะเตือนผู้บุกรุกโดยจะส่งเสียงเตือนเพื่อแจ้งเตือนพนักงานในพื้นที่หรือบุคคลที่เดินผ่านไปมาให้ทราบ ประเภทที่สองเป็นการแจ้งเตือนที่มีการเชื่อมต่อสัญญาณกับศูนย์เตือนภัยกลาง (Central Monitoring Station) โดยจะมีลักษณะเตือนภัยแบบเงียบ และสัญญาณเตือนจะถูกส่งผ่านทางโทรศัพท์ต่อไปโดยแจ้งไปยังพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือตำรวจให้ได้ทราบ ประเภทที่สาม เป็นสัญญาณแจ้งเตือนจะเชื่อมต่อกับสถานีตำรวจโดยตรง ในลักษณะนี้จะอำนวยความสะดวกตรงที่สถานีตำรวจสามารถแจ้งให้สายตรวจที่อยู่ใกล้เคียงเข้าไปตรวจสอบได้ทันที

5. บริการผู้ขนส่งติดอาวุธ (Armed Courier services) เป็นบริการที่มีความเชี่ยวชาญในการขนส่งสิ่งของมีค่า เช่น เงินสด เครื่องประดับ ภาพวาดโบราณ จากสถานที่หนึ่งไปยังอีก

สถานที่หนึ่ง โดยมักจะขนส่งด้วยรถหุ้มเกราะ (Armored car) ที่ดำเนินการขนส่งโดยพนักงานรักษาความปลอดภัยติดอาวุธ

6. บริการสืบสวนเอกชน (Private Investigated Services) เป็นบริการสืบหาข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้า ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสืบหาผู้สูญหาย หรือกรณีที่มีความต้องการข้อมูลนอกเหนือลูกค้า เช่น จากพยาน และผู้ต้องสงสัย และในกรณีธุรกิจพาณิชย์ ต้องการข้อมูลเครดิต หรือการตรวจสอบประวัติของพนักงานหรือคู่แข่ง

ในหัวข้อต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนที่ประกอบด้วยการให้บริการโดยธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และการให้บริการโดยตรงของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย ดังนี้

2.2.1 การให้บริการโดยธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนที่ผ่านมา ได้พัฒนาอย่างรวดเร็วในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในภาคธุรกิจนี้ หน้าที่ของการให้บริการมีการขยายตัวและมีความซับซ้อนมากขึ้น ส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากการตำรวจให้ความสำคัญกับหน้าที่ที่ไม่ใช่ของตำรวจมากขึ้น (non-police functions) ดังนั้น เหตุผลของการเพิ่มจำนวนของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนจึงประกอบด้วย 4 ข้อสำคัญ¹⁶ มีดังนี้

1. ความเจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจทำให้ประชาชนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินต่าง ๆ มากขึ้น เป็นผลให้ตำรวจมีปัญหาในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมีการจัดลำดับความสำคัญในการทำหน้าที่มากขึ้น ซึ่งหน้าที่บางอย่างไม่ได้เป็นงานส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบที่แท้จริงของตำรวจ เช่น การดูแลสถานที่รับรองของบุคคลที่มีชื่อเสียง ด่านรับและประชาสัมพันธ์ การเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ การควบคุมการจราจร การบังคับใช้ที่จอดรถ จึงทำให้ในด้านการป้องกันอาชญากรรมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนจึงมีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. การเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมโดยเฉพาะอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองมีการเพิ่มขึ้นอย่างมากในโอกาสสำหรับอาชญากรรมประเภทนี้ กล่าวคือ ทรัพย์สินที่สามารถขโมยได้ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในตลาดหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะทรัพย์สินส่วนตัวของเอกชน สิ่งเหล่านี้ทำให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยน้อยลง ในขณะที่ตำรวจไม่สามารถตอบสนองและจัดการเหตุเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม

¹⁶ Jaap De Waard, "The Private Security Industry in International Perspective," Retrieved on 15 April 2019, from https://www.researchgate.net/publication/227162732_The_Private_Security_Industry_in_International_Perspective.

3. การควบคุมความเป็นระเบียบของสังคมโดยสถาบันต่าง ๆ ลดลง เช่น โบสถ์ โรงเรียน เพื่อนบ้าน และครอบครัว

4. นโยบายของรัฐบาลในการหาวิธีที่มีประสิทธิภาพและประหยัดกว่าในการจัดการด้านความปลอดภัยและการป้องกันให้กับรัฐ โดยเชิญธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนเข้าร่วมการประมูลงาน

2.2.1.1 ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในปัจจุบันการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนมีการขยายตัวและมีรูปแบบซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ได้ทราบของการให้บริการด้านนี้ ในหัวข้อนี้จึงจะกล่าวถึงรายละเอียดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยประกอบด้วยสาระสำคัญ 2 ข้อ ความหมายธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และรูปแบบบริการของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

(1) ความหมายของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในประเทศสหรัฐอเมริกาตามข้อบัญญัติรัฐนิวยอร์ก ได้ให้ความหมาย “ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Watch guard or patrol agency หรือ Security guard Company)” หมายถึง บุคคล หรือนิติบุคคลใด ๆ ที่ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งให้บริการการจัดหาบุคคลมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อปกป้องบุคคลหรือทรัพย์สินจากอันตราย การโจรกรรม หรือการใช้สินค้าผิดกฎหมาย หรือเพื่อป้องกันการยักยอกหรือซ่อนเร้นสินค้า เงิน พันธบัตร สินค้าคงคลัง บันทึกรหัสหรือเอกสารอื่น ๆ ที่มีค่า และสิ่งของมีค่าต่าง ๆ โดยได้รับค่าตอบแทนจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว¹⁷

¹⁷ General Business, Article 7, PRIVATE INVESTIGATORS, BAIL ENFORCEMENT AGENTS AND WATCH, GUARD AND PATROL AGENCIES, Section 71 (2)

2. “Watch, guard or patrol agency” shall mean and include the business of watch, guard or patrol agency and shall also mean and include, separately or collectively, the furnishing, for hire or reward, of watchmen or guards or private patrolmen or other persons to protect persons or property or to prevent the theft or the unlawful taking of goods, wares and merchandise, or to prevent the misappropriation or concealment of goods, wares or merchandise, money, bonds, stocks, choses in action, notes or other valuable documents, papers, and articles of value, or to procure the return thereof or the performing of the service of such guard or other person for any of said purposes.

ในประเทศมาเลเซีย ได้ให้ความหมาย ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (business of private agency) หมายถึง ธุรกิจหรือกิจกรรมซึ่งดำเนินการโดยบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ ในการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัย และคุ้มกันเพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคลและบุคคลอื่น ๆ หรือป้องกันและรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินหรือธุรกิจของบุคคลอื่น หรือการจัดหาและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติ กิจกรรมหรือกิจการของบุคคลอื่น¹⁸

ในประเทศญี่ปุ่น ได้ให้ความหมายของ ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินการให้บริการรักษาความปลอดภัย¹⁹ ภายใต้ความหมายของ บริการรักษาความปลอดภัย²⁰ (Security services)

¹⁸ Private agencies act 1971 Section 2

“business of private agency” means the business or activities which are carried on by a person for the purpose of—

(a) providing guards and protection for the personal safety and security of another person or for the safety and security of the property or business of such other person; or

(b) obtaining and furnishing information as to the conduct, activities or affairs of another person;

¹⁹ Security Business law (Act No. 177 of 1972) Section 2 (2)

In this Act, "security service" refers to a business that performs security services.

²⁰ Security Business law (Act No. 177 of 1972) Section 2 (1)

1. งานรักษาความปลอดภัยอาคารและสถานที่ กล่าวคือ เป็นการดำเนินการในการเฝ้าระวังและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เช่นการ โจรกรรมที่สำนักงาน บ้าน สถานบันเทิง ลานจอดรถ สวนสนุก เป็นต้น

2. งานรักษาความปลอดภัยด้านการอำนวยความสะดวกและการจราจร กล่าวคือ ดูแลและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การบาดเจ็บในสถานที่แออัดของผู้คน หรือยานพาหนะ หรือสถานที่ที่เสี่ยงต่อการจราจรเหล่านั้น

3. ทำงานเพื่อดูแลและป้องกัน แจ้งเตือนการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การโจรกรรมเกี่ยวกับเงินสด โลหะมีค่า และศิลปะวัตถุ ในระหว่างขนส่ง

4. ทำงานโดยมีหน้าที่ป้องกันและแจ้งเตือนการเกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์

สำหรับประเทศไทยมีนักวิชาการไทย ที่ได้ให้ความหมายของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเอาไว้ เช่น ประธาน วัฒนวานิชย์ ได้อธิบายคำว่า การรักษาความปลอดภัยของเอกชน (Private security) หรือที่รู้จักกันในชื่ออุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัย (Industrial Security) มีความหมายว่า การพิทักษ์รักษาหรือปกป้องทรัพย์สินมิให้เกิดการสูญหาย ได้รับความเสียหาย หรือถูกโยกย้ายไปโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของ รวมถึงการดูแลคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของบุคคล โดยทั่วไปความหมายของการรักษาความปลอดภัยของเอกชนนั้นจะรวมถึงการรักษาความปลอดภัยในบริษัท ห้างร้าน สำนักงาน ธนาคาร โรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่สาธารณะ สถานีขนส่ง ท่าเรือ และท่าอากาศยาน เป็นต้น²¹

จากการพิจารณาความหมายของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยข้างต้น ผู้เขียนจึงสรุปได้ว่า ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หมายถึง การประกอบกิจการให้บริการอันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ โดยทำหน้าที่จัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ เพื่อทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ในสถานที่ของผู้รับบริการ เช่น แจ้งเตือนเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ แจ้งเตือนเมื่อมีผู้บุกรุก และการคุ้มกันบุคคล การดูแลยานพาหนะที่ได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าออกในสถานที่ และการคุ้มกันทรัพย์สินมีค่าระหว่างขนส่ง เป็นต้น ซึ่งผู้รับบริการอาจจะหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และบุคคลทั่วไป แล้วแต่กรณี

(2) รูปแบบบริการของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

รูปแบบของบริการของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป มีหน้าที่บริการหลัก คือ การเฝ้าระวัง ดูแลความปลอดภัย ป้องกันภัยอันตราย แจ้งเตือนภัย ซึ่งปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคมและความต้องการของผู้รับบริการ โดยอาจจะใช้บุคคลหรืออุปกรณ์ร่วมในการรักษาความปลอดภัย

ตามกรอบของธุรกิจบริการขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization หรือ WTO) ได้จำแนกธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ให้จัดอยู่ธุรกิจในกลุ่ม

²¹ ประธาน วัฒนวานิชย์, “บทบาทและองค์การการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนกับการป้องกันอาชญากรรม,” หนังสือพิมพ์รักษาความปลอดภัย, (16 ธันวาคม 2537 - 31 มกราคม 2538) : หน้า 11 และ 31.

ธุรกิจบริการสืบสวนไต่สวน และรักษาความปลอดภัย (Investigate and Security Services) ซึ่งแบ่งแยกได้เป็น 6 รูปแบบ²² ได้แก่

1. ให้บริการด้านสืบสวนไต่สวน (Investigation Services) ที่ให้บริการเกี่ยวข้องกับงานอาชญากรรม เช่น ลักทรัพย์ ฉ้อโกง คนหาย เป็นต้น
2. ให้บริการให้คำปรึกษาด้านความปลอดภัย (Security Consultation Services)
3. ให้บริการติดตั้งอุปกรณ์สัญญาณเตือนภัย (Alarm Monitoring Services) เช่น ระบบเตือนภัยกันขโมย เป็นต้น
4. ให้บริการคุ้มกันความปลอดภัยเงินสดหรือสิ่งของมีค่าระหว่างขนส่ง (Armored Car Services)
5. ให้บริการโดยมีบุคคลเข้าไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย (Guard Services) เช่น การคุ้มกันหรือป้องกันให้กับบุคคล สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงการตรวจตราพื้นที่ (Patrol and Inspection Services) ดูแลความปลอดภัยส่วนบุคคล (Bodyguard Services) สุนัขรักษาความปลอดภัย (Watchdog Services) ตรวจตราการเข้าออกพื้นที่ (Parking Control and Access Control Services) เป็นต้น
6. ให้บริการด้านความปลอดภัยอื่น ๆ (Other Security Services)

สำหรับนักวิชาการในต่างประเทศ ได้จำแนกรูปแบบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย เช่น นายแจฟ เดย์ วาร์ด (Jaap De Waard) ซึ่งผู้เขียนสรุปรูปแบบออกได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้²³

1. ธุรกิจเอกชนที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ดำเนินการบนกิจกรรมพื้นฐานด้วยความเต็มใจอาชีพร่วมกันกับบุคคลที่สาม ซึ่งวัตถุประสงค์ของธุรกิจรวมถึงการรักษาความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สิน หรือการดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและความสงบเรียบร้อย โดยใช้แรงงานของบุคคลเป็นหลักเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ภายใต้การดำเนินการตาม สัญญารักษาความปลอดภัย (contract-security)
2. เป็นศูนย์กลางการตรวจสอบสัญญาณเตือนภัยให้กับ สถานประกอบการเอกชนซึ่งทำหน้าที่ดังกล่าวให้แก่บุคคลที่สามบนพื้นฐานของความเป็นมืออาชีพ ซึ่ง

²² กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์, “คู่มือธุรกิจบริการรักษาความปลอดภัย,” สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2561, http://thaifranchisedownload.com/dl/18_07_Manual_Security.pdf.

²³ Jaap De Waard, *supra* note 16.

วัตถุประสงค์ของธุรกิจคือการรักษาความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สิน หรือการดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและความสงบเรียบร้อย โดยใช้อุปกรณ์ตรวจจับและส่งข้อมูลที่ค้นพบจากเครื่องมือสื่อสารทางไกลโดยใช้เทคโนโลยี ไปยังจุดศูนย์กลางอย่างน้อยหนึ่งที

3. ธุรกิจเอกชนที่ให้บริการขนส่งที่มีความปลอดภัยสูงโดยขนส่งเงินสด ไม่จำกัดจำนวนและสิ่งของมีค่าอื่น ๆ ให้แก่บุคคลที่สามบนพื้นฐานระดับมืออาชีพ

เมื่อพิจารณาจากรูปแบบบริการของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ข้างต้น ผู้เขียนจึงสรุปประเภทของการรักษาความปลอดภัยที่ใช้พนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ได้ 3 ประเภท ดังนี้

ก) การรักษาความปลอดภัยแก่บุคคล

การรักษาความปลอดภัยแก่บุคคลจัดเป็นการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบ การอารักขาบุคคล หรือการคุ้มกันแก่บุคคลเป็นการส่วนตัว หรือที่เรียกว่า “บอดีการ์ด” (Bodyguard)²⁴ หรือ การคุ้มกันอย่างใกล้ชิด (Close protection)²⁵ ซึ่งมีความหมายทั่วไปว่าบุคคล ผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยประเภทหนึ่งหรือตัวแทนรัฐบาล ที่ทำหน้าที่ปกป้องบุคคล ไม่ว่าจะเป็น บุคคลที่มีชื่อเสียง เศรษฐี บุคคลสำคัญทางการเมือง โดยปกป้องจากการประทุษร้าย การลักพาตัว การลอบสังหาร การสะกดรอย การสูญเสียข้อมูลที่เป็นความลับ และการโจมตีของผู้ก่อการร้ายหรือภัยคุกคามอื่น ๆ²⁶

พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่งานรูปแบบนี้ต้องติดตามบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาทั่วไป บุคคลสำคัญ บุคคลมีชื่อเสียง บุคคลสาธารณะ ไปยังสถานที่ต่าง ๆ คอยคุ้มกันมิให้บุคคลอื่นเข้ามาใกล้ประชิดตัว และระวังภัยที่อาจเกิดขึ้นทุกรูปแบบ เพื่อป้องกันการถูกลอบประทุษร้าย หรือประสบอุบัติเหตุ หรือภัยอื่นใดก็ตาม ในระหว่างการเดินทางหรือขณะอยู่ในที่พักอาศัย และทำการอพยพพาออกจากพื้นที่อันตราย โดยมีเป้าหมายคือการไม่ให้เกิดการปะทะและใช้กำลัง ปัจจุบันประเภทของบุคคลที่จะว่าจ้างบอดีการ์ดให้คุ้มกันมีอยู่หลายประเภทขึ้นอยู่กับการต้องการส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ

²⁴ Security Providers Act 1993 Section 4 A

A Bodyguard is a person who, for reward, provides a close personal protection service.

²⁵ Security Industry Authority, “Close Protection,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-close-protection.aspx>.

²⁶ Kristen Freedman, *A Beginner's Guide to Become Security Guard*, (New york: Library Press: 2016), p. 25.

ในบางกรณีที่ผู้คุ้มกันทำหน้าที่ขับรถให้แก่ลูกค้า ซึ่งปกติแล้วการคุ้มกันเพียงคนเดียวอาจจะไม่เพียงพอสำหรับลูกค้า เพราะว่าหากผู้คุ้มกันมีเพียงคนเดียว และในขณะที่ผู้คุ้มกันดูแลลูกค้าเมื่อออกไปเดินทางเท่า รถจะถูกทิ้งไว้โดยปราศจากคนดูแล ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความเสี่ยงหลายประการ เช่น การวางระเบิด อาจจะมีการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามที่รถ รถอาจจะถูกก่อวินาศกรรมอื่นใด หรือรถอาจจะถูกล้อคล้อ หรือถูกยกโดยเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งหากสถานที่จอดรถอยู่ห่างออกไป ผู้คุ้มกันก็จะไม่สามารถใช้รถยนต์เพื่อหลบหนีกับลูกค้าในกรณีที่มีภัยคุกคามความปลอดภัยเกิดขึ้นในขณะที่ลูกค้าอยู่ในการประชุมหรือทำงานอยู่

อย่างไรก็ตาม บุคคลสาธารณะที่สำคัญที่สุด คือประมุขแห่งรัฐหรือผู้ว่าราชการจะได้รับการคุ้มครองโดยผู้คุ้มกันหลายคน หรือทีมผู้คุ้มกันจากหน่วยงานกองกำลังความมั่นคงหรือกองกำลังตำรวจ (เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีหน่วยสืบราชการลับของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือหน่วยงานด้านความมั่นคงทางการทูตของกระทรวงการต่างประเทศ) ในประเทศที่ประมุขเป็นผู้นำทางทหารหรือเผด็จการผู้คุ้มกันของผู้นำอาจเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยทหารชั้นสูง ส่วนบุคคลสาธารณะที่มีความสำคัญน้อยกว่าหรือผู้ที่มีความเสี่ยงต่ำ อาจมีผู้คุ้มกันคนเดียวหรือสองคนซึ่งอาจเป็นคนขับรถ และกรณีคนดังผู้มีชื่อเสียงสูงและซีไอเอของธุรกิจก็มีใช้ผู้คุ้มกันด้วย²⁷ จะเห็นได้ว่าผู้ที่มักจะว่าจ้างบริการในรูปแบบนี้ จึงมักจะเป็นบุคคลธรรมดาทั่วไป บุคคลมีชื่อเสียง และบุคคลสาธารณะ แล้วแต่กรณี เช่น นักการเมือง นักร้อง นักแสดง นักกีฬา เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เขียนจึงแบ่งแยกลักษณะผู้รับบริการที่นิยมว่าจ้างผู้คุ้มกันในปัจจุบันได้ 4 ลักษณะ ดังนี้²⁸

1. การรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล จะเป็นการอารักขาแบบตัวต่อตัว และมีการคุ้มกันอย่างใกล้ชิด

2. การรักษาความปลอดภัยในการเดินทางส่วนบุคคล หรือหมู่คณะ จะเป็นการอารักขาในระหว่างเดินทางโดยทำงานเป็นทีม ซึ่งเริ่มดูแลรักษาความปลอดภัยตั้งแต่ขึ้นและลงรถยนต์ และในระหว่างเดินทางจะมีการใช้รถยนต์นำขบวนประกบหน้าและรถปิดท้ายขบวนประกบหลังของรถผู้ว่าจ้าง และจัดขบวนดูแลรักษาความปลอดภัยรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันการซุ่มทำร้ายหรือโจมตี หรืออุบัติเหตุต่าง ๆ

3. การรักษาความปลอดภัยงานอีเว้นท์ให้แก่ ศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยสำหรับงานอีเว้นท์บดดีการ์ตจะอารักขาเป็นทีม เป็นการคุ้มกันไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาใกล้ศิลปินมากจนเกินไป และในกรณีมี

²⁷ Ibid.

²⁸ ไทยรัฐ, “มายาไทยรัฐ : บอดีการ์ดศิลปิน 9 พ.ย.57,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2562, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=WLklCfev6o8>.

แผนกลับมาต้อนรับอย่างหนาแน่นก็ต้องทำหน้าที่เปิดช่องว่างให้ความสะดวกแก่ศิลปินในการเดินทางเข้าและออก

4. การรักษาความปลอดภัยงานคอนเสิร์ตของศิลปิน โดยบอดี้การ์ดจะอารักขาเป็นทีม มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยตั้งแต่ทางเข้าซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบอาวุธและสิทธิของผู้เข้าชม รวมทั้งดูแลความปลอดภัยบริเวณโดยรอบของพื้นที่คอนเสิร์ตและความปลอดภัยของศิลปินบนเวที เพื่อให้การแสดงสามารถดำเนินต่อไปได้จนจบ ตลอดจนดูแลเส้นทางเดินและทางออกปกติ รวมทั้งเส้นทางออกฉุกเฉินหากเกิดอุบัติเหตุที่ไม่คาดคิดขึ้น

ข) การรักษาความปลอดภัยในสถานที่

การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสภาพสังคมในปัจจุบัน ย่อมส่งผลก่อให้เกิดอาชญากรรมหลากหลายรูปแบบ ผู้คนจึงหันมาดูแลรักษาความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ของตนเอง การรักษาความปลอดภัยในสถานที่จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตราย และการคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม และยังรวมถึงการเกิดของภัยธรรมชาติด้วย โดยงานบริการรักษาความปลอดภัยในสถานที่หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า งานรักษาความปลอดภัยทางกายภาพ จัดเป็นการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบดูแลความปลอดภัยในสถานที่เป็นหลัก ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ว่าจ้าง บริเวณสถานที่ที่ต้องการให้ดูแลของผู้ว่าจ้าง หากเป็นสถานที่ขนาดใหญ่หรือกิจการที่มีความสำคัญก็จะต้องมีการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดและซับซ้อน แต่หากเป็นเพียงอาคารสถานที่ขนาดเล็กอาจจะมีมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่เข้มงวดรวมถึงอาจมีให้ทำหน้าที่ดูแลใกล้ชิดพื้นที่เฉพาะแห่งส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นพิเศษก็จะเป็นไปตามความต้องการของผู้ว่าจ้างทั้งสิ้น²⁹

การรักษาความปลอดภัยเพื่อดูแลความปลอดภัยในสถานที่ ที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะได้รับการว่าจ้าง ผู้เขียนสามารถจำแนกได้ 2 สถานที่หลัก³⁰ ดังนี้

1. สถานที่อยู่อาศัย ได้แก่ หอพัก ทาวน์เฮ้าส์ อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม และหมู่บ้านจัดสรร เป็นสถานที่อยู่อาศัยที่มีผู้คนอาศัยอยู่จำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสี่ยงในอาชญากรรมหรืออุบัติเหตุได้ง่าย จึงมักจะมีการจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยจาก

²⁹ จ่านงค์ ไชยมงคล, “มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยเอกชน,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547), น.14.

³⁰ Secured Security Group, “THE IMPORTANCE OF A SECURITY GUARD,” Retrieved on 15 April 2019, from <http://www.securedsecurity.com/post/importance-security-guard>.

ผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยให้เข้ามาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย แต่สำหรับบ้านแถวที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบกิจการร่วมด้วยนั้น ได้แก่ ร้านขายทอง ก็มักจะจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยจากผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเข้ามาทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยเช่นกัน ทั้งนี้ สำหรับบ้านเดี่ยวในกรณีที่เป็นบ้านขนาดเล็กซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย และผู้อยู่อาศัยมีเพียงหนึ่งครอบครัวต่อหนึ่งหลังจะไม่มีการจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยมาดูแล โดยผู้อยู่อาศัยมักจะดูแลรักษาความปลอดภัยด้วยตัวเองทั้งสิ้น

2. สถานประกอบการ ได้แก่ โรงแรม สถานบริการ โรงภาพยนตร์ ศูนย์การค้าขนาดใหญ่ สถานศึกษา โรงพยาบาล ธนาคารพาณิชย์ คอนเสิร์ต สนามกีฬา งานอีเว้นท์ พิพิธภัณฑสถาน ที่จอดรถเชิงพาณิชย์ คลังสินค้า โรงงานอุตสาหกรรม โดยสถานประกอบการดังกล่าวเป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นพนักงานของผู้ว่าจ้าง ลูกค้าที่มาใช้บริการ ผู้มาติดต่อชั่วคราว ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม หรือละเมิดสิทธิต่าง ๆ ได้ง่าย โดยผู้ประกอบการอาจจะดูแลความปลอดภัยต่าง ๆ ได้ไม่ทั่วถึง และการติดอุปกรณ์เทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยเพียงอย่างเดียวก็คงอาจจะไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นต้องจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยเข้ามาทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย

ค) การรักษาความปลอดภัยแก่ทรัพย์สิน

ความเจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจทำให้ประชาชนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้มีการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน การรักษาความปลอดภัยแก่ทรัพย์สินจึงเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบันและจัดเป็นการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบใกล้เคียงกับการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ แต่ขึ้นอยู่กับทรัพย์สินประเภทใด ทั้งนี้ ผู้เขียนจึงจำแนกประเภทของทรัพย์สินออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ทรัพย์สินที่ไม่มีการเคลื่อนที่ เป็นกรณีที่ทรัพย์สินได้เก็บรักษาอยู่ในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็น โรงงานอุตสาหกรรม โกดังคลังสินค้า³¹ พิพิธภัณฑสถาน³² และงาน

³¹ GuardEX Security Services, “WAREHOUSE SECURITY GUARDS – 4 BIG REASONS WHY THEY ARE IMPORTANT!,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://securityguardex.com/warehouse-security-guards-why-important-2>.

³² The balance careers, “Career Profile of Art Museum Security Guard,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.thebalancecareers.com/career-profile-of-art-museum-security-guard-1295471>.

นิทรรศการ³³ โดยทรัพย์สินมีค่าดังกล่าวอาจมีมูลค่าสูง ได้แก่ สินค้า ภาพวาด ศิลปะ วัตถุโบราณ เพชร เครื่องประดับ เป็นต้น ซึ่งบุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ทรัพย์สินประเภทนี้จะมุ่งเน้นดูแลความปลอดภัยในทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในสถานที่เป็นหลัก เพื่อป้องกันไม่ให้ทรัพย์สินต่าง ๆ สูญหาย ลักษณะงานจึงถือว่าจัดอยู่ในรูปแบบเดียวกับงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่ ทั้งนี้ พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อดูแลทรัพย์สินประเภทนี้อาจจำเป็นต้องมีอาวุธปืนพกพาติดตัวในระหว่างปฏิบัติหน้าที่สำหรับการป้องกันตัวและทรัพย์สิน โดยขึ้นอยู่กับมูลค่าทรัพย์สินที่ต้องดูแล

2. ทรัพย์สินที่มีการเคลื่อนที่ เป็นกรณีที่ทรัพย์สินได้เคลื่อนที่จากการถูกขนส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ให้ถึงจุดหมายปลายทางตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ซึ่งทรัพย์สินประเภทนี้มักจะเป็นทรัพย์สินที่มีค่าหรือมูลค่าสูง เช่น เงินสด เพชร เครื่องประดับ ภาพวาด ศิลปะ วัตถุโบราณ และสิ่งของมีค่าอื่น ๆ เป็นต้น บุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่ทรัพย์สินประเภทนี้จะมุ่งเน้นคุ้มกันทรัพย์สินดังกล่าวระหว่างการขนส่ง เพื่อป้องกันการถูกโจรกรรม โดยใช้รถยนต์หุ้มเกราะ และอาจมีอาวุธปืนพกพาติดตัวในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ โดยในประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐนิวยอร์ก เรียกผู้ให้บริการรูปแบบนี้ว่า บริการรถหุ้มเกราะ (Armored car services)³⁴ และพนักงานที่ทำหน้าที่ จะเรียกว่า พนักงานคุ้มกันรถหุ้มเกราะ (Armored car guard)³⁵ ซึ่งหน้าที่หลัก

³³ Churchill Security Limited, “Exhibition and Conference security,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.churchillsecurity.co.uk/services/events/exhibition-and-conference-security>.

³⁴ General Business, Article 8-B, LICENSING OF ARMORED CAR CARRIERS, Section 89-bbb (6)

Armored car services means engaging in the business of providing secured transportation, protection and safeguarding of valuable cargo from one place or point to another, including the provision of cash services for automated teller machines, by means of specially designed and constructed bullet-resistant armored vehicles and armored car guards.

³⁵ General Business, Article 8-B, LICENSING OF ARMORED CAR CARRIERS, Section 89-ppp (8)

Armored car guard means an individual employed by an armored car carrier to provide armored car services and who carries a firearm or is authorized by the employer to access a firearm when providing armored car services, and who holds a

ของพนักงาน คือ การเฝ้าระวังและขนถ่ายสิ่งของมีค่าให้เร็วที่สุด พนักงานเหล่านี้ต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างละเอียด เพื่อเตรียมพร้อมในการรับมือกับการปล้นและสถานการณ์อันตรายอื่น ๆ ซึ่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรูปแบบนี้จะต้องรู้จักวิธีการใช้อาวุธปืนด้วย เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เป็นอันตรายอย่างเหมาะสม แต่การจะพกอาวุธปืนได้นั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับกฎหมายในประเทศนั้น ๆ ด้วย สำหรับหน้าที่ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการคุ้มกันการขนส่ง เช่น พนักงานจะเข้าไปยังร้านค้าเพื่อรับเงินสดและลงชื่อรับ และกลับไปยังที่รถ ส่วนพนักงานอีกคนด้านนอกจะทำหน้าที่เฝ้าระวังรถและทรัพย์สินภายในรถ โดยทั่วไปแล้วเป้าหมายหลักของการปฏิบัติงาน คือ การหยิบสิ่งของมีค่าและออกจากพื้นที่โดยเร็วที่สุด นอกจากนี้ พนักงานต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ขับรถตามกฎหมายจราจรให้ถูกต้อง และต้องเปลี่ยนเส้นทางในการขนส่งบ่อยครั้งเพื่อหลีกเลี่ยงการคาดเดาของอาชญากร³⁶

สำหรับบริการขนส่งเงินสดเป็นกิจการที่มีการให้บริการแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากแต่ละธนาคารจะต้องขนส่งเงินไปยังสาขาของตนเอง หรือต้องนำเงินสดไปเติมในเครื่องเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ เพื่อให้แน่ใจว่าเครื่องเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติในแต่ละจุดจะมีการจ่ายเงินสดอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าของธนาคาร รวมถึงในกรณีนิติบุคคลเอกชนทั่วไปที่มีความต้องการเงินสดจำนวนมากเพื่อใช้ในการประกอบกิจการ³⁷ ซึ่งยานพาหนะที่เป็นรถยนต์ที่ให้บริการจะเป็นรถยนต์กระบะนิรภัย รถตู้นิรภัย และรถบรรทุกนิรภัย³⁸

2.2.1.2 การประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยถือเป็นธุรกิจบริการด้านความปลอดภัยประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่ผลิตด้านการให้บริการ เพื่อตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ เช่น สถานประกอบการเอกชน และ

conditional letter of authority or a valid registration card issued by the department pursuant to the provisions of this article.

³⁶ Chron, “What Are the Duties of an Armored Truck Guard?,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://work.chron.com/duties-armored-truck-guard-23251.html>.

³⁷ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), “บริการรับและขนส่งเงินสด (Cash Pick Up),” สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2561, จาก <https://www.krungsri.com/bank/th/Corporate/Management/Collection/Pick-Up.html>.

³⁸ บริษัทรักษาความปลอดภัย กรุงเทพมหานครธุรกิจบริการ จำกัด, “งานขนส่งทรัพย์สิน,” สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.ktbgs.co.th/services/money.html>.

รัฐวิสาหกิจ³⁹ เป็นต้น การจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยได้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่รับรองธุรกิจด้านนี้ด้วย โดยจะต้องจดทะเบียนขอรับใบอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งในต่างประเทศมีเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณีของประเทศนั้น ๆ ทั้งนี้ เงื่อนไขที่สำคัญในการขอรับใบอนุญาตของธุรกิจด้านนี้ มีประกอบสาระสำคัญด้วยกัน 2 ข้อ ดังนี้

(1) สถานะองค์กรของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในการดำเนินธุรกิจอาจจะดำเนินการที่กระทำโดยบุคคลเดียว หรือบุคคลหลายคนเป็นกลุ่มคณะก็ได้ ซึ่งธุรกิจที่ดำเนินการโดยบุคคลเดียวเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด และดำเนินการได้ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อนเหมือนกับกิจการการค้าที่ดำเนินงานโดยกลุ่มบุคคลหลายคน ซึ่งกิจการที่ดำเนินงานโดยบุคคลคนเดียวมักเป็นกิจการขนาดเล็ก มีเงินทุนน้อย⁴⁰ ส่วนกิจการที่ดำเนินงานเป็นกลุ่มคณะมักจะเป็นกิจการขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ขึ้นอยู่กับกิจการนั้น ๆ โดยองค์กรธุรกิจมีรูปแบบอยู่หลายประเภท กล่าวคือ หากมีจำนวนบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีการตกลงกันลงทุนร่วมกัน เพื่อดำเนินการกิจการร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์จะแบ่งกำไรอันจะพึงได้จากกิจการที่ทำนั้น ซึ่งอาจจะมีการจัดตั้งเป็นห้างหุ้นส่วน (Partnership) ซึ่งตามกฎหมายไทยห้างหุ้นส่วนแบ่งได้ 3 ประเภท⁴¹ ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่หากจะจัดตั้งรูปแบบบริษัทจะต้องมีบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปจึงจะจัดตั้งบริษัทได้ โดยรูปแบบบริษัทจะมีบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดควบคุมเข้มงวดมากกว่าห้างหุ้นส่วน⁴² ซึ่งบุคคลอาจเลือกประกอบธุรกิจโดยจัดตั้งในรูปแบบห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท มักจะเลือกตามที่เห็นว่าเหมาะสม หรือสมประโยชน์แก่ตนมากที่สุด เพราะธุรกิจบางอย่างจะเริ่มประกอบธุรกิจได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาต และอาจต้องจัดตั้งในรูปแบบของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การจะจัดตั้งองค์กรธุรกิจแบบใด นอกจากจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการค้า เงินทุนและบุคคลผู้ดำเนินงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความประสงค์ของบุคคลผู้ที่จะประกอบธุรกิจ รูปแบบของธุรกิจการค้า และกฎหมายที่ควบคุมด้วย

³⁹ ไกล่รุ่ง ระเบียบโอษฐ์, “กลยุทธ์การจัดการธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามแนวพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2558), น.31.

⁴⁰ สหชน รัตนไพจิตร, กฎหมายลักษณะห้างหุ้นส่วนบริษัท, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2558), น.19.

⁴¹ เพ็งอ้ง, น.22, 47.

⁴² สหชน รัตนไพจิตร, อ้าวแล้ว เจิงอรรถที่ 40, น.248-251.

สำหรับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยในต่างประเทศ การจะจัดตั้งองค์กรธุรกิจรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและกฎหมายของประเทศนั้นว่ากำหนดไว้อย่างไร เช่น ประเทศสิงคโปร์ กำหนดไว้ว่า⁴³ การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยสามารถจัดตั้งรูปแบบบริษัทจำกัด (Private limited company) ได้รูปแบบเดียวเท่านั้น และในประเทศสหรัฐอเมริกา มลรัฐวอชิงตัน กำหนดไว้ว่า การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยสามารถจัดตั้งได้ 4 รูปแบบ⁴⁴ ได้แก่ ธุรกิจเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (a partnership) บริษัท (corporation) และ บริษัทต่างชาติ (foreign corporation)

(2) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

การประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไปในต่างประเทศนั้น นอกจากจะต้องจัดตั้งองค์กรธุรกิจตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนดแล้ว ยังมีการกำหนดว่าต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ถูกต้องตามกฎหมายเสียก่อน อย่างไรก็ตาม จะต้องมีความสมบูรณ์และการดำเนินการเงื่อนไขอื่น ๆ ในการขออนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย เช่น

ประเทศแคนาดา รัฐควิเบก มีกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและหุ้นส่วนผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ได้แก่ ต้องมีความประพฤติที่ดี ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอาญา และความผิดอื่น ๆ ตามที่กำหนด จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมภายใน 6 เดือนหลังจากวันที่ได้รับแจ้ง หรือภายใน 6 เดือนนับแต่ได้รับใบอนุญาต และจัดหาประกันภัยภายในวงคุ้มครองความรับผิดตามที่กฎหมายกำหนด ต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน 5 ปีก่อนยื่นขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ กรณีบุคคลใดเป็นหุ้นส่วนถือหุ้นมากกว่า 10% หรือถือหุ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดถือเป็นหุ้นส่วนได้เสียในกิจการ บุคคลดังกล่าวจะต้องมีความสมบูรณ์และปฏิบัติตามเงื่อนไขการขออนุญาตด้วย⁴⁵

ประเทศสหรัฐอเมริกา มลรัฐวอชิงตัน มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและหุ้นส่วนต่าง ๆ จะต้องมีความสมบูรณ์ครบถ้วนด้วยใน

⁴³ Bestar, “Open a Security Agency in Singapore,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.opencompanysingapore.com/open-a-security-agency-in-singapore>.

⁴⁴ Washington State Department of Licensing, “Private Security Guard Company/Qualifying Principal License Application,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.dol.wa.gov/forms/690001.pdf>.

⁴⁵ Private Security Act (chapter S-3.5) Section 6-8

การยื่นขอใบอนุญาต ได้แก่ ต้องมีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีสัญชาติอเมริกันหรือเป็นผู้มีถิ่นพำนักในสหรัฐอเมริกา ต้องยื่นลายพิมพ์นิ้วมือ มีประสบการณ์ 3 ปีในตำแหน่งผู้จัดการ ผู้ดูแล ผู้บริหาร ในธุรกิจนี้หรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต้องผ่านการสอบหากไม่มีประสบการณ์เลย ต้องมีการรับประกันความเสียหายจำนวน 25,000 เหรียญและรับประกันสำหรับการบาดเจ็บจำนวน 25,000 เหรียญ และต้องผ่านการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมโดยนับย้อนหลังจากวันที่ดำเนินการยื่นขอใบอนุญาตย้อนหลังไปอีก 10 ปี และจะต้องตรวจพบว่าไม่เคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดร้ายแรง⁴⁶

2.2.1.3 การให้บริการรักษาความปลอดภัย

กิจการเอกชนต้องรับมือกับความจริงที่ว่าการขโมยและอาชญากรรมอื่น ๆ สามารถเกิดขึ้นในสถานประกอบการได้อยู่เสมอ และกิจการบางอย่างเช่น ธนาคาร ร้านค้าปลีก อาจเป็นเป้าหมายของอาชญากรรมมากกว่ากิจการประเภทอื่น ทั้งนี้ การว่าจ้างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้จัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยเข้ามาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในกิจการ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นตัวช่วยที่สำคัญ ที่จะป้องกันอาชญากรรมและช่วยเหลือลูกค้าและพนักงานในด้านความปลอดภัยได้⁴⁷ ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำแนกหน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ข้อ ดังนี้

(1) หน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย

ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นกิจการที่มีวัตถุประสงค์ให้บริการรักษาความปลอดภัยตามสัญญาว่าจ้าง ซึ่งเป็นสัญญาให้บริการรักษาความปลอดภัยที่เป็นนิติกรรมประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยการแสดงเจตนาของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป แต่ละฝ่ายอาจเป็นบุคคลเดียวหรือหลายคนรวมกันก็ได้ ฝ่ายหนึ่งคือลูกค้าผู้ใช้บริการ เรียกว่า “ผู้ว่าจ้างหรือผู้รับบริการ” อีกฝ่ายหนึ่งคือผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย เรียกว่า “ผู้รับจ้างหรือผู้ให้บริการ” โดยรับจะจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยมาปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้าง เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่บุคคลและทรัพย์สิน หรือการดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและความสงบเรียบร้อย เช่น การป้องกันกิจกรรมผิดกฎหมาย หรือการใช้สิทธิในเข้าสถานที่โดยไม่ได้รับอนุญาต การควบคุมจราจร การควบคุมการเข้าถึง และการป้องกันและตรวจจับไฟไหม้และการโจรกรรม เป็นต้น⁴⁸ โดยใช้แรงงาน

⁴⁶ Washington State Department of Licensing, *supra* note 44.

⁴⁷Chron, “Benefits of Having a Security Guard at a Business,” Retrieved on 16 April 2019, from <https://smallbusiness.chron.com/benefits-having-security-guard-business-2386.html>.

⁴⁸ Wikipedia, “Security company,” Retrieved on 16 April 2019, from https://en.wikipedia.org/wiki/Security_company.

ของพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นหลัก ภายใต้การดำเนินการตามสัญญาการรักษาความปลอดภัย (contract-security)⁴⁹ และผู้รับบริการต้องชำระสินจ้างให้แก่ผู้รับจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทาสัญญาดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ⁵⁰

(2) พนักงานรักษาความปลอดภัย

พนักงานรักษาความปลอดภัยถือเป็นลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัยซึ่งมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ โดยได้รับสินจ้างจากการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามสัญญาที่จัดทำขึ้นระหว่างผู้รับบริการและผู้ประกอบธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัย นิติสัมพันธ์ระหว่างพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้ประกอบธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัยจึงเป็นลูกจ้างนายจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่งของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย เนื่องจากผู้รับบริการไม่ได้เป็นผู้จ่ายสินจ้างให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ได้เป็นคู่สัญญาในสัญญาการรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงไม่มีนิติสัมพันธ์ทางสัญญากับผู้รับบริการ พนักงานรักษาความปลอดภัยมีเพียงหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อสัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้ทำกับผู้รับบริการและกฎระเบียบของผู้รับบริการที่ได้มีการตกลงกันเท่านั้น⁵¹ ซึ่งพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวจะมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั่วไป ดังนี้⁵²

1. การป้องกัน หรือตรวจจับ การบุกรุก ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ การทำลายทรัพย์สิน การละเมิดทรัพย์สินส่วนตัว
2. การป้องกันหรือตรวจจับ การโจรกรรม การสูญหาย การฉ้อโกง การยกยอก หรือการปกปิดชุกซ่อนของสินค้า เงินสด พันธบัตร คลังสินค้า บันทึกรหัส เอกสารมีค่า

⁴⁹ Jaap De Waard, *supra* note 16.

⁵⁰ ไพฑูริย์ เอกจริยกร, คำอธิบาย จ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน, พิมพ์ครั้งที่ 14 (กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2561), น.145-149.

⁵¹ ชูเกียรติ ตังคโนภาส, “ปัญหาการควบคุมมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยของเอกชน โดยกลไกกฎหมาย หน่วยงานรักษาความปลอดภัย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2539), น.35.

⁵² UNI-Europa and CoESS, Brussels, “European Training Manual: Preventing occupational hazards in the private security sector (manned guarding and surveillance services),” Retrieved on 16 April 2019, from https://metices.ulb.ac.be/IMG/pdf/manuel_ENG.pdf.

3. การคุ้มครองร่างกายบุคคลจากการทำร้าย
4. การปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎระเบียบของบริษัทที่จัดทำขึ้น และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการลดอาชญากรรม
5. การรายงานและการจับกุมผู้ฝ่าฝืน
6. การรายงานเหตุการณ์และการโทรแจ้งเหตุ

อย่างไรก็ตาม บุคคลจะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยได้จะต้องปฏิบัติได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายที่ควบคุมการประกอบอาชีพนี้ โดยประเทศออสเตรเลีย รัฐควีนส์แลนด์ กำหนดให้บุคคลที่จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (security officer) จะต้องได้รับใบอนุญาตที่เหมาะสมตามกฎหมายเสียก่อน หากให้บริการด้านความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต จะต้องได้รับโทษปรับ หรือโทษจำคุก แล้วแต่กรณี⁵³

(3) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยมีความจำเป็นที่จำเป็นต้องมี เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธประจำตัวไว้ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้งานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยสำหรับเครื่องแบบพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายจะต้องสวมเครื่องแบบที่สอดคล้องกับข้อกำหนดในกฎหมาย เว้นแต่เป็นพนักงานที่ทำหน้าที่คุ้มกันบุคคลหรือบอดี้การ์ด จะได้รับการยกเว้นที่ไม่ต้องสวมเครื่องแบบได้ เนื่องจากลักษณะการทำงานจะต้องปกปิด รักษาความลับ และไม่เปิดเผยตัว โดยเครื่องแบบดังกล่าวเป็นความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่พนักงานรักษาความปลอดภัยสังกัดอยู่ จะเป็นผู้จัดหาและตรวจสอบเครื่องแบบ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดของเครื่องแบบในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกัน เช่น ประเทศแคนาดา รัฐออนแทรีโอ กฎหมายกำหนดว่า คำว่า “SECURITY” หรือ “SECURITY GUARD” ต้องปรากฏบนเครื่องแบบอยู่ในบริเวณเฉพาะเจาะจงและมีขนาดที่ชัดเจน และเครื่องแบบจะต้องไม่ควรมีลักษณะใด ๆ ที่มีลักษณะเหมือนเครื่องแบบตำรวจ เช่น เครื่องหมายติดลำด้ายศ หมวกรูปแบบตำรวจ และลายทางด้านข้างของกางเกง เป็นต้น⁵⁴

สำหรับอุปกรณ์ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยอุปกรณ์ประจำตัวพื้นฐาน ได้แก่ ไฟฉาย วิทยุสื่อสาร เข็มขัดนิรภัย สมุดจด

⁵³ Security Providers Act 1993 Section 9 (1)

⁵⁴ Ontario Ministry of the Solicitor General, “Private Security and Investigative Services,” Retrieved on 15 April 2019, from https://www.mcscs.jus.gov.on.ca/english/PSIS/BasicTesting/SecurityGuardStudyGuide/TheActandCodeofConduct/SG_act_conduct.html.

บันทึก เป็นต้น⁵⁵ อย่างไรก็ตาม มีอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น อุปกรณ์ตรวจวัดถูระเบิด อุปกรณ์เอกซเรย์ อุปกรณ์ตรวจจับโลหะ เป็นต้น

สำหรับอาวุธ ย่อมมีความจำเป็นในกรณีมีการกระทำผิดเกิดขึ้นและจะสามารถใช้อาวุธป้องกันตัวและทรัพย์สินของผู้รับบริการได้ทันที ซึ่งอาวุธทั่วไปที่มีสิทธิครอบครองเพื่อช่วยยับยั้งหรือระงับความรุนแรง ได้แก่ กระบอง กุญแจมือ สเปรย์พริกไทย เครื่องช็อตไฟฟ้าปืน⁵⁶ แต่อย่างไรก็ตาม การจะครอบครองและใช้งานได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่ใช้บังคับในประเทศนั้น ๆ เช่น ประเทศแคนาดา รัฐบริติชโคลัมเบีย กำหนดให้เฉพาะบุคคลที่มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยในฐานะผู้ให้บริการรถหุ้มเกราะ (armoured car guard) ครอบครองอาวุธปืนได้ในขณะที่ทำงานด้านความปลอดภัย โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องมีใบอนุญาตครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน และอาวุธปืนที่จะพกพาต้องเป็นอาวุธปืนประเภทที่นายทะเบียนระบุไว้เท่านั้นที่ผ่านการจดทะเบียนในนามของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย⁵⁷

2.2.1.4 ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นกิจการที่รับให้บริการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัย และดำเนินการจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล จึงอาจมีความรับผิดชอบที่เกิดจากการกระทำผิดกฎหมาย หรือการไม่ปฏิบัติตามสัญญาอันเป็นเหตุที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ต้องชดเชยค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทน โดยความรับผิดชอบประกอบด้วย 4 ลักษณะ ดังนี้

⁵⁵ QR-Patrol Guard Tour Patrol System, “The 8 must-have items of a security guard equipment,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.qrpatrol.com/blog/8-must-have-items-security-guard-equipment>.

⁵⁶ Chron, “Equipment Needed for Security Officer Duties Retrieved on 15 April 2019, from <https://work.chron.com/equipment-needed-security-officer-duties-15347.html>.

⁵⁷ Security Licensing Process and Licence Conditions Policies, “Section 3.4 – Firearms,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www2.gov.bc.ca/assets/gov/employment-business-and-economic-development/business-management/security-services/industry/legislation/licensingpolicy.pdf>.

(1) ความรับผิดตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัย

ภาคเอกชน

ความรับผิดนี้เกิดจากผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน โดยประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐนิวยอร์ก แบ่งความรับผิดดังกล่าว ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เป็นกรณีไม่ปฏิบัติเงื่อนไขข้อกำหนดต่าง ๆ ในกฎหมายที่ควบคุม เช่น จะต้องรับผิดชอบในการเก็บรักษาใบอนุญาตไว้ ห้ามผู้อื่นยืม หรือให้บุคคลอื่นใช้ หรือยอมให้ไปแสดงเป็นบริษัทรักษาความปลอดภัยโดยบุคคลนั้นไม่ใช่ผู้ได้รับอนุญาต มิเช่นนั้น อาจเป็นเหตุในการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว และใบอนุญาตดังกล่าวทั้งหมดจะต้องถูกส่งกลับไปยังนายทะเบียนภายใน 72 ชั่วโมงหลังจากที่ผู้ได้รับอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งการหมดอายุ หรือการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว⁵⁸

1.2 บทกำหนดโทษ เป็นกรณีฝ่าฝืนเงื่อนไขข้อกำหนดในกฎหมายที่ควบคุม เช่น ห้ามผู้ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโฆษณา หรือเขียนวลีใด ๆ ที่แสดงว่าเป็นตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รัฐ จะถือเป็นความผิดทางอาญาประเภทลู่โทษและมีโทษปรับไม่น้อยกว่า 500 เหรียญ หรือจำคุกหนึ่งปีหรือทั้งจำทั้งปรับ⁵⁹ และการจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่มีใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยตามกฎหมาย จะมีความผิดอาญาประเภทลู่โทษซึ่งเมื่อถูกลงโทษต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันเหรียญ หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีได้รับการลงโทษครั้งแรก และต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งพันเหรียญ และไม่เกิน 2,500 เหรียญ หรือโดยทั้งจำทั้งปรับ และจำคุก โดยหากกระทำความผิดซ้ำอีกในภายหลัง⁶⁰

(2) ความรับผิดตามกฎหมายทั่วไป

ความรับผิดนี้เป็นความรับผิดที่เกิดจากผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยกระทำต่อคู่สัญญาหรือบุคคลภายนอก ซึ่งสามารถแบ่งความรับผิดดังกล่าวออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

⁵⁸ General Business, Article 7, PRIVATE INVESTIGATORS, BAIL ENFORCEMENT AGENTS AND WATCH, GUARD AND PATROL AGENCIES, Section 89

⁵⁹ General Business, Article 7, PRIVATE INVESTIGATORS, BAIL ENFORCEMENT AGENTS AND WATCH, GUARD AND PATROL AGENCIES, Section 84

⁶⁰ General Business, Article 7-A, SECURITY GUARD ACT, Section 89-p

2.1 ความรับผิดชอบผู้รับบริการ โดยทั่วไปจะเป็นความรับผิดชอบตามสัญญาจ้างทำของ คือการผิดสัญญาจ้างบริการรักษาความปลอดภัย เป็นกรณีที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา จนเป็นเหตุให้ผู้สัญญาอีกฝ่ายได้รับความเสียหาย จึงอาจถูกบอกเลิกสัญญา และเรียกค่าเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญา

2.2 ความรับผิดชอบผู้ได้รับความเสียหาย โดยทั่วไปจะเป็นความรับผิดชอบในลักษณะละเมิด เป็นกรณีที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ในสังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย กระทำการใด ๆ ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย หากการกระทำละเมิดเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำของพนักงานรักษาความปลอดภัย ก็อาจถือเป็นการกระทำในทางการที่จ้าง ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ก็ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดร่วมกับพนักงานรักษาความปลอดภัยด้วยในฐานะนายจ้าง⁶¹

2.3 ความรับผิดชอบพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัด โดยทั่วไปจะเป็นความรับผิดชอบตามสัญญาจ้างแรงงาน คือการผิดสัญญาจ้างแรงงาน เป็นกรณีที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา จนเป็นเหตุให้พนักงานรักษาความปลอดภัยได้รับความเสียหาย เช่น การไม่จ่าย薪金จ้างตามจำนวนและตรงตามกำหนดระยะเวลาที่ตกลงกัน เป็นต้น⁶²

2.2.2 การให้บริการโดยตรงของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

นอกเหนือจากพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ในต่างประเทศพบว่าอาชีพนี้มีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างโดยตรงจากบริษัทหรือองค์กรเอกชนนั้น ๆ เพื่อให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในบริษัทหรือองค์กรของตนเอง ซึ่งถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทหนึ่งตามกฎหมายเช่นเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดอยู่ในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย โดยในบางประเทศกำหนดให้บุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องยื่นขอรับใบอนุญาต และผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่ได้รับการรับรอง เช่น กฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2007 (Private Security Industry Act 2007) ของประเทศสิงคโปร์ หรือพระราชบัญญัติว่าด้วยอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2001 (Private Security Industry Act 2001) ของประเทศสหราชอาณาจักร เป็นต้น

⁶¹ จ่านงค์ ไชยมงคล, *อ้าวแล้ว เชิงอรรถที่ 29*, น.51-52.

⁶² จ่านงค์ ไชยมงคล, *อ้าวแล้ว เชิงอรรถที่ 29*, น.51-52.

2.2.2.1 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ เกิดจากผู้รับบริการจัดหาบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยด้วยตัวเอง (in house) ที่ไม่ผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในกิจการของตนเอง⁶³ และได้รับเงินจ้างจากผู้รับบริการจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งตามกฎหมายบุคคลเหล่านี้ถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทหนึ่ง (in-house security officers) ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนจะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการได้ โดยมีเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตและหน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายเช่นเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนสามารถจำแนกผู้รับบริการที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยเหล่านี้ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการที่เป็นสถานประกอบการมีสถานะเป็นนิติบุคคล โดยผู้รับบริการอาจจะมีฝ่ายงานรักษาความปลอดภัยของตนเองหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ในประเทศสิงคโปร์สถานประกอบการที่มีกว่าจ้างบุคคลดังกล่าวโดยตรง เช่น โรงแรม โรงพยาบาล คันทรีคลับ นิติบุคคลอาคารชุด สถาบันเทงศาธารณะ สถาบันการเงิน ร้านค้าปลีก ธุรกิจการขนส่ง โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เป็นต้น⁶⁴

(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

กรณีที่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการที่เป็นสถานประกอบการไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ โดยประเทศสหราชอาณาจักร กำหนดให้สถานประกอบการแม้จะไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล แต่

⁶³ Lenny Holden Area Manager Securitas Thailand, “In House vs Out-sourced Security,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.securitas.co.th/globalassets/thailand/files/in-house-vs-out-sourced-security---0715.pdf>.

⁶⁴ Singapore Police Force, “GUIDELINES ON REGISTRATION FOR IN-HOUSE EMPLOYERS,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/in-house-employers/guidelines#content>.

ประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้ความหมาย สถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises)⁶⁵ เช่น ผับ บาร์ไนต์คลับ และร้านอาหาร⁶⁶ บุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในสถานประกอบการเหล่านี้ได้ก็ต่อเมื่อเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) นอกจากนี้ หากเจ้าของสถานประกอบดังกล่าวการทำหน้าที่ดูแลประตูเสียเอง ก็จะต้องได้รับมีใบอนุญาตใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่เช่นกัน

2.2.2.2 บุคคลผู้ประกอบอาชีพให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรง

การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ มีเงื่อนไขที่สำคัญ

2 ข้อ ดังนี้

(1) นิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับการว่าจ้างโดยตรงจากผู้รับบริการ ผู้รับบริการจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกว่าบุคคลใดจะเข้าทำงานให้กับกิจการของตนเอง โดยพิจารณาประวัติและประสบการณ์และผู้รับบริการเป็นผู้ให้สินจ้างบุคคลดังกล่าวตลอดเวลาที่ทำงานให้ ทำให้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้รับบริการกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยมีลักษณะเป็นนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน เช่น ในประเทศสหราชอาณาจักร บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการที่เป็นสถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises) โดยไม่ผ่านผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัย⁶⁷

⁶⁵ Security Industry Authority, “Events and SIA Licensing,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-events.aspx>.

"In relation to licensed premises" means when those premises are open to the public, at times when alcohol is being supplied for consumption, or regulated entertainment is being provided, on the premises.

⁶⁶ A1 Security Home Counties (UK) Ltd, “Licensing,” Retrieved on 10 June 2018, from <http://www.a1security.biz/our-people/licensing.html>.

⁶⁷ Security Industry Authority, “Events and SIA Licensing,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-events.aspx>.

(2) การขออนุญาตประกอบอาชีพให้บริการรักษาความปลอดภัย

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงให้แก่ผู้รับบริการ ถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทหนึ่งตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายกำหนดต้องยื่นขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนจึงจะปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยในประเทศสิงคโปร์ กำหนดให้นายจ้าง (นอกเหนือจากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย) ซึ่งกำลังว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยตนเองเป็นผู้ให้สินจ้างรายเดือนโดยตรง จะต้องส่งชื่อพนักงานดังกล่าวเพื่อลงทะเบียนขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย⁶⁸ โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด⁶⁹ และไม่มีลักษณะต้องห้าม⁷⁰ และผ่านการฝึกอบรมตามที่กำหนด ภายใต้เงื่อนไขเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

2.2.2.3 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรง

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของกฎหมายที่ควบคุมอาชีพนี้ด้วย ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่จะต้องนำใบอนุญาตพกติดตัวตลอดเวลา และในการให้บริการจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ประกอบด้วย หน้าที่ในการให้บริการ และเครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ ดังต่อไปนี้

(1) หน้าที่ตามสัญญา

การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ เป็นกรณีที่ผู้รับบริการทำสัญญาว่าจ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ทำหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของผู้รับบริการ ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการทำสัญญาว่าจ้างนี้ คือ การทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยดูแลสถานที่และทรัพย์สินภายในสถานประกอบการของผู้รับบริการ และรักษาสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยสำหรับลูกค้าและบุคลากรในธุรกิจของผู้รับบริการ โดยการลาดตระเวนและตรวจสอบสถานที่และบุคลากรของผู้รับบริการ บุคคลดังกล่าวจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้รับบริการ และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้รับบริการตลอดเวลา โดยคำสั่งอาจจะเป็น

⁶⁸ Singapore Police Force, *supra* note 64.

⁶⁹ Singapore Police Force, “[New] General Licensing Conditions for Security Officers (W.E.F. 1 Jan 2019),” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/2019-conditions#content>.

⁷⁰ Private Security Industry Act 2007 section 21

คำสั่งด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร หรือจะสั่งในรูปของกฎระเบียบข้อบังคับของการทำงานก็ได้⁷¹

(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

เครื่องแบบและอุปกรณ์ เป็นหน้าที่ของผู้รับบริการหรือนายจ้างเป็นผู้ดำเนินการจัดหาเครื่องแบบและอุปกรณ์พื้นฐานให้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยตามความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับหน้าที่ได้รับมอบหมายและกิจการของผู้รับบริการ อย่างไรก็ตาม ก็จะต้องอยู่ภายใต้ของกฎหมายที่ควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยด้วย สำหรับการครอบครองอาวุธต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความเข้มงวดของกฎหมายในแต่ละประเทศว่าจะอนุญาตหรือไม่ เช่น ประเทศสหราชอาณาจักร ไม่มีกำหนดอุปกรณ์ไว้เป็นการเฉพาะจึงสามารถพกพาได้เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับงาน ได้แก่ ไฟฉาย วิทยุสื่อสาร สมุดจดบันทึก และสำหรับอาวุธไม่อนุญาตให้ครอบครองอาวุธใด ๆ ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่⁷²

2.2.2.4 ความรับผิดชอบของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

โดยตรง

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่หลักในการดำเนินการรักษาความปลอดภัยโดยตรงให้แก่ผู้รับบริการหรือนายจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของนายจ้าง อย่างไรก็ตาม การรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ได้แก่ การจับ การค้น และการใช้กำลัง เพื่อดำเนินการยับยั้งภัยต่าง ๆ การทำหน้าที่ดังกล่าวจึงอาจก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิต่อผู้ถูกกระทำได้ รวมถึงการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ควบคุมการประกอบอาชีพนี้ด้วย ผู้เขียนจึงแบ่งความรับผิดชอบของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทนี้ซึ่งประกอบด้วย 2 ลักษณะ ดังนี้

(1) ความรับผิดชอบตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัย

ภาคเอกชน

ความรับผิดชอบนี้เกิดจากบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน โดยประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐนิวยอร์ก แบ่งความรับผิดชอบดังกล่าว ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

⁷¹ Lenny Holden Area Manager Securitas Thailand, *supra note 63*.

⁷² Westminster Security, “10 essential pieces of equipment a Security Guard can’t live without,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.westminstersecurity.co.uk/security-guard-10-tips>.

1.1 การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เป็นกรณีไม่ปฏิบัติเงื่อนไขข้อกำหนดต่าง ๆ ในกฎหมายที่ควบคุมใบอนุญาต เช่น ในกรณีผู้ได้รับอนุญาตถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในความผิดร้ายแรง⁷³หรือแสดงข้อมูลในการขอรับใบอนุญาตเป็นเท็จ หรือละเลยแจ้งความจริง หรือทั้งสอง ซึ่งจะมีผลในการปฏิเสธการให้ใบอนุญาตตามกฎหมาย⁷⁴

1.2 บทกำหนดโทษ เป็นกรณีฝ่าฝืนกฎหมายที่ควบคุมใบอนุญาตซึ่งอาจถูกปรับ จำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่น บุคคลใดทำงานในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัย หรือทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต หรือโดยเจตนาและจงใจทำให้ข้อมูลบิดเบือนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อการยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตของเขา จะมีความผิดอาญาประเภทโทษซึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันเหรียญ หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ในกรณีได้รับการลงโทษครั้งแรก และต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่น้อยกว่า 1,000 เหรียญ และไม่เกิน 2,500 เหรียญ หรือโดยทั้งจำทั้งปรับและจำคุกโดยหากกระทำความผิดซ้ำอีกในภายหลัง⁷⁵

(2) ความรับผิดชอบตามกฎหมายทั่วไป

ความรับผิดชอบนี้เป็นความรับผิดชอบที่เกิดจากผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยกระทำต่อคู่สัญญาหรือบุคคลภายนอก ซึ่งสามารถแบ่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ซึ่งผู้รับบริการมีฐานะเป็นนายจ้างของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย และความรับผิดชอบอาจเกิดจากการกระทำผิดตามสัญญา ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการทำงานและคำสั่งของนายจ้าง จึงเป็นความรับผิดชอบในลักษณะสัญญาจ้างแรงงาน เช่น การดื่มสุราในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ การไม่แต่งเครื่องแบบให้ถูกต้องตามที่กำหนด การทิ้งจุดหรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ไม่สนใจการปฏิบัติหน้าที่ การรายงานข้อมูลเป็นเท็จ การขาดงานโดยไม่แจ้ง หรือลาทิ้งไม่ถูกต้อง เป็นต้น ถือเป็นความผิดทางระเบียบวินัยอาจถูกนายจ้างทำโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหักเงินประกันตามที่กำหนดไว้ในกฎระเบียบ หรืออาจถูกไล่ออก แล้วแต่กรณี⁷⁶

2.2 ความรับผิดชอบต่อผู้ได้รับความเสียหาย จะเป็นความรับผิดชอบในลักษณะละเมิด ที่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นได้รับความ

⁷³ *Supra note 58.*

⁷⁴ General Business, Article 7-A, SECURITY GUARD ACT, Section 89-L.

⁷⁵ *Supra note 60.*

⁷⁶ *จำนงค์ ไชยมงคล, อ้าวแล้ว เชิงอรรถที่ 29.*

เสียหาย จึงต้องชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำดังกล่าว หากการกระทำละเมิดเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ก็อาจถือเป็นการกระทำในทางหน้าที่จ้าง ซึ่งนายจ้างก็ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดร่วมกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยด้วย

2.3 ความรับผิดชอบต่อผู้ได้รับความเสียหายในทางอาญา ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยก็ถือเป็นราษฎรคนหนึ่ง มีอำนาจกระทำการจับกุมตัว หรือใช้กำลังต่อบุคคลภายนอกได้ จะต้องกระทำโดยถูกต้องตามกฎหมาย มิเช่นนั้นย่อมได้รับโทษตามกฎหมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา⁷⁷ แต่สำหรับในกรณีการค้น โดยหลักแล้วราษฎรไม่มีอำนาจในการค้นตามกฎหมายไม่ว่าจะค้นในที่สาธารณะสถาน หรือที่รโหฐาน ในตัวของบุคคลหรือสัมภาระหรือยานพาหนะของบุคคลอื่นใดก็ตาม เว้นแต่ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ⁷⁸ และพนักงานสอบสวน⁷⁹ อย่างไรก็ตาม การค้นโดยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยจะกระทำการได้ก็ต่อเมื่อต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกค้นก่อนเท่านั้น โดยในสถานที่ดังกล่าวถือเป็นแดน แห่งกรรมสิทธิ์ของเจ้าของสถานที่ตามกฎหมายตามมาตรา 1335⁸⁰ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในฐานะลูกจ้างถือเป็นตัวแทนของเจ้าของสถานที่ซึ่งเป็นนายจ้าง ซึ่งหากบุคคลใดไม่ยินยอมให้ตรวจค้น บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยย่อมมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน หรือเข้ามาในสถานที่ของนายจ้างได้ตามมาตรา 1336⁸¹ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ข้างต้นพบว่า แนวคิดของบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนเกิดจากการที่ผู้คนในสังคมต่างต้องการให้สังคมมีความสงบเรียบร้อย เพื่อให้การใช้ชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างสงบสุข ปราศจากอาชญากรรมต่าง ๆ จึงทำให้เกิดบริการรักษาความปลอดภัย

⁷⁷ คณิง ภาไชย, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1, พิมพ์ครั้งที่ 11 (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2561), น. 230 และ 235 – 239.

⁷⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 61, 70, 92, 97, 104

⁷⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 (2)

⁸⁰ มาตรา 1335 ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ท่านว่าแดนแห่งกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นกินทั้งเหนือพื้นดินและใต้พื้นดินด้วย

⁸¹ มาตรา 1336 ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เจ้าของทรัพย์สินมีสิทธิใช้สอยและจำหน่ายทรัพย์สินของตนและได้ซึ่งดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้น กับทั้งมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

เอกชนขึ้น ซึ่งบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนมีการพัฒนาการที่ก้าวหน้ามาเรื่อย ๆ อันเนื่องจากการเติบโตและเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจและสังคม กิจกรรมของเอกชนต่างต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจากการขนส่งสินค้า การอากรักขาบุคคล การดูแลทรัพย์สินในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ แต่การที่รัฐไม่สามารถดูแลความปลอดภัยดังกล่าวได้อย่างทั่วถึง กิจกรรมของเอกชนต่าง ๆ จึงต้องหาวิธีเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น จึงเกิดบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนในรูปแบบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยขึ้นที่มีการพัฒนาและปรับปรุงแบบบริการให้สอดคล้องและตอบสนองกับความต้องการความปลอดภัยของกิจการต่าง ๆ ของเอกชนหรือผู้รับบริการ ซึ่งบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนสามารถจำแนกการบริการหลักออกได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ การรักษาความปลอดภัยแก่บุคคล การรักษาความปลอดภัยในสถานที่ และการรักษาความปลอดภัยแก่ทรัพย์สิน

เมื่อธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นที่ต้องการ จึงมีการให้บริการอย่างแพร่หลายทั้งในรูปแบบที่ถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย ทำให้ในหลาย ๆ ประเทศได้มีการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมผู้ประกอบธุรกิจและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ได้มีมาตรฐานเดียวกัน อยู่ในกรอบ กฎเกณฑ์และอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ โดยมีการควบคุมในรูปแบบของการออกใบอนุญาต อย่างไรก็ตาม ในแต่ละประเทศจะมีกฎเกณฑ์การควบคุมที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานะองค์กรของผู้ประกอบธุรกิจ หลักเกณฑ์การขออนุญาต รูปแบบในการให้บริการ และหลักเกณฑ์ในการควบคุม อันเนื่องมาจากความเป็นอยู่ของผู้นคนในสังคมและการใช้ชีวิตที่มีความแตกต่างกัน แต่การควบคุมของแต่ละประเทศต่างก็มีเจตนารมณ์เดียวกัน กล่าวคือ ต้องการให้ผู้รับบริการได้รับบริการที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐและสามารถตรวจสอบได้

บทที่ 3

กฎหมายเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของต่างประเทศ

จากการที่สังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้อาชญากรรมมีความรุนแรงและมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปกติสุขของผู้คนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบกับสร้างความหวาดกลัวต่อประชาชนในสังคม และเหตุที่กำลังพลและวิธีรับมือหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐไม่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าว ด้วยเหตุนี้การให้บริการรักษาความปลอดภัยจึงมีการพัฒนาขึ้นหลากหลายรูปแบบ เพื่อรองรับและตอบสนองต่ออาชญากรรมและความต้องการของประชาชนในสังคมที่มีความต้องการให้ชีวิตรู้สึกปลอดภัยและป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ตนเอง เพื่อที่จะให้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นบุคคลที่ถูกว่าจ้างให้มาดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นการตรวจตรา ลาดตระเวน สอดส่องดูแล คุ่มกัน เพื่อป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อความปลอดภัยทั้งสิ้น โดยการทำหน้าที่ดังกล่าวจะต้องอาศัยทักษะ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้และฝึกอบรมมา เพื่อที่จะได้รับมือและตอบสนองต่อผู้กระทำการดังกล่าวได้อย่างทัน่วงที

อย่างไรก็ตาม การที่บริการรักษาความปลอดภัยมีหลากหลายรูปแบบ บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีทักษะหรือความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน และในอดีตพบว่าบุคคลดังกล่าวมีมาตรฐานที่ไม่เท่ากันและการทำหน้าที่ดังกล่าวเกี่ยวข้องต่อความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยตรง ส่งผลให้ในหลายประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญของผู้ประกอบอาชีพนี้ รัฐจึงได้เข้ามาควบคุมกำกับดูแลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยมีการกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตและหลักสูตรในการฝึกอบรมต่าง ๆ เป็นการเฉพาะให้แก่แต่ละรูปแบบบริการ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกันทั้งหมดและสร้างหลักประกันในการรับบริการและให้บุคคลดังกล่าวสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีมาตรฐานให้กับประชาชน

จากการศึกษากฎหมายว่าด้วยบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนในต่างประเทศพบว่ามี การตรากฎหมายดังกล่าวเพื่อควบคุมกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้ ทั้งในกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี (common law) ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐ

นิวยอร์ก¹ ประเทศไอร์แลนด์² และประเทศแคนาดา รัฐบริติชโคลัมเบีย³ และสำหรับกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (civil law) ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น⁴ ประเทศอิตาลี⁵ หากแต่ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะมุ่งศึกษาอยู่ 3 ประเทศหลัก ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ดังนี้

3.1 ประเทศสิงคโปร์

กฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2007 (Private Security Industry Act 2007) มีขึ้นเพื่อควบคุมการสืบสวนและการรักษาความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ ของเอกชนที่เป็นการให้บริการแก่บุคคลในประเทศ เช่น ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ผู้ประกอบธุรกิจสืบสวน ผู้ประกอบธุรกิจอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัย และพนักงานสืบสวน เป็นต้น ทั้งนี้ อุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในประเทศสิงคโปร์มีการควบคุมโดยกรมตำรวจ (the Police Licensing and Regulatory Department (PLRD)) ซึ่งถือเป็นเจ้าหน้าที่รับอนุญาตตามกฎหมาย (Licensing officer) โดยมีอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมการออกใบอนุญาตและการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับนี้ อนึ่ง ผู้เขียนจะมุ่งศึกษาเฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่เท่านั้น เพราะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและบริบทของสังคมไทยโดยตรง โดยศึกษาในรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้ของกฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2007 นี้ มีชื่อเรียกตามกฎหมายว่า พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer) และพนักงานรักษาความปลอดภัยที่จะอยู่ภายใต้บังคับ

¹ General Business. Article 7. Private Investigators, Bail Enforcement Agents and Watch, Guard and Patrol Agencies, Article 7-A. SECURITY GUARD ACT

² The Private Security Services Act 2004

³ Security Services Act 2007

⁴ Security Services Act 1972 (No. 177)

⁵ Consolidated Act of Public Safety Laws 1931, Retrieved on 6 April 2019, from <https://www.coess.org/newsroom.php?page=facts-and-figures>.

กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม⁶ ได้แก่ บุคคลที่ถูกจ้างโดยผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Security agency) และบุคคลที่เป็นเป็นลูกจ้างภายในนิติบุคคลของเอกชน ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับค่าตอบแทนจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่างตามที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้⁷

1. ทำหน้าที่ลาดตระเวน หรือดูแลทรัพย์สินของบุคคลอื่น (รวมถึงเงินสดในระหว่างการขนส่ง) ไม่ว่าจะด้วยวิธีการทางกายภาพ (ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการใช้สุนัขลาดตระเวน) หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
2. ทำหน้าที่รักษาทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่อยู่ภายใต้การเฝ้าระวัง รวมทั้งเพื่อป้องกันการโจรกรรมของสิ่งนั้น (รวมถึงเงินสดในระหว่างการขนส่ง)
3. ทำหน้าที่เป็นผู้คุ้มกันแก่บุคคล (Bodyguard) หรือผู้ควบคุมหน้าประตูร้านในสถานที่บาร์ คลับ สถานบันเทิง (Bouncer)⁸
4. ทำหน้าที่ตรวจคัดกรองบุคคล (Screening)⁹ ที่ต้องการเข้ามาในสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่เปิดสาธารณะ หรือบริเวณสถานที่อื่นใด และเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำของเขา หรือ

⁶ Singapore Police Force, “FAQ FOR SECURITY OFFICERS,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/faqs#content>.

⁷ Private Security Industry Act 2007 Section 13

⁸ Private Security Industry Act 2007 section 2

ผู้ควบคุมหน้าประตูร้าน (Bouncer) หมายถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง หรือสถานที่อื่นที่คล้ายคลึงกัน และเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำ หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเขา ในการทำหน้าที่ใด ๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อค่าตอบแทน

- (a) การตรวจคัดกรอง บุคคลที่ต้องการเข้า
- (b) การควบคุมหรือการตรวจสอบพฤติกรรมของบุคคล
- (c) การนำบุคคลออกไปด้วยเหตุผลด้านพฤติกรรม

⁹ Private Security Industry Act 2007 section 2.

การตรวจคัดกรอง (Screening) หมายถึง

- (a) การค้นหาบุคคลหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่มีอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นโดยใช้เครื่องมือที่ออกแบบมาเพื่อดำเนินการค้นหาโดยไม่ต้องสัมผัสกับบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี

5. การควบคุมการจราจรภายใต้กฎหมาย the Road Traffic Act (Cap. 276)

ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยดังกล่าวข้างต้นได้ ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer's licence)¹⁰ และเมื่อได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ก็จะสามารถดำเนินงานรักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ เว้นแต่ เป็นหน้าที่ในระดับตำแหน่งงานที่สูงกว่า จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ จนกว่าผ่านเงื่อนไขการเลื่อนตำแหน่งงานซึ่งจะกล่าวต่อไปในภายหลัง

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย การให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิด ดังต่อไปนี้

3.1.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

เงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญ 3 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การฝึกอบรม และกระบวนการยื่นขออนุญาต ดังต่อไปนี้

(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

บุคคลที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ จะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของผู้ที่ยื่นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer's licence) จะต้องมีความประพฤติที่ตรงตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

1.1 คุณสมบัติของตัวบุคคล

- ต้องมีอายุอย่างน้อย 21 ปี แต่สูงสุดไม่เกิน 70 ปี
- เป็นพลเมืองสิงคโปร์ หรือเป็นผู้มีพำนักถาวรในสิงคโปร์ หรือเป็นพลเมืองชาวมาเลเซียที่ได้รับหนังสือรับรองความประพฤติที่ดี (Certificate of Good Conduct)

(b) การค้นตัวในแต่ละบุคคลโดยดำเนินการใช้มือในการตรวจค้นอย่างรวดเร็วที่เสื้อผ้าด้านนอก และการตรวจสอบสิ่งของต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นสวมใส่อยู่ หรือที่พกพาไว้อยู่ในแบบที่เหมาะสมและมีการนำออกให้ตรวจสอบจากความสมัครใจของแต่ละบุคคล หรือ

(c) การค้นหาทางกายภาพของทรัพย์สินส่วนบุคคลในการครอบครองของแต่ละบุคคล ที่ไม่ใช่ค้นหาจากสิ่งที่สวมใส่ของแต่ละบุคคล

¹⁰ Private Security Industry Act 2007 Section 14

ที่ออกโดยรัฐบาลมาเลเซียและได้รับใบอนุญาตการทำงานที่ออกโดยรัฐบาลสิงคโปร์โดยอนุญาตให้ทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยได้¹¹

- จะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ เกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้

- จะต้องไม่ถูกจ้างในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยนายจ้างมากกว่าสองคนในขณะใดขณะหนึ่ง และเป็นบุคคลที่เหมาะสมหรือสมควรภายใต้ดุลพินิจของ PLRD

- ในกรณีผู้ยื่นขอใบอนุญาตซึ่งมีอายุเกินกว่า 60 ปีขึ้นไปและทำงานให้กับนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จะต้องได้รับใบรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบการโรคศิลป์ที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมและสามารถทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีหลังจากครบอายุดังกล่าว รวมทั้งจะต้องส่งใบรับรองแพทย์ให้แก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตเมื่อได้รับการร้องขอ¹²

1.2 คุณสมบัติในด้านความรู้ความสามารถ

- จะต้องได้รับวุฒิการศึกษาขั้นต่ำมัธยมศึกษา (Secondary school)

- ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมตามที่ PLRD กำหนด

2. ลักษณะต้องห้าม ต้องไม่เป็นบุคคลไม่เหมาะสมหรือสมควร หรือการให้ใบอนุญาตแก่บุคคลดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ หรืออาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งนี้ ในการพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่เหมาะสมและสมควรหรือไม่นั้น การพิจารณาเรื่องดังกล่าวเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รับอนุญาต และอาจนำเรื่องดังต่อไปนี้ ใช้ประกอบการพิจารณาด้วย¹³

¹¹ Securitas Singapore, “Employment Requirements,” Retrieved on 1 January 2019, from <https://www.securitas-singapore.com/join-us/frequently-asked-questions/employment-requirements>.

¹² Singapore Police Force, “[New] General Licensing Conditions for Security Officers (W.E.F. 1 Jan 2019),” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/2019-conditions#content>.

¹³ Private Security Industry Act 2007 section 21

2.1 มีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ในลักษณะที่บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย

2.2 มีประวัติในการติดต่ออื่นใด ว่าเคยกระทำการไม่สุจริต หรือขาดความซื่อสัตย์ หรือเคยใช้วิธีการข่มขู่

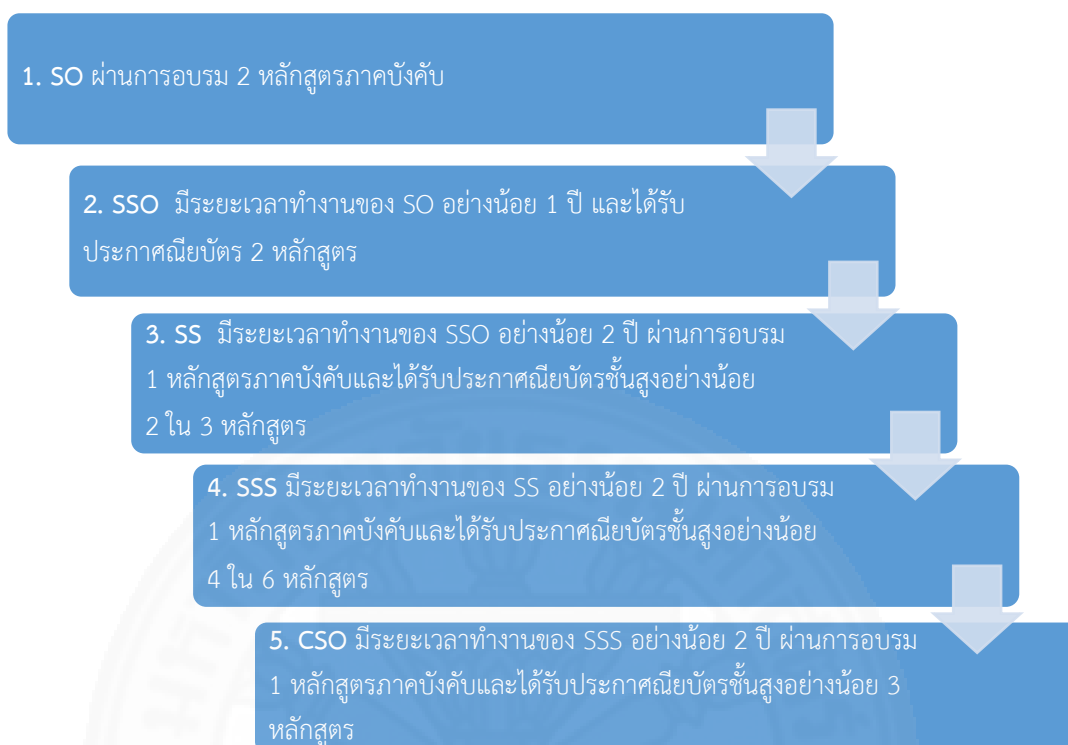
2.3 เป็นหรือกำลังเป็นโรคทางจิต

2.4 เป็นบุคคลล้มละลายที่ไม่มีการชำระหนี้

(2) การฝึกอบรม

การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ถือเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งในคุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีในการยื่นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะต้องอบรมผ่านสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก PLRD โดย PLRD เป็นผู้กำหนดหลักสูตรทั่วไปของพนักงานรักษาความปลอดภัยและกำหนดหลักสูตรเพิ่มเติมของแต่ละระดับตำแหน่งงานสำหรับการเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งจำแนกได้ 5 ตำแหน่ง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ลำดับของระดับตำแหน่งงานพนักงานรักษาความปลอดภัย (ประเทศสิงคโปร์)¹⁴

1. พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer)

ผู้ยื่นคำขอจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรภาคบังคับพื้นฐานครบทั้ง 2 หลักสูตร ได้แก่ การให้บริการรักษาความปลอดภัยและการลาดตระเวน (Provide Guard and Patrol Services) และการให้บริการจัดการต่อเหตุการณ์ หรือการจัดการดูแลเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยและบริการ (Provide Incident Management Services or Handle Security Incidents And Services) ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2020 เป็นต้นไป จะต้องได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตร การตระหนักถึงภัยคุกคามของผู้ก่อการร้าย (Recognise Terrorist Threat) โดย

¹⁴ The National Trades Union Congress (NTUC), “Job Functions for the Security Industry” from 1 January 2020,” Retrieved on 15 January 2019, from <https://www.ntuc.org.sg/wps/wcm/connect/40ee8c32-2451-4f47-bcfa-fd9972280ad3/PWM+Job+Functions+%28updated+26+Feb+2016%29.pdf?MOD=AJPERES>.

หลักสูตรนี้พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ในคอนโดมิเนียมและคลังสินค้าจะได้รับการยกเว้น เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวไม่ได้มีการทำธุรกิจอื่นใดนอกจากเก็บสินค้าหรือเป็นที่เก็บพัสดุ¹⁵

2. พนักงานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Officer)

ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer) มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรภาคบังคับจำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ การจัดการความประพฤติที่ไม่เป็นระเบียบ หรือพฤติกรรมที่คุกคาม (Manage disorderly conduct and threatening behaviour) และการใช้งานอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน (Operate basic security equipment)

3. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัย (Security Supervisor)

ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Officer) มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรภาคบังคับจำนวน 1 หลักสูตร คือ การกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัย (Supervise security officers) และได้รับประกาศนียบัตรขั้นสูงอย่างน้อย 2 ใน 3 หลักสูตร ได้แก่ ประเมินและจัดการกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัย (Assess and address security risks) การนำพนักงานรักษาความปลอดภัยเข้ามาเป็นบุคลากร (Induct security personnel) และการทำหน้าที่ควบคุมดูแลให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย (Perform supervisory duties within legal framework)

4. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Supervisor)

ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นหัวหน้างานรักษาความปลอดภัย (Security Supervisor) มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรภาคบังคับจำนวน 1 หลักสูตร คือ การตรวจสอบและทบทวนการปฏิบัติการด้านความปลอดภัย (Monitor and review security operations) และได้รับประกาศนียบัตรขั้นสูงอย่างน้อย 4 ใน 6 หลักสูตร ได้แก่ การสรุปจัดการด้านปฏิบัติการและการสอบสวน (Conduct operation briefing and debriefing) การเป็น

¹⁵ Singapore police force, “Security Officers to Require Additional Training to “Recognise Terrorist Threats” from 1 January 2020,” Retrieved on 15 January 2019, from <https://www.police.gov.sg/~media/spf/files/e-services/pi/rtt/police%20news%20release%20%20security%20officers%20to%20require%20additional%20training%20t.pdf>.

ผู้นำและจัดการทีมพนักงานรักษาความปลอดภัย (Lead and manage a team of security officers) การปฏิบัติหน้าที่ด้านตรวจสอบและรายงานไปที่ศูนย์บัญชาการ (Perform monitoring and reporting duties at central command centre) การปรับใช้อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย (Deploy security equipment) การรับผิดชอบในการบริหารจัดการเหตุการณ์ด้านความปลอดภัย (Contribute to the management of security incidents) และการจัดการฝูงชนและควบคุมจราจร (Supervise crowd and traffic control activities)

5. ผู้บริหารพนักงานรักษาความปลอดภัย (Chief Security Officer)

ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นหัวหน้างานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Supervisor) มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรภาคบังคับจำนวน 1 หลักสูตร คือ การจัดการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยให้อยู่ภายในกรอบของกฎหมาย (Manage security agency within legal framework) และได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงจำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ การจัดการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย (Manage security operations) การบรรลุประสิทธิภาพการทำงานในสภาพแวดล้อมรักษาความปลอดภัย (Achieve work effectiveness in security environment) และการจัดการและแก้ไขความขัดแย้งในสภาพแวดล้อมรักษาความปลอดภัย¹⁶

(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต

การยื่นขอรับใบอนุญาต สามารถยื่นแบบออนไลน์ได้ที่เว็บไซต์ของ PLRD โดยลงทะเบียนและกรอกข้อมูลผ่านระบบของ PLRD และแนบไฟล์ใบรับรองการฝึกอบรม ใบประกาศนียบัตร และเอกสารประกอบต่าง ๆ ให้ครบถ้วน และหลังจากดำเนินการยื่นคำขอเสร็จสิ้น จะต้องไปชำระค่าธรรมเนียมภายใน 24 ชั่วโมง และเจ้าหน้าที่จะดำเนินการพิจารณาและส่งผลการยื่นคำขอใบอนุญาตทางไปรษณีย์ภายใน 5 วันทำการนับแต่ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว¹⁷ โดยใบอนุญาต

¹⁶ Singapore workforce development agency (WDA), “Assessment Only Pathway (AOP) for Security WSQ modules,” Retrieved on 15 January 2019, from https://www.police.gov.sg/~media/spf/files/e-services/progressive%20wage%20model/4_security_pwm_aop_v2_aug.pdf.

¹⁷ Singapore Police Force, “Application for SO/PI License,” Retrieved on 15 January 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits>

จะมีอายุ 5 ปี ในกรณี PLRD มีคำสั่งปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตสามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายใน 14 วัน นับแต่ได้รับแจ้งการคำสั่งปฏิเสธต่อรัฐมนตรี¹⁸

3.1.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย

พนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ จะต้องนำใบอนุญาตพกติดตัวตลอดเวลา และในการให้บริการจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ประกอบด้วย หน้าที่ในการให้บริการ และเครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ ดังต่อไปนี้

(1) หน้าที่ในการให้บริการ

หน้าที่ในการให้บริการสามารถแบ่งการทำหน้าที่ได้ออกเป็น 5 ประเภทตามใบอนุญาตและระดับตำแหน่งงาน ซึ่งแต่ละระดับตำแหน่งจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ดังนี้¹⁹

1. พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security Officer) มีหน้าที่หลัก 5 รูปแบบงาน ได้แก่

- 1.1 การคัดกรอง (Screening)
- 1.2 การลาดตระเวน และการเฝ้าระวัง (Patrolling & Guarding)
- 1.3 การควบคุมการเข้า หรือออก (Access & Egress Control)
- 1.4 การตอบสนองต่อเหตุการณ์ (Incident Response)
- 1.5 การคุ้มกันบุคคล หรือผู้ควบคุมหน้าประตูร้านในสถานที่บาร์

คลับ สถานบันเทิง (Acting as a Bodyguard or Bouncer)

2. พนักงานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Officer) มีหน้าที่หลัก 5 รูปแบบงาน ได้แก่

2.1 ทำหน้าที่ป้องกันและจัดการระบบรักษาความปลอดภัย (Operate Security and Safety Systems)

/private-security-industry/security-officer-licence/application-matters/application-guide-for-security-officer#content.

¹⁸ Private Security Industry Act 2007 section 26 (1)

¹⁹ National Trades Union Congress, “Job Functions for the Security Industry,” Retrieved on 15 January 2019, from <https://www.ntuc.org.sg/wps/wcm/connect/40ee8c32-2451-4f47-bcfa-fd9972280ad3/PWM+Job+Functions+%28updated+26+Feb+2016%29.pdf?MOD=AJPERES>.

2.2 ควบคุมการจราจรต่าง ๆ เช่น คน สิ้นค้าและยานพาหนะ
(Traffic Control)

2.3 ควบคุมกล้อง CCTV และตรวจสอบสัญญาณเตือนภัย (CCTV, Alarm and FCC Monitoring)

2.4 ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (Assistance in Law Enforcement Duties)

2.5 การควบคุมดูแลกุญแจของสถานที่ (Key Press Management)

3. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัย (Security Supervisor) มีหน้าที่หลัก 3 รูปแบบงาน ได้แก่

3.1 การจัดการและรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ (Incident Management and Reporting)

3.2 การกำกับตามคำสั่งการ (Direction Supervision)

3.3 การฝึกซ้อมและดำเนินการตามแผนอพยพ (Execute Evacuation Plans and Exercises)

4. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Supervisor) มีหน้าที่หลัก 4 รูปแบบงาน ได้แก่

4.1 รับผิดชอบเป็นศูนย์กลางของ CCTV หรือศูนย์การตรวจสอบสัญญาณเตือนภัยต่าง ๆ (In-charge of CCTV Centre / Central Alarm Monitoring Centre / Fire)

4.2 ศูนย์กลางในการออกคำสั่ง (Command Centre)

4.3 ดำเนินการตรวจสอบความปลอดภัยและการประเมินความเสี่ยง (Conduct Security Audits and Risk Assessment)

4.4 การกำกับดูแลทั่วไป (General Supervision)

5. ผู้บริหารพนักงานรักษาความปลอดภัย (Chief Security Officer) มีหน้าที่หลัก 3 รูปแบบงาน ได้แก่

5.1 การจัดการกำกับดูแล (Supervision Management)

5.2 ออกแบบและควบคุมกลุ่มการความปลอดภัย (Form and Lead Security Watch Groups)

5.3 การวางแผนด้านฉุกเฉินและปลอดภัย (Security and Contingency Planning)

(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

พนักงานรักษาความปลอดภัย ต้องสวมชุดเครื่องแบบที่ได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่รับอนุญาต โดยเครื่องแบบและสีของเครื่องแบบต้องไม่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของบุคลากรในกองกำลังสิงคโปร์ หรือกองกำลังตำรวจสิงคโปร์ หรือเครื่องแบบใด ๆ ในหน่วยงานรัฐ หรือคณะกรรมการตามกฎหมาย และห้ามสวมใส่เครื่องประดับบนบ่า และเครื่องประดับแสดงยศ เช่น ดาว จุด แถบ และสัน ที่คล้ายกับกองกำลังสิงคโปร์ หรือกองกำลังตำรวจสิงคโปร์ หรือเครื่องแบบใด ๆ ในหน่วยงานรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมาย²⁰

ห้ามมิให้พนักงานรักษาความปลอดภัยใด ๆ ครอบครองกระบอง กุญแจมือ หรืออาวุธ หรืออุปกรณ์อื่นใด ในสถานที่สาธารณะ²¹ หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร²² แต่สำหรับอุปกรณ์บางประเภทที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย ได้แก่

- การใช้เครื่องเอ็กซเรย์ (Operating X-ray machines) จะต้องผ่านการรับรองคุณสมบัติทักษะแรงงานที่ชื่อว่า “ดำเนินการคัดกรองความปลอดภัยโดยใช้เครื่องเอ็กซเรย์ (Conduct security screening using X-Ray machine)”

- ใช้เครื่องตรวจจับโลหะแบบเดินผ่าน (Walk-Through Metal Detectors (WTMDs)) และเครื่องตรวจจับโลหะแบบใช้มือถือ (Hand-Held Metal Detectors (HHMDs)) จะต้องผ่านการรับรองคุณสมบัติทักษะแรงงานที่ชื่อว่า “ดำเนินการคัดกรองความปลอดภัยของบุคคลและกระเป๋า (Conduct security screening of person and bag)”

อุปกรณ์ดังกล่าวนอกจากจะต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่รับอนุญาตแล้ว จะต้องได้รับการรับรองคุณสมบัติทักษะแรงงานตามที่กำหนด (Workforce Skills

²⁰ Singapore Police Force, “GUIDELINES ON APPLYING FOR A SECURITY SERVICE PROVIDER LICENCE,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-services-providers/guidelines>.

²¹ Private Security Industry Act 2007 Section 42

"สถานที่สาธารณะ" รวมถึงบริเวณสถานที่ใด ๆ (premises) หรือสถานที่สาธารณะที่มีหรือได้รับอนุญาตให้เข้าถึงได้ ไม่ว่าจะโดยคำเชิญของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือมีการจ่ายค่าตอบแทนก็ตาม

²² Ibid.

Qualifications (WSQ)) ก่อนดำเนินการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวด้วย เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นจากเจ้าหน้าที่รับอนุญาต²³

3.1.1.3 ความรับผิด

ความรับผิดของพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษดังต่อไปนี้

(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

PLRD อาจเพิกถอนใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้²⁴

1. เหตุเกี่ยวกับบุคคลผู้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย
 - 1.1 มีเหตุที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตอาจปฏิเสธที่จะอนุญาต หรือต่ออายุ
 - 1.2 เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกต้องโทษตามกฎหมาย
 - 1.3 ได้รับการลงโทษในความผิดตามกฎหมายฉบับนี้
 - 1.4 เป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมและสมควรอีกต่อไปในการถือใบอนุญาต

เช่น²⁵เป็นบุคคลเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ในลักษณะที่บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และในทางธุรกิจหรือการค้า เคยแสดงความไม่สุจริต หรือขาดความซื่อสัตย์ หรือเคยใช้วิธีการข่มขู่

1.5 เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่จะเพิกถอนใบอนุญาต เช่น ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสังคม

2. เหตุเกี่ยวกับใบอนุญาต

2.1 ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใด ๆ ของใบอนุญาตที่กำหนดโดยเจ้าหน้าที่รับอนุญาต

2.2 ใบอนุญาตได้รับมาจากการหลอกลวง หรือการบิดเบือนความจริง

2.3 ได้หยุดทำงานรักษาความปลอดภัยแล้วในประเทศสิงคโปร์

²³ Singapore Police Force, “Licensing Conditions for Security Agencies,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-agencies/new-conditions> .

²⁴ Private Security Industry Act 2007 Section 24

²⁵ Private Security Industry Act 2007 Section 24 (11)

ทั้งนี้ ในกรณีเจ้าหน้าที่รับอนุญาตเห็นว่ายังไม่มีสาเหตุเพียงพอที่จะเพิกถอนใบอนุญาตอาจจะมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือดำเนินผู้ได้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้อง หรือกำหนดคำสั่ง หรือข้อจำกัด อื่น ๆ ดังกล่าวตามที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตเห็นสมควรต่อผู้รับใบอนุญาตในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี

เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องหยุดดำเนินหน้าที่ใด ๆ ในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัย เว้นแต่ข้อจำกัดที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตได้อนุญาตไว้ โดยคำสั่งเพิกถอนจะมีผลบังคับจนกว่าจะสิ้นสุดเวลา 14 วัน ภายหลังที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตได้แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องทราบถึงคำสั่งนั้น ทั้งนี้ แม้มีกำหนดระยะเวลาการมีผลสิ้นสุดดังกล่าว หากผู้ได้รับใบอนุญาตถูกตั้งข้อหา หรือถูกตัดสินว่ากระทำความผิดตามที่กำหนด เป็นความผิดที่ไม่พึงประสงค์ต่อประโยชน์สาธารณะที่จะดำเนินหน้าที่ต่อไปในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตอาจแจ้งผู้รับใบอนุญาตให้พักใช้ใบอนุญาตทันที ซึ่งจะมีผลบังคับทันทีและจะมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าเจ้าหน้าที่รับอนุญาตจะมีคำสั่งและมีการอุทธรณ์ใด ๆ ต่อรัฐมนตรีโดยรัฐมนตรียืนยันตามคำสั่งนั้น

(2) บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทกำหนดโทษไว้ 6 กรณี คือ

1. กรณีที่ไม่มีใบอนุญาต

บุคคลใดทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 เหรียญ หรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งจำทั้งปรับ²⁶

2. กรณีที่ให้ข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดอันเป็นเท็จ

บุคคลใดในการยื่นคำขอรับใบอนุญาต โดยแถลงหรือให้รายละเอียดข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เขารู้ว่าเป็นเท็จหรือไม่เชื่อว่าเป็นความจริง หรือโดยการเจตนาไม่แจ้งของข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญใด ๆ ให้ข้อมูลใด ๆ ที่ทำให้เข้าใจผิดในเนื้อหา จะมีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 เหรียญหรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

3. กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตใด ๆ ของใบอนุญาตของตน จะมีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ²⁷

²⁶ Private Security Industry Act 2007 Section 14

²⁷ Private Security Industry Act 2007 Section 22

4. กรณีกระทำต่อเจ้าหน้าที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่อื่นใด

หากดำเนินการใด ๆ ดังต่อไปนี้ จะมีความผิดในการกระทำความผิด และจะต้องรับผิดในความผิดที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือถูกจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือทั้งสองกรณี²⁸

4.1 ปฏิเสธเจ้าหน้าที่รับอนุญาต หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดที่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตัวแทนของเจ้าหน้าที่รับอนุญาต เพื่อเข้าหรือค้นหาหรือเข้าถึงสถานที่ใด ๆ

4.2 ทำร้าย ขัดขวาง เป็นอุปสรรคต่อ หรือถ่วงเวลาแก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาต หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับอนุญาตในการเข้าไป ซึ่งเขามีสิทธิตามกฎหมายนี้ หรือในการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ที่กำหนดไว้หรือมีอำนาจตามกฎหมายนี้

4.3 ล้มเหลวในการปฏิบัติตามความต้องการทางกฎหมายของเจ้าหน้าที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับอนุญาตในการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้กฎหมายนี้ หรือ

4.4 ปฏิเสธหรือเพิกเฉยที่จะให้ข้อมูลใด ๆ กับเจ้าหน้าที่รับอนุญาต หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับอนุญาต ซึ่งในการร้องขออาจมีเหตุผลสำหรับเขาและเขามีอำนาจในการให้ข้อมูลได้

5. กรณีครอบครองอุปกรณ์และอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต

การครอบครองกระบอง ทุญแจมือ หรือเช่น อาวุธหรืออุปกรณ์อื่น ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิดตามกฎหมายและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 เหรียญหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ²⁹

6. กรณีฝ่าฝืนจรรยาบรรณของกฎหมาย

ในกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัยฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน (ข้อปฏิบัติ) ค.ศ.2009 ดังต่อไปนี้ จะต้องมีความผิดและต้องรับผิดในความผิดที่ต้องปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ³⁰

6.1 ขัดขวางเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพนักงานของคณะกรรมการตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่³¹

²⁸ Private Security Industry Act 2007 Section 31

²⁹ Private Security Industry Act 2007 Section 22A

³⁰ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 8

³¹ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 3

6.2 การแบ่งปันข้อมูลการรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาต³²

6.3 การไม่รายงานข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไปที่สถานีตำรวจ³³

6.4 ทำให้เสียหาย โยกย้าย หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาต³⁴

6.5 การไม่ดำเนินการดูแลการให้เข้าหรือออกในสถานที่ใด ๆ สำหรับบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต³⁵

3.1.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ สามารถแบ่งแยกการให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยออกได้ 2 กลุ่ม คือ

3.1.2.1 การให้บริการผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

กรณีที่ บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Security agency) ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามสัญญาระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้างตามคำสั่งของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จึงมีนิติสัมพันธ์เป็นลูกจ้างนายจ้างกันตามสัญญาจ้างแรงงาน แต่ระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้างจะมีสถานะเป็นสัญญาจ้างทำของ

อย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดนิยามคำว่า “ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย” เป็นการเฉพาะ แต่มีการกำหนดให้บุคคลที่มีลักษณะให้บริการจัดหาหรือเสนอในการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่บุคคลอื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน โดยได้รับสินจ้างหรือผลตอบแทนอื่นใดจากการดำเนินการดังกล่าว (ไม่ว่าจะเป็นเงินหรืออย่างอื่น) รวมถึงบุคคลที่โฆษณา หรือดำเนินการในลักษณะใด ๆ ในการให้บริการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัย และได้รับค่าตอบแทนจากการดำเนินการดังกล่าวให้ บุคคลเหล่านี้จะดำเนินการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (security agency’s licence)³⁶

³² Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 4

³³ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 5

³⁴ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 6

³⁵ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 7

³⁶ Private Security Industry Act 2007 Section 15 (1)

15. (1) No person shall

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยปลอดภัย (Security agency's licence) มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญในการขออนุญาต 2 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และคุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

1.1 คุณสมบัติของการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

บุคคลจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ จะต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในรูปแบบบริษัทจำกัด (Private limited company) และต้องมีกรรมการบริษัทอย่างน้อย 2 คน จะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเริ่มต้นอย่างน้อย 300,000 เหรียญ และมีโครงสร้างแผนธุรกิจอย่างน้อยตามที่กำหนดกฎหมาย ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินทุน การค้นคว้าโอกาสทางการตลาด แผนผังองค์กร ประวัติโดยย่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติงานและการบริหารงาน เครื่องแบบและตราสัญลักษณ์ที่ออกแบบสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย ขั้นตอนการตรวจสอบภายในเพื่อรับรองว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านการรับรองและผ่านการฝึกอบรมแล้ว และวิธีการที่ส่งเสริมในการปรับปรุงและฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่อง³⁷

นอกจากนี้ข้อกำหนดสำหรับจัดตั้งสำนักงานของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จะต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องจัดตั้งอยู่ใน

(a) engage in the business of supplying, for reward, the services of security officers to other persons; or

(b) advertise, or in any way hold out, that the person supplies for reward, or is willing to supply for reward, the services of security officers,

except under and in accordance with a security agency's license granted under this Act

³⁷ Singapore Police Force, "GUIDELINES ON APPLYING FOR A SECURITY AGENCY LICENCE (Wef 1 Nov 2013)," Retrieved on 15 January 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-agencies/guidelines>.

อาคารที่กำหนดให้ใช้ในสำนักงานหรือเพื่อการพาณิชย์ โดยไม่อนุญาตให้จัดตั้งในสถานที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ หากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะให้บริการรักษาความปลอดภัยในระหว่างการขนส่ง (Security Transportation) เงินสด ทอง อัญมณี หรือสิ่งของมีค่าอื่น ๆ โดยก่อนที่จะเริ่มให้บริการ จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่รับอนุญาตทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่าประสงค์จะให้บริการดังกล่าว³⁸

1.2 คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

กรรมการบริษัททุกคนจะต้องมีใบรับรองการศึกษาสูงสุดตามที่กำหนด (ใบรับรองการศึกษาระดับสามัญของสิงคโปร์) ต้องมีประวัติที่ดีและความประพฤติที่ดี (เช่น ไม่มีประวัติอาชญากรรม) และจะต้องไม่เป็นกรรมการบริษัทของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยรายอื่นใด รวมทั้งต้องเป็นบุคคลที่เหมาะสมและสมควร³⁹ เช่น ไม่มีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ในลักษณะที่บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ไม่มีประวัติในการทำธุรกิจว่าเคยกระทำการไม่สุจริต หรือขาดความซื่อสัตย์ หรือเคยใช้วิธีการข่มขู่ ไม่เป็นหรือกำลังเป็นโรคทางจิต และไม่เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นต้น

ทั้งนี้ หนึ่งในกรรมการบริษัทจะต้องเป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และจะต้องทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่บริหารและเป็นผู้ติดต่อกับ PLRD โดยตรง ซึ่งผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. จะต้องเป็นพลเมืองสิงคโปร์หรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของสิงคโปร์
2. มีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี ในงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย หรือดำรงตำแหน่งผู้บริหารในธุรกิจ
3. ผ่านการรับรองความสามารถตามเกณฑ์คุณสมบัติทักษะแรงงาน (Workforce Skills Qualifications modules) 3 เกณฑ์ ได้แก่ การจัดการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในกรอบกฎหมาย การจัดการความปลอดภัยด้านปฏิบัติการ และการจัดการความปลอดภัยกรณีฉุกเฉิน

สำหรับกรรมการบริษัทคนอื่นนอกเหนือผู้ยื่นใบคำขอ จะต้องมีความคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายเช่นกัน กล่าวคือ ต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปีในงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย หรือดำรงตำแหน่งผู้บริหารในธุรกิจ และผ่านการรับรองความสามารถในเกณฑ์คุณสมบัติทักษะแรงงานในเรื่อง การจัดการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในกรอบกฎหมาย

³⁸ PRIVATE SECURITY INDUSTRY (PRIVATE INVESTIGATION AND SECURITY AGENCIES) REGULATIONS 2009 Section 23

³⁹ Private Security Industry Act 2007 Section 21 (8)

(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

2.1 หน้าที่ในการให้บริการ

- หน้าที่ในการจัดหาหรือเสนอในการจัดหา หรือโฆษณาหรือดำเนินการในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการให้บริการจัดหาพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่บุคคลอื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน
- หน้าที่ในการจัดหาเครื่องแบบให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยของตนในขณะปฏิบัติหน้าที่ โดยเครื่องแบบ และเครื่องหมายสัญลักษณ์ใด ๆ จะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดและได้รับอนุมัติจากเจ้าหน้าที่รับอนุญาต
- หน้าที่การยื่นขอรับอนุมัติบนยานพาหนะของกิจการ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องได้รับอนุมัติล่วงหน้าก่อนที่จะใช้เครื่องหมายใด ๆ หรือก่อนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายที่เคยได้รับอนุมัติบนยานพาหนะดังกล่าว⁴⁰
- หน้าที่ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาต ซึ่งเข้าตรวจสอบกิจการหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของกิจการของตน
- หน้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนด Progressive Wage Model (PWM)⁴¹ สำหรับงานรักษาความปลอดภัย โดยตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยทั้งหมดภายใต้การจ้างงานของธุรกิจของตนได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างตามที่ระบุใน PWM
- หน้าที่ปฏิบัติหลักจรรยาบรรณตามกฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน (ข้อปฏิบัติ)⁴²
- จะต้องไม่ดำเนินการใด ๆ ต่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรายอื่นใด ๆ ในขณะที่ทำหน้าที่อยู่ (ผู้ที่อยู่ภายใต้การจ้างงานของนายจ้างรายอื่น หรือธุรกิจให้บริการ

⁴⁰ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁴¹ The Progressive Wage Model (PWM) เป็นโครงสร้างค่าจ้างที่ได้รับการสนับสนุนโดยกระทรวงแรงงานของสิงคโปร์ ซึ่งดำเนินการโดย National Trades Union Congress (NTUC) ซึ่งเป็นศูนย์สหภาพการค้าแห่งชาติเพียงแห่งเดียวในสิงคโปร์ โดยมีวัตถุประสงค์กำหนดค่าจ้างขั้นสูงกล่าวคือการเพิ่มเงินเดือนของลูกจ้างด้วยการปรับปรุงทักษะและเพิ่มผลผลิตของลูกจ้าง อย่างไรก็ตามรูปแบบเหล่านี้กำหนดขึ้นเพื่อให้มีบันไดค่าจ้างขั้นต่ำตามระดับตำแหน่ง โดยจะช่วยให้แรงงานต่าง ๆ มีค่าแรงที่สูงขึ้นตามประสิทธิภาพของลูกจ้างและเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวม ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน

⁴² Private security industry (Conduct) regulation 2009

รักษาความปลอดภัยรายอื่น) เพื่อพูดคุย โน้มน้าว หรือเจรจากับพนักงานรักษาความปลอดภัยนั้น ให้มาทำงานให้กับของผู้รับได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย⁴³

- จะต้องไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการติดตามทวงถามหนี้ใด ๆ และจะต้องไม่อนุญาตให้พนักงานใด ๆ มีรับจ้างหรือมีส่วนร่วมในการติดตามหนี้⁴⁴

2.2 หน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย

- หน้าที่ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยแต่ละคนมีใบอนุญาต และมีคุณสมบัติครบถ้วนตรงตามระดับตำแหน่งงาน ก่อนที่จะนำไปปฏิบัติตามหน้าที่

- หน้าที่รับรองพนักงานรักษาความปลอดภัยทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ผ่านการรับรองจากแพทย์ว่ามีความเหมาะสมกับการทำงานในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนที่จะนำไปปฏิบัติตามหน้าที่ และต้องได้รับการรับรองทุก ๆ ปีหลังจากนั้น ทั้งนี้ จะต้องส่งใบรับรองแพทย์ให้กับผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตเมื่อมีการร้องขอ⁴⁵

- หน้าที่ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยแต่ละคนไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่งานใด ๆ ที่สูงกว่าระดับตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาต ตามที่ระบุใน Progressive Wage Model (PMW) สำหรับงานรักษาความปลอดภัย⁴⁶

- ก่อนจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย และไม่เกิน 14 วันนับจากวันเลิกจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่แจ้งการจ้างหรือการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตทราบตามรูปแบบที่กำหนด⁴⁷

- หน้าที่แจ้งการจ้างหรือการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตทราบตามรูปแบบที่กำหนด ภายใน 14 วันนับจากวันจ้างหรือเลิกจ้าง พนักงานในธุรกิจนอกเหนือจากพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น เลขานุการ ธุรกิจ หรือบุคลากรอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อช่วยในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย⁴⁸

⁴³ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁴⁴ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁴⁵ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁴⁶ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁴⁷ Private Security Industry Act 2007 Section 16 (3) b

⁴⁸ Private Security Industry Act 2007 Section 17

- จะต้องไม่ดำเนินการจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งกำลังทำงานในฐานะเดียวกันโดยมีนายจ้างสองคน⁴⁹

(3) ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษดังต่อไปนี้

1. การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

PLRD อาจเพิกถอนใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้⁵⁰

1.1 เหตุเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

1.1.1 มีเหตุที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตอาจปฏิเสธที่จะอนุญาต หรือต่ออายุ

1.1.2 เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกต้องโทษตามกฎหมาย

1.1.3 ได้รับการลงโทษในความผิดตามกฎหมายฉบับนี้

1.1.4 เป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมและสมควรอีกต่อไปในการถือใบอนุญาต เช่น⁵¹เป็นบุคคลเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ในลักษณะที่บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และในทางธุรกิจหรือการค้า เคยแสดงความไม่สุจริต หรือขาดความซื่อสัตย์ หรือเคยใช้วิธีการข่มขู่

1.1.5 เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่จะเพิกถอนใบอนุญาต เช่น ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสังคม

1.2 เหตุเกี่ยวกับใบอนุญาต

1.2.1 ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใด ๆ ของใบอนุญาตที่กำหนดโดยเจ้าหน้าที่รับอนุญาต

1.2.2 ใบอนุญาตได้รับมาจากการหลอกลวง หรือการบิดเบือนความจริง

1.2.3 ได้หยุดทำงานรักษาความปลอดภัยแล้วในประเทศสิงคโปร์

⁴⁹ Singapore Police Force, *supra* note 12.

⁵⁰ *Supra* note 24.

⁵¹ *Supra* note 25.

ทั้งนี้ ในกรณีเจ้าหน้าที่รับอนุญาตเห็นว่ายังไม่มีสาเหตุเพียงพอที่จะเพิกถอนใบอนุญาตอาจมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน หรือดำเนินผู้ได้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้อง หรือกำหนดคำสั่ง หรือข้อจำกัดอื่น ๆ ดังกล่าวตามที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตเห็นสมควรต่อผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

เมื่อมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องหยุดดำเนินหน้าที่ใด ๆ ในฐานะผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัย ยกเว้นข้อจำกัดที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตได้อนุญาตไว้ โดยคำสั่งเพิกถอนจะมีผลบังคับจนกว่าจะสิ้นสุดเวลา 14 วัน ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตได้แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องทราบถึงคำสั่งนั้น ทั้งนี้ แม้มีกำหนดระยะเวลาการมีผลสิ้นสุดดังกล่าว หากผู้ได้รับใบอนุญาตถูกตั้งข้อหา หรือถูกตัดสินว่ากระทำความผิดตามที่กำหนดเป็นความผิดที่ไม่พึงประสงค์ต่อประโยชน์สาธารณะที่จะดำเนินหน้าที่ต่อไปในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตอาจแจ้งผู้รับใบอนุญาตให้พักใช้ใบอนุญาตทันที ซึ่งจะมีผลบังคับทันทีและจะมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าเจ้าหน้าที่รับอนุญาตจะมีคำสั่งและมีการอุทธรณ์ใด ๆ ต่อรัฐมนตรีโดยรัฐมนตรียืนยันตามคำสั่งนั้น

2. บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทกำหนดโทษไว้ 7 กรณี คือ

2.1 กรณีที่ไม่มีใบอนุญาต

บุคคลใดประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต มีความผิดและต้องรับผิดในการลงโทษปรับไม่เกิน 50,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.2 กรณีที่ให้ข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดอันเป็นเท็จ

บุคคลใดในการยื่นคำขอรับใบอนุญาต โดยแถลงหรือให้รายละเอียดข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เขารู้ว่าเป็นเท็จหรือไม่เชื่อว่าเป็นความจริง หรือโดยการเจตนาไม่แจ้งของข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญใด ๆ ให้ข้อมูลใด ๆ ที่ทำให้เข้าใจผิดในเนื้อหา จะมีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 เหรียญหรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งจำทั้งปรับ⁵²

2.3 กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของใบอนุญาต

⁵² PRIVATE SECURITY INDUSTRY (PRIVATE INVESTIGATION AND SECURITY AGENCIES) REGULATIONS 2009 Section 25

ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตใด ๆ ของใบอนุญาตของตน จะมีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ⁵³

2.4 กรณีเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต

ห้ามมิให้บุคคลใดเปิดเผยข้อมูลส่วนหรือความลับใด ๆ ซึ่งได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่ บุคคลดังกล่าวทำหน้าที่ในการติดต่อธุรกิจของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จะต้องมีความผิดและต้องรับผิดในความผิดที่ต้องปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ⁵⁴

2.5 กรณีกระทำต่อเจ้าหน้าที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่อื่นใด

หากดำเนินการใด ๆ ดังต่อไปนี้ จะมีความผิดในการกระทำผิดและจะต้องรับผิดในความผิดที่ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือถูกจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งสองกรณี⁵⁵

2.5.1 ปฏิเสธเจ้าหน้าที่รับอนุญาต หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดที่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตัวแทนของเจ้าหน้าที่รับอนุญาต เพื่อเข้าหรือค้นหาหรือเข้าถึงสถานที่ใด ๆ

2.5.2 ทำร้าย ขัดขวาง เป็นอุปสรรคต่อ หรือถ่วงเวลา แก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาต หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับอนุญาตในการเข้าไป ซึ่งเขามีสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ หรือในการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ที่กำหนดไว้หรือมีอำนาจตามกฎหมายนี้

2.5.3 ล้มเหลวในการปฏิบัติตามความต้องการทางกฎหมายของเจ้าหน้าที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับอนุญาตในการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้กฎหมายนี้ หรือ

2.5.4 ปฏิเสธหรือเพิกเฉยที่จะให้ข้อมูลใด ๆ กับเจ้าหน้าที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับอนุญาต ซึ่งในการร้องขออาจมีเหตุผลสำหรับเขาและเขามีอำนาจในการให้ข้อมูลได้

⁵³ *Supra note 24.*

⁵⁴ Private security industry (Private investigation and security agencies) regulation 2009 Section 22 , 27

⁵⁵ *Supra note 28.*

2.6 กรณีจัดหาอุปกรณ์และอาวุธให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาต⁵⁶

ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องไม่ออกให้แก่ลูกจ้างหรืออนุญาตให้พวกเขาใช้เครื่องแบบ เข็ม สัญลักษณ์ อุปกรณ์วิทยุสื่อสาร กุญแจมือ กระบอง ไซเรน อุปกรณ์เชิงกลหรืออิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ โดยไม่ได้รับการอนุมัติล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าหน้าที่รับใบอนุญาต

2.7 กรณีเปิดเผยข้อมูลการรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาต⁵⁷

ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งใช้พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตที่ตนจ้าง เพื่อดำเนินการหน้าที่ใด ๆ ในฐานะพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่ใด ๆ ของผู้ว่าจ้าง จะต้องไม่เผยแพร่หรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้ในข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ของผู้ว่าจ้าง หากฝ่าฝืนมีความผิดและต้องรับผิดในความผิดที่ต้องปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์หรือจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

3.1.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยรับจ้างให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ โดยไม่ได้อยู่ในสังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และได้薪金โดยตรงเป็นรายเดือนจากผู้รับบริการในการทำหน้าที่ดังกล่าว รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่งของผู้รับบริการ ผู้รับบริการถือเป็นนายจ้างของบุคคลดังกล่าว (In-house employer) และมีสถานะเป็นนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน ตามกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดว่าบุคคลดังกล่าวถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ (in-house security officer) จะต้องขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนจึงจะปฏิบัติหน้าที่ได้⁵⁸ ทั้งนี้ ผู้รับบริการในฐานะนายจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบว่าบุคคลที่ตนว่าจ้างให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องมีใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย และก่อนจ้างพนักงานรักษาความ

⁵⁶ *Supra note 54.*

⁵⁷ Private security industry (Conduct) regulation 2009 Section 4(1), Section 8

⁵⁸ Singapore Police Force, “GUIDELINES ON REGISTRATION FOR IN-HOUSE EMPLOYERS,” Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/in-house-employers/guidelines#content>.

ปลอดภัย และไม่ช้ากว่า 14 วันหลังเลิกจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย ผู้รับบริการมีหน้าที่แจ้งการจ้างหรือการเลิกจ้างให้แก่ PLRD ทราบตามรูปแบบที่กำหนดด้วย⁵⁹

อนึ่ง การรับจ้างของพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการโดยตรง สามารถจำแนกผู้รับบริการได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล

เป็นกรณีที่พนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการที่เป็นสถานประกอบการโดยมีสถานะเป็นนิติบุคคล เช่น โรงแรม โรงพยาบาล คันทรีคลับ นิติบุคคลอาคารชุด สถานบันเทิงสาธารณะ สถาบันการเงิน ร้านค้าปลีก ธุรกิจการขนส่ง โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เป็นต้น⁶⁰ ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้รับบริการดังกล่าว บุคคลดังกล่าวถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ จะต้องมิใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนปฏิบัติหน้าที่ โดยมีเงื่อนไขการยื่นขอใบอนุญาตเช่นเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ไม่พบว่ามีการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไปให้บริการโดยตรงแก่บุคคลธรรมดาหรือสถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยจึงสามารถทำหน้าที่ได้อย่างอิสระไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายฉบับนี้

3.2 ประเทศสหราชอาณาจักร

จากการที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยของประเทศสหราชอาณาจักรมีการเติบโตมากขึ้น ประกอบกับเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม รัฐบาลในประเทศสหราชอาณาจักรจึงเห็นความสำคัญในการกำกับดูแลธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และพบปัญหาที่เกิดแก่ประชาชนผู้ใช้บริการมากขึ้น อันเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดอาญาของบุคคลและบริษัทผู้ประกอบธุรกิจต่าง ๆ ดังนั้น ในปี ค.ศ.2001 ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2001 (Private Security Industry Act 2001) กฎหมายฉบับนี้ได้มีการกำกับควบคุมธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และบุคคลผู้ประกอบอาชีพ

⁵⁹ *Supra* note 28.

⁶⁰ Singapore Police Force, *supra* note 58.

รักษาความปลอดภัยในประเทศสหราชอาณาจักร ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศเวลส์ ประเทศสกอตแลนด์ และประเทศไอร์แลนด์เหนือ⁶¹ มีการแบ่งประเภทการให้บริการและใบอนุญาต ซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ไปสู่การจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น มีชื่อว่า “หน่วยงานอุตสาหกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย” (The Security Industry Authority (SIA)) เพื่อกำกับดูแลเกี่ยวกับใบอนุญาตและกำหนดรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยของผู้ประกอบธุรกิจและบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและมีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาต ต่ออายุและเพิกถอนใบอนุญาตเหล่านี้ นอกจากนี้ SIA จะเป็นผู้เก็บรักษาทะเบียนแห่งชาติของบุคคลและบริษัทต่าง ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต อนึ่ง ผู้เขียนจะมุ่งศึกษาเฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่ (Manned guarding) เท่านั้น ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและบริบทของสังคมไทยโดยตรง โดยศึกษาในรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้ของกฎหมายว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ.2001 นี้ ไม่มีชื่อเรียกทางกฎหมายเป็นการเฉพาะ แต่มีชื่อเรียกที่เป็นไปตามรูปแบบงานรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่ (Manned guarding) โดย SIA เป็นผู้กำหนดขึ้นมา ได้แก่ พนักงานดูแลการขนส่งเงินและของมีค่า (Cash and valuables in transit) พนักงานอารักขาบุคคล (Close protection) พนักงานดูแลประตู (Door supervision) พนักงานเฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยกล้องวงจรปิด (Public space surveillance CCTV) และพนักงานดูแลรักษาความปลอดภัย (Security guard)⁶² ซึ่งรูปแบบงานดังกล่าวมีลักษณะงานที่อยู่ภายใต้ความหมายของการรักษาความปลอดภัยโดยอาศัยบุคคล (Manned guarding) ดังต่อไปนี้

⁶¹ Security Industry Authority, “Get Approved April 2019,” Retrieved on 8 April 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/acs/sia-ac-s-get-approved.pdf>.

⁶² Security Industry Authority, “Requirement to Hold a Licence,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/about-licence-requirement.aspx>.

1. ดูแลการเข้าออกพื้นที่ มิให้มีการเข้าพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือบุกรุก และมีอำนาจตัดสินใจว่าบุคคลใดมีคุณสมบัติสามารถผ่านเข้าไปในพื้นที่ได้ แต่ไม่รวมถึงการตรวจตรา คน ที่เข้าออกพื้นที่โดยมีการจ่ายเงินค่าผ่านเข้าออกหรือมีบัตรเชิญ

2. ดูแลปกป้องทรัพย์สินจากการถูกทำลาย ถูกทำให้เสียหายหรือถูกขโมย

3. ดูแลปกป้องบุคคลจากการถูกโจมตี ถูกทำร้ายจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม ไม่รวมถึงบุคคลที่ทำหน้าที่โดยบังเอิญเพื่อดูแลกลุ่มคนให้อยู่ในระเบียบวินัย เช่น ครูที่พานักเรียนไปทัศนศึกษาหรือบุคคลที่ทำหน้าที่เพียงชั่วคราว⁶³

โดยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ดำเนินงานตามรูปแบบดังกล่าวที่อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ บุคคลที่ถูกจ้างโดยผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Contractor) และบุคคลที่เป็นลูกจ้างให้แก่รายจ้างในสถานประกอบการที่เป็นกิจการจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises⁶⁴) โดยได้รับคำตอบแทนจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายใต้ความหมายของการรักษาความปลอดภัยโดยอาศัยบุคคล (Manned guarding) ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวจะให้บริการรักษาความปลอดภัยข้างต้นได้ ก็ต่อเมื่อได้ขอรับใบอนุญาต Front line license และต้องใช้ใบอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบงานประเภทนั้น ๆ

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย การให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิด ดังต่อไปนี้

3.2.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

เงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต Front line license มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญ 3 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การฝึกอบรม และกระบวนการยื่นขออนุญาต ดังต่อไปนี้

⁶³ Security Industry Authority, "Manned Guarding," Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-manned-guarding.aspx>.

⁶⁴ Security Industry Authority, "Events and SIA Licensing," Retrieved on 3 February 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-events.aspx>.

"In relation to licensed premises" means when those premises are open to the public, at times when alcohol is being supplied for consumption, or regulated entertainment is being provided, on the premises

(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

บุคคลที่จะยื่นขอรับใบอนุญาต Front line license ได้ จะต้องประกอบด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติ ของผู้ยื่นขอใบอนุญาตเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย
ข้างต้น จะต้องมีความประพฤติที่ตรงตามข้อกำหนดที่กำหนด ดังนี้

1.1 คุณสมบัติของตัวบุคคล

- ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีขึ้นไป
- จะต้องมีความประพฤติดีและสิทธิในการทำงานประเทศ

สหราชอาณาจักร ไม่ว่าบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตจะมีสัญชาติใดก็ตาม

- เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่ได้รับการรับรองจาก SIA

1.2 คุณสมบัติในด้านความรู้ความสามารถ

- มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมที่เชื่อมโยงกับใบอนุญาต
- เป็นผู้ได้รับใบประกาศนียบัตรที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร

ที่ SIA รับรอง⁶⁵

2. ลักษณะต้องห้าม ประกอบด้วย 2 กรณี

2.1 กรณีมีปัญหาเรื่องสภาพจิตใจ

ในกรณีมีปัญหาเรื่องสภาพจิตใจนั้น SIA จะใช้วิธีการตรวจสอบจากประวัติการเข้ารับการรักษาที่จิตแพทย์ โดยหากก่อนยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นเวลา 5 ปี ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์จะยังไม่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับใบอนุญาต

2.2 กรณีเคยมีประวัติต้องโทษ

จะต้องผ่านการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานของบุคคลและประวัติอาชญากรรม โดย SIA จะ พิจารณาจากประวัติการต้องโทษ กล่าวคือ ก่อนการยื่นขอใบอนุญาตเป็นเวลา 2 ปี ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องไม่ได้รับโทษในคดีลหุโทษ ถูกคุมประพฤติ ถูกภาคทัณฑ์ หรือถูกตัดเตือน และก่อนการยื่นขอใบอนุญาตเป็นเวลา 5 ปี จะต้องไม่ได้รับต้องโทษในคดีที่มีความผิดร้ายแรง เช่น ความผิดเกี่ยวกับพฤติกรรมรุนแรงหรือข่มขู่ ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองและใช้อาวุธที่ไม่เหมาะสม ความผิดเกี่ยวกับการจารกรรมหรือการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทารุณหรือทอดทิ้งต่อเด็ก ความผิดต่อทรัพย์สิน

⁶⁵ Security Industry Authority, “Get Licensed SIA licensing criteria March 2018,” Retrieved on 10 June 2018, from https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/licensing/sia_get_licensed.pdf.

ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดให้โทษ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง และความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม ความผิดเกี่ยวกับการขับขีรถทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิต เป็นต้น

(2) การฝึกอบรม

SIA ได้มีการกำหนดหลักสูตรและความรู้สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาต Front line license โดยแยกเป็นแต่ละรูปแบบของงานรักษาความปลอดภัยตามที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่ (Manned guarding) ซึ่งจะต้องอบรมผ่านสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก SIA และการสำเร็จฝึกอบรมจะต้องไม่เกินสามปีก่อนยื่นขอรับใบอนุญาต ซึ่งการฝึกอบรมจำแนกได้ 5 ประเภท ดังนี้⁶⁶

2.1 คุณสมบัติของใบอนุญาตผู้ให้บริการขนส่งเงินสดและสิ่งของมีค่า (Qualifications for a Cash and Valuables in Transit license) ระยะเวลาในการฝึกอบรมจะต้องมีอย่างน้อย 28 ชั่วโมง ซึ่งจะต้องได้รับการอบรม และสอบผ่านในหลักสูตรข้อกำหนดสำหรับการเรียนรู้และคุณสมบัติสำหรับการขนส่งเงินสดและสิ่งของมีค่า และจะต้องได้รับการอบรมและสอบผ่านทั้ง 2 หลักสูตร ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่งหน้าที่การขนส่งเงินสด

2.1.2 การดำเนินการขนส่งเงินสดและสิ่งของมีค่า⁶⁷

2.2 คุณสมบัติของใบอนุญาตผู้คุ้มกันบุคคล (Qualifications for a Close Protection license) จะต้องได้ใบรับรองการผ่านฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเต็มรูปแบบด้วย และต้องผ่านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบหน้าที่ซึ่งมีระยะเวลาในการฝึกอบรมจะต้องมีอย่างน้อย 139.5 ชั่วโมง และจะต้องได้รับการอบรมและสอบผ่านทั้ง 2 หลักสูตร ได้แก่

2.2.1 ความชำนาญด้านการคุ้มกัน ประกอบด้วย 14 หัวข้อ

2.2.1.1 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้คุ้มกันบุคคล

2.2.1.2 การประเมินภัยคุกคามและความเสี่ยง

2.2.1.3 การตรวจตรา ฝ้าระวัง

2.2.1.4 การวางแผนการดำเนินงาน

2.2.1.5 กฎหมายต่าง ๆ

2.2.1.6 ทักษะมนุษยสัมพันธ์

⁶⁶ Ibid.

⁶⁷ Security Industry Authority, “Cash & Valuables in Transit Training,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cvit.aspx>.

2.2.1.7 การทำงานเป็นทีม และข้อสรุป

2.2.1.8 การดำเนินการลาดตระเวน

2.2.1.9 การฝึกเดินขณะปฏิบัติหน้าที่

2.2.1.10 การเลือกเส้นทาง

2.2.1.11 การจัดการการเดินทาง

2.2.1.12 ขั้นตอนการค้นหา

2.2.1.13 การจัดการต่อเหตุการณ์

2.2.1.14 การรักษาความปลอดภัยสถานที่

2.2.2 การจัดการความขัดแย้ง ประกอบด้วย 4 หัวข้อ

2.2.2.1 หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและลดความเสี่ยงส่วนบุคคล

2.2.2.2 การจัดการความขัดแย้ง

2.2.2.3 การแก้ไขและเรียนรู้จากความขัดแย้ง

2.2.2.4 การใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง

สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้คุ้มกันแก่บุคคล⁶⁸

2.3 คุณสมบัติของใบอนุญาตผู้ควบคุมดูแลประตู (Qualifications for a Door Supervisor license) ระยะเวลาในการฝึกอบรมจะมีอย่างน้อย 45 ชั่วโมง และจะต้องได้รับการอบรมและสอบผ่านทั้ง 4 หลักสูตร ได้แก่

2.3.1 ความรู้อุตสาหกรรมด้านความปลอดภัยทั่วไป ประกอบด้วย 6 หัวข้อ

2.3.1.1 การตระหนักถึงกฎหมายในอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

2.3.1.2 สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย

2.3.1.3 การเฝ้าระวังความปลอดภัยจากอัคคีภัย

2.3.1.4 ขั้นตอนกรณีฉุกเฉิน

2.3.1.5 กฎหมายอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน

2.3.1.6 ทักษะการสื่อสารและการดูแลลูกค้า

⁶⁸ Security Industry Authority, “Close Protection Training,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cp.aspx>.

2.3.2 ความชำนาญด้านการควบคุมดูแลประตู ประกอบด้วย 10

หัวข้อ

- 2.3.2.1 มาตรฐานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ,
- 2.3.2.2 กฎหมายแพ่งและอาญา
- 2.3.2.3 การค้นหา
- 2.3.2.4 การจับกุม
- 2.3.2.5 การเฝ้าระวังยาเสพติด
- 2.3.2.6 การบันทึกเหตุการณ์และการป้องกันอาชญากรรม
- 2.3.2.7 ใบอนุญาตตามกฎหมาย
- 2.3.2.8 ขั้นตอนกรณีฉุกเฉิน
- 2.3.2.9 การจัดการกับบุคคลที่มีความเสี่ยง
- 2.3.2.10 การจัดการเข้าคิวและฝูงชน

2.3.3 การจัดการความขัดแย้ง ประกอบด้วย 4 หัวข้อ

- 2.3.3.1 หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและลดความเสี่ยงส่วนบุคคล
- 2.3.3.2 การจัดการความขัดแย้ง
- 2.3.3.3 การแก้ไขและเรียนรู้จากความขัดแย้ง
- 2.3.3.4 การใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง

สำหรับผู้ควบคุมดูแลประตู

2.3.4 ทักษะในการแทรกแซงทางกายภาพ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ

- 2.3.4.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะทางกายภาพ
- 2.3.4.2 เทคนิคการหลุดพ้นจากการถูกหน่วงเหนี่ยว
- 2.3.4.3 เทคนิคการคุ้มกัน⁶⁹

2.4 คุณสมบัติของใบอนุญาตผู้เฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยใช้กล้องวงจรปิด (Qualifications for a Public Space Surveillance (CCTV) license) ระยะเวลาในการฝึกอบรมจะมีอย่างน้อย 32 ชั่วโมง และจะต้องได้รับการอบรมและสอบผ่านทั้ง 2 หลักสูตร ได้แก่

2.4.1 ความรู้อุตสาหกรรมด้านความปลอดภัยทั่วไป ประกอบด้วย 6

หัวข้อ

⁶⁹ Security Industry Authority, “Door Supervisor Training,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-ds.aspx>.

- ความปลอดภัยภาคเอกชน
- 2.4.1.1 การตระหนักถึงกฎหมายในอุตสาหกรรมการรักษา
- 2.4.1.2 สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย
- 2.4.1.3 การเฝ้าระวังความปลอดภัยจากอัคคีภัย
- 2.4.1.4 ขั้นตอนกรณีฉุกเฉิน
- 2.4.1.5 กฎหมายอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัย
- ภาคเอกชน
- 2.4.1.6 ทักษะการสื่อสารและการดูแลลูกค้า
- 2.4.2 การดำเนินงานเฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยใช้กล้องวงจรปิด
- ประกอบด้วย 8 หัวข้อ
- 2.4.2.1 คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานโดยใช้กล้องวงจรปิดและผู้ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงจรปิด
- 2.4.2.2 จรรยาบรรณของการปฏิบัติ ขั้นตอนและแนวทางการปฏิบัติงาน
- 2.4.2.3 อุปกรณ์กล้องวงจรปิดและการใช้งาน
- 2.4.2.4 กฎหมายต่าง ๆ
- 2.4.2.5 การจัดการกับเหตุการณ์
- 2.4.2.6 เทคนิคการเฝ้าระวังด้วยกล้องวงจรปิด
- 2.4.2.7 ขั้นตอนฉุกเฉินในห้องควบคุมกล้องวงจรปิด
- 2.4.2.8 สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานในห้องควบคุมกล้องวงจรปิด⁷⁰
- 2.5 คุณสมบัติของใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย (Qualifications for a Security Guarding license) ระยะเวลาในการฝึกอบรมจะต้องมีอย่างน้อย 28 ชั่วโมง และจะต้องได้รับการอบรมและสอบผ่านทั้ง 3 หลักสูตร ได้แก่

⁷⁰ Security Industry Authority, “Public Space Surveillance (CCTV) Training,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cctv.aspx>.

2.5.1 ความรู้อุตสาหกรรมด้านความปลอดภัยทั่วไป ประกอบด้วย 6

หัวข้อ

2.5.1.1 การตระหนักถึงกฎหมายในอุตสาหกรรมการรักษา

ความปลอดภัยภาคเอกชน

2.5.1.2 สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับพนักงานรักษาความ

ปลอดภัย

2.5.1.3 การเฝ้าระวังความปลอดภัยจากอัคคีภัย

2.5.1.4 ขั้นตอนกรณีฉุกเฉิน

2.5.1.5 กฎหมายอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัย

ภาคเอกชน

2.5.1.6 ทักษะการสื่อสารและการดูแลลูกค้า

2.5.2 ความชำนาญด้านการรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย 7

หัวข้อ

2.5.2.1 คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของพนักงาน

รักษาความปลอดภัย

2.5.2.2 การลาดตระเวน

2.5.2.3 การควบคุมการเข้าออก

2.5.2.4 การค้นหา

2.5.2.5 เทคโนโลยีและระบบในสภาพแวดล้อมการรักษา

ปลอดภัย

2.5.2.6 พนักงานรักษาความปลอดภัยและกฎหมาย

2.5.2.7 การสื่อสาร การรายงาน และการเก็บบันทึกข้อมูล

2.5.3 การจัดการความขัดแย้ง ประกอบด้วย 4 หัวข้อ

2.5.3.1 หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและลดความเสี่ยงส่วนบุคคล

2.5.3.2 การจัดความขัดแย้ง

2.5.3.3 การแก้ไขและเรียนรู้จากความขัดแย้ง

2.5.3.4 การใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง

สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยและผู้คุ้มกันแก่บุคคล⁷¹

⁷¹ Security Industry Authority, “Security Guard Training,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-sg.aspx>.

(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต

การยื่นขอรับใบอนุญาต สามารถยื่นแบบออนไลน์ได้ที่เว็บไซต์ของ SIA โดยจะต้องลงทะเบียนและกรอกข้อมูลต่าง ๆ ผ่านระบบของ SIA หลังจากนั้นจะต้องไปติดต่อที่ไปรษณีย์ (Post office) เพื่อกรอกใบสมัครต่าง ๆ พร้อมกับยื่นเอกสารส่วนตัว และชำระค่าธรรมเนียม และรอการติดต่อกลับจาก SIA เพื่อแนบเอกสารประกอบอื่น ๆ ตามที่ SIA ร้องขอเพิ่มเติม สำหรับระยะเวลาการพิจารณาอนุมัติการขอรับใบอนุญาตนั้น SIA ไม่มีการกำหนดระยะเวลามาตรฐาน เพราะการยื่นขอรับใบอนุญาตในแต่ละรายจะมีข้อเท็จจริงในการพิจารณาใบอนุญาตแตกต่างกันออกไป และในบางกรณีอาจจะต้องใช้เวลานานเป็นเดือน เช่น SIA กำลังรอผลการพิจารณาคดีของศาลก่อนที่จะเราสามารถตัดสินใจได้ เป็นต้น⁷² และในกรณี SIA ได้ส่งจดหมายที่มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการยื่นขอใบอนุญาตเพื่อให้ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มเติม และผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตไม่ชี้แจงภายใน 21 วัน นับแต่ได้รับจดหมาย ใบคำขอจะถูกปฏิเสธทันที และในกรณีที่ SIA ได้ส่งจดหมายปฏิเสธการยื่นขอรับใบอนุญาต ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตสามารถอุทธรณ์ต่อผู้พิพากษา (Magistrate) หรือนายอำเภอ (Sheriff)⁷³

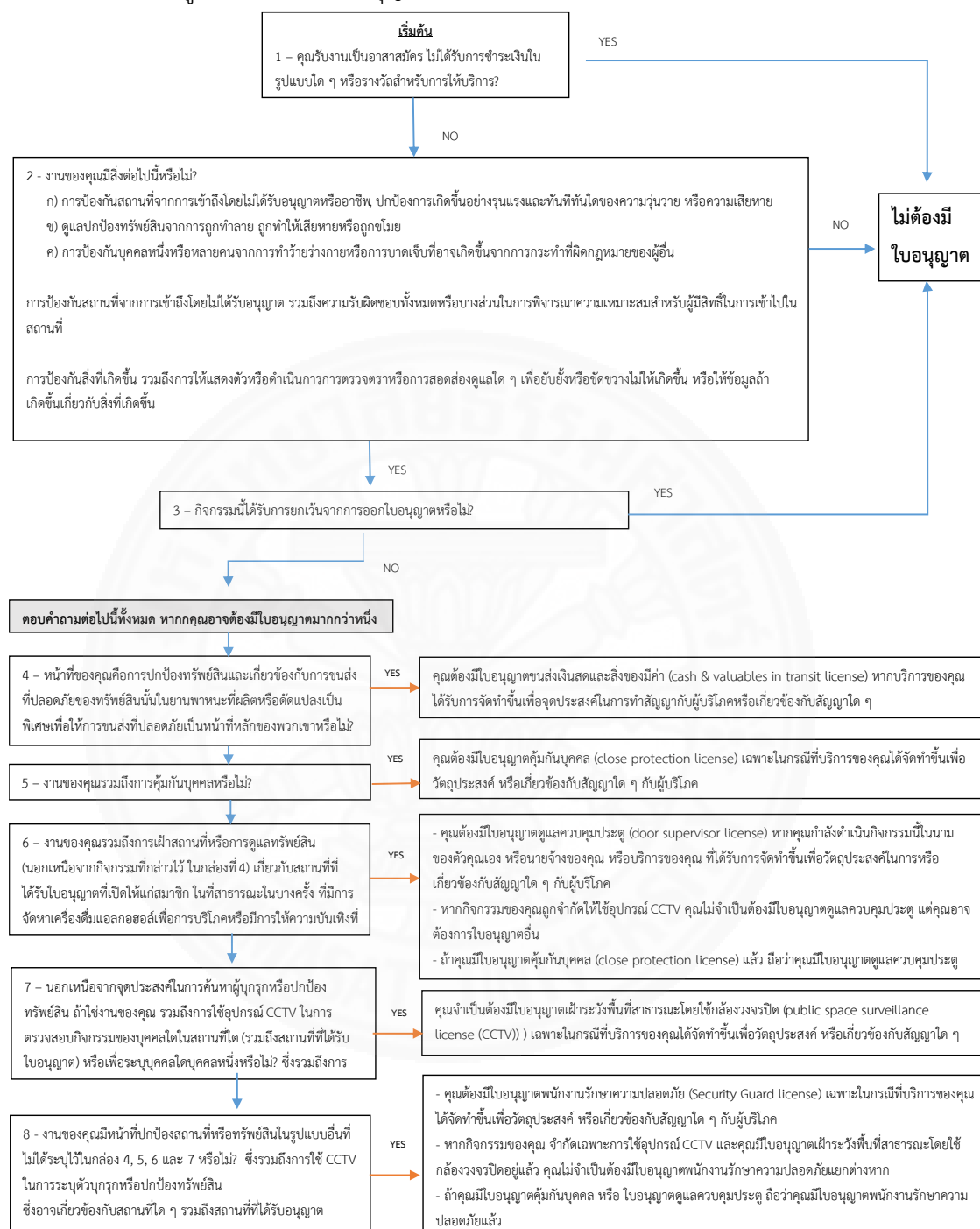
โดยใบอนุญาตจะมีอายุ 3 ปี เมื่อใบอนุญาตหมดอายุสามารถขอต่ออายุได้ โดยสามารถยื่นคำขอล่วงหน้าได้ 4 เดือนก่อนที่ใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุ

ผู้เขียนจึงสรุปเป็นตารางการยื่นขออนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ ดังนี้

⁷² Security Industry Authority, “How Long Does It Take to Get a Licence?,” Retrieved on 15 April 2019, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-timescales.aspx>.

⁷³ Security Industry Authority, *supra* note 65.

ตารางที่ 3.2 แผนภูมิในการขอรับใบอนุญาตแต่ละประเภท (ประเทศสหราชอาณาจักร)⁷⁴

⁷⁴ Security Industry Authority, "Security at events Guidance on the Private Security Industry Act 2001 (Updated February 2008)," Retrieved on 10 June 2018, from http://www.epcollegeonline.com/pluginfile.php/7426/mod_folder/content/0/Security_Industry_Authority_Security_at_Events.pdf?forcedownload=1.

ตารางที่ 3.3 สรุปการใช้ใบอนุญาต (ประเทศสหราชอาณาจักร)⁷⁵

ประเภทใบอนุญาต	รูปแบบการรักษาความปลอดภัย						
	ผู้ขนส่งเงินสด และสิ่งของมี ค่า (Cash and valuables in transit)	ผู้คุ้มกันบุคคล (Close protection)	ผู้ดูแลประตู (Door supervision)	CCTV ฝ้า ระวังพื้นที่ สาธารณะ ⁷⁶	พนักงานรักษา ความ ปลอดภัย (Security guarding)	CCTV เฉพาะ เจ้าหน้าที่ รักษาความ ปลอดภัย เท่านั้น ⁷⁷	Non-front line (สำหรับ ทุกกิจกรรม) *ได้รับยกเว้นไม่ ต้องผ่านการ ฝึกอบรม
Front line Door Supervisor ผู้ถือใบอนุญาตสามารถทำงานเป็น:			/		/	/	/
Front line Close Protection ผู้ถือใบอนุญาตสามารถทำงานเป็น:		/	/		/	/	/
Front line Cash & valuables in transit ผู้ถือสามารถทำงานเป็น:	/						/
Front line Public Space Surveillance CCTV licence ผู้ถือสามารถทำงานเป็น:				/		/	/
Front line Security Guarding licence ผู้ถือสามารถทำงานเป็น:					/	/	/
Non-front line licence ผู้ถือใน ส่วนใด ๆ สามารถทำงานเป็น:							/

3.2.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ จะต้องนำใบอนุญาตพกติดตัวตลอดเวลา และในการให้บริการจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ประกอบด้วย หน้าที่ในการให้บริการ และรูปแบบ อุปกรณ์ และอาวุธ ดังต่อไปนี้

⁷⁵ Ibid.

⁷⁶ ดำเนินการเพื่อตรวจสอบกิจกรรมของสมาชิกในที่สาธารณะหรือสถานที่ส่วนบุคคลหรือระบรายละเอียบบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

⁷⁷ เฉพาะเพื่อระบุผู้บุกรุกหรือเพื่อปกป้องทรัพย์สิน

(1) หน้าที่ในการให้บริการ

หน้าที่ในการให้บริการสามารถจำแนกรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยโดยอาศัยบุคคลทำหน้าที่ (Manned guarding) ตามกฎหมายฉบับนี้ออกได้ 5 รูปแบบ คือ⁷⁸

1.1 พนักงานดูแลการขนส่งเงินและของมีค่า (Cash and valuables in transit) ได้แก่ เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคุ้มครองทรัพย์สินในขณะขนส่งจากการเสียหายหรือถูกขโมย ปกป้องจากการกระทำที่ไม่สุจริต โดยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการขนส่งทรัพย์สินโดยยานพาหนะที่มีการผลิต หรือดัดแปลงเป็นพิเศษ เพื่อให้มีการขนส่งที่ปลอดภัยอันเป็นหน้าที่หลักในงานของเขา

1.2 พนักงานอารักขาบุคคล หรือบอดี้การ์ด (Close protection) ดำเนินการคุ้มกันบุคคลหนึ่งคน หรือหลายคนเพื่อป้องกันการประทุษร้ายหรือบาดเจ็บ ที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่ผิดกฎหมายของผู้อื่น เช่น คุ้มกันเพื่อป้องกันนักแสดง แหวกขององค์กร ลูกค้า แหวกวีไอพี เป็นต้น ภายใต้สัญญาการให้บริการ

1.3 พนักงานดูแลประตู (Door supervision) เกี่ยวข้องกับสถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises)⁷⁹ กล่าวคือ เมื่อสถานที่เหล่านั้นเปิดให้บริการให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้บริการได้ในเวลาทำการ จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือจัดให้มีการบันเทิงในสถานที่ดังกล่าว (ผับ บาร์ไนต์คลับ) และการผ่านเข้าออกนั้นต้องมีการผ่านเงื่อนไขของการได้รับอนุญาต พนักงานดูแลการผ่านเข้าออกนี้จะ เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าหรือ ผู้บริโภคโดยตรง ทั้งนี้ หากสถานที่ดังกล่าวไม่ใช่สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาต ผู้ถือใบอนุญาต Door supervisor สามารถทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานที่ดังกล่าวได้

1.4 พนักงานเฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยกล้องวงจรปิด (Public space surveillance CCTV) ดำเนินการดูแลรักษาที่ความปลอดภัยโดยใช้อุปกรณ์กล้องวงจรปิดเพื่อตรวจตราดูแลหรือ ค้นหาตัวบุคคลที่ต้องการ รวมถึงการบันทึกภาพ เพื่อการเข้าออกของบุคคล หรือการปกป้องทรัพย์สิน

1.5 พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security guarding) ดูแลสถานที่ และทรัพย์สิน และอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในความหมายข้างต้น เช่น

⁷⁸ Security Industry Authority, “Licensable Activities,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-activities.aspx>.

⁷⁹ Security Industry Authority, *supra* note 64.

1.5.1 พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำจุด (Static Security Guards) เช่น การทำหน้าที่ตรวจสอบกระเป๋าและของใช้ส่วนตัวประจำทางเข้าห้างสรรพสินค้าหรือสนามบินซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดไม่มีการเคลื่อนย้าย รวมถึงผู้ที่ทำหน้าที่การตรวจสอบความปลอดภัยผ่านกล้องวงจรปิดด้วย

1.5.2 การควบคุมฝูงชน (Crowd Control) หนึ่งในงานรักษาความปลอดภัย SIA ที่รุนแรงมากขึ้นคืองานที่คุณได้รับการว่าจ้างให้ควบคุมฝูงชนในเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดงานขนาดเล็กหรือใหญ่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้จัดงานในการจ้างบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะทำงานได้อย่างราบรื่น

1.5.3 การทำหน้าที่คันตัวบุคคล และ/หรือทรัพย์สินเพื่อป้องกันสิ่งของที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือผิดกฎหมายเข้าสู่สถานที่ เช่น กล้องถ่ายรูป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติด หรืออาวุธ

1.5.4 การมีหน้าที่นำตัวบุคคลออกจากสถานที่หรือเหตุการณ์ หรือพื้นที่ที่กำหนด เช่น ส่วนผู้ชมคอนเสิร์ต หรือ พื้นที่หลังเวที

1.5.5 การรักษาความปลอดภัยทรัพย์สิน และ/หรืออุปกรณ์ ในสถานที่ที่อยู่ระหว่างติดตั้งหรือถอดถอน เช่น งานอีเวนต์หรือนิทรรศการ⁸⁰

ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวจะต้องรู้ตนเองว่าให้บริการในหน้าที่ลักษณะใด ก็จะต้องใช้ใบอนุญาตให้ตรงกับหน้าที่งานประเภทนั้น แต่ใบอนุญาตบางประเภทสามารถทำหน้าที่อื่นร่วมได้ โดยไม่ต้องออกใบอนุญาตใหม่ (พิจารณาได้จากตารางที่ 3.3 สรุปการใช้ใบอนุญาต)

แต่หน้าที่กิจกรรมบางอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับการรักษาความปลอดภัย สามารถให้บริการได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต มีหน้าที่ที่มีลักษณะ ดังนี้

- หน้าที่การดูแลลูกค้ารวมทั้งการดูแลลูกค้าให้กลับมาปกติ การดูแลห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกปฐมพยาบาล

- ผู้ควบคุมผู้ชมให้ไปยังบริเวณที่นั่งโดยการตรวจสอบตัว

- ให้คำแนะนำด้านความปลอดภัยและช่วยเหลือลูกค้าตามที่ต้องการ

ต้องการ

⁸⁰ Security Industry Authority, “Security at Events Guidance June 2018,” Retrieved on 10 June 2018, from https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/licensing/sia_security_at_events.pdf.

- การตรวจสอบเส้นทางออกหรืออพยพ ให้เส้นทางพร้อมใช้งานเพื่อสุขภาพและความปลอดภัย
 - ให้ความช่วยเหลือในขั้นตอนการอพยพ ในกรณีที่เป็นอันตรายต่อลูกค้ารวมถึงการติดต่อประสานงานกับผู้แทนฝ่ายบริการฉุกเฉิน
 - รับผิดชอบต่อสุขภาพและความปลอดภัยและความสะดวกสบายของผู้ชมภายในพื้นที่ที่กำหนด
 - การตรวจสอบและบำรุงรักษาเส้นทางสำหรับเดินเท้าในสถานที่สำคัญ ๆ เช่น จุดเข้าและออก
 - ให้คำแนะนำและทิศทางแก่ลูกค้าผู้มาใช้บริการ (Visitor) ที่เดินทางมาโดยรถยนต์หรือเดินเท้ารวมถึงการจัดการข้ามถนนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เดินทางจะได้รับความปลอดภัยผ่านทางข้ามถนน
 - รายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเกี่ยวกับความเสียหายหรือข้อบกพร่องใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ชม เช่น ที่นั่งเสียหายหรือที่นั่งถูกกีดขวาง
- กิจกรรมข้างต้นนี้ไม่ได้หมายความว่ามีการมีกิจกรรมเพียงเท่านี้ที่จะได้ยกเว้นการออกใบอนุญาต ประกอบกับชื่องานก็ไม่ใช่สาระสำคัญในการพิจารณาว่าจะต้องมีใบอนุญาต แท้จริงแล้วจะต้องดูลักษณะงานที่ทำตามความเป็นจริง(กิจกรรมที่ดำเนินการ) ที่จะเป็นสิ่งในการพิจารณาว่าบุคคลดังกล่าวต้องมีใบอนุญาตหรือไม่
- ส่วนอาสาสมัครไม่ได้รับการว่าจ้างหรือทำสัญญาจ้างไม่ถือว่าเป็นลูกจ้าง ซึ่งสามารถทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ อาสาสมัครดังกล่าว จะต้องให้บริการฟรีและไม่ได้รับผลประโยชน์หรือผลตอบแทนใด ๆ ในรูปแบบทางการเงิน ตัวอย่างที่ไม่ถือเป็นรางวัลและเป็นรางวัลในรูปแบบทางการเงิน เช่น
- การบริจาคเงินบริจาคให้กับองค์กรการกุศลจะไม่ถือว่าเป็นการชำระเงินและส่วนหนึ่งของการชำระเงินนี้ไม่ได้มีการโอนไปยังบุคคลใดเป็นการเฉพาะ
 - ยอมรับข้อเสนอมื้ออาหารหรืออาหารในช่วงวันทำงานได้ อย่างไรก็ตามการจัดเตรียมบัตรกำนัลเพื่อแลกกับการเข้าไปรับประทานอาหารได้ อาจถือเป็นรางวัล
 - การจัดหาเครื่องแบบหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับงานนั้นจะไม่ถือว่าเป็นการจ่ายเงินในรูปของรางวัลหรือของรางวัลอื่น ๆ รวมถึงเสื้อผ้าอื่น ๆ เช่น เนคไท อย่างไรก็ตาม การจัดหาสินค้าบางอย่าง เช่น ซีดีหรือดีวีดี อาจถือเป็นรางวัลเป็นได้

(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

สำหรับเครื่องแบบ SIA ไม่มีกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ⁸¹ โดยสามารถให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรงสวมเสื้อผ้าธรรมดา หรือเครื่องแบบอื่นใดที่ไม่มีเครื่องหมายการค้าได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของผู้ว่าจ้างได้ โดยเครื่องแบบจะต้องเหมาะสมกับงานของพวกเขา และจะต้องยังคงสามารถระบุตัวตนของบุคคลดังกล่าวได้เสมอว่าเป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย เว้นแต่เป็นพนักงานคุ้มกันบุคคล จะได้รับยกเว้นจากข้อกำหนดนี้ เนื่องจากลักษณะการทำงานจะต้องปกปิด รักษาความลับ และไม่เปิดเผยตัว⁸²

สำหรับอุปกรณ์ SIA ไม่มีกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ โดยสามารถพกพาเฉพาะอุปกรณ์ที่จำเป็น และเหมาะสมกับหน้าที่งาน ได้แก่⁸³ ไฟฉาย วิทยุสื่อสาร สมุดจด

สำหรับอาวุธนั้นกฎหมายฉบับนี้ไม่อนุญาตให้พนักงานรักษาความปลอดภัยพกอาวุธใด ๆ แต่สำหรับการขนส่งเงินสดและของมีค่าสามารถใส่ชุดเกราะกันกระสุน และหมวกกันน็อกอื่น ๆ ตามความเหมาะสมกับงานได้

3.2.1.3 ความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษ ดังต่อไปนี้

(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต⁸⁴

ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้ SIA อาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัย

⁸¹ CoESS Facts & Figures 2013, “Private Security Services in Europe,” Retrieved on 10 June 2018, from <http://www.coess.org/download.php?down=Li9kb2N1bWVudHMvZmYtMjAxMy1wcm12YXRlLXNlY3VyaXR5LXNlcnZpY2VzLWluLWV1cm9wZS1jb2Vzcy1mYWw0cy1hbmQtZmlndXJlcy5wZGY>.

⁸² Get Licensed, “SIA Badge,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.get-licensed.co.uk/sia-badge>.

⁸³ Westminster Security, “10 essential pieces of equipment a Security Guard can’t live without,” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.westminstersecurity.co.uk/security-guard-10-tips>.

⁸⁴ Security Industry Authority, *supra* note 65.

1.1 เหตุเกี่ยวกับเกี่ยวกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษา

ความปลอดภัย

- การพักใช้ใบอนุญาต จะพิจารณาพักใช้ใบอนุญาตเมื่อมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้ได้รับใบอนุญาตอาจเป็นภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของสาธารณะ ซึ่งหมายความว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ขึ้น และได้รับการประกันตัวออกไป

- การเพิกถอนใบอนุญาต จะพิจารณาเมื่อมีเหตุ บุคคลนั้นถูกตัดสิน ฎีกาทัณฑ์ หรือถูกตักเตือนในความผิดอาญาตามที่กฎหมายกำหนด หรือบุคคลนั้นถูกกักขัง หรือถูกใช้มาตรการควบคุมตัว โดยเหตุผลว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลวิกลจริต

1.2 เหตุเกี่ยวกับใบอนุญาต

- การเพิกถอนใบอนุญาต จะพิจารณาเมื่อมีเหตุ บุคคลนั้นไม่ใช่บุคคลผู้ได้รับอนุญาตตามที่ SIA ออกให้ หรือบุคคลนั้นไม่มีสิทธิพำนักหรือทำงานในประเทศสหราชอาณาจักร หรือบุคคลนั้นไม่ผ่านการฝึกอบรมตามที่ตนกล่าวอ้างในใบสมัคร หรือบุคคลนั้นกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการรับใบอนุญาต หรือ SIA ได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำจากศาลว่าในกรณีนั้นควรเพิกถอนใบอนุญาต

(2) บทกำหนดโทษ

2.1 กรณีดำเนินการโดยไม่มีใบอนุญาต

- บุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยตามที่ SIA กำหนด จะดำเนินการใด ๆ จะต้องมิใช่ใบอนุญาตเสียก่อน หากปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต⁸⁵ หากใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้องกับหน้าที่ที่ได้รับ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต⁸⁶ หรือมีส่วนร่วมกับการใด ๆ ที่ต้องมีใบอนุญาตภายใต้กฎหมายฉบับนี้แต่ดำเนินการไปโดยไม่มีใบอนุญาต⁸⁷ มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.2 กรณีกระทำการต่อเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่อื่นใด

- ขัดขวางเจ้าหน้าที่ของ SIA หรือผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ⁸⁸

⁸⁵ Private Security Industry Act 2001 Section 5 (1) (4)

⁸⁶ Private Security Industry Act 2001 Section 9 (4)

⁸⁷ Private Security Industry Act 2001 Section 3 (1) (6)

⁸⁸ Private Security Industry Act 2001 Section 19 (5) (a), 19 (7)

- ไม่ให้ข้อมูลที่จำเป็นตามที่ SIA ร้องขอ มีโทษการจำคุกไม่เกิน หกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ⁸⁹

2.3 กรณีเปิดเผยข้อมูลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

- การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต จากการทำหน้าที่เป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ⁹⁰ เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยแก่หน่วยงานรัฐภายใต้กฎหมายฉบับนี้ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินคดีทางอาญา⁹¹

3.2.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ สามารถแบ่งแยกการให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยออกได้ 2 กลุ่ม คือ

3.2.2.1 การให้บริการโดยผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Contractor) ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามตามสัญญาระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง โดยผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้างตามคำสั่งของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จึงมีนิติสัมพันธ์เป็นลูกจ้างนายจ้างกันตามสัญญาจ้างแรงงาน แต่ระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้างจะมีสถานะเป็นสัญญาจ้างทำของ

อย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กำหนดนิยามคำว่า “ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย” เป็นการเฉพาะ แต่มีการกำหนดของบุคคลที่ลักษณะให้บริการอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ จะต้องได้รับอนุมัติจาก SIA (Approved Contractor Scheme)⁹²

⁸⁹ Private Security Industry Act 2001 Section 19 (5) (b), 19 (7)

⁹⁰ Private Security Industry Act 2001 Section 19 (5) (c), 19 (7)

⁹¹ Private Security Industry Act 2001 Section 19 (6)

⁹² Private Security Industry Act 2001 Section 3

3. Conduct prohibited without a licence

(1) Subject to the following provisions of this Act, it shall be an offence for a person to engage in any licensable conduct except under and in accordance with a licence.

(2) For the purposes of this Act a person engages in licensable conduct if—

(a) he carries out any designated activities for the purposes of, or in connection with, any contract for the supply of services under which—

- (i) he,
- (ii) a body corporate of which he is a director, or
- (iii) a firm of which he is a partner,

is or may be required to secure that any such activities are carried out;

(b) in the course of any employment of his by any person he carries out any designated activities for the purposes of, or in connection with, any contract for the supply of services under which his employer is or may be so required;

(c) he carries out any designated activities in accordance with directions given to him by or on behalf of a person to whom his services are supplied (whether or not for the carrying out of any such activities) by—

- (i) a body corporate of which he is a director,
- (ii) a firm of which he is a partner,
- (iii) a person by whom he is employed, or
- (iv) a person to whom he supplies his services under a contract for the

purposes of which, or in connection with which, he is or may be required to work in accordance with the directions of another;

(d) he acts—

- (i) in the course of any employment of his by any person, or
- (ii) in accordance with any directions given as mentioned in paragraph

(c),

as the manager or supervisor of one or more individuals required in the course of their employment to engage in licensable conduct falling within paragraph (b);

(e) he acts—

- (i) in the course of any employment of his by any person, or
- (ii) in accordance with any directions given as mentioned in paragraph

(c),

as the manager or supervisor of individuals who are required in accordance with any such directions to engage in conduct which would be licensable conduct falling within

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้แล้ว พบว่าไม่มีการออกใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย แต่จะต้องได้รับอนุมัติจาก SIA ซึ่งการอนุมัติจะมีระยะเวลาการประกอบธุรกิจได้ 3 ปีนับแต่ได้รับอนุมัติ โดยเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญในการขออนุมัติประกอบธุรกิจมี 2 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และคุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้⁹³

paragraph (b) if they were required to engage in that conduct as the employees of the person to whom their services are supplied;

(f) he is the director of anybody corporate or the partner of any firm at a time when another of the directors or partners of the body or firm, or any employee of the body or firm, engages in licensable conduct falling within any of paragraphs (a) to (e);

(g) he is the employer of an individual who in the course of any employment of his with that employer carries out any designated activities subject to additional controls;

(h) in the course of any employment of his, or for purposes connected with his being a director or partner of a body corporate or firm, he carries out designated activities subject to additional controls;

(i) in the course of any employment of his by any person he acts as the manager or supervisor of one or more individuals the duties of whose employment involve the carrying out of any designated activities subject to additional controls;

(3) In this Act “designated activities” means such of the activities of a security operative as are for the time being designated for the purposes of this section by an order made by the Secretary of State; and an order under this subsection may designate different activities for the purposes of different paragraphs of subsection (2).

⁹³ Security Industry Authority, *supra* note 61.

1.1 คุณสมบัติของการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

บุคคลจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยได้จะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย 4 ประเภท⁹⁴ ได้แก่ กิจกรรมที่มีเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ห้างหุ้นจำกัด บริษัทจำกัด และต้องประกอบธุรกิจให้บริการที่เกี่ยวข้องกับ ดูแลการขนส่งเงินและของมีค่า (Cash and valuables in transit) การอารักขาบุคคล หรือบอดี้การ์ด (Close protection) การดูแลประตู (Door supervision) การเฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยกล้องวงจรปิด (Public space surveillance CCTV) การรักษาความปลอดภัย (Security guarding) ซึ่งอยู่ภายใต้ความหมายของการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่ (Manned guarding) รวมทั้งต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุมัติ (Approved Contractor Scheme (ACS)) และดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

- ดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณสมบัติตามที่ ACS กำหนด
- ดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขความเหมาะสมและถูกต้อง⁹⁵
- ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ACS (ACS standard)⁹⁶
- ส่งรายงานประจำปีภายในวันที่กำหนด
- ชำระค่าธรรมเนียมประจำปีและค่าธรรมเนียมประเมินธุรกิจ

ภายในวันที่ 21 วันปฏิทินนับแต่วันครบกำหนด

- แจ้งให้ SIA ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ส่วนหน้าที่เกิดขึ้นของธุรกิจตามที่ SIA กำหนด แต่ทั้งนี้จะต้องแจ้งภายใน 21 วันปฏิทินนับจากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

⁹⁴ Complete Formations, “Different Types of Business Entity,” Retrieved on 13 April 2019, from https://www.completeformations.co.uk/companyfaqs/business_entities/types.html.

⁹⁵ เงื่อนไขความเหมาะสมและถูกต้อง ได้แก่ สามารถยืนยันตัวตนของนิติบุคคลได้ ปราศจากความผิดทางอาญาใด ๆ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา มีความเป็นไปได้ทางการเงินที่ดี และมีความซื่อสัตย์ในการประกอบธุรกิจ

⁹⁶ มาตรฐาน ACS ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ 7 ข้อ ได้แก่ (1) มีกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจที่ชัดเจน (Strategy) (2) มีการให้บริการ ที่น่าเชื่อถือ (Service delivery) (3) มีความสัมพันธ์ในเชิงพาณิชย์ ที่มีการให้บริการที่โปร่งใส (Commercial relationship management) (4) การจัดการทางการเงิน มีทุนในการให้บริการที่เพียงพอ (Financial management) (5) มีการจัดการทรัพยากรที่มีมาตรฐาน (Resource management) (6) บุคคลผู้ให้บริการมีทักษะและความเหมาะสม (People) (7) ความเป็นผู้นำ (Leadership)

- ให้สิทธิ์การเข้าถึงพนักงานของธุรกิจ ข้อมูล และสถานที่ของธุรกิจ
เพื่อรายงาน ประเมิน การกำกับควบคุม และการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ

- จัดหาหน่วยงานประเมินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึง พนักงานของ
ธุรกิจ ข้อมูล และสถานที่อย่างสมเหตุสมผล เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบและประเมินผล

- แจ้งให้ผู้ว่าจ้างหรือลูกค้าทราบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตาม
เงื่อนไข ACS ที่ได้อนุมัติ

- ปฏิบัติตามคำขอทั้งหมดจาก SIA ภายในระยะเวลาที่กำหนด

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลทั้งหมดที่ให้แก่ SIA นั้นถูกต้อง
ครบถ้วนและไม่ทำให้เข้าใจผิด

- ปฏิบัติตามคำแนะนำทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ ACS

- เฉพาะผู้รับจ้างช่วงงานอุตสาหกรรมการให้บริการรักษาความ
ปลอดภัยให้กับธุรกิจอื่น ๆ จะได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามคุณสมบัติในกรณีพิเศษถ้าได้รับการ
ยกเว้นจาก SIA อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

- สนับสนุนให้มีความสมบูรณ์ของการแบบแผนนี้

- รวมทั้งเงื่อนไขอื่น ๆ ที่จำเป็นตามที่ SIA กำหนด

1.2 คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

เจ้าของธุรกิจ กรรมการ และพนักงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ
จะต้องมีใบอนุญาตตามที่ SIA กำหนด ดังนี้⁹⁷

1.2.1 Front line license เป็นใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลที่
เกี่ยวข้องกับสัญญาให้บริการรักษาความปลอดภัย โดยจะออกให้แก่บุคคลที่ทำหน้าที่ที่มีลักษณะ ดังนี้

- เจ้าของธุรกิจ กรรมการบริษัท และหุ้นส่วนบริษัทที่ทำ
หน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำสัญญาในการจัดหาบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ลูกค้า

- พนักงานของบริษัทที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำสัญญาใน
การจัดหาบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ลูกค้า

1.2.2 Non front line license เป็นใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้จัดการ
ผู้ดูแล โดยใบอนุญาตรูปแบบนี้จะได้รับยกเว้นต้องผ่านการฝึกอบรมหรือการประเมินใด ๆ ของ SIA
ซึ่งจะออกให้แก่บุคคลทำหน้าที่ที่มีลักษณะ ดังนี้

⁹⁷ Security Industry Authority, “Licensable Roles,” Retrieved on 10 June 2018,
from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-roles.aspx>.

- บุคคลใดก็ตามที่มีหน้าที่จัดการ หรือดูแลลูกจ้างของบริษัทที่ให้บริการรักษาความปลอดภัย

- บุคคลใดก็ตามที่มีหน้าที่เป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแลพนักงานของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ที่ต้องทำงานตามคำสั่งหรือต้องปฏิบัติงานภายใต้กิจกรรมรักษาความปลอดภัยที่กำหนดไว้ เช่น ดูแลพนักงานทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือดูแลพนักงานที่จัดทำสัญญาในการจัดหาบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ลูกค้า

- กรรมการหรือหุ้นส่วนบริษัท ที่มีลูกจ้าง หรือหุ้นส่วนหรือกรรมการบริษัทคนอื่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยที่ต้องได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ ใบอนุญาตทั้งสองรูปแบบ จะมีอายุ 3 ปี เว้นแต่ใบอนุญาตของผู้ดูแล เมื่อใบอนุญาตหมดอายุสามารถขอต่ออายุได้ โดยสามารถยื่นคำขอล่วงหน้าได้ 4 เดือนก่อนที่ใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุ

(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

2.1 หน้าที่ในการให้บริการ

- หน้าที่ในการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดหาบุคคลมาปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ผู้ว่าจ้าง

- หน้าที่จัดหาเครื่องแบบให้พนักงานรักษาความปลอดภัยของตน ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยเครื่องแบบจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ความเหมาะสมกับงาน และความต้องการของผู้ว่าจ้างได้

2.2 หน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย

- หน้าที่ตรวจสอบพนักงานของตนที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ว่าเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจาก SIA ก่อนการจ้างงาน หรือใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ หรือไม่ถูกเพิกถอนหรือพักใช้

(3) ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษดังต่อไปนี้

1. การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

- กฎหมายฉบับนี้ไม่มีการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจึงไม่มีการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต แต่การประกอบธุรกิจดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจาก SIA ซึ่งในกรณีดังต่อไปนี้ SIA อาจเพิกถอนการอนุมัติการประกอบธุรกิจ

- การละเมิดเงื่อนไขการอนุมัติอาจส่งผลให้มีการเพิกถอนการอนุมัติของคุณ
- การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ACS อาจส่งผลให้มีการถอนการอนุมัติประกอบธุรกิจ

2. บทกำหนดโทษ⁹⁸

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทกำหนดโทษไว้ 2 กรณี ดังนี้

2.1 กรณีดำเนินการโดยไม่มีใบอนุญาต

- บุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยตามที่ SIA กำหนด จะดำเนินการใด ๆ จะต้องมิใช่ใบอนุญาตเสียก่อน เช่น เจ้าของธุรกิจ กรรมการ พนักงาน ผู้ดูแล หากทำหน้าที่โดยไม่มีใบอนุญาต⁹⁹ หรือหากใช้ใบอนุญาตไม่ถูกต้องกับหน้าที่ที่ได้รับหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต¹⁰⁰ หรือมีส่วนร่วมกับการใด ๆ ที่ต้องมีใบอนุญาตภายใต้กฎหมายฉบับนี้แต่ดำเนินการไปโดยไม่มีใบอนุญาต¹⁰¹ มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁰²

2.2 กรณีใช้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต

- การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยใช้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยไม่มีใบอนุญาต มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁰³

2.3 กรณีกระทำการต่อเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่อื่นใด

- ขัดขวางเจ้าหน้าที่ของ SIA หรือผู้มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁰⁴

⁹⁸ Security Industry Authority, *supra* note 61.

⁹⁹ Private Security Industry Act 2001 Section 16 (2)

¹⁰⁰ *Supra* note 86.

¹⁰¹ *Supra* note 87.

¹⁰² Private Security Industry Act 2001 Section 5.

¹⁰³ *Supra* note 85.

¹⁰⁴ *Supra* note 88.

- ไม่ให้ข้อมูลที่จำเป็นตามที่ SIA ร้องขอ มีโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁰⁵

2.4 กรณีเปิดเผยข้อมูลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

- การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลอื่นใด จากการทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับอนุญาตโทษการจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁰⁶ เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยแก่หน่วยงานรัฐภายใต้กฎหมายฉบับนี้ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินคดีทางอาญา¹⁰⁷

3.2.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และรับจ้างให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ซึ่งเป็นการให้บริการในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบกิจการที่จะประกอบกิจการได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises) กล่าวคือ เป็นสถานที่เปิดโดยสาธารณะและให้บริการแก่ประชาชนให้สามารถเข้ามาใช้บริการได้ในเวลาที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคในสถานที่¹⁰⁸ เช่น ผับ บาร์ไนต์คลับ และร้านอาหาร¹⁰⁹ และการผ่านเข้าออกนั้นต้องมีการผ่านเงื่อนไขของการได้รับอนุญาต โดยบุคคลดังกล่าวได้รับเงินจ้างจากการให้บริการรักษาความปลอดภัยดังกล่าว ซึ่ง SIA กำหนดจะต้องมีใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่¹¹⁰

สำหรับสถานที่ที่ไม่ถือเป็นสถานที่เปิดโดยสาธารณะจะได้รับการยกเว้นได้แก่ งานนิทรรศการ หรืออีเวนต์ ซึ่งการเข้างานจะจำกัดเฉพาะผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมงาน หรือสถานที่ที่มีบริเวณตั้งชุมชนสำหรับจำหน่ายแอลกอฮอล์ที่ให้เข้าได้เฉพาะสมาชิกเท่านั้น เช่น สถานบันเทิง โรงแรม หรือสถานที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นครั้งคราวสำหรับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระหว่างจัด

¹⁰⁵ *Supra note 89.*

¹⁰⁶ *Supra note 90.*

¹⁰⁷ *Supra note 91.*

¹⁰⁸ Security Industry Authority, “Definition of ‘Licensed Premises,’” Retrieved on 10 June 2018, from <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-licensed-premises.aspx>.

¹⁰⁹ A1 Security Home Counties (UK) Ltd, “Licensing,” Retrieved on 10 June 2018, from <http://www.a1security.biz/our-people/licensing.html>.

¹¹⁰ Security Industry Authority, *supra note 62.*

เสี่ยงสำหรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในสถานที่ โดยภายในหรือชั้นอื่นของสถานที่นั้นได้ใช้เป็นสถาน
บันเทิงเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม หากเป็นสถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อน
เปิดกิจการ (In relation to licensed premises) นอกเหนือจากบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงาน
รักษาความปลอดภัยจะต้องมีใบอนุญาตแล้ว บุคคลดังต่อไปนี้ จะต้องมียาใบอนุญาต Non front line
license

- บุคคลผู้ว่าจ้างพนักงานดูแลประตูหรือการผ่านเข้าออก
- บุคคลผู้ที่ถูกว่าจ้างให้ทำหน้าที่จัดการหรือดูแลผู้ดูแลประตูหรือการ
ผ่านเข้าออก

อนึ่ง การรับจ้างของพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ
โดยตรง สามารถจำแนกผู้รับบริการได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้แล้ว พบว่าไม่มีการ
ควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไปให้บริการโดยตรงแก่สถาน
ประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล กลุ่มบุคคลเหล่านี้ทั้งหมดได้รับการยกเว้นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตของ
SIA จึงสามารถทำหน้าที่ได้อย่างอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายฉบับนี้ โดยเหตุที่ไม่มีการ
ควบคุมนิติบุคคลดังกล่าว เนื่องจาก SIA เห็นว่าการรักษาความปลอดภัยภายในองค์กรนิติบุคคลมี
บทบาทหลายด้านและการกำหนดคำจำกัดความเป็นไปได้ยาก และจากการเก็บข้อมูลพบว่าในบาง
กิจการโดยเฉพาะธุรกิจร้านค้าปลีก พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่
ด้านหน้านั้น (front of house security) ผู้รับบริการมักจะทำสัญญากับธุรกิจให้บริการรักษาความ
ปลอดภัย แต่การรักษาความปลอดภัยภายในองค์กรนิติบุคคล (back of house security) มักจะเป็น
พนักงานของตนเองทำหน้าที่ ดังนั้น ความเสี่ยงต่อประชาชนจากการที่พนักงานดังกล่าวที่ไม่มี
ใบอนุญาตจึงเป็นไปได้ไม่น้อยมาก¹¹¹ ประกอบกับเห็นว่าผู้รับบริการเหล่านั้นมีสมาธิและความพึง
พอใจในตัวพนักงาน รัฐ จึงไม่ต้องการเพิ่มระดับการตรวจสอบเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่จำเป็น

เว้นแต่นิติบุคคลดังกล่าวมีสถานที่ส่วนหนึ่งที่เป็นและสถานที่เปิดโดย
สาธารณะและประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้ความหมาย สถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาต

¹¹¹ Security Industry Authority, “In-house Licensing Review Outcome Report
May 2009,” Retrieved on 13 April 2019, from [https://www.sia.homeoffice.gov.uk/
Documents/research/sia_in-house_report.pdf](https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/research/sia_in-house_report.pdf).

ก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises)¹¹² บุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยได้ก็ต่อเมื่อเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ หากกรรมการ หรือหุ้นส่วนใด ๆ ของนิติบุคคลทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลประตู ก็จะต้องได้รับมีใบอนุญาตใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่ เช่นกัน

(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการที่เป็นสถานประกอบการที่ไม่มีสถานะนิติบุคคล และเป็นสถานที่เปิดโดยสาธารณะและประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้ความหมาย “สถานประกอบกิจการที่จะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ”¹¹³ (In relation to licensed premises) บุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยได้ก็ต่อเมื่อเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ หากเจ้าของสถานประกอบการดังกล่าวการทำหน้าที่ดูแลประตูเสียเอง ก็จะต้องได้รับมีใบอนุญาตใบอนุญาตดูแลประตู (Door supervision) ก่อนปฏิบัติหน้าที่เช่นกัน

¹¹² Singapore Police Force, *supra* note 58.

¹¹³ Security Industry Authority, *supra* note 64.

3.3 ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

อุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้มีการควบคุมโดยหน่วยงานกำกับดูแลอุตสาหกรรมด้านความปลอดภัยภาคเอกชน (Private Security Industry Regulatory Authority (PSIRA)) เป็นองค์กรอิสระ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ. 2001 (Private Security Industry Regulation Act 2001) มีอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมการดำเนินงานของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security Service Provider) ในประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้โดยครอบคลุมถึงธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นการให้บริการเกี่ยวกับการปกป้อง ตรวจสอบ การตอบสนองการติดอาวุธ การคุ้มครอง และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยให้แก่บุคคลและบริษัทเอกชนในประเทศ อนึ่ง ผู้เขียนจะมุ่งศึกษาเฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยและบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลในการทำหน้าที่เท่านั้น เพราะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและบริบทของสังคมไทยโดยตรง โดยศึกษาในรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน ค.ศ. 2001 มีชื่อเรียกตามกฎหมายว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัย” (Security officer)¹¹⁴ และพนักงานรักษาความปลอดภัยที่จะอยู่

¹¹⁴ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 1

พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer) หมายความว่า บุคคลธรรมดา

(a) (1) บุคคลใดซึ่งถูกจ้างโดยบุคคลอื่น รวมทั้งองค์กรของรัฐ และบุคคลนั้นได้รับ หรือมีสิทธิได้รับจากบุคคลอื่นในค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์ จากการให้บริการด้านความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่าง หรือ

(2) บุคคลซึ่งเป็นผู้ช่วยทำในเรื่องการดำเนินการ หรือจัดการกิจการของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยรายอื่น และผู้ที่ได้รับหรือได้รับสิทธิจากผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยรายอื่นในค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์อื่นใด ที่เกี่ยวกับบริการด้านความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่าง

ภายใต้บังคับกฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ บุคคลที่ถูกจ้างโดยผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Security business)¹¹⁵ และบุคคลที่เป็นลูกจ้างให้แก่รายจ้างในสถานประกอบการบางประเภท (employer of in-house security officers)¹¹⁶ ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์จากการที่มีหน้าที่ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security service)¹¹⁷ อย่างน้อยหนึ่งอย่าง ดังต่อไปนี้

1. การปกป้องหรือคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินในลักษณะใด ๆ
2. ให้คำแนะนำในการปกป้องหรือคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน และในบริการด้านความปลอดภัยประเภทอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้หรือเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย
3. ให้บริการเกี่ยวกับมาตรการป้องกันด้านความปลอดภัยของบุคคล หรือทรัพย์สิน
4. การให้บริการด้านความปลอดภัยแก่สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง

(b) บุคคลให้บริการด้านความปลอดภัยภายใต้การควบคุมของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย และบุคคลนั้นเป็นผู้ที่ได้รับหรือได้รับสิทธิจากบุคคลอื่นในค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์อื่นใด ที่เกี่ยวกับบริการดังกล่าว หรือ

(c) บุคคลใดที่ให้บริการ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมให้แก่บุคคลอื่นใด ซึ่งบริการดังกล่าวเกิดจากผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยรายอื่น และบุคคลนั้นเป็นผู้ที่ได้รับหรือได้รับสิทธิจากบุคคลอื่นในค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์อื่นใด จากการให้บริการด้านความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่าง

¹¹⁵ *Ibid.*

security business หมายถึง บุคคลผู้ประกอบการธุรกิจที่ให้บริการด้านความปลอดภัยแก่บุคคลอื่น เพื่อค่าจ้าง, ค่าตอบแทน, รางวัล, ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์และ ยกเว้นบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยเท่านั้น (security officer)

¹¹⁶ Code of conduct for security service providers 2003 prescribed under the private security industry regulation act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 4

employer of in-house security officers หมายความว่าบุคคลที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยและใช้พนักงานของตนเพื่อปกป้องหรือคุ้มครองทรัพย์สินของตนเองหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือบุคคลหรือทรัพย์สินในสถานที่ของตน หรือภายใต้การควบคุมของเขา

¹¹⁷ *Supra note 114.*

5. การผลิต การนำเข้า การจำหน่าย หรือการโฆษณาของอุปกรณ์ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัย

6. นักสืบเอกชน

7. การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย

8. การติดตั้ง ซ่อมอุปกรณ์ด้านความปลอดภัย

9. การติดตามสัญญาณ หรือการรับส่งสัญญาณจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ด้านความปลอดภัย

10. การให้บริการด้านอุปกรณ์ล็อค (Locksmith)

11. การให้บริการทั้งทางตรง และทางอ้อมเกี่ยวกับบริการในข้อ 1 - 10 และ 12

12. การจัดการ ควบคุม หรือดูแลบริการในข้อ 1 - 10

13. สร้างการแสดงผลในลักษณะใด ๆ ว่ามีบริการหนึ่ง หรือหลายบริการในข้อ 1 - 12

ทั้งนี้ จะให้บริการด้านความปลอดภัยดังกล่าวข้างต้นได้ ก็ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียน (registration) เป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security Services Provider)¹¹⁸ โดยจะต้องยื่นขอขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องกับรูปแบบหน้าที่ที่ตนเองต้องปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงกับที่ตนได้รับอนุญาตด้วย

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย การให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิด ดังต่อไปนี้

3.3.1.1 การขออนุญาตประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

เงื่อนไขของพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญ 3 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การฝึกอบรม และกระบวนการยื่นขออนุญาต ดังต่อไปนี้

¹¹⁸ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 1, 20 (1) (a)

ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security service provider) หมายถึง บุคคลที่ให้บริการด้านความปลอดภัยแก่บุคคลอื่นเพื่อรับค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียมหรือผลประโยชน์ รวมถึงบุคคลดังกล่าวที่มีได้ขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้

(1) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

พนักงานรักษาความปลอดภัยที่จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยได้ จะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้¹¹⁹

1. คุณสมบัติ ของผู้ที่ยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยข้างต้น จะต้องเป็นบุคคลที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติที่ครบถ้วนตรงตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

1.1 คุณสมบัติของตัวบุคคล

- ต้องมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป
- สัญชาติแอฟริกัน หรือผู้มีถิ่นพำนักถาวรในแอฟริกาใต้
- มีสภาพจิตปกติ

1.2 คุณสมบัติในด้านความรู้ความสามารถ

- ได้รับหนังสือรับรองการผ่านการฝึกอบรมตามที่ PSIRA กำหนด
- ถ้าผู้ยื่นคำร้องขอเคยเป็นเจ้าพนักงานของหน่วยงานทางทหาร ตำรวจ การรักษาความปลอดภัย และหน่วยข่าวกรองในแอฟริกาหรือที่อื่น จะต้องยื่นเอกสารอื่น ๆ ประกอบให้ครบถ้วน เช่น ยื่นใบรับรอง (Clearance Certificate) เป็นต้น
- ในกรณีเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ต้องใช้อาวุธปืนในการให้บริการ จะต้องยื่นใบอนุญาตพกปืนพก (Pistol License) ที่ถูกต้องตามกฎหมาย¹²⁰

2. ลักษณะต้องห้าม จะต้องไม่เป็นผู้กระทำความผิดตามตารางท้ายพระราชบัญญัติ¹²¹ภายใน 10 ปี ก่อนยื่นใบคำร้องขอ ได้แก่ การก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย การวางเพลิง การข่มขืน การฆาตกรรม การปล้นทรัพย์ การลักพาตัว การขโมยเด็ก การลักทรัพย์ การรับของโจร การให้การเท็จ ความผิดเกี่ยวกับการสารบางชนิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว 1998 ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติวัตถุระเบิด 1956 ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการครอบครองและใช้อาวุธปืนและกระสุน ความผิดใด ๆ ตาม พระราชบัญญัติห้ามการดักฟัง 1992 ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันข้อมูลข่าวสาร 1982 ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการทารุณสัตว์ ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการลักลอบ หรือ ครอบครองเหรียญมีค่า หรือเงินมีค่า ความผิดใด ๆ ที่มีโทษจำคุกเกินกว่า 2 ปี และไม่มี

¹¹⁹ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) section 23 (1)

¹²⁰ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 23 (1)

¹²¹ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Schedule Table of offences

โทษปรับ การกระตุ่น ยุยง หรือปลุกปั่นเพื่อให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายข้างต้น เป็นต้น และไม่เป็นผู้ประพฤติดัวไม่เหมาะสม ภายใน 5 ปี ก่อนยื่นใบคำร้องขอ และในปัจจุบันไม่ได้ถูกจ้างโดยรัฐ ทั้งนี้ PSIRA อาจปฏิเสธการขึ้นทะเบียนของบุคคลที่¹²²

2.1 ขณะยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียน บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอบสวนโดยรัฐ หรือกำลังถูกฟ้องร้องในความผิดอาชญากรรมตามตารางแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือ

2.2 ถูกตัดสินให้มีความผิดตามตารางแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ ย้อนหลัง ภายใน 10 ปี นับแต่ยื่นใบคำร้องขอ

พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ถูกจ้างงานลักษณะงานประจำของหน่วยงานฝ่ายปฏิบัติการพิเศษ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ หน่วยสืบราชการลับของแอฟริกาใต้ กองกำลังป้องกันชาติของแอฟริกาใต้ หรือกรมบริการราชทัณฑ์ จะไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยในขณะที่ทำงานในหน่วยงานดังกล่าว¹²³

(2) การฝึกอบรม

การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย (Security training)¹²⁴ ถือเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งในคุณสมบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่จำเป็นต้องมีในการยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ซึ่งจะต้องอบรมผ่านสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก PSIRA โดย PSIRA ได้มีการกำหนดหลักสูตรและความรู้ 5 ระดับ (Grade A-E) ซึ่งระดับต่ำสุดคือ ระดับ E และระดับสูงสุดคือระดับ A โดยหากต้องการฝึกอบรมในระดับที่สูงก็จะต้องผ่านการอบรมในแต่ละระดับที่ต่ำกว่าไล่ขึ้นมาเรียงตามลำดับ จึงจะมีสิทธิการอบรมในระดับที่สูงกว่านั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ เนื้อหาการฝึกอบรมในแต่ละระดับจะมีความแตกต่างกันออกไป ตามรูปแบบงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย ดังนี้

- การทำหน้าที่เกี่ยวกับดูแลการเข้าถึงหรือควบคุมประตู จะต้องอบรมหลักสูตรในระดับ D
- การทำหน้าที่เกี่ยวกับลาดตระเวน จะต้องอบรมหลักสูตรในระดับ E
- การขนส่งเงินสดหรือสิ่งของมีค่า จะต้องอบรมหลักสูตรในระดับ C

¹²² Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 23 (4)

¹²³ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 23 (5)

¹²⁴ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 1

การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย (Security training) หมายถึง การฝึกอบรมคำสั่งหรือคุณสมบัติใด ๆ ที่จำเป็นต้องมีตามกฎหมายก่อนที่บุคคลจะสามารถขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยหรือได้รับอนุญาตให้บริการด้านความปลอดภัยเป็นการเฉพาะ

- การตอบสนองการติดอาวุธ จะต้องผ่านการอบรมหลักสูตรในระดับ C
- การรักษาความปลอดภัยในสถาบันการเงิน จะต้องผ่านการอบรม

หลักสูตรในระดับ C

- การรักษาความปลอดภัยในร้านค้าทั่วไป จะต้องผ่านการอบรม

หลักสูตรในระดับ D

- การรักษาความปลอดภัยในโรงแรม หรือเกสต์เฮาส์ซึ่ง จะต้องผ่านการ

อบรมหลักสูตรในระดับ C

- การรักษาความปลอดภัยงานอีเว้นท์ ได้แก่ สนามฟุตบอล คอนเสิร์ต

และอื่น ๆ จะต้องผ่านการอบรมหลักสูตรในระดับ D¹²⁵

นอกจากกำหนดหลักสูตรในแต่ละรูปแบบงานแล้ว ยังมีการกำหนดหลักสูตรในระดับตำแหน่งงานพนักงานรักษาความปลอดภัยด้วย ดังนี้

- Grade A เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับหัวหน้างานรักษาความปลอดภัยที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการและควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยทั้งหมด การออกแบบการรักษาความปลอดภัย ทักษะการสืบสวนขั้นพื้นฐาน การแก้ปัญหา การประเมินความเสี่ยง

- Grade B เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับหัวหน้างานรักษาความปลอดภัยระดับจูเนียร์ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการเข้าใช้งานในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งอาจจำเป็นต้องใช้เอกสารและทักษะทางคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่สั่งการและจัดการพนักงานรักษาความปลอดภัยระดับล่าง

- Grade C เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยระดับอาวุโสที่หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการเข้าถึงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยระดับล่าง

(3) กระบวนการยื่นขออนุญาต

การยื่นขออนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ พนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security service provider) ตามรูปแบบงานที่จะปฏิบัติหน้าที่¹²⁶ โดยต้องมีการพิมพ์ลายนิ้วมือ ค่าธรรมเนียม เอกสารหรือใบรับรองที่เกี่ยวข้อง และต้องยื่นจะต้องกรอกข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่ PSIRA

¹²⁵ UBUNTU SECURITY TRAINING, “PSIRA GRADES,” Retrieved on 1 September 2018, from <https://security-training.co.za/topnav-pages.html#psira>.

¹²⁶ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 21

กำหนด พร้อมทั้งต้องระบุว่าตนเองจะให้บริการด้านความปลอดภัยรูปแบบใด โดย PSIRA จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติภายใน 14 วันทำการ¹²⁷

ใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยจะมีอายุ 24 เดือน หากพนักงานรักษาความปลอดภัยบุคคลใดไม่ได้ต่ออายุใบอนุญาต จะไม่มีสิทธิรับจ้างเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้¹²⁸ ในกรณี PSIRA มีคำสั่งปฏิเสธการขึ้นทะเบียนใบอนุญาต ผู้ยื่นขอขึ้นทะเบียนจะต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายในระยะเวลา 60 วันหลังจากได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว¹²⁹

3.3.1.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย

พนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ จะต้องนำใบอนุญาตพกติดตัวตลอดเวลา และจะต้องทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ตรงกับรูปแบบที่ตนเองยื่นขอขึ้นทะเบียน และในการให้บริการด้านความปลอดภัยจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ประกอบด้วย หน้าที่ในการให้บริการ และรูปแบบ อุปกรณ์และอาวุธดังต่อไปนี้

(1) หน้าที่ในการให้บริการ

หน้าที่ในการให้บริการผู้เขียนสามารถจำแนกบริการด้านความปลอดภัยในรูปแบบที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ออกได้ 3 รูปแบบหลัก ดังต่อไปนี้

1.1 กลุ่มของการรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การรักษาความปลอดภัย โดยคุ้มกันหรือลาดตระเวนแบบประจำจุดในสถานที่ต่าง ๆ เช่น เชิงพาณิชย์ โรงงานที่พักอาศัย และสถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง เป็นต้น การคุ้มกันรถ การคุ้มกันบุคคล การรักษาความปลอดภัยในองค์กร การตอบสนองต่อความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยสิ่งของมีค่าระหว่างขนส่ง และการรักษาความปลอดภัยภายในงานอีเว้นท์

¹²⁷ Private Security Industry Regulatory Authority, “Frequently Asked Questions – Registration,” Retrieved on 16 April 2019, from <https://www.psira.co.za/psira/index.php/component/fsf/?view=faq&catid=1>.

¹²⁸ Georgia Barnard- Candidate Attorney, “Attention all Security Service Providers: Cut-off date for the renewal of old PSiRA registration certificates is 30 November 2018,” Retrieved on 15 January 2019, from https://www.eversheds-sutherland.com/global/en/what/articles/index.page?ArticleID=en/global/South-africa/PSiRA_registration_certificates_security_service_providers.

¹²⁹ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 30 (1)

1.2 ผู้มีหน้าที่จัดการ ควบคุม หรือดูแลบริการด้านความปลอดภัยใด ๆ
ข้างต้น

1.3 กิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากข้างต้น¹³⁰

ทั้งนี้ เมื่อเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ มี
หน้าที่ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณสำหรับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ค.ศ.2003¹³¹

(2) เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

2.1 พนักงานรักษาความปลอดภัย ต้องสวมชุดเครื่องแบบเมื่อทำหน้าที่
ให้บริการด้านความปลอดภัย โดยเครื่องแบบจะต้องเหมาะสมกับการใช้งานที่คำนึงถึงลักษณะ
ของการให้บริการด้านความปลอดภัย และสถานการณ์ภายใต้การให้บริการด้านความปลอดภัย ทั้งนี้
จะต้องมีอย่างน้อย 2 เข็มตราสัญลักษณ์ที่ติดอยู่กับเครื่องแบบอย่างเด่นชัด โดยมีชื่อของธุรกิจ
ให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ปรากฏอย่างชัดเจน รวมถึง
เข็มตราสัญลักษณ์ที่แนบมาบนส่วนของด้านหน้าเครื่องแบบที่ประกอบด้วยชื่อและหมายเลขทะเบียน
ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สามารถอ่านได้อย่างชัดเจน¹³²

2.2 อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย สามารถ
พกพาได้เท่าที่อุปกรณ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นอาวุธตามที่กฎหมายกำหนด

2.3 กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดห้ามมิให้พนักงานรักษาความปลอดภัย
ใด ๆ ครอบครองอาวุธอื่นใด เว้นแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการให้บริการ โดยจะต้องได้รับอนุญาตอย่าง
ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ ในการใช้งานอาวุธอื่นใดพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องได้รับการ
ฝึกอบรมอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย¹³³ ซึ่งอาวุธที่กฎหมายฉบับนี้ได้ควบคุมมี
2 ประเภท ดังนี้

2.3.1 อาวุธทั่วไป ได้แก่

¹³⁰ Mpho Mofikoe, deputy director at PSiRA, “New security training standards for South Africa,” Retrieved on 1 September 2018, from <http://www.thorburn.co.za/wp-content/uploads/2016/10/New-industry-training-standards.pdf>.

¹³¹ Code of Conduct for Security Service Providers, 2003

¹³² Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 13 (2) (3)

¹³³ Code of conduct for security service providers 2003 prescribed under the private security industry regulation act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 11 (4) (5)

(1) วัตถุใด ๆ นอกเหนือจากอาวุธปืนและสัตว์ที่ใช้ในการทำงาน ที่ออกให้หรือครอบครองโดยผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยเพื่อใช้เป็นอาวุธในระหว่างการให้บริการรักษาความปลอดภัย

(2) อาวุธอันตราย ได้แก่ วัตถุอื่นใดนอกเหนือจากอาวุธปืน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกายอย่างรุนแรงหากมีการใช้เพื่อโจมตี¹³⁴

(3) กุญแจมือและอุปกรณ์ใด ๆ วัตถุหรืออุปกรณ์ที่ผลิตออกแบบหรือดัดแปลงเพื่อควบคุมบุคคลที่ถูกจับกุม¹³⁵

โดยในกรณีมีวัตถุประสงค์ในการครอบครองอาวุธทั่วไปดังกล่าวเพื่อให้บริการด้านความปลอดภัยในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ เป็นความรับผิดชอบของธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัยหรือผู้รับบริการโดยตรงที่เป็นผู้จัดหา โดยจะต้องได้รับอนุญาตการครอบครองอาวุธทั่วไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องดำเนินการดังนี้

- ได้รับการฝึกอบรมในการควบคุมและใช้อาวุธอย่างถูกต้องตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด¹³⁶

¹³⁴ Dangerous Weapons Act 71 of 1968 Section 1

¹³⁵ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 2

"weapon" includes -

(a) any object other than a firearm, including a working animal, issued to or possessed by a security service provider to be used as a weapon during the course of the rendering of a security service;

(b) a dangerous weapon; and

(c) handcuffs and any similar device, object or equipment manufactured, designed or adapted to restrain a person who is under arrest.

¹³⁶ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (1) (c)

- ต้องรายงานไปยังธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการที่ว่าจ้าง ของการใช้อาวุธใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บหรือความเสียหาย หรือการสูญเสียใด ๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว¹³⁷

- ต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการเกี่ยวกับข้อมูลที่เขาเกี่ยวกับการใช้อาวุธ รวมถึงการสูญหายของอาวุธ ที่ออกให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้หลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว และจัดทำรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการสามารถ ดำเนินการลงทะเบียนที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกฎหมาย¹³⁸

2.3.2 อาวุธปืน โดยในกรณีมีวัตถุประสงค์ในการครอบครองอาวุธปืนเพื่อให้บริการด้านความปลอดภัยในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ เป็นความรับผิดชอบของธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่เป็นผู้จัดหา (พนักงานรักษาความปลอดภัย จะใช้อาวุธปืนของตนเองไม่ได้) โดยจะต้องได้รับใบอนุญาตการครอบครองอาวุธปืนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (การจัดหาและครอบครองปืน กระสุน)¹³⁹ และพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้อง ดำเนินการ ดังนี้

- มีใบอนุญาตพกอาวุธปืนด้วย¹⁴⁰ (ผู้มีสิทธิยื่นขอรับ ใบอนุญาตพกอาวุธปืนจะต้องมีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป¹⁴¹)

- ผ่านการฝึกอบรมความปลอดภัยที่จำเป็นสำหรับการใช้อาวุธปืนเพื่อให้บริการด้านความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการการครอบครอง การควบคุมและการใช้อาวุธปืน ตลอดจนการเพิ่มเติมอื่นใด หรือการฝึกอบรมอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการควบคุมอาวุธปืน อย่างเหมาะสมและปลอดภัย¹⁴²

¹³⁷ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 8 (2)

¹³⁸ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 8 (3)

¹³⁹ *Supra note 133.*

¹⁴⁰ Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 13 (5) (6) (7)

¹⁴¹ Firearms Control Act 60 of 2000, s 9 (2)(a)

¹⁴² Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (1) (l)

- มีต้นฉบับเอกสารติดตัวที่ได้รับจากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการ ที่มีการลงนามโดยผู้ได้รับใบอนุญาตอาวุธปืนหรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ถือใบอนุญาตดังกล่าว โดยมีการระบุชื่อ ที่อยู่ และรายละเอียดใบอนุญาตอาวุธปืน และหมายเลขทะเบียนผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนมีชื่อและที่อยู่การจ้างงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยและระบุว่าการครอบครองอาวุธปืนเพื่อให้บริการรักษาความปลอดภัย และมีกำหนดระยะเวลาและสถานที่ที่ระบุไว้ในเอกสารดังกล่าว¹⁴³

- ในกรณีที่มีการพกพาอาวุธปืนไปในที่สาธารณะ พนักงานรักษาความปลอดภัยจะครอบครองอาวุธปืนโดยบรรจุเก็บอยู่ในซองหนังที่ใส่ปืนพก หรือที่เก็บหรืออุปกรณ์จัดเก็บอื่น ๆ ที่จำเป็นตามเงื่อนไขที่กำหนดใน Firearms Control Act สำหรับการพกพาอาวุธปืนในที่สาธารณะ¹⁴⁴

- สามารถพกพาและใช้ปืนที่ได้รับจากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการซึ่งตนเป็นลูกจ้างเท่านั้น¹⁴⁵

- ต้องรายงานต่อผู้รับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการหากมีการยิงปืน เช่นเดียวกับการสูญหายของอาวุธปืนหรือกระสุนใด ๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้หลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว และจัดทำรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการสามารถดำเนินการลงทะเบียนที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกฎหมาย¹⁴⁶

¹⁴³ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (1) (f)

¹⁴⁴ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (1) (o)

¹⁴⁵ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 4 (2)

¹⁴⁶ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 4 (2) (a)

- จะต้องส่งคืนอาวุธปืนและกระสุนที่จัดหาให้ต่อผู้รับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากที่เสร็จสิ้นหน้าที่หรือเปลี่ยนกะงานในการให้บริการด้านความปลอดภัย¹⁴⁷

3.3.1.3 ความรับผิด

ความรับผิดของพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษ ดังต่อไปนี้

(1) การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้ PSIRA อาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัย

1.1 เหตุเกี่ยวกับเกี่ยวกับบุคคลผู้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย

1.1.1 PSIRA อาจพักใช้ใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ถ้ามีการประพฤติที่ไม่เหมาะสมในขอบเขตของกฎหมายฉบับนี้ หรือกระทำผิดตามที่กำหนดในตารางท้ายกฎหมายฉบับนี้ในขณะที่เป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย PSIRA อาจพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวเพื่อ¹⁴⁸

- รวบรวมการสืบสวนและการสอบสวนโดย PSIRA ในการประพฤติที่ไม่เหมาะสมที่ถูกกล่าวหา หรือ

- รวบรวมการสืบสวนสอบสวนของรัฐของคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย หรือการวินิจฉัยโดยเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินคดีหรือการยุติกระบวนการพิจารณาคดีในเรื่องความผิด

ผลของการพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราว ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวไม่สามารถให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก PSIRA แต่ในระหว่างระยะเวลาของการพักใช้ชั่วคราวนั้น ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยยังคงผูกพันตามภาระหน้าที่ทั้งหมดของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้¹⁴⁹

¹⁴⁷ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 4 (2) (d)

¹⁴⁸ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) section 26 (1)

¹⁴⁹ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 26 (3)

1.1.2 PSIRA อาจเพิกถอนใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ถ้าหลังจากขึ้นทะเบียนแล้วผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยเป็น¹⁵⁰

- เป็นผู้กระทำความผิดในข้อหาตามตารางแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้แก่ การก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย การวางเพลิง การข่มขืน การฆาตกรรม การปล้นทรัพย์ การลักพาตัว การขโมยเด็ก การลักทรัพย์ การรับของโจร การให้การเท็จ ความผิดเกี่ยวกับการสารบางชนิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว 1998 ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย 1956 ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการครอบครองและใช้อาวุธปืนและกระสุน ความผิดใด ๆ ตาม พระราชบัญญัติห้ามการดักฟัง 1992 ความผิดใด ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันข้อมูลข่าวสาร 1982 ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการทารุณสัตว์ ความผิดใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการลักลอบ หรือ ครอบครองเหรียญมีค่า หรือ หินมีค่า ความผิดใด ๆ ที่มีโทษจำคุกเกินกว่า 2 ปี และไม่มีโทษปรับ การกระตุน ยุยง หรือปลุกปั่น เพื่อให้เกิดการกระทำความผิดกฎหมายข้างต้น

- เป็นผู้ประพฤติตัวที่ไม่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้
- ไม่เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่จะให้บริการด้านความปลอดภัย

อีก ต่อไป

- ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดสำหรับการขึ้นทะเบียนอย่างน้อยหนึ่งข้อตามที่กล่าวในมาตรา 23(1) (a) (b) (g) (h) และ (j) (คุณสมบัติของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย) หรือในส่วนมาตรา 23 (2)

1.2. เหตุเกี่ยวกับใบอนุญาต

1.2.1 PSIRA อาจเพิกถอนใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ถ้า¹⁵¹

- ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย แจ้งข้อความเท็จในการยื่นขอขึ้นทะเบียน

- มีความผิดปกติในการยื่นขอขึ้นทะเบียน
- มีการให้ใบอนุญาตไปโดยผิดพลาดเนื่องจากข้อมูลไม่

ถูกต้อง

¹⁵⁰ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 26 (4)

¹⁵¹ *Ibid.*

- ในกรณีใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยจะหมดอายุหากมิได้มีการต่ออายุตามที่กำหนด¹⁵²

(2) บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทกำหนดโทษไว้ 5 กรณี คือ

2.1 กรณีแอบอ้างหรือกระทำการต่อเจ้าหน้าที่ที่รับอนุญาตหรือเจ้าหน้าที่อื่นใด¹⁵³

บุคคลใดซึ่ง แอบอ้างเป็นผู้ตรวจสอบ (inspector) หรือเป็นอุปสรรค ต่อต้าน ขัดขวาง หรือทำให้ล่าช้าแก่ผู้ตรวจสอบ รวมถึงบุคคลอื่นตามกฎหมายที่มาพร้อมกับผู้ตรวจสอบหรือหน่วยงานของบริการในการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในขอบเขตของพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติการจัดเก็บภาษี มีความผิดและต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับและจำคุก

2.2 กรณีไม่ให้ข้อมูล หรือให้ข้อมูลและเอกสารอื่นใดแต่เป็นเท็จ¹⁵⁴

ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยใด ๆ หรือบุคคลอื่นใดตามที่ระบุในมาตรา 33¹⁵⁵ ซึ่งปฏิเสธ หรือไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอของผู้ตรวจการหรือสมาชิกตามมาตรา 34 หรือปฏิเสธโดยไม่มีข้อแก้ตัวตามกฎหมาย หรือไม่สามารถตอบคำถามที่ผู้ตรวจการหรือสมาชิก หรือให้ข้อมูลให้จัดทำเอกสารที่เป็นเท็จอันเป็นสาระสำคัญต่อผู้ตรวจการหรือสมาชิก จะมีความผิดอาญาและต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับและจำคุก

2.3 กรณีฝ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง PSIRA หรือเงื่อนไขของใบอนุญาต

¹⁵² Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 26 (5)

¹⁵³ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 38 (1)

¹⁵⁴ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 38 (2)

¹⁵⁵ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 33

(1) ผู้ตรวจการอาจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ PSIRA ให้ดำเนินการตรวจสอบกิจการหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของกิจการของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย หรือบุคคลใดที่จ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย, หรือบุคคลที่ PSIRA มีเหตุผลที่จะเชื่อว่าเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยหรือผู้ที่จ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย

(2) ผู้ตรวจการที่ดำเนินการตรวจสอบตามข้อนี้จะต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบเมื่อเสร็จสิ้นการตรวจสอบแล้วส่งสำเนาให้แก่ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นที่ได้รับการพิจารณาในหมวด (1) และส่งต้นฉบับ ให้ PSIRA

2.3.1 บุคคลใด ๆ ที่กระทำ ดังต่อไปนี้¹⁵⁶

a) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 (1) เรื่องภาระหน้าที่ในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย หรือมาตรา 26 (3) เรื่องผลของการพักใช้การขึ้นทะเบียนชั่วคราว

b) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 26 (6) เรื่องการส่งมอบใบรับรองการขึ้นทะเบียนคืนแก่ PSIRA หรือมาตรา 37 เรื่องการรักษาความลับ

c) ในใบคำร้องขอ การสอบสวน การดำเนินการพิจารณาตัดสินที่ไม่เหมาะสม อุทธรณ์หรือการดำเนินการอื่น ๆ ในขอบเขตของพระราชบัญญัตินี้ โดยจงใจจัดหาข้อมูล หรือทำข้อความซึ่งเป็นเท็จในส่วนที่เป็นสาระสำคัญใด ๆ

d) ไม่เก็บรักษาสันติภาพ หรือเอกสารที่กำหนดไว้ หรือไม่เก็บรักษาสันติภาพหรือเอกสารที่กำหนดไว้ในสถานที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

e) ลงโฆษณาบริการด้านความปลอดภัยที่จะแสดงผลโดยบุคคลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนในขอบเขตของพระราชบัญญัตินี้ หรือที่มีการขึ้นทะเบียนได้ถูกพักใช้ชั่วคราวในพระราชบัญญัตินี้

f) ถือตัวเองเป็นเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ขึ้นทะเบียน ในขณะที่บุคคลนั้นไม่ได้ขึ้นทะเบียนหรือการขึ้นทะเบียนถูกพักใช้ชั่วคราว

g) โดยเจตนา หรือไม่มีการใช้สัญญาการดูแลที่สมเหตุสมผลสำหรับการให้บริการด้านความปลอดภัยที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

h) ในลักษณะใด ๆ ที่เป็นการข่มขู่ หรือกระทำการโดยไตร่ตรองเพื่อขัดขวางหรือใช้อำนาจเกินควรต่อสมาชิกสภา หรือพนักงานของผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนในขอบเขตของพระราชบัญญัตินี้ หรือ

i) กระทำการโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเพื่อทำให้เกิดอุปสรรค, กีดขวางหรือขัดขวางการตรวจสอบใด ๆ ในแง่ของพระราชบัญญัตินี้

จากการกระทำดังกล่าวจะมีความผิดและต้องถูกลงโทษดังนี้

- เมื่อมีการลงโทษครั้งแรกในการฝ่าฝืนที่กล่าวถึงในวรรค

(a) ต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นกัน

- เมื่อมีการลงโทษครั้งที่สองหรือครั้งต่อไปของการฝ่าฝืนที่กล่าวถึงในวรรค (a) ต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสิบปีหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นนั้น

¹⁵⁶ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 38 (3)

- เกี่ยวกับการลงทะเบียนของการฝ่าฝืนอ้างอิงในวรรค (b) (c) (d) (e) (f) (g) (h) หรือ (i), ต้องระวางโทษปรับหรือต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 24 เดือนหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นว่านั้น

2.3.2 บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดอาญาและต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 24 เดือนหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นกัน¹⁵⁷

2.4 กรณีสวมเครื่องแบบไม่ถูกต้อง และครอบครองอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต¹⁵⁸

ในกรณีผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยใด ๆ ที่

- ไม่สวมเครื่องแบบในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่
- สวมเครื่องแบบที่ไม่ถูกต้อง หรือสวมเครื่องแบบ เข็มตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ที่เหมือนหรือคล้ายเครื่องแบบฝ่ายหรือเข็มตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของตำรวจแห่งชาติของแอฟริกาใต้ กองกำลังป้องกันชาติของแอฟริกาใต้ กรมบริการทางปกครอง หรือของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นใดหรือบริการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยไตร่ตรองในการจัดทำเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อ
- มีการครอบครองอาวุธปืนหรืออาวุธอื่นใด เพื่อให้บริการด้านความปลอดภัยในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ไม่มีใบอนุญาตพกพาอาวุธทั่วไปหรืออาวุธปืน

จะมีความผิดในการกระทำความผิดและมีความรับผิดชอบที่ต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกระยะเวลาไม่เกิน 24 เดือน

2.5 กรณีฝ่าฝืนจรรยาบรรณของกฎหมาย¹⁵⁹

ในกรณีผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยฝ่าฝืนหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมใน หลักจรรยาบรรณสำหรับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ค.ศ. 2003 จะอาจได้รับโทษดังนี้

- ตักเตือนหรือการตำหนิ

¹⁵⁷ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 38 (4)

¹⁵⁸ Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) section 13 (7)

¹⁵⁹ Code of conduct for security service providers 2003 prescribed under the private security industry regulation act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 25 (1)

- การพักใช้การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยเป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน

- การเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย
- ค่าปรับไม่เกิน R10000 ซึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีอำนาจ
- การตีพิมพ์เผยแพร่รายละเอียดที่เหมาะสมของการต้องโทษของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและการลงโทษใด ๆ ที่กำหนด หรือ
- การรวมกันดังกล่าวข้างต้น

3.3.2 การให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ สามารถแบ่งแยกการให้บริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยออกได้ 2 กลุ่ม คือ

3.3.2.1 การให้บริการโดยผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

กรณีที่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (Security business) ทำหน้าที่ให้บริการด้านความปลอดภัยตามสัญญาระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้างตามคำสั่งของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จึงมีนิติสัมพันธ์เป็นลูกจ้างนายจ้างกันตามสัญญาจ้างแรงงาน แต่ระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้างจะมีสถานะเป็นสัญญาจ้างทำของ

ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ได้ให้ความหมายของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย (security business) ที่จะต้องขอรับใบอนุญาตจาก PSIRA กล่าวคือ บุคคลผู้ประกอบธุรกิจที่ให้บริการด้านความปลอดภัยแก่บุคคลอื่น เพื่อค่าจ้าง ค่าตอบแทน รางวัล ค่าธรรมเนียม หรือผลประโยชน์ ยกเว้นบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยเท่านั้น¹⁶⁰

อนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และความรับผิดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

¹⁶⁰ *Supra note 114.*

"security business" means, subject to subsection (2), any person who renders a security service to another for remuneration, reward, fee or benefit, except a person acting only as a security officer

(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญในการขออนุญาต 2 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และคุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

1.1 คุณสมบัติของการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

บุคคลจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยได้จะต้องมีสถานะของธุรกิจเป็นไปตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด ซึ่งไม่ได้จำกัดว่าจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคล อาจมีสถานะองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ได้ ได้แก่ ธุรกิจเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (a partnership) กองทุนธุรกิจ (a business trust) มูลนิธิ (a foundation) บริษัทจำกัด (company) บริษัทธุรกิจขนาดเล็ก (close corporation) บริษัท (corporate) องค์กรที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล (unincorporated) เป็นต้น และมีโครงสร้างแผนธุรกิจสำหรับ 1 ปี ประกอบด้วย¹⁶¹ วิเคราะห์การตลาด (Market Analysis) การแบ่งกลุ่มลูกค้า (Customer Segmentation) วิเคราะห์ด้านอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัย (Industry Analysis) ทิศทางด้านอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัย (Industry Trend) วิเคราะห์คู่แข่ง (Competitor Analysis) คำอธิบายโครงสร้างธุรกิจ (Business Model Description) ความได้เปรียบในการแข่งขันและจุดขายที่ไม่เหมือนใคร (Competitive Advantage & Unique Selling Point.) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และการคุกคาม (SWOT analysis) และประมาณการทางการเงิน 5 ปีสำหรับการประกอบธุรกิจ และต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย โดยใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยมีอายุ 12 เดือน และหากผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยรายใดไม่ได้ต่ออายุใบอนุญาต จะไม่มีสิทธิรับให้บริการรักษาความปลอดภัยได้¹⁶²

1.2 คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ในการขึ้นทะเบียนผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย บุคคลดังต่อไปนี้¹⁶³ ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยด้วย ภายใต้คุณสมบัติเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย

¹⁶¹ PTY Company Registration South Africa, “Business Plan for Funding Applications, Tenders or Contracts in South Africa,” Retrieved on 13 April 2019, from <https://www.ptycompanyregistration.co.za/businessplans>.

¹⁶² Georgia Barnard- Candidate Attorney, *supra note 128*.

¹⁶³ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 20 (1)

1.2.1 ถ้าบุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหรือมีหน้าที่บริหารในส่วนที่เกี่ยวกับธุรกิจด้านความปลอดภัย จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย และ

1.2.2 กรรมการทุกคนในบริษัท หุ้นส่วนทุกคนในห้างหุ้นส่วน หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเช่นว่านั้น โดยบุคคลเหล่านี้ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย

ในการยื่นขอขึ้นทะเบียนนั้นบุคคลดังกล่าวจะต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลาย รวมทั้งธุรกิจที่ยื่นขอขึ้นทะเบียนนั้นต้องเป็นธุรกิจที่ตรงตามข้อกำหนดในการให้บริการด้านความปลอดภัย¹⁶⁴

ทั้งนี้ การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยต้องมีการพิมพ์ลายนิ้วมือ ชำระค่าธรรมเนียม จัดส่งเอกสารหรือใบรับรองอื่นใดที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องยื่นพร้อมกับใบคำร้องขอขึ้นทะเบียน¹⁶⁵

(2) หน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

2.1 หน้าที่ในการให้บริการ

- หน้าที่จัดหาบริการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้าง เพื่อค่าตอบแทน รางวัล ค่าบริการ หรือผลประโยชน์อื่นใด หรืออาจใช้พนักงานรักษาความปลอดภัยในการให้บริการ ซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องในธุรกิจจะต้องได้รับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ถูกต้องก่อนการประกอบธุรกิจ

- หน้าที่ในการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการให้บริการรักษาความปลอดภัย

- หน้าที่ในการจัดหาอาวุธปืนและกระสุน หรืออุปกรณ์อื่นใด ๆ ที่จำเป็นในการให้บริการให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย โดยต้องคำนึงถึงรูปแบบหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยและต้องใช้อย่างถูกต้องกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด โดยการจัดหาอาวุธให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องปฏิบัติตามมาตรการของกฎหมาย ดังนี้

(1) อาวุธทั่วไป

a) การส่งมอบอาวุธให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยคนใดจะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ได้แก่

¹⁶⁴ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 23 (2)

¹⁶⁵ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 21

ลักษณะของบริการรักษาความปลอดภัย สัญญาระหว่างธุรกิจการรักษาความปลอดภัยและลูกค้า สถานการณ์ที่ให้บริการ ลักษณะของปืนและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ¹⁶⁶

b) จะต้องไม่มีข้อบกพร่องหรือคุณลักษณะใด ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอันตรายหรือสามารถทำให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่บุคคลได้ง่าย¹⁶⁷

c) จะต้องมีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมและปลอดภัยเกี่ยวกับการส่งออกและรับคืนและการควบคุมอาวุธทั่วไปที่จัดให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย และต้องมีและบังคับใช้ระเบียบวินัยที่เหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการรับ การครอบครอง การพกพา การใช้ การเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและการนำกลับมาของอาวุธทั่วไป และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ดังกล่าว¹⁶⁸

d) ตรวจสอบพนักงานรักษาความปลอดภัยว่ามีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่พร้อมและไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ในการใช้อาวุธทั่วไป และได้รับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติที่เหมาะสมอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุก ๆ 12 เดือน จากหน่วยงานผู้มีอำนาจรับผิดชอบ¹⁶⁹

e) เก็บบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและตรวจสอบอย่างเหมาะสมเพื่อหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องของทุกเหตุการณ์รวมถึงการใช้อาวุธทั่วไปที่ก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่บุคคลเพื่อให้ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยดำเนินการทุกขั้นตอนที่จำเป็น ในเรื่องนี้และเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่กำหนดในข้อบังคับเหล่านี้¹⁷⁰

¹⁶⁶ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (1) (a), 3 (1) (a)

¹⁶⁷ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (1) (d)

¹⁶⁸ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (3) (b)

¹⁶⁹ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (3) (c)

¹⁷⁰ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 7 (3) (d)

f) จะต้องเก็บอาวุธทั้งหมดไว้ในความครอบครองหรือภายใต้การควบคุมของตนในลักษณะที่ปลอดภัยและเป็นไปตามกฎหมายกำหนด¹⁷¹

(2) อาวุธปืน

a) การครอบครองอาวุธปืนของผู้ประกอบธุรกิจจะต้องได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมายตามเงื่อนไขของกฎหมาย Firearms Control Act โดยการยื่นขอใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องได้รับเอกสารการรับรองจาก PSIRA ประกอบการยื่นขออนุญาต¹⁷² ใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืนเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจ มีผลบังคับใช้เป็นเวลา 5 ปี

b) การส่งมอบอาวุธปืนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยคนใดจะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ได้แก่ ลักษณะของบริการรักษาความปลอดภัย สัญญาระหว่างธุรกิจการรักษาความปลอดภัยและลูกค้า สถานการณ์ที่ให้บริการ ลักษณะของปืนและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ¹⁷³

c) บำรุงรักษาอาวุธปืนทั้งหมดที่ได้รับอนุญาตและที่จัดให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยในสภาพการทำงานที่เหมาะสมปราศจากข้อบกพร่องใด ๆ¹⁷⁴

d) จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมและปลอดภัยเกี่ยวกับการส่งออก รับคืน การควบคุมอาวุธปืนและกระสุนที่จัดให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย และมีการบังคับใช้ระเบียบวินัยที่เหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการรับ การครอบครอง การพกพา การใช้ การเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและการนำกลับมา

¹⁷¹ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 8 (1)

¹⁷² South African Police Services, “FAQ's: Different categories for firearm licences,” Retrieved on 6 April 2019, from https://www.saps.gov.za/services/flash/firearms/faq_categories.php.

¹⁷³ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (1) (k)

¹⁷⁴ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (a)

ของอาวุธปืนและกระสุน รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน หน้าที่ดังกล่าว¹⁷⁵

e) ตรวจสอบพนักงานรักษาความปลอดภัยว่ามีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่พร้อมและไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ในการใช้อาวุธปืน¹⁷⁶ และได้รับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติที่เหมาะสมอย่างน้อยหนึ่งครั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจรับผิดชอบ¹⁷⁷ และได้รับการร่วมการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้รับความรู้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับแง่มุมทางกฎหมายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องและหน้าที่ทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการครอบครอง การพกพา การเก็บไว้ในที่ปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนและกระสุน¹⁷⁸ โดยดำเนินการเรื่องดังกล่าวอย่างน้อยทุก ๆ 12 เดือน

f) แจ้งลูกค้าของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยทันทีที่มีสถานที่ใดที่พนักงานรักษาความปลอดภัยให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ครอบครองอาวุธปืนอยู่ เว้นแต่สัญญาระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและลูกค้าจะระบุไว้แล้วว่ามีมีการครอบครองอาวุธปืน¹⁷⁹

g) ตรวจสอบอย่างถูกต้องสำหรับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือทำให้มีการสอบสวนอย่างเหมาะสม และเก็บบันทึกการสอบสวนอย่างเต็มรูปแบบ ทุกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการยิงปืนของพนักงานรักษาความปลอดภัย¹⁸⁰

h) แจ้งเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 10 วัน หลังจากการมีการใช้อาวุธปืนโดยพนักงานรักษาความปลอดภัย หากการใช้งานดังกล่าวทำให้เกิดการ

¹⁷⁵ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (b)

¹⁷⁶ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (f)

¹⁷⁷ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (g)

¹⁷⁸ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (h)

¹⁷⁹ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (i)

¹⁸⁰ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (j)

เสียชีวิต บาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่บุคคล โดยระบุรายละเอียดตามที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยทราบ ตลอดจนรายการที่กำหนดในข้อบังคับ¹⁸¹

i) ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องจัดเก็บปืนทุกกระบอกที่มีใบอนุญาตและกระสุนทั้งหมดไว้ในสถานที่ปลอดภัยตามลักษณะที่กำหนดโดย Firearms Control Act รวมถึงเป็นไปตามคำสั่งใด ๆ ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ¹⁸²

j) ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ส่งออกรูปร่างปืนให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นลูกจ้าง จะต้องเก็บทะเบียนที่มีรายการตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

- รายการอาวุธปืนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยที่มีใบอนุญาต โดยระบุ ยี่ห้อ ประเภท ขนาด หมายเลขทะเบียน ตลอดจนวันที่ และรายละเอียดอื่น ๆ ของการได้มา การจำหน่าย การโอน การสูญหาย การถูกโจรกรรม หรือการถูกทำลาย และ

- บันทึกรายละเอียดของการออกรูปร่างปืนและกระสุนที่ออกให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย โดยระบุประเภทอาวุธปืนและกระสุน วันที่ เวลา และสถานที่ส่งออก เช่นรายละเอียดของบริการด้านความปลอดภัยและสถานที่ให้บริการ ชื่อหมายเลขทะเบียนผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย และลายเซ็นของพนักงานรักษาความปลอดภัย การนำกลับมาของอาวุธปืนและกระสุน และชื่อของผู้ส่งออกรูปร่างปืนและกระสุน¹⁸³

- หน้าที่ในการกำหนดรายละเอียดของสัญญาบริการรักษาความปลอดภัยต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด และต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกันภัย

- หน้าที่จัดหาเครื่องแบบให้พนักงานรักษาความปลอดภัยของตน

ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

¹⁸¹ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 3 (2) (l)

¹⁸² Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 4 (1)

¹⁸³ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 5 (3) (a) (b)

- หน้าที่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณสำหรับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย¹⁸⁴

- หน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ผู้ตรวจสอบ (Inspector) ซึ่งเข้าตรวจสอบกิจการหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของกิจการ หรือบุคคลใดที่จ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลที่ PSIRA มีเหตุผลที่จะเชื่อว่าเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้¹⁸⁵

2.2 หน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย

- หน้าที่ในการตรวจสอบพนักงานของตนที่จะมาปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยจะต้องตรวจสอบว่าเป็นผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ถูกต้อง ผ่านการฝึกอบรมที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับดำเนินการให้บริการด้านความปลอดภัยตามสัญญา หรือมีใบอนุญาตที่ถูกต้องซึ่งยังไม่หมดอายุ หรือไม่ถูกเพิกถอนหรือพักใช้

(3) ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

ความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษดังต่อไปนี้

3.1 การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้ PSIRA อาจเพิกถอนใบอนุญาตธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

3.1.1 เหตุเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

- PSIRA อาจพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจด้านความปลอดภัยไว้ ถ้าบุคคลที่ถูกพักใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยนั้นเป็นผู้ทำหน้าที่บริหาร หรือจัดการในธุรกิจด้านความปลอดภัย หรือเป็นกรรมการในบริษัท หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเช่นว่านั้น¹⁸⁶ ผลของการพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราว คือผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวไม่สามารถให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก PSIRA แต่ในระหว่างระยะเวลาของการพักใช้ชั่วคราวนั้น ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ยังคงผูกพันตามภาระหน้าที่ทั้งหมดของผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

¹⁸⁴ Code of Conduct for Security Service Providers, 2003

¹⁸⁵ *Supra note 155.*

¹⁸⁶ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) section 26 (2)

- PSIRA อาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจด้านความปลอดภัย ถ้าบุคคลที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยนั้น เป็นผู้ทำหน้าที่บริหารหรือจัดการในธุรกิจด้านความปลอดภัย หรือเป็นกรรมการในบริษัท หรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเช่นว่านั้น¹⁸⁷

3.1.2 เหตุเกี่ยวกับใบอนุญาต

PSIRA อาจเพิกถอนใบอนุญาตผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ถ้า¹⁸⁸

- ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย แจ้งข้อความเท็จในการยื่นขอขึ้นทะเบียน

- มีความผิดปกติในการยื่นขอขึ้นทะเบียน

- มีการให้ใบอนุญาตไปโดยผิดพลาดเนื่องจากข้อมูลไม่ถูกต้อง

- ในกรณีใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยจะหมดอายุหากมิได้มีการต่ออายุตามที่กำหนด¹⁸⁹

3.2 บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทกำหนดโทษของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยไว้ 4 กรณี คือ

3.2.1 กรณีไม่จัดเก็บเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการบริหารจากการดำเนินงานธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด¹⁹⁰

- ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่เก็บบันทึกและเอกสารต้นฉบับทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการบริหารจากการดำเนินงานธุรกิจ เป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปีนับจากวันที่ดำเนินธุรกิจ และในกรณีมีเอกสารที่เป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์จะต้องจัดเก็บให้เรียบร้อยโดยจะต้องแยกเอกสารเก่าและใหม่ออกจากกัน และต้องเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัยที่พร้อมสำหรับการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจจะสั่งให้จัดเก็บเอกสารอื่นใดเป็นการเฉพาะเพิ่มเติมได้หรือกำหนดระยะเวลาการจัดเก็บเอกสารนานกว่าที่กฎหมายกำหนดได้

¹⁸⁷ Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001) Section 26 (4)e

¹⁸⁸ *Supra note 150*

¹⁸⁹ *Supra note 152.*

¹⁹⁰ Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) section 10

หากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับหรือจำคุก เป็นระยะเวลาไม่เกิน 24 เดือน

3.2.2 กรณีจัดเตรียมรูปแบบ อุปกรณ์และอาวุธไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

- กรณีจัดเตรียมรูปแบบ เครื่องหมาย เข็มตราสัญลักษณ์ ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ถูกต้อง และให้พนักงานรักษาความปลอดภัยครอบครอง อุปกรณ์และอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาต จะมีความผิดในการกระทำความผิดและมีความรับผิดที่ ต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกกระยะเวลาไม่เกิน 24 เดือน¹⁹¹

3.2.3 กรณีไม่เก็บบันทึกและเอกสารเกี่ยวข้องกับการให้บริการด้าน ความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด

- กรณีของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องเก็บ บันทึกและเอกสารทั้งหมดไม่ว่าในลักษณะใดที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านความปลอดภัยโดยธุรกิจ ให้บริการความปลอดภัย เป็นระยะเวลาไม่เกิน 4 ปี หากฝ่าฝืนมีความผิดฐานละเมิดและต้องโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน 12 เดือน¹⁹²

3.2.4 กรณีไม่ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับของการจัดหาและ ส่งออกอาวุธและอาวุธปืนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย

- ไม่ดำเนินการจัดเก็บการลงทะเบียน บันทึกหรือไฟล์ตาม ข้อบังคับเหล่านี้ หรือดำเนินการในการสร้างรายการในการลงทะเบียนดังกล่าวที่ล่าช้าเกินควร

- จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำรายการที่ผิดหรือไม่ถูกต้อง หรือทำให้เข้าใจผิดในการลงทะเบียนที่จะต้องเก็บไว้หรือในเอกสารใด ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของ การควบคุมอาวุธเหล่านี้

- จงใจหรือประมาทเลินเล่อไม่ได้ทำการสอบถามที่ สมเหตุสมผลซึ่งมีความจำเป็นในเหตุการณ์ เพื่อจะตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลใด ๆ ที่มอบให้ บุคคลอื่นใดเพื่อวัตถุประสงค์ในการเข้าสู่การลงทะเบียนใด ๆ ที่จะต้องเก็บไว้ในตามข้อบังคับของ กฎระเบียบเหล่านี้

¹⁹¹ Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) section 13

¹⁹² Regulations made under the Private Security Industry Regulation Act, 2001 (Act No. 56 of 2001) section 14

มีความรับผิดชอบจากการกระทำความผิดและมีการลงโทษต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 24 เดือนหรือทั้งปรับและจำคุก¹⁹³

3.2.5 กรณีฝ่าฝืนข้อบังคับหน้าที่ในการทำตามขั้นตอนที่สมเหตุสมผล เพื่อให้บรรลุและการคงไว้ของความสงบเรียบร้อย การป้องกันและความปลอดภัยของสถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน ต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 24 เดือนหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นกัน¹⁹⁴

3.2.6 กรณีฝ่าฝืนกฎหมายใด ๆ

- บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดอาญาและต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 24 เดือนหรือทั้งปรับและจำคุกเช่นกัน¹⁹⁵

3.3.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

กรณีบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยถูกนายจ้างหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของผู้รับบริการ ใช้ อนุญาต หรือมอบหมายให้ดำเนินการเพื่อปกป้อง หรือคุ้มครองทรัพย์สินของของนายจ้างหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือดูแลบุคคลหรือทรัพย์สินในสถานที่ใด ๆ ที่สถานที่นั้นมีการจัดกิจกรรมเพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน โดยบุคคลดังกล่าวไม่ได้อยู่ในสังกัดของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และได้薪金โดยตรงจากผู้รับบริการในการทำหน้าที่ดังกล่าว ผู้รับบริการถือเป็นนายจ้างของบุคคลดังกล่าว (employer of in-house security officers)¹⁹⁶ และมีสถานะเป็นนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน บุคคลดังกล่าวถือเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย (in-

¹⁹³ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 12

¹⁹⁴ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 3 (1), 8 (1)

¹⁹⁵ *Supra note 157.*

¹⁹⁶ *Supra note 116.*

นายจ้างของพนักงานรักษาความปลอดภัย (employer of in-house security officers) หมายถึง บุคคลที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย และเป็นผู้ที่ใช้ลูกจ้างของตน เพื่อปกป้องหรือคุ้มครองทรัพย์สินของตนเองหรือผลประโยชน์อื่น ๆ หรือบุคคลหรือทรัพย์สินในสถานที่ของตนหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของตน

house security officer) ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยก่อนปฏิบัติหน้าที่ อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้กำหนดให้ผู้รับบริการจะต้องแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ (ผู้จัดการ หรือหัวหน้างาน) ในการจัดการดูแลและควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยทุกคนที่ผู้รับบริการอนุญาตหรือสั่งให้บริการด้านความปลอดภัย ต้องดำเนินการอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับ PSIRA ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร Grade B และผู้รับบริการดังกล่าวมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม หลักจรรยาบรรณสำหรับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ค.ศ.2003 (Code of conduct for security service providers 2003) มิเช่นนั้นผู้รับบริการอาจได้รับโทษตามกฎหมาย

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้บังคับเฉพาะผู้รับบริการซึ่งหากเป็นเจ้าของสถานที่ หรือผู้จัดงาน ที่ใช้สถานที่ใด ๆ เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน กำหนดให้มีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในสถานที่ โดยจะต้องว่าจ้างผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยตามกฎหมาย เช่น ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานที่ดังกล่าว¹⁹⁷ และจัดให้มีและปฏิบัติตามแผนป้องกันและการรักษาความปลอดภัยตามที่หน่วยงานรัฐกำหนด¹⁹⁸ รวมทั้งปฏิบัติตามข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่กำหนดใน Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 หากฝ่าฝืนย่อมมีโทษตามกฎหมาย¹⁹⁹ รวมทั้งผู้รับบริการดังกล่าว มีหน้าที่ตรวจสอบว่าเป็นบุคคลผู้ทำ

¹⁹⁷ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 4 (3)

¹⁹⁸ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 4 (1) (2)

¹⁹⁹ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 8 (1)

หน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยที่ถูกต้องตามกฎหมาย²⁰⁰ หากฝ่าฝืนย่อมมีโทษตามกฎหมาย

อนึ่ง การรับจ้างของพนักงานรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการโดยตรง สามารถจำแนกผู้รับบริการได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่มีสถานะนิติบุคคล

เป็นกรณีที่พนักงานรักษาความปลอดภัยให้บริการด้านความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่างโดยตรงแก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่หรือผู้จัดงานโดยใช้สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน และผู้รับบริการอาจมีสถานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ ห้างหุ้นส่วน (a partnership) กองทุนธุรกิจ (a business trust) มูลนิธิ (a foundation) บริษัทจำกัด (company) บริษัทธุรกิจขนาดเล็ก (close corporation) นิติบุคคลใด ๆ (corporate)²⁰¹ พนักงานดังกล่าวจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยก่อนปฏิบัติหน้าที่²⁰² โดยมีเงื่อนไขและคุณสมบัติการยื่นขอขึ้นทะเบียนเช่นเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย²⁰³ และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด²⁰⁴

²⁰⁰ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 4 (4)

²⁰¹ *Supra note 116.*

²⁰² Code of conduct for security service providers 2003 prescribed under the private security industry regulation act, 2001 (Act No. 56 of 2001) Section 23.

²⁰³ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 4 (3) (a) (b) (c) (d) (e)

²⁰⁴ Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003 Section 5 (2)

พนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ว่าจะถูกจ้างโดยเจ้าของหรือผู้จัดงานหรือให้บริการโดยธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย เพื่อให้บริการรักษาความปลอดภัยในหรือเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่ใช้สำหรับการเล่นกีฬา, กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิงหรือวัตถุประสงค์ที่คล้ายกัน -

- วินัย
- (a) ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในลักษณะที่เป็นมืออาชีพสมเหตุสมผลและมีระเบียบวินัย
- (b) ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณธุรกิจ แผนฯ และคำแนะนำตามกฎหมายทั้งหมด
- (c) ต้องไม่ละเมิดหรือจัดการบุคคลใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ ที่เป็นการคุกคามหรือละเมิดสิทธิของบุคคลใด ๆ
- (d) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับทั้งหมดในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (e) ต้องไม่ดำเนินการรูปแบบหรือเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
- (f) ต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ที่จะหรือมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความไม่สงบหรือความโกลาหลหรือซึ่งมีความเสี่ยงที่ไม่มีเหตุผลอันสมควรของการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บต่อบุคคลหรือความเสียหายหรือการสูญเสียทรัพย์สิน;
- (g) ไม่อนุญาตให้บุคคลใด ๆ เข้าสู่สถานที่ที่ใช้เพื่อการศึกษา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิงหรือวัตถุประสงค์ที่คล้ายกันหาก -
- (i) บุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ถูกต้องสำหรับการเข้าร่วม
 - (ii) มีคำสั่งที่ถูกต้องจากผู้มีอำนาจว่าบุคคลหรือลักษณะหรือประเภทของบุคคลนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้า;
 - (iii) บุคคลนั้นถูกสงสัยว่ามีเจตนาที่จะก่ออาชญากรรมหรือการกระทำความรุนแรงใด ๆ ในสถานที่;
 - (iv) บุคคลนั้นถูกสงสัยว่าอยู่ในความครอบครองสิ่งของใด ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในสถานที่ หรืออาจใช้เพื่อทำให้เป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยการป้องกัน และความปลอดภัย หรือ
 - (v) การอนุญาตให้บุคคลหรือบุคคลใด ๆ อาจนำไปสู่ความแออัดยัดเยียดหรือความไม่สงบในสถานที่ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีสิทธิ์เข้าในสถานที่ในพื้นที่อื่น ๆ
- (k) จะต้องไม่ใช้กำลัง การใช้อำนาจจับกุมหรืออำนาจอื่นใด เว้นแต่การใช้กำลังหรือการใช้อำนาจเหล่านี้มีความถูกต้องตามกฎหมายและสมเหตุสมผลต่อสถานการณ์
- (l) ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ใช้ภายในอำนาจและความสามารถของเขาเพื่อให้มั่นใจในความสงบเรียบร้อย การป้องกันและความปลอดภัยในสถานที่
- (m) ต้องรายงานเหตุการณ์ที่อาจนำไปสู่ความไม่สงบ ความโกลาหล การกระทำความรุนแรงหรือการกระทำความผิดใด ๆ ต่อหัวหน้างานหรือบุคคลอื่นที่อยู่ในความควบคุมโดยไม่ชักช้า
- (n) ต้องปกป้องและช่วยเหลือบุคคลใด ๆ อย่างเหมาะสม ที่มีความต้องการให้ป้องกันและช่วยเหลือดังกล่าว เนื่องจากการกระทำที่ผิดกฎหมายหรืออันตรายอื่น ๆ หากพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือในสถานการณ์ดังกล่าวได้; และ

(2) การให้บริการแก่สถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

เป็นกรณีที่พนักงานรักษาความปลอดภัยให้บริการด้านความปลอดภัยอย่างน้อยหนึ่งอย่างโดยตรงแก่ผู้รับบริการซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่หรือผู้จ้างงานโดยใช้สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน โดยผู้รับบริการอาจเป็นสถานประกอบการที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ บุคคลธรรมดา (a natural person) องค์กรที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล (unincorporated) พนักงานดังกล่าวจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยก่อนปฏิบัติหน้าที่²⁰⁵ โดยมีเงื่อนไขและคุณสมบัติการยื่นขอขึ้นทะเบียนเช่นเดียวกับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย²⁰⁶ และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด²⁰⁷

จากการศึกษากฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ พบว่ากฎหมายส่วนใหญ่มุ่งเน้นควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด และมีการแบ่งแยกรูปแบบการให้บริการของพนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับบริการที่เกิดขึ้นในตามความเป็นจริง ซึ่งมีเจตนารมณ์ในการควบคุมให้กลุ่มผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้ได้มีมาตรฐานเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กฎหมายของแต่ละประเทศจะมีลักษณะของกฎหมายที่แตกต่างกัน โดยเป็นไปตามสภาพสังคมของประเทศนั้น ๆ ผู้เขียนจึงจำแนกกลุ่มบุคคลที่ถูกควบคุมตามกฎหมายในแต่ละประเทศที่ได้ศึกษาในบทนี้ออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า มีการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยผ่านธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และกลุ่มบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการ โดยบุคคลสองกลุ่มดังกล่าวจะต้องขอขึ้นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยก่อนปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ เงื่อนไขการยื่นขออนุญาตและการใช้ใบอนุญาตมีสาระสำคัญ ดังนี้

(อ) ต้องให้การสนับสนุนและความร่วมมือที่จำเป็นตามสมควรแก่สมาชิกของบริการใด ๆ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเพื่อให้มั่นใจในความสงบเรียบร้อย การป้องกันและความปลอดภัยในสถานที่

²⁰⁵ *Supra note 202.*

²⁰⁶ *Supra note 203.*

²⁰⁷ *Supra note 204.*

1.1 เงื่อนไขในการยื่นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละประเทศ มีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไปในแนวเดียวกัน เช่น ต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลาย จะต้องผ่านการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานของบุคคลและประวัติอาชญากรรมโดยจะต้องไม่เคยต้องโทษ ตามในความผิดตามที่กำหนด เป็นต้น ประกอบกับมีการกำหนดเงื่อนไขการรับอนุญาตของบุคคลผู้ ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐ แอฟริกาใต้ ที่มีการกำหนดให้บุคคลผู้ยื่นขอรับอนุญาตจะต้องยื่นขอรับอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการ ที่ตนเองจะไปปฏิบัติหน้าที่ และมีการกำหนดการฝึกอบรมซึ่งเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งในการขอรับ ใบอนุญาตเช่นกัน โดยมีการแบ่งแยกหลักสูตรการฝึกอบรมตามรูปแบบของบริการรักษาความ ปลอดภัย โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องฝึกอบรมให้ตรงกับรูปแบบบริการที่ยื่นขอ ใบอนุญาต แต่ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ไม่มีแบ่งแยกการฝึกอบรมตามรูปแบบบริการรักษาความ ปลอดภัย มีเพียงการกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมต่าง ๆ เพิ่มเติมของการเลื่อนระดับตำแหน่งงาน ของพนักงานรักษาความปลอดภัย

1.2 สำหรับเงื่อนไขการใช้ใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยในประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ได้มีการกำหนดลักษณะไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ จะต้องใช้ใบอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการประเภทนั้น ๆ หากปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงกับ ใบอนุญาตที่ได้ยื่นขออนุญาต ย่อมได้รับโทษตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ใบอนุญาตบางประเภท สามารถใช้ร่วมกับบริการรูปแบบอื่นได้ เช่น ใบอนุญาตผู้ควบคุมดูแลประตู (Door supervision) สามารถทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยทั่วไปได้ (Security guarding) เป็นต้น แต่ในขณะที่ ประเทศสิงคโปร์ไม่มีการแบ่งแยกเงื่อนไขการใช้ใบอนุญาตตามรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย มี เพียงใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทเดียว โดยเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ก็จะสามารถ ให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ เว้นแต่ จะปฏิบัติหน้าที่ในระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น

2. ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศข้างต้นพบว่า ในประเทศสิงคโปร์และประเทศ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจดังกล่าวจะต้องมีใบอนุญาตธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัยตามกฎหมายก่อนดำเนินธุรกิจ ในขณะที่ประเทศสหราชอาณาจักร ไม่ได้มีการกำหนดใบอนุญาตดังกล่าว แต่ใช้เพียงระบบการอนุมัติเท่านั้น สำหรับเงื่อนไขในการยื่น ขอรับใบอนุญาตดังกล่าว ในประเทศสิงคโปร์และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีการกำหนด ลักษณะไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ จะต้องมิใช่สถานะธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็น บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน นอกจากนี้ ในประเทศสหราชอาณาจักรและประเทศสาธารณรัฐ แอฟริกาใต้ มีการกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จะต้องขอรับ ใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ครบถ้วนก่อนจะดำเนินการประกอบธุรกิจด้านนี้ด้วย เช่น ผู้บริหาร

กรรมการบริษัท หุ้นส่วนบริษัท เป็นต้น แต่ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ไม่ได้กำหนดการควบคุมในลักษณะดังกล่าว

3. ผู้รับบริการที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า ในแต่ละประเทศมีเงื่อนไขการควบคุมผู้รับบริการที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรงที่แตกต่างกัน โดยในประเทศสหราชอาณาจักรได้กำหนดว่าบุคคลผู้ว่าจ้างพนักงานดูแลประตู (Door supervision) และบุคคลผู้ที่ถูกว่าจ้างให้ทำหน้าที่จัดการ หรือดูแลพนักงานดูแลประตู จะต้องมิใช่ใบอนุญาต Non front line license และในประเทศสาธารณรัฐแอฟริกใต้ ได้กำหนดให้ผู้รับบริการซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ หรือผู้จัดงานโดยใช้สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน ที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัย (employer of in-house security officers) จะต้องว่าจ้างผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security Service Provider) ในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นว่าจ้างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง และในกรณีที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง ผู้รับบริการจะต้องแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ (ผู้จัดการ หรือหัวหน้างาน) เพื่อจัดการดูแลและควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวด้วย โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยเช่นกัน แต่ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ ไม่ได้มีการกำหนดเงื่อนไขควบคุมผู้รับบริการ แต่อย่างใด

บทที่ 4

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของไทย

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตซึ่งเป็นฉบับแรกของประเทศไทย การประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้อันสืบเนื่องมาจากในอดีตมีผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยมีจำนวนมากและมาตรฐานแตกต่างกันออกไป มีการว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้มาตรฐาน และไม่มีการคัดกรองบุคลากรก่อนเข้ารับทำงาน รวมถึงธุรกิจดังกล่าวไม่มีกฎหมายมากำกับดูแลเป็นการเฉพาะ ซึ่งธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม รวมทั้งความเป็นอยู่และผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบควบคุมธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย จนกระทั่งเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2559 ได้มีการตรากฎหมายพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยกฎหมายฉบับนี้มีขอบเขตของกฎหมายที่มุ่งควบคุมการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ในสังกัดของธุรกิจดังกล่าว ซึ่งควบคุมโดยใช้ระบบของใบอนุญาต ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย และใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีการวางหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการขออนุญาต รวมทั้งกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ทั้งนี้ มีสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นนายทะเบียนของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ประกอบการอาชีพเหล่านี้

อนึ่ง การร่างกฎหมายฉบับนี้ มีหลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง 3 ประเทศ¹ ได้แก่

¹ สภานิติบัญญัติ, “เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ... (บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2558)”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 จาก [http://drmlib.parliament.go.th/site.php?mod=document&op=doc_poll&url=aHR0cDovL2RsLnBhcmxpYW1lbnQuZ28udG9yYml0c3RyZW5jZT0x&handle=42bmRsZS9saXJ0LzQyMzQ2Ni9hcG5sYTl1NTgtMDM5LnBkZj9zZXF1ZW5jZT0x&handle=423466&uid=0&target=download&ip=115.87.132.129&col_status=](http://drmlib.parliament.go.th/site.php?mod=document&op=doc_poll&url=aHR0cDovL2RsLnBhcmxpYW1lbnQuZ28udG9yYml0c3RyZW5jZT0x&handle=42bmRsZS9saXJ0LzQyMzQ2Ni9hcG5sYTl1NTgtMDM5LnBkZj9zZXF1ZW5jZT0x&handle=423466&uid=0&target=download&ip=115.87.132.129&col_status=,), น.52.

ประเทศไอร์แลนด์² ประเทศแคนาดา³ และประเทศสิงคโปร์⁴ ซึ่งเป็นประเทศที่ใช้กฎหมายรูปแบบ Common law ทั้งสิ้น และตามกฎหมายของแต่ละประเทศดังกล่าวได้กำหนดให้มีการใช้ระบบใบอนุญาต สำหรับการประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยเอกชน และการทำหน้าที่ของ พนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้สังกัดธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย

4.1 ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

บุคคลใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายใต้ नियามของคำว่า “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย”⁵ จะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยก่อนประกอบธุรกิจ กล่าวคือ หากบุคคลใดประกอบธุรกิจโดยทำหน้าที่จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและจัดส่ง พนักงานดังกล่าวให้ไปทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล ให้แก่ ผู้รับบริการ ณ สถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ อาคารบ้านเรือน หรือสถานที่ทำงาน และผู้ประกอบธุรกิจ ดังกล่าวได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินการส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้แก่ ผู้รับบริการ⁶ จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้น ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย หน้าที่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัย และความรับผิดชอบของธุรกิจรักษาความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

² Private Security Services Act 2004

³ Security Services Act 2007

⁴ Private Security Industry Act 2007

⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 3

ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมายความว่า ธุรกิจที่มีการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

⁶ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, “บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ... ,” สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2562, จาก https://library2.parliament.go.th/giventake/content_nla2557/d050758-02.pdf.

4.1.1 การขออนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ในการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย จะประกอบธุรกิจประเภทนี้ได้ก็ต่อเมื่อจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทเท่านั้น⁷ และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ซึ่งในการยื่นขอใบอนุญาตนี้จะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด⁸ และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจึงจะสามารถเริ่มประกอบธุรกิจนี้ได้⁹ โดยใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะมีอายุ 4 ปีนับแต่วันที่ยื่นขอใบอนุญาต¹⁰

การจะถือเป็นธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามนัยยะของกฎหมายนี้ จะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ประกอบธุรกิจจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และจัดส่งพนักงานดังกล่าวไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ โดยกระทำเป็นกิจลักษณะต่อเนื่อง หรือเป็นปกติธุระเพื่อการค้า แสวงหารายได้

2. ต้องให้บริการแก่บุคคลเป็นการทั่วไป ไม่ใช่เป็นเพียงเฉพาะราย

สำหรับกรณีบุคคลธรรมดาจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ เพื่อรับทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย แม้จะเป็นการให้บริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นธุรกิจเชิงพาณิชย์ก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความถึงการกระทำในเชิงธุรกิจตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่มุ่งหมายจะใช้บังคับ และในกรณีหากบุคคลดังกล่าวได้มีการชักชวนเพื่อน 2 คน มาร่วมเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในบริษัทแห่งหนึ่งด้วยก็ตาม แม้จะได้ค่าคอมมิชชั่นหรือค่านายหน้าในชักชวน แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการกระทำในเชิงธุรกิจตามนัยยะของธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามกฎหมายฉบับนี้เช่นกัน เนื่องจากลักษณะของการชักชวนดังกล่าวเป็นเพียงกระทำเป็นครั้งคราวและ

⁷ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 16

⁸ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 17

บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง

(1) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(2) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(3) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

⁹ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 7.

¹⁰ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 19

ดำเนินแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเท่านั้น ซึ่งการประกอบธุรกิจการจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามนโยบายของธุรกิจรักษาความปลอดภัยของกฎหมายฉบับนี้ที่มุ่งหมายถึงนั้น จะต้องกระทำเป็นกิจลักษณะ ต่อเนื่อง หรือเป็นปกติธุระเพื่อการค้า และต้องให้บริการแก่บุคคลเป็นการทั่วไป ไม่ใช่เป็นเพียงเฉพาะราย ดังนั้น เพียงการชักชวนเพื่อนดังกล่าว จึงสามารถกระทำได้ ไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย

4.1.2 หน้าที่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ธุรกิจรักษาความปลอดภัยเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว นอกจากมีหน้าที่ในการให้บริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการแล้ว ยังคงมีหน้าที่ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หากไม่ปฏิบัติตามอาจมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ดังนี้

4.1.2.1 หน้าที่ในการให้บริการ

- หน้าที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนดในการให้บริการ¹¹

¹¹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 26 ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ พ.ศ. 2560 ดังนี้

- (1) จัดทำคู่มือและขั้นตอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทุกคน เพื่อให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
- (2) จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติกรณีเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติขึ้นระหว่างปฏิบัติหน้าที่ และติดประกาศ ณ สถานที่ที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตปฏิบัติงาน
- (3) จัดให้มีระบบบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยตามที่กำหนดภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย
- (4) กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนด
- (5) จัดให้มีศูนย์ประสานงานและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ 24 ชั่วโมง เพื่อให้คำแนะนำการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่
- (5) จัดให้มีอุปกรณ์การสื่อสาร ที่ใช้ระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ อาทิ โทรศัพท์ โทรสาร หรือวิทยุสื่อสาร เป็นต้น
- (6) จัดให้มีการฝึกทบทวนความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง

- หน้าที่จัดทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ โดยจะต้องมีรายการในสัญญาอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด หากไม่ได้ทำสัญญาเป็นหนังสือ หรือมีรายการไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด สัญญาดังกล่าวเป็นโมฆะ¹²
- หน้าที่แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจที่ระบุไว้ในใบอนุญาต¹³
- หน้าที่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว¹⁴
- หน้าที่รายงานผลการดำเนินงานของบริษัทยื่นต่อนายทะเบียน¹⁵
- หน้าที่ในการให้ตำรวจขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยเพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ซึ่งให้ความร่วมมือเสมอ¹⁶
- หน้าที่ในการให้ข้อมูลอาชญากรรม หากได้รับข้อมูลอาชญากรรมเบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณ หรือสถานที่ที่

¹² พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 25

การให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการอย่างน้อย 8 ประการ ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (2) วันที่ทำสัญญา
- (3) ขอบเขตของงานและระยะเวลาให้บริการรักษาความปลอดภัย
- (4) ค่าจ้างและการจ่ายเงินค่าจ้าง
- (5) หน้าที่และความรับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง
- (6) ค่าปรับ
- (7) การกำหนดค่าเสียหาย
- (8) การเลิกสัญญา

ให้การให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ทำสัญญาเป็นหนังสือหรือมีรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง เป็นโมฆะ

¹³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 23

¹⁴ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 24

¹⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 31

¹⁶ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 13.

รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ซึ่งได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องแจ้งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจทันที¹⁷

- หน้าที่เจ้านายทะเบียนเพื่อยื่นขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย หากผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยประสงค์หยุดประกอบธุรกิจ¹⁸

4.1.2.2 หน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานรักษาความปลอดภัย

- หน้าที่ในการตรวจสอบว่าบุคคลที่ว่าจ้างเพื่อให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามกฎหมาย โดยจะว่าจ้างบุคคลทั่วไปให้มาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแทนไม่ได้¹⁹

- หน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตของบริษัทตน และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ให้จัดทำบัญชีรายชื่อที่เป็นปัจจุบันยื่นต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง²⁰

4.1.3 ความรับผิดชอบของธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ความรับผิดชอบของธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษ ดังต่อไปนี้

4.1.3.1 การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

(1) นายทะเบียนอาจพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้

- ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย หรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนให้นายทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง²¹ อย่างไรก็ตาม บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ และหากทำขึ้นสัญญาก็จะไม่มีผลใช้บังคับ²²

¹⁷ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 29

¹⁸ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 32

¹⁹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 27

²⁰ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 30

²¹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 42

²² พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 43

(2) นายทะเบียนอาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ในกรณีที่มีเหตุ ดังต่อไปนี้

- ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไข สัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลมีสัญชาติไทยถืออยู่ หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติ ไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ ถูกต้องภายใน 90 วันนับแต่วันที่รับคำสั่ง²³

- เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว 2 ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ เหตุ ดังกล่าวเกิดภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่ง²⁴

ทั้งนี้ บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจรักษาความปลอดภัยนั้น ยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อน วันที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ โดยให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด²⁵ และในกรณีที่เป็นการสั่งพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ต้องปิดประกาศหนังสือแจ้งการพักใช้หรือเพิกถอน ใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นด้วย²⁶

4.1.3.2 บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทลงโทษไว้ 12 กรณี คือ

(1) กรณีไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

ผู้ใดประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ²⁷ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกซึ่งได้รับการยกเว้น²⁸

(2) กรณีใช้ชื่อในธุรกิจโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

²³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 44 และ 45 (2)

²⁴ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 45 (1)

²⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 47

²⁶ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 46

²⁷ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 55

²⁸ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558.

ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจ “บริษัทรักษาความปลอดภัย” โดยมิได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่²⁹

(3) กรณีไม่แสดงใบอนุญาตในสถานที่ประกอบธุรกิจ

หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่แสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยไว้ในสถานที่ประกอบธุรกิจ หรือไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท³⁰

(4) กรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย

หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท³¹

(5) กรณีจัดเครื่องแบบให้พนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ถูกต้อง

หากกำหนดเครื่องแบบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท³²

(6) กรณีใช้บุคคลทั่วไปให้ทำหน้าที่ให้บริการรักษาความปลอดภัย

บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และในกรณีการกระทำผิดดังกล่าวเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วย³³

(7) กรณีไม่จัดทำบัญชีรายชื่อให้แก่นายทะเบียน

²⁹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 56

³⁰ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 57

³¹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 58

³² พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 66

³³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 59

บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทและปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่³⁴

(8) กรณีไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงานให้แก่นายทะเบียน

บริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ส่งรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่³⁵

(9) กรณีแสดงข้อมูลเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง

บริษัทรักษาความปลอดภัยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงในรายงานผลการดำเนินงาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่³⁶

(10) กรณีไม่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจ

หากบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย หรือไม่แจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และในกรณีการกระทำผิดดังกล่าวเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วย³⁷

(11) กรณีทำสัญญารักษาความปลอดภัยระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต

บริษัทรักษาความปลอดภัยทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และในกรณีการกระทำผิดดังกล่าวเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการ

³⁴ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 30 และ 61

³⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 31 และ 6

³⁶ เพิ่งอ้าง.

³⁷ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 60

อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ³⁸

(12) กรณีกรรมการต้องร่วมรับผิดชอบกับบริษัทรักษาความปลอดภัย

บริษัทรักษาความปลอดภัยที่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นก็ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น³⁹

4.2 พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

พนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ตามกฎหมายจะเรียกว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต”⁴⁰ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ บุคคลที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจรักษาความปลอดภัย และถูกส่งไปปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานที่ต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการ ตามสัญญาระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ บุคคลดังกล่าวจะต้องมีใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต อย่างไรก็ตาม พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีความแตกต่างกับคำว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัย” ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด กฎหมายฉบับนี้จึงไม่รวมถึงพนักงานรักษาความปลอดภัยทั่วไป⁴¹ ดังนั้น ผู้เขียนจะพิจารณาในหัวข้อที่สำคัญอยู่ 3 ข้อที่เกี่ยวข้องกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ได้แก่ การขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และความรับผิดชอบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ดังต่อไปนี้

³⁸ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 62

³⁹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 69

⁴⁰ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 5.

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

⁴¹ สถานิติบัญญัติ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 1, น.48.

4.2.1 การขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มีเงื่อนไขและการดำเนินการที่สำคัญ 3 ข้อ ประกอบด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การฝึกอบรม และกระบวนการยื่นขออนุญาต ดังต่อไปนี้

4.2.1.1 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

บุคคลที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) คุณสมบัติ ของผู้ที่ยื่นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต จะต้องมีความสมบูรณ์ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

1. คุณสมบัติของตัวบุคคล

- ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี
- มีสัญชาติไทย

2. คุณสมบัติในด้านความรู้ความสามารถ

- สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ใน

ขณะที่สำเร็จการศึกษา⁴² กล่าวคือ ต้องจบการศึกษาภาคบังคับตามช่วงอายุ หรือตามปี พ.ศ. ที่เกิดตามกฎหมายบังคับ เกณฑ์สำหรับสำเร็จศึกษาภาคบังคับของแต่ละคนจึงจะไม่เท่ากัน โดยวัดตามอายุของผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย เช่น หากสำเร็จการการศึกษาภาคบังคับในช่วงปี พ.ศ.2520 การศึกษาภาคบังคับคือประถมศึกษาปีที่ 6⁴³ และหากสำเร็จการการศึกษาภาคบังคับในช่วงปี พ.ศ.2545 การศึกษาภาคบังคับคือมัธยมศึกษาปีที่ 3⁴⁴ เป็นต้น (แต่สำหรับผู้ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ 4 มี.ค. 59) หากยื่น

⁴² Police Publication ฝ่ายสื่อพิมพ์, “สรุปสาระสำคัญของคำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 67/2559 ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย,” (ฉบับที่ 056 ประจำวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560,) สืบค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2562, จาก <https://saranitet.police.go.th/publication/?p=4271>.

⁴³ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520

⁴⁴ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 มาตรา 4

“การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาชั้นปีที่หนึ่งถึงชั้นปีที่เก้าของการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตภายในวันที่ 26 ก.พ. 60 จะได้รับการยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ)⁴⁵

- ได้รับหนังสือรับรองการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง

(2) ลักษณะต้องห้าม ของบุคคลที่ยื่นขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้

1. ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

2. ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

3. ไม่เป็นผู้ที่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปีก่อนวันขอรับใบอนุญาตและมีเชื้อความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา

4. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมาแล้วยังไม่ถึง 2 ปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต⁴⁶

4.2.1.2 การฝึกอบรม

การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ถือเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งในคุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีในการยื่นขอใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ซึ่งจะต้องอบรมผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง โดยหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยกำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย เป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง ประกอบด้วย ภาคทฤษฎี 16 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติ 24 ชั่วโมง ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล จะต้องมีการประเมินร่วมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 และต้องเข้ารับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาฝึกอบรมทั้งหลักสูตร โดยหลักสูตรและขอบเขตวิชา มีดังนี้

⁴⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 73

⁴⁶ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 34

- (1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย (ทฤษฎี 2 ชั่วโมง)
- (2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย (ทฤษฎี 2 ชั่วโมง)
- (3) การรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน (ทฤษฎี 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 4 ชั่วโมง)
- (4) การเขียนรายงาน (ทฤษฎี 1 ชั่วโมง ปฏิบัติ 1 ชั่วโมง)
- (5) การเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน (ทฤษฎี 2 ชั่วโมง ปฏิบัติ 3 ชั่วโมง)
- (6) การติดต่อสื่อสาร (ทฤษฎี 1 ชั่วโมง ปฏิบัติ 1 ชั่วโมง)
- (7) หลักการใช้กำลัง (ทฤษฎี 2 ชั่วโมง ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง)
- (8) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (ทฤษฎี 2 ชั่วโมง ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง)
- (9) การจัดการจราจร (ทฤษฎี 1 ชั่วโมง ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง)
- (10) การฝึกภาคสนาม (ปฏิบัติ 9 ชั่วโมง)⁴⁷

4.2.1.3 กระบวนการยื่นขออนุญาต

การยื่นขอใบอนุญาต สามารถยื่นคำขอใบอนุญาตด้วยตนเองตามแบบคำขอ ธก 6 โดยสถานที่ยื่น ได้แก่ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด⁴⁸ พร้อมเอกสารหลักฐานการยื่นคำขอต่าง ๆ ตามที่กำหนด⁴⁹ โดยนายทะเบียนจะพิจารณาคำขอภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

(1) กรณีเอกสารถูกต้องและครบถ้วน

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตไปยังผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต และหากอนุญาตให้แจ้งผู้ขอรับใบอนุญาตมาชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ถ้าผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตมาชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียม แต่หากผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาต และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ⁵⁰

⁴⁷ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560

⁴⁸ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560 ข้อ 8

⁴⁹ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560 ข้อ 1

⁵⁰ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560 ข้อ 3

(2) กรณีเอกสารไม่ถูกต้องและครบถ้วน

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตพร้อมเหตุผลเพื่อแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น หากผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอใบอนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องการขอรับใบอนุญาตออกจากสารบบ⁵¹

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบพร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายใน 7 วันนับแต่มีคำสั่งไม่อนุญาต⁵² โดยผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิต่อคณะกรรมการภายใน 30 วันนับแต่วันที่มีคำสั่งไม่อนุญาต⁵³ ทั้งนี้ ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะมีอายุ 3 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

4.2.2 การให้บริการรักษาความปลอดภัย

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่ให้บริการจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ประกอบด้วย หน้าที่ในการให้บริการ และรูปแบบ อุปกรณ์และอาวุธ ดังต่อไปนี้

4.2.2.1 หน้าที่ในการให้บริการ

(1) หน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยตามสัญญาจ้างที่ทำขึ้นระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ

(2) ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชน รวมทั้งต้องมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเมื่อได้รับการร้องขอเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ⁵⁴

(3) หน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยในส่วนรวม
ดังนี้

⁵¹ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560 ข้อ 2

⁵² กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560 ข้อ 3
วรรคสาม

⁵³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 50

⁵⁴ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 39

3.1 ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 87 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

3.2 การรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง

3.3 การแจ้งการกระทำความผิดอาญาหรือเหตุร้ายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ⁵⁵

4.2.2.2 เครื่องแบบ อุปกรณ์และอาวุธ

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ต้องสวมเครื่องแบบที่บริษัทธุรกิจรักษาความปลอดภัยจัดหาให้⁵⁶ โดยเครื่องแบบต้องไม่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องแบบของทหาร ตำรวจ หรือเครื่องแบบของเจ้าพนักงาน⁵⁷ และต้องติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด⁵⁸

สำหรับอุปกรณ์ มีเพียงกำหนดให้ใช้เพียงอุปกรณ์การสื่อสารที่บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดหาให้เท่านั้น โดยเป็นไปตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานระหว่างปฏิบัติหน้าที่⁵⁹ แต่สำหรับอาวุธอื่นใดในกฎหมายฉบับนี้ไม่มีการกำหนดไว้

⁵⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 41

⁵⁶ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 40

⁵⁷ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 54.

⁵⁸ ประกาศคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย เรื่อง กำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ.2560

โดยเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 เป็นเข็มกลัดรูปอาร์มทำด้วยโลหะ ขนาดความสูง ๖ เซนติเมตร กว้าง ๕ เซนติเมตร ให้ติดเครื่องหมายที่บริเวณกระเป๋าสี้อย่างชัดเจนปรากฏรายละเอียดของภาพเครื่องหมายดังกล่าวท้ายประกาศนี้

⁵⁹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 26 (4)

4.2.3 ความรับผิดชอบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

ความรับผิดชอบของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต และบทกำหนดโทษ ดังต่อไปนี้

4.2.3.1 การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

- (1) การพักใช้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
 - ไม่มีกำหนดเรื่องนี้เอาไว้
- (2) การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
 - ในกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 34 ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต⁶⁰

4.2.3.2 บทกำหนดโทษ

ตามกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดบทลงโทษไว้ 3 กรณี ดังนี้

- (1) ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁶¹
- (2) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาต ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สวมเครื่องแบบ ไม่ติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือไม่มีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท⁶²
- (3) พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไม่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้างซึ่งเป็นหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา 41 โดยตรงอาจกระทำได้โดยไม่เกิดอันตรายแก่ตนเอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท⁶³

จากการศึกษากฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของไทยฉบับนี้ พบว่ามุ่งเน้นควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจเป็นหลัก และมีการควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ผ่านผู้ประกอบการธุรกิจ กล่าวคือ ควบคุมเฉพาะพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ถือว่าจ้างผ่านธุรกิจรักษาความปลอดภัย

⁶⁰ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 48

⁶¹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 63

⁶² พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 65

⁶³ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 67

เท่านั้น ดังนั้น กฎหมายไทยฉบับนี้จึงสังเกตเห็นถึงการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพเพียง 2 ประเภท ดังนี้

1. บริษัทรักษาความปลอดภัย ได้รับค่าตอบแทนจากการจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และจัดส่งพนักงานดังกล่าวไปให้แก่ผู้รับบริการตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล ภายใต้สัญญาจ้างระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย จึงจะสามารถดำเนินการประกอบธุรกิจดังกล่าวได้ โดยเมื่อได้รับใบอนุญาต ก็ยังมีหน้าที่ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตาม ย่อมมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย หรืออาจถูกพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

2. พนักงานรักษาความปลอดภัย ที่อยู่ภายใต้สังกัดของบริษัทรักษาความปลอดภัย และได้รับผลประโยชน์ตอบแทน หรือสินจ้างจากบริษัทรักษาความปลอดภัย อันเนื่องจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้รับบริการ ภายใต้สัญญาจ้างระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ จะต้องได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตก่อน จึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ โดยเมื่อได้รับใบอนุญาตก็จะสามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบบริการ แม้จะมีหน้าที่แตกต่างกันเพียงใดก็ตาม รวมทั้งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตาม ย่อมมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย หรืออาจถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัยฉบับนี้ มุ่งเน้นควบคุมธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่จำกัดรูปแบบบริการ และมีการกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผ่านธุรกิจดังกล่าว เท่ากับว่ากฎหมายได้มุ่งควบคุมเฉพาะพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่สังกัดบริษัทรักษาความปลอดภัยเท่านั้น จะไม่ได้บังคับใช้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยอิสระที่รับจ้างให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ รวมถึงพนักงานรักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกที่กฎหมายยกเว้นไว้

บทที่ 5

วิเคราะห์ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เมื่อได้ศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ เปรียบเทียบกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของประเทศไทย ผู้เขียนพบว่ากฎหมายของไทยมีข้อจำกัดหรือข้อบกพร่อง ความไม่ครอบคลุม ขาดความเป็นระบบ และปัญหาการบังคับใช้ 5 ประการ ได้แก่ ปัญหาความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางให้เหมาะสมกับบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย ปัญหาของความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย และปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับอนุญาต

ผู้เขียนจึงวิเคราะห์ถึงข้อพิจารณาในแต่ละปัญหาดังกล่าว ประกอบด้วย สภาพปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังนี้

5.1 ปัญหาความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่

จากการศึกษากฎหมายของไทยฉบับนี้พบว่า หลักเกณฑ์การขอรับอนุญาตของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยยังคงมีปัญหาความไม่ครอบคลุม ขาดความเหมาะสม และไม่เป็นระบบอันเดียวกัน ดังนี้

5.1.1 สภาพปัญหา

การกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามกฎหมายไทยฉบับนี้ มีการกำกับดูแลผ่านธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยการขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้กำหนดเงื่อนไขการรับอนุญาตว่า จะต้องมีความสมบูรณ์ครบถ้วนและไม่มีลักษณะ

ต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามสัญญาระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ของภาคเอกชนพบว่า กฎหมายในต่างประเทศได้มีการควบคุมตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปจนถึงระดับผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีการควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด โดยต่างมีการกำหนดรูปแบบบริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างชัดเจน ที่ครอบคลุมและรองรับกับรูปแบบบริการที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติตามบริบทของสังคมประเทศนั้น ๆ จึงทำให้สามารถทราบได้ว่าบริการรักษาความปลอดภัยรูปแบบและหน้าที่ใดจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย รวมทั้งได้กำหนดหน้าที่ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยในการตรวจสอบใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของตนด้วยว่า มีใบอนุญาตถูกต้องตรงตามรูปแบบบริการที่จะส่งไปให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ผู้บริการหรือไม่ด้วย เพื่อให้การกำกับดูแลมีความรัดกุม หากไม่ตรวจสอบและส่งไปปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ตรงกับรูปแบบบริการที่ใบอนุญาตกำหนดไว้ ธุรกิจดังกล่าวย่อมได้รับโทษตามกฎหมาย ดังนั้น ในประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีการจัดรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนออกได้ 4 รูปแบบที่สำคัญ ดังนี้

1. บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป โดยทำหน้าที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ลาดตระเวนประจำจุด หรือดูแลทรัพย์สินของบุคคลอื่น ๆ ภายในและบริเวณของสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นด้วยวิธีการทางกายภาพ (ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการใช้สุนัขลาดตระเวน) หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ผ่านกล้องวงจรปิด เป็นต้น

1.2 ตรวจคัดกรองบุคคล (Screening) ที่ต้องการเข้ามาในสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่เปิดสาธารณะ หรือบริเวณสถานที่อื่นใด รวมถึงทำหน้าที่ค้นตัวบุคคล และ/หรือทรัพย์สินเพื่อป้องกันสิ่งของที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือผิดกฎหมายเข้าสู่สถานที่ เช่น กล้องถ่ายภาพ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติด หรืออาวุธ เป็นต้น

1.3 ดูแลรักษาความปลอดภัยภายในงานอีเวนต์พิเศษต่าง ๆ

1.4 ดูแลรักษาความปลอดภัยผ่านกล้องวงจรปิด ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ส่วนบุคคล หรือพื้นที่สาธารณะ

1.5 ดูแลควบคุมการจราจรภายในและบริเวณของสถานที่

1.6 การตอบสนองต่อความปลอดภัยต่าง ๆ ภายในสถานที่ เช่น อัคคีภัย ไฟฟ้าลัดวงจร เป็นต้น

2. บริการอารักขาบุคคล หรือคุ้มกันแก่บุคคล (Bodyguard)

3. บริการดูแลเงินสดและของมีค่าระหว่างการขนส่ง เพื่อป้องกันการโจรกรรม

4. บริการดูแลทางเข้าออกและควบคุมความปลอดภัยภายในสถานที่ โดยเฉพาะสถานที่บาร์ คลับ สถานบันเทิง หรือสถานที่อื่นที่คล้ายคลึงกัน ที่มีการจำหน่ายแอลกอฮอล์ โดยการเข้าออกมีเงื่อนไขที่จะต้องได้รับอนุญาต เช่น การตรวจสอบอายุก่อนเข้าสถานที่ เป็นต้น

จึงเห็นได้ว่ากฎหมายของไทยไม่มีการกำหนดรูปแบบบริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเอาไว้ ทำให้การกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ครอบคลุมถึงบริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ และด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายไทยตามที่ได้ศึกษามุ่งเน้นควบคุมรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่อยู่อาศัย และอาคารสถานที่ที่สำคัญ เช่น อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น โดยในปัจจุบันอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ใช่เป็นเพียงแค่นามเฝ้าสถานที่ทั่วไปเท่านั้น แท้จริงแล้วในทางปฏิบัติแล้วยังคงมีบริการอีกหลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบบริการย่อมมีลักษณะและหน้าที่ความสำคัญในตัวเอง เช่น บริการคุ้มกันทรัพย์สินมีค่าระหว่างการขนส่ง บริการคุ้มกันแก่บุคคลหรือบอดีการ์ด ด้วยเหตุดังกล่าวกฎหมายไทยฉบับนี้ จึงยังคงขาดความเหมาะสม และไม่เป็นระบบอันเดียวกัน

5.1.2 แนวทางแก้ไขสภาพปัญหา

เมื่อได้ศึกษาจากคำนิยาม “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย”¹ ของกฎหมายไทยฉบับนี้ สามารถจำแนกการพิจารณาของคำว่า “บุคคล” และ “ทรัพย์สิน” ในคำนิยามดังกล่าวได้ ดังนี้

1. คำว่า “บุคคล” ในคำนิยามดังกล่าว ที่นอกจากหมายถึง บุคคลธรรมดาทั่วไปแล้ว ยังหมายความรวมถึงบุคคลสำคัญ บุคคลมีชื่อเสียง และบุคคลสาธารณะ เช่น ศิลปิน ดารา นักการเมือง ผู้มีชื่อเสียง นักธุรกิจ เป็นต้น โดยรูปแบบประเภทบริการรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ คือ บริการคุ้มกันแก่บุคคล ซึ่งจะทำหน้าที่อารักขาและคุ้มกันความปลอดภัยเป็นการส่วน ทั้งนี้ สามารถจำแนกลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่คุ้มกันแก่บุคคลได้ ดังนี้

1.1 การรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล จะเป็นการอารักขาแบบตัวต่อตัว และมีการคุ้มกันอย่างใกล้ชิด

¹ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 3

ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมายความว่า ธุรกิจที่มีการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

1.2 การรักษาความปลอดภัยในระหว่างการเดินทางส่วนบุคคล หรือหมู่คณะ จะเป็นการอารักขาในระหว่างเดินทางโดยทำงานเป็นทีม ซึ่งเริ่มดูแลรักษาความปลอดภัยตั้งแต่ขึ้นและลงรถยนต์ และในระหว่างเดินทางจะมีการใช้รถยนต์นำขบวนประกบหน้าและรถปิดท้ายขบวนประกบหลังของรถผู้ว่าจ้าง และจัดขบวนดูแลรักษาความปลอดภัยรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันการชุกทำร้าย หรือโจรกรรม หรืออุบัติเหตุต่าง ๆ

1.3 การรักษาความปลอดภัยงานอีเว้นท์ คอนเสิร์ต ให้แก่ ศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยจะทำหน้าที่การอารักขาเป็นทีม ดูแลความปลอดภัยตั้งแต่ทางเข้าซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบอาวุธและสิทธิของผู้เข้างาน บริเวณโดยรอบของพื้นที่งาน ทำหน้าที่เปิดช่องว่างให้ความสะดวกแก่บุคคลดังกล่าวในการเดินทางเข้าออกงาน รวมทั้งคุ้มกันไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาใกล้บุคคลที่ต้องคุ้มกันมากจนเกินไป

2. คำว่า “ทรัพย์สิน” ในคำนิยามดังกล่าว สามารถจำแนกลักษณะของทรัพย์สินดังกล่าวออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ทรัพย์สินที่ไม่มีการเคลื่อนที่ เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในสถานที่ไม่ว่าจะเป็นสถานที่อยู่อาศัย และอาคารสถานที่ทั่วไป และยังรวมถึงทรัพย์สินที่ได้เก็บรักษาอยู่ในสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โกดังคลังสินค้า พิพิธภัณฑ์ และงานนิทรรศการด้วย โดยทรัพย์สินดังกล่าว ได้แก่ สินค้า ภาพวาด ศิลปะ วัตถุโบราณ เพชร เครื่องประดับ เป็นต้น โดยรูปแบบประเภทบริการรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ไม่มีการเคลื่อนที่ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ คือ บริการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ ซึ่งจะทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในสถานที่เป็นหลัก โดยทำหน้าที่ลาดตระเวน ตรวจตรา และเฝ้าระวัง เพื่อป้องกันไม่ให้ทรัพย์สินต่าง ๆ ถูกโจรกรรม สูญหาย หรือได้รับความเสียหาย

2.2 ทรัพย์สินที่มีการเคลื่อนที่ เป็นกรณีที่ทรัพย์สินได้มีการเคลื่อนที่อันเนื่องจากการถูกขนส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ให้ถึงจุดหมายปลายทาง และมีการขนถ่ายทรัพย์สินดังกล่าวไปจัดเก็บหรือส่งมอบตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ซึ่งทรัพย์สินประเภทนี้มักจะเป็นทรัพย์สินที่มีค่าหรือมีมูลค่าสูง เช่น เงินสด เพชร เครื่องประดับ ภาพวาด ศิลปะ วัตถุโบราณ และสิ่งของมีค่าอื่น ๆ เป็นต้น โดยรูปแบบประเภทบริการรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่มีการเคลื่อนที่ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ คือ บริการดูแลของมีค่าระหว่างขนส่ง ซึ่งจะทำหน้าที่คุ้มกันความปลอดภัยของทรัพย์สินระหว่างการขนส่ง เพื่อป้องกันการถูกโจรกรรม

จากการพิจารณาของคำนิยาม “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” เห็นได้ว่า มีความหมายอย่างกว้างไม่จำกัดรูปแบบ ทำให้สามารถควบคุมธุรกิจรักษาความปลอดภัยทุกประเภทรูปแบบบริการ ซึ่งกฎหมายมุ่งเน้นควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยเป็นสำคัญ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย (หลักสูตรการฝึกอบรม) ของการรับ

⁵ สภานิติบัญญัติ, “เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ... (บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2558)”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://drmlib.parliament.go.th/site.php?mod=document&op=doc_poll&url=aHR0cDovL2RsLnBhcmxpYW1lbnQuZ28udG9vYml0c3RyZWftL2hh

กฎหมายฉบับนี้แล้วพบว่า ไม่ปรากฏหลักเกณฑ์และมาตรการสนับสนุนในงานให้บริการขนย้ายทรัพย์สินโดยรถที่มีพนักงานคุ้มกันความปลอดภัยเอาไว้

ในขณะที่บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศได้มีการควบคุมตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปจนถึงระดับผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัย และจัดรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยเอกชนอย่างชัดเจน ที่รองรับกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยตามที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติของบริบทสังคมประเทศนั้น ๆ เช่น บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป บริการคุ้มกันแก่บุคคล บริการดูแลเงินสดและของมีค่าระหว่างการขนส่ง และบริการดูแลทางเข้าออกและควบคุมความปลอดภัยภายในสถานที่โดยเฉพาะผับ บาร์ สถานบันเทิง เป็นต้น ซึ่งในความเป็นจริงทางปฏิบัติของไทยมิได้ให้บริการรักษาความปลอดภัยในลักษณะรูปแบบเช่นเดียวกับต่างประเทศ แต่ด้วยเหตุที่กฎหมายได้มุ่งเน้นเพียงกำกับดูแลรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่อยู่อาศัย และอาคารสถานที่ที่สำคัญเท่านั้น ดังนั้น การกำกับดูแลบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ของกฎหมายไทยฉบับนี้ จึงไม่ครอบคลุมกับรูปแบบบริการอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ขาดความเหมาะสม และไม่เป็นระบบอันเดียวกัน รวมทั้งไม่สามารถกำหนดกรอบ ขอบเขต และกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมการทำหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเอาไว้เป็นการเฉพาะได้

ผู้เขียนจึงเห็นว่า ควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ และนำกฎหมายในต่างประเทศมาเป็นแนวทางแก้ไข โดยควรกำหนดรูปแบบบริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมบริการต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมไทยตามที่ปรากฏขึ้นจริงในปัจจุบัน เพื่อให้กฎหมายของไทยมีความทันสมัย และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

5.2 ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย

การฝึกอบรมเพื่อให้มีทักษะและความรู้ความสามารถเฉพาะทางก่อนปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นสิ่งสำคัญในการยกระดับมาตรฐานบริการรักษาความปลอดภัยของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ในกฎหมายของไทยยังคงมีข้อจำกัด หรือข้อบกพร่องในการ

กำหนดการฝึกอบรมเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ซึ่งเป็นเงื่อนไขของคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการรับอนุญาต ดังนี้

5.2.1 สภาพปัญหา

กฎหมายไทยฉบับนี้ได้กำหนดเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเมื่อได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว จะสามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบบริการสำหรับเงื่อนไขการผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองนั้น เป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งของคุณสมบัติการรับอนุญาตดังกล่าว⁶ และไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะให้บริการรักษาความปลอดภัยรูปแบบบริการแตกต่างกันเพียงใดก็ตาม ก็จะต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรเดียวกันทั้งสิ้น ซึ่งมีระยะเวลาการฝึกอบรม ไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง ประกอบด้วยภาคทฤษฎี 16 ชั่วโมง และภาคปฏิบัติ 24 ชั่วโมง โดยรายละเอียดหลักสูตร ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน การเขียนรายงาน การเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน การติดต่อสื่อสาร หลักการใช้กำลัง การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การจัดการจราจร และการฝึกภาคสนาม⁷

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้พบว่า มีการแบ่งแยกใบอนุญาตในแต่ละรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยอย่างชัดเจน และมีการกำหนดเงื่อนไขการรับอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยจะต้องขอรับอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการที่ตนเองจะไปปฏิบัติหน้าที่ และจะสามารถปฏิบัติหน้าที่เฉพาะรูปแบบบริการที่ได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่ รูปแบบบริการที่มีการปฏิบัติหน้าที่คล้ายคลึงกัน ก็สามารถใช้อินใบอนุญาตร่วมกันได้ โดยไม่ต้องยื่นขอใบอนุญาตใหม่ เช่น ใบอนุญาตผู้ควบคุมดูแลประตู (Door supervision) สามารถทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยทั่วไปได้ (Security guarding) เป็นต้น ทั้งนี้ สำหรับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในต่างประเทศถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญอย่างหนึ่งของคุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีในการยื่นขอใบอนุญาตดังกล่าวเช่นกัน โดยบุคคลที่ขอรับอนุญาตมีหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กฎหมายกำหนด และจะต้องฝึกอบรมให้ตรงกับรูปแบบบริการที่ตนจะ

⁶ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 69

⁷ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560

ยื่นขอรับอนุญาต ซึ่งหลักสูตรการฝึกอบรมจะมีความแตกต่างกัน โดยแบ่งแยกเนื้อหาความรู้และครอบคลุมตามรูปแบบของบริการรักษาความปลอดภัยที่กฎหมายกำหนด

จึงเห็นได้ว่า ด้วยเหตุที่กฎหมายของไทยฉบับนี้มีขอบเขตที่แคบและจำกัด ตามที่ได้กล่าวไปในปัญหาประการแรก ทำให้มีใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีรูปแบบเดียวและเมื่อได้รับอนุญาตจะสามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ จากข้อจำกัดดังกล่าวส่งผลให้กฎหมายไทยฉบับนี้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมได้เพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น โดยไม่สามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้านให้แก่บริการรักษาความปลอดภัยในแต่ละรูปแบบบริการตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติได้ และเมื่อพิจารณาจากมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่า เป็นเพียงการฝึกอบรมเสริมทักษะความรู้เบื้องต้นของงานบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่เท่านั้น⁸ โดยในทางปฏิบัติยังคงมีรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ที่มีลักษณะงานและหน้าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และควรได้รับการฝึกอบรมเสริมทักษะพิเศษเฉพาะด้านที่มีความจำเป็นมากกว่าฝึกอบรมทักษะเบื้องต้นดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ได้ปฏิบัติงานในรูปแบบอื่น ๆ จึงมีปัญหาในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน เพราะยังคงขาดความรู้ความสามารถและไม่มีทักษะเฉพาะทางเพื่อที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงาน แม้จะผ่านการฝึกอบรมจากมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดมาแล้วก็ตาม และถึงแม้ภายในบริษัทที่ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะมีการจัดอบรมเพิ่มเติมสำหรับพนักงานตนเองก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทราบได้ว่าการอบรมดังกล่าวมีมาตรฐานหรือไม่ ซึ่งการฝึกอบรมที่บริหารโดยบริษัททั้งหมดจะไม่มี การควบคุม

⁸ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย

- (1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย
- (3) การรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน
- (4) การเขียนรายงาน
- (5) การเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน
- (6) การติดต่อสื่อสาร
- (7) หลักการใช้กำลัง
- (8) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- (9) การจัดการจราจร
- (10) การฝึกภาคสนาม

ในด้านระยะเวลา หรือเนื้อหาสาระและอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นปัญหาอย่างหนึ่ง ที่ควรได้รับการแก้ไข

5.2.2 แนวทางแก้ไขสภาพปัญหา

เพื่อให้ใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ที่ได้เสนอเพิ่มเติมขึ้น จึงควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ โดยแบ่งแยกประเภทของใบอนุญาตตามแต่ละรูปแบบให้ครอบคลุมบริการรักษาความปลอดภัยตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ และในประการต่อมาเห็นควรแก้ไขระเบียบมาตรฐานหลักสูตรการฝึกอบรมของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยกำหนดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมและเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัยในแต่ละประเภท พร้อมกับกำหนดเงื่อนไขการรับอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวจะได้รับเข้ารับการฝึกอบรมที่ถูกต้องตรงตามประเภทรูปแบบงานบริการรักษาความปลอดภัยนั้น ๆ อันช่วยให้ได้รับความรู้ และมีทักษะเฉพาะทางที่จำเป็นติดตัว สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมได้ นอกจากนี้ เพื่อเพิ่มความรัดกุมยิ่งขึ้นและป้องกันการนำใบอนุญาตไปใช้ผิดประเภทรูปแบบบริการ เห็นควรกำหนดเงื่อนไขการใช้ใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้เฉพาะรูปแบบบริการที่ระบุในใบอนุญาตเท่านั้นด้วย

5.3 ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย

การประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย ถือเป็นอาชีพบริการอย่างหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดต่อความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า กฎหมายของไทยฉบับนี้ยังคงมีช่องว่าง ขอบกพร่องและไม่ครอบคลุมในการควบคุมกลุ่มบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย ดังนี้

5.3.1 สภาพปัญหา

กฎหมายของไทยฉบับนี้ได้กำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผ่านผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ควบคุมเฉพาะบุคคลที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของธุรกิจรักษาความปลอดภัยเท่านั้น โดยบุคคลดังกล่าวจะทำหน้าที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยตามสัญญาบริการรักษาความปลอดภัยระหว่างผู้รับบริการและ

บริษัทรักษาความปลอดภัย หากปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีใบอนุญาต จะต้องรับโทษตามกฎหมายที่กำหนด เช่น โทษปรับ โทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศพบว่า นอกจากมีการควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ในสังกัดของธุรกิจรักษาความปลอดภัยแล้ว ยังได้มีการควบคุมถึงกลุ่มประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่รับให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการบางประเภทด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีการกำหนดควบคุมกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ดังนี้

1. ประเทศสหราชอาณาจักร มีการควบคุมบุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานประกอบการที่มีลักษณะเปิดสาธารณะ มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และอาหารเพื่อการบริโภคในสถานที่ ได้แก่ บาร์ คลับ และร้านอาหาร ซึ่งการเปิดสถานประกอบการดังกล่าวจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งบุคคลจะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานประกอบการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อมีใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัยประเภทผู้ดูแลประตู (Door supervision) นอกจากนี้ ได้กำหนดให้หน้าที่ผู้รับบริการที่จะต้องตรวจสอบใบอนุญาตของบุคคลดังกล่าวก่อนการให้ปฏิบัติงานด้วย หากฝ่าฝืนหรือไม่ตรวจสอบ ย่อมได้รับโทษตามกฎหมาย

2. ประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ มีการควบคุมให้บุคคลที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในในสถานที่ที่จัดกิจกรรมเพื่อใช้ในการกีฬา สันทนาการ ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันนั้น จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security service Provider) ประเภทการให้บริการด้านความปลอดภัยแก่สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา สันทนาการ บันเทิง ก่อนจึงจะปฏิบัติหน้าที่ได้ นอกจากนี้ กฎหมายได้กำหนดให้เจ้าของ หรือผู้จัดงานกิจกรรมดังกล่าว มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดการเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในสถานที่ดังกล่าว โดยกำหนดว่าจะต้องว่าจ้างบุคคลที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยแล้วเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรงที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ทั้งนี้ หากมีการว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง กฎหมายยังได้กำหนดให้ผู้รับบริการมีหน้าที่แต่งตั้งผู้รับผิดชอบที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยตามกฎหมาย ในการจัดการดูแลและควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยดังกล่าวด้วย

จึงเห็นได้ว่า กฎหมายไทยฉบับนี้มีช่องโหว่ในการนำกฎหมายมาใช้บังคับแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยควบคุมได้เพียงเฉพาะพนักงานรักษาความปลอดภัยที่สังกัดธุรกิจรักษาความปลอดภัยเท่านั้น จึงทำให้บุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่ประกอบอาชีพนี้แต่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ สามารถประกอบอาชีพนี้ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ถึงแม้สถานประกอบการเอกชนดังกล่าวจะสามารถกำกับและเลือกบุคลากรได้เองก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็จะได้ไม่ได้ให้ความสำคัญในการคัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ก่อน

รับเข้าทำงาน แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำ และไม่บรรลุนิติประสงค์ในการควบคุมมาตรฐานของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยได้อย่างแท้จริง และการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยย่อมเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยต่อผู้รับบริการโดยตรง และเป็นแนวทางในการติดต่อกับสาธารณชน จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิและกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายได้ง่าย และด้วยข้อจำกัดของกฎหมายดังกล่าวจากการศึกษาก็พบอีกว่า ในปัจจุบันสถานประกอบการในกิจการเอกชนของสังคมไทยส่วนใหญ่ที่มักมีการว่าจ้างบุคคลทั่วไปมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในกิจการของตนเองโดยตรง คือ ผับ บาร์ สถานบันเทิง ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นสถานที่เปิดสาธารณะให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามาใช้บริการได้ในช่วงเวลาที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการผ่านเข้าออกนั้นต้องมีการผ่านเงื่อนไขของการได้รับอนุญาต เช่น การตรวจอายุตามบัตรประจำตัวประชาชนที่ผู้เข้าใช้บริการจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์⁹ โดยกิจการเหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาในสังคมไทยอยู่เรื่อยมา ไม่ว่าจะเป็นการทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกายนักท่องเที่ยว การปล่อยให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้ามาใช้บริการ ปัญหาหมั่วสุ่มและยาเสพติด

5.3.2 แนวทางแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาคำนิยาม “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย”¹⁰ ของกฎหมายไทยฉบับนี้ ประกอบกับคำนิยาม “พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต”¹¹ และขอบเขตการควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยของกฎหมายฉบับนี้¹² จึงเห็นได้ว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งเน้นควบคุมธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นหลักและได้มีการกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยผ่านธุรกิจดังกล่าว จึงทำให้เกิดช่องว่างและความไม่ครอบคลุมในการควบคุมถึงกลุ่มบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง และเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 พบว่า ผับ บาร์ สถานบันเทิง อยู่ภายใต้คำนิยามคำว่า “สถานบริการ” และจากการศึกษาส่วน

⁹ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16/1

¹⁰ สภานิติบัญญัติ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 1.

ธุรกิจรักษาความปลอดภัย หมายความว่า ธุรกิจที่มีการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

¹¹ สภานิติบัญญัติ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 1.

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

¹² สภานิติบัญญัติ, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 5, น.50.

ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ของสถานบริการในกฎหมายดังกล่าวพบว่า ในมาตรา 16/3 ของกฎหมายว่าด้วยสถานบริการได้กำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตเปิดสถานบริการ หรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตเพียงให้มีหน้าที่แจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อพบเหตุอันควรสงสัยในกรณีมีผู้มึนเมาเข้ามาในสถานบริการที่อาจจะก่อความวุ่นวาย หรือพบเห็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ¹³ และในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. 2555 ได้กำหนดเพียงเรื่องความปลอดภัยของเฉพาะตัวอาคารสถานที่ของสถานบริการ และระบบความปลอดภัยต่าง ๆ บางอย่างเท่านั้น โดยมุ่งเน้นในด้านมาตรฐานและประโยชน์ในความมั่นคงแข็งแรงของสถานที่ และความปลอดภัยด้านอัคคีภัย หรือเหตุชุลมุนวุ่นวายที่อาจเกิดขึ้น โดยได้แบ่งแยกประเภทสถานบริการตามลักษณะอาคาร และขนาดพื้นที่ของสถานบริการว่า ในแต่ละประเภทของสถานบริการจะต้องมีพื้นที่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับนี้เท่านั้น¹⁴ จึงเห็นได้ว่า กฎหมายว่าด้วยสถานบริการดังกล่าวยังคงมีความไม่ครอบคลุมถึงมาตรการควบคุมการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการเอาไว้ หรือกำหนดถึงบุคคลที่จะมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ในขณะที่บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศได้มีการควบคุมถึงพนักงานรักษาความปลอดภัยที่รับให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการด้วยโดยเฉพาะสถานบริการ ซึ่งในความเป็นจริงทางปฏิบัติของไทยมีการรับจ้างโดยตรงเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานบริการเช่นเดียวกับต่างประเทศ แต่ด้วยกฎหมายไม่ครอบคลุมถึงบุคคลที่ดังกล่าว จึงยังคงเป็นปัญหาในสังคมไทยอยู่เรื่อยมา และแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำ และไม่บรรลุนิติประสงค์ในการควบคุมมาตรฐานของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยได้อย่างแท้จริง

ผู้เขียนจึงเห็นว่า ควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายไทยฉบับนี้ให้เป็นกฎหมายกลางในการควบคุมให้ครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่กิจการเอกชนต่าง ๆ โดยตรง และเพื่อให้มีความรัดกุมยิ่งขึ้น เห็นควรกำหนดหน้าที่ของผู้รับบริการในการกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยในกรณีผู้รับบริการว่าจ้างพนักงานดังกล่าวโดยตรงด้วย

¹³ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16/3

¹⁴ สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์, “กฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของสถานบริการ,” สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2561, จาก <http://oldsite.asa.or.th/en/node/113749>.

หมายเหตุ : เนื่องจากมีกฎหมายที่ควบคุมสถานบริการเอาไว้เป็นการเฉพาะแล้ว คือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 จึงควรแก้ไขกฎหมายนี้โดยตรง ให้สอดคล้องและเป็นไปในทางเดียวกับพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558

5.4 ปัญหาของความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย

การประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยเป็นงานที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายต่าง ๆ ได้ง่ายกว่าอาชีพอื่น โดยการใช้อุปกรณ์และอาวุธประจำตัวของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็น กระบอง ปืน กุญแจมือ ถือเป็นสิ่งพื้นฐานในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่จะช่วยให้งานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นตัวช่วยอย่างหนึ่งที่จะช่วยเสริมในการยับยั้ง ป้องกัน ชัดขวาง และลดความเสียหายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ในกฎหมายของไทยฉบับนี้ยังคงมีความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

5.4.1 สภาพปัญหา

กฎหมายของไทยฉบับนี้ มีการกำหนดให้ธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด โดยส่วนหนึ่งของมาตรฐานดังกล่าวได้กำหนดให้ธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์การสื่อสารต่าง ๆ ที่จำเป็นให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อใช้สำหรับการประสานงานระหว่างกัน ได้แก่ วิทยุสื่อสาร และโทรศัพท์¹⁵

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาคือพบว่า มีกำหนดมาตรการควบคุมการใช้ อุปกรณ์และอาวุธของพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด ดังนี้

¹⁵ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 มาตรา 26

บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย (4) จัดให้มีอุปกรณ์การสื่อสาร ที่ใช้ระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตใน ระหว่างปฏิบัติหน้าที่

1. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย สามารถพกพาได้เท่าที่อุปกรณ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นอาวุธตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงเป็นผู้มีหน้าที่จัดหา

2. ห้ามมิให้พนักงานรักษาความปลอดภัยใด ๆ ครอบครองอาวุธอื่นใด เว้นแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการให้บริการ และจะต้องได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยเป็นความรับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่เป็นผู้จัดหา ทั้งนี้ ในการใช้งานอาวุธอื่นใดของพนักงานรักษาความปลอดภัย จะต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดด้วย ซึ่งอาวุธที่มีการควบคุมแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 อาวุธทั่วไป ได้แก่

ก. วัตถุใด ๆ นอกเหนือจากอาวุธปืนและสัตว์ที่ใช้ในการทำงาน ที่ออกให้หรือครอบครองโดยผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยเพื่อใช้เป็นอาวุธในระหว่างการให้บริการรักษาความปลอดภัย

ข. อาวุธอันตราย ได้แก่ วัตถุอื่นใดนอกเหนือจากอาวุธปืน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกายอย่างรุนแรงหากมีการใช้เพื่อโจมตี¹⁶

ค. กุญแจมือและอุปกรณ์ใด ๆ วัตถุหรืออุปกรณ์ที่ผลิตออกแบบหรือดัดแปลงเพื่อควบคุมบุคคลที่ถูกจับกุม¹⁷

2.2 อาวุธปืน

3. กำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับอาวุธต่าง ๆ ที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง จัดหาและส่งมอบให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อใช้งานระหว่างให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

¹⁶ Dangerous Weapons Act 71 of 1968 Section 1

¹⁷ Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003 Section 2

"weapon" includes -

(a) any object other than a firearm, including a working animal, issued to or possessed by a security service provider to be used as a weapon during the course of the rendering of a security service;

(b) a dangerous weapon; and

(c) handcuffs and any similar device, object or equipment manufactured, designed or adapted to restrain a person who is under arrest

3.1 มาตรการทั่วไปในการควบคุมอาวุธและอาวุธปืน

3.1.1 จะต้องเก็บอาวุธทั้งหมดไว้ในความครอบครอง หรือภายใต้การควบคุมของตนในลักษณะที่ปลอดภัยและเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และสำหรับอาวุธปืนจะต้องเก็บตามลักษณะที่กำหนดโดย Firearms Control Act รวมถึงเป็นไปตามคำสั่งใด ๆ ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

3.1.2 การส่งมอบอาวุธใด ๆ ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยคนใด จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ได้แก่ ลักษณะของบริการรักษาความปลอดภัย สัญญาระหว่างธุรกิจการรักษาความปลอดภัยและลูกค้า สถานการณ์ที่ให้บริการ ลักษณะของอาวุธและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

3.1.3 จะต้องมีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมและปลอดภัยเกี่ยวกับการส่งออก รับคืนและการควบคุมอาวุธใด ๆ ที่จัดให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย และมีการบังคับใช้กฎระเบียบที่เหมาะสมในการควบคุมการปฏิบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการรับ การครอบครอง การพกพา การใช้ การเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย และการนำกลับมาของอาวุธใด ๆ รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ดังกล่าว

3.1.4 ตรวจสอบพนักงานรักษาความปลอดภัยว่ามีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่พร้อมและไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ในการใช้อาวุธ และจัดให้พนักงานดังกล่าวได้รับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติที่เหมาะสมอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุก ๆ 12 เดือน จากหน่วยงานผู้มีอำนาจรับผิดชอบ

3.2 มาตรการควบคุมเพิ่มเติมของอาวุธปืน

3.2.1 การครอบครองอาวุธปืนของผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าง จะต้องได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน เพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจ หรือความปลอดภัยอย่างถูกต้องตามกฎหมายตามเงื่อนไขของกฎหมาย Firearms Control Act

3.2.2 ต้องจัดเก็บปืนทุกกระบอกที่มีใบอนุญาตและกระสุนทั้งหมดไว้ในสถานที่ปลอดภัยตามลักษณะที่กำหนดโดย Firearms Control Act รวมถึงเป็นไปตามคำสั่งใด ๆ ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

3.2.3 บำรุงรักษาอาวุธปืนใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตและที่จัดให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยในสภาพการทำงานที่เหมาะสมปราศจากข้อบกพร่องใด ๆ

3.2.4 ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่แจ้งลูกค้าทันทีว่า มีสถานที่ใดที่พนักงานรักษาความปลอดภัยให้บริการรักษาความปลอดภัยได้ครอบครองอาวุธปืนอยู่ เว้นแต่สัญญาระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและลูกค้าจะระบุไว้แล้วว่าให้มีการครอบครองอาวุธปืน

3.2.5 เก็บบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องของทุกเหตุการณ์ รวมถึงการใช้อาวุธใด ๆ ของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บ ความเสียหายแก่บุคคล เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

3.2.6 แจ้งเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 10 วันหลังจากการมีการใช้อาวุธปืนโดยพนักงานรักษาความปลอดภัย หากการใช้งานดังกล่าวทำให้เกิดการเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่บุคคล โดยระบุรายละเอียดตามที่ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย ทราบ ตลอดจนรายการที่กำหนดในข้อบังคับ

3.2.7 ธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ ว่าจ้าง ที่ได้ส่งออกอาวุธปืนให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นลูกจ้าง จะต้องจัดทำทะเบียนที่มี รายการตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

- รายการอาวุธปืนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ ว่าจ้าง ที่มีใบอนุญาต โดยระบุ ยี่ห้อ ประเภท ขนาด หมายเลขทะเบียน ตลอดจนวันที่ และรายละเอียดอื่น ๆ ของการได้มา การจำหน่าย การโอน การสูญหาย การถูกโจรกรรม หรือการถูกทำลาย และ

- บันทึกรายละเอียดของการออกอาวุธปืนและกระสุนที่ออก ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย โดยระบุประเภทอาวุธปืนและกระสุน วันที่ เวลาและสถานที่ ส่งออก เช่น รายละเอียดของบริการด้านความปลอดภัยและสถานที่ให้บริการ ชื่อ หมายเลขทะเบียนผู้ ให้บริการด้านความปลอดภัย ลายเซ็นของพนักงานรักษาความปลอดภัย การนำกลับมาคืนของอาวุธ ปืนและกระสุน และชื่อของผู้ส่งออกอาวุธปืนและกระสุน

3.2.8 จัดทำทะเบียนและบันทึกข้อมูลในกรณีที่อาวุธปืนที่ส่งออกไปให้กับ พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ถูกจ้าง โดยอาวุธดังกล่าวถูกยิงออกโดยพนักงานรักษาความปลอดภัย หรือพนักงานรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ที่ถูกจ้างไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ

4. กำหนดหน้าที่ของของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับอาวุธ ต่าง ๆ ในการใช้งานระหว่างให้บริการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

4.1 หน้าที่รายงานการใช้อาวุธใด ๆ ไม่ว่าจะก่อให้เกิดการเสียชีวิต การ บาดเจ็บหรือความเสียหายหรือการสูญเสียชีวิตใด ๆ หรือไม่ก็ตาม รวมถึงการสูญหายของอาวุธ ที่ออก ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย ไปยังผู้รับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือ ผู้รับบริการที่ ว่าจ้าง

4.2 ในกรณีใช้อาวุธปืน จะต้องมีใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน

4.3 มีต้นฉบับเอกสารติดตัวที่ได้รับจากธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง ที่มีการลงนามโดยผู้ได้รับใบอนุญาตอาวุธปืน หรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ถือใบอนุญาตดังกล่าว โดยมีการระบุชื่อ ที่อยู่ และรายละเอียด ใบอนุญาตอาวุธปืน และหมายเลขทะเบียนผู้ให้บริการด้านความปลอดภัยของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง ตลอดจนมีชื่อและที่อยู่การจ้างงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยและระบุว่าการครอบครองอาวุธปืนเพื่อการให้บริการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งมีกำหนดระยะเวลาในการรักษาความปลอดภัยและสถานที่ที่ระบุไว้ในเอกสารดังกล่าว

4.4 จะต้องส่งคืนอาวุธต่อผู้รับผิดชอบของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง หลังจากที่เสร็จสิ้นหน้าที่ หรือเปลี่ยนกะงานในการให้บริการด้านความปลอดภัย

4.5 ในกรณีที่มีการพกพาอาวุธปืนไปในที่สาธารณะพนักงานรักษาความปลอดภัยจะครอบครองอาวุธปืนโดยบรรจุเก็บอยู่ในซองหนังที่ใส่ปืนพก หรือที่เก็บหรืออุปกรณ์จัดเก็บอื่น ๆ ที่จำเป็นตามเงื่อนไขที่กำหนดใน Firearms Control Act สำหรับการพกพาอาวุธปืนในที่สาธารณะ

4.6 พนักงานรักษาความปลอดภัยต้องลงนามเพื่อรับมอบปืนและกระสุนทั้งหมดที่ส่งมอบให้ทันทีที่ได้รับ

จึงเห็นได้ว่า กฎหมายไทยฉบับนี้ไม่มีความชัดเจนและขาดมาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยกฎหมายเพียงกล่าวถึงเฉพาะอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการสื่อสารเท่านั้น ตามที่ระบุในมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย โดยไม่ได้กล่าวถึงอุปกรณ์และอาวุธอื่น ๆ ที่ใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็น กระบอง กุญแจมือ ซึ่งพกพากันอย่างแพร่หลายในงานบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ จึงก่อให้เกิดการปัญหาของตีความของกฎหมายว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพนี้มีอำนาจพกพาอุปกรณ์และอาวุธดังกล่าวหรือไม่ ถึงแม้การพกพาอุปกรณ์และอาวุธดังกล่าวจะมีประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยก็ตาม แต่หากพกพาโดยไม่จำเป็น ย่อมมีความเสี่ยงที่จะนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องและเกิดอันตรายต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงในเรื่อง มาตรการควบคุมแต่อย่างใด หรือกำหนดว่าสิ่งใดถือเป็นอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในการบริการรักษาความปลอดภัย จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธของบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้

5.4.2 แนวทางแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอาวุธของไทย พบว่า มีกำหนดคานียามคำว่า “อาวุธ” ปรากฏอยู่ใน ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (5) บัญญัติว่า

“อาวุธ หมายความว่ารวมถึงสิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ” จากการศึกษาคำนิยามดังกล่าวพบว่า อาวุธแบ่งแยกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. อาวุธโดยสภาพ เช่น หอก ปืน ระเบิด มีดขนาดใหญ่ เป็นต้น
2. อาวุธที่ไม่ใช่อาวุธโดยสภาพ แต่ได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ เช่น กระบอง ไม้เบสบอล ไม้กอล์ฟ กรรไกร มีดคัตเตอร์ เป็นต้น¹⁸

ทั้งนี้ อาวุธตามกฎหมายได้มีการควบคุมโดยจำกัดการพกพาเอาไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371¹⁹ ซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติควบคุมเอาไว้โดยเฉพาะเจาะจง แตกต่างจากอาวุธปืน ซึ่งมีกฎหมายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ควบคุมไว้เป็นการเฉพาะ โดยอาวุธปืนถือเป็นอาวุธอันตรายโดยสภาพ ซึ่งในการจัดหาอาวุธปืนของธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยในปัจจุบันเพื่อใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยในปัจจุบันนั้น จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 กล่าวคือ บริษัทรักษาความปลอดภัยจะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตเพื่อมีและใช้อาวุธปืนได้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ใบอนุญาตประเภทนี้ นิติบุคคลจะไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นนำปืนของนิติบุคคลนำไปใช้ได้ แม้จะเป็นการกระทำภายในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลเสียก็ตาม มิเช่นนั้นนิติบุคคลย่อมมีความผิดตาม มาตรา 7 ประกอบมาตรา 72 ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 ซึ่งใบอนุญาตดังกล่าวจะมีผลแก่ผู้แทนนิติบุคคลเท่านั้น ทั้งนี้ หากนิติบุคคลมีความประสงค์จะให้บุคคลอื่นใดใช้อาวุธปืนที่นิติบุคคลได้รับอนุญาต ผู้แทนนิติบุคคลดังกล่าวต้องยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนตาม มาตรา 14 ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 ที่อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ได้ และหนังสืออนุญาตดังกล่าวต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเสียก่อน²⁰ แม้บริษัทรักษาความปลอดภัยจะได้รับหนังสือ

¹⁸ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7793/2547 และ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1844/3536

¹⁹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371

ผู้ใดพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริงหรือการอื่นใด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบอาวุธนั้น

²⁰ มาตรา 14 บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจักต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจักต้องส่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความสะดวกเช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้

อนุญาตพิเศษเพื่อให้พนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถพกพาอาวุธปืนของบริษัทรักษาความปลอดภัยได้แล้วก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถพกพาอาวุธปืนของบริษัทรักษาความปลอดภัยติดตัว เพื่อทำงานในสถานที่ต่าง ๆ ของผู้รับบริการได้ แม้ลักษณะงานจะอันตรายเพียงใดก็ตาม ซึ่งถือเป็นสถานที่นอกที่ทำการของบริษัทรักษาความปลอดภัย (ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตอาวุธปืนตามมาตรา 9 ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490) เนื่องจากใบอนุญาตอาวุธปืนกฎหมายมีข้อจำกัด โดยสามารถใช้อาวุธปืนได้เฉพาะภายในเคหสถานซึ่งเป็นบ้าน หรือสถานที่ส่วนตัวของผู้ได้รับใบอนุญาตอาวุธปืนเพื่อดูแลทรัพย์สินให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น ดังนั้น พนักงานรักษาความปลอดภัยจึงไม่สามารถพกพาอาวุธปืนของบริษัทรักษาความปลอดภัยไประหว่างเวลาทำงานในสถานที่ของผู้รับบริการได้ เว้นแต่เป็นกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ในการคุ้มกันเงินสดหรือทรัพย์สินมีค่าในระหว่างขนส่ง ซึ่งได้รับยกเว้นเป็นพิเศษ โดยสามารถพกพาอาวุธปืนที่ได้รับจากบริษัทรักษาความปลอดภัยออกจากบริเวณของสถานที่ได้ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่กฎหมายอนุญาตเป็นพิเศษไว้²¹ กล่าวคือ หากเป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจขนส่งเงินของธนาคาร และเติมเงินในเครื่องเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ พนักงานรักษาความปลอดภัยในธุรกิจนี้จะสามารถพกพาอาวุธปืนของบริษัทรักษาความปลอดภัย เพื่อนำไปใช้ระหว่างให้บริการได้ โดยเป็นไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ 8/2549 เรื่องการขออนุญาตพกพาอาวุธ ลงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2549 ที่ได้อนุญาตให้สิทธิแก่ธุรกิจดังกล่าว แต่ไม่รวมถึงธุรกิจรักษาความปลอดภัยรูปแบบอื่น ๆ²² อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติจึงเป็นฝ่ายผู้รับบริการที่เป็นผู้จัดหาอาวุธปืนมาให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยแทนบริษัทรักษาความปลอดภัย โดยผู้รับบริการจะเป็นผู้ขอใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนตามมาตรา 9 และขอใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 14²³ ของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490

ผู้จะรับมอบอาวุธปืนตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 13

²¹ ปญญกรณ สิริขจร, นภา จันทรจำรัสศรี และสุนิชา เหมือนแก้ว, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความสัมพันธ์ของพนักงานรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท Secure Special Guard (Thailand) Co.,Ltd,” (โครงการปริญญาโทบริหารธุรกิจ เน้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551), น. 89–90.

²² คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ 8/2549 “เรื่อง การขออนุญาตพกพาอาวุธ”, สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562, จาก https://library2.parliament.go.th/giventake/content_give/kpk_order8.pdf.

²³ มาตรา 14 บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจักต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจักต้องส่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์เช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่

เพื่อส่งมอบอาวุธปืนให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ตนว่าจ้างมาจากบริษัทรักษาความปลอดภัย เพื่อให้สามารถพกพาอาวุธปืนในระหว่างปฏิบัติงานภายในสถานที่ของผู้รับบริการได้ โดยจะเบิกใช้ปืนได้เฉพาะในเวลาทำงานเท่านั้น²⁴ จึงเห็นได้ว่า แม้มีกฎหมายที่ควบคุมอาวุธปืนแล้ว แต่ยังคงขาดมาตรการควบคุมอื่น ๆ ที่สำคัญ เช่น การจัดหา การส่งมอบ การครอบครอง การจัดเก็บ ทั้งในส่วน ของอาวุธทั่วไปและอาวุธปืน

ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมการใช้อุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ มีความชัดเจน และสามารถทำให้แน่ใจได้ว่าจะถูกนำไปใช้อย่างถูกต้องปลอดภัย ประกอบกับเพื่อให้บุคคลแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์และอาวุธในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะต้องมีความรับผิดชอบ โปร่งใส ความสามารถ และความปลอดภัยในด้านการจัดหา ส่งมอบ การครอบครอง การจัดเก็บ และการใช้ ดังนั้น กฎหมายไทยฉบับนี้ควรออกกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรการควบคุม อุปกรณ์และอาวุธให้มีความชัดเจน ตามที่พบในประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ โดยมีรายละเอียด อย่างน้อย ดังนี้

(1) กำหนดว่าสิ่งใดถือเป็นอุปกรณ์และอาวุธที่จะต้องถูกควบคุมและได้รับอนุญาต เพื่อใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย

(2) กำหนดมาตรการควบคุมและหน้าที่ต่าง ๆ ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้างเกี่ยวกับด้านอาวุธที่จัดหาและส่งมอบให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อใช้งานระหว่างปฏิบัติหน้าที่งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย

(3) กำหนดมาตรการควบคุมและหน้าที่ต่าง ๆ ของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับและพกพาอาวุธระหว่างปฏิบัติหน้าที่งานบริการด้านการรักษาความปลอดภัย

(4) กำหนดการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เหมาะสม ในด้านการพกพา และใช้อาวุธปืนแก่พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อให้ได้รับความรู้อย่างถูกต้องในแง่มุมทางกฎหมาย กระบวนการต่าง ๆ และหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการครอบครอง การพกพา การเก็บรักษา และการใช้อาวุธปืน

ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งไว้

²⁴ ภัทรวรรณ สุขวโรตม์บุตร, “ปัญหากฎหมายว่าด้วยการใช้ชุดรับจ้างรักษาความปลอดภัย บนเรือไทยเพื่อคุ้มครองภัยจากโจรสลัด”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2557), น.143-147.

5.5 ปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับใบอนุญาต

อาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในปัจจุบันยังเป็นที่ต้องการต่อหลาย ๆ ภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่อยู่อาศัยและสถานประกอบการต่าง ๆ แต่เนื่องจากการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมและเคร่งครัดเกินไปในการยื่นขอใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับใบอนุญาตตามกฎหมายไทยฉบับนี้ ส่งผลให้เกิดปัญหา ดังนี้

5.5.1 สภาพปัญหา

กฎหมายของไทยฉบับนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่ยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับใบอนุญาตส่วนหนึ่งว่าจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และกำหนดเฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่สำเร็จการศึกษา โดยหากคุณสมบัติเหล่านี้และอื่น ๆ ตามที่กำหนดไม่ครบถ้วนและมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก็จะไม่สามารถยื่นขอรับใบอนุญาตดังกล่าวได้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษากฎหมายในต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ และประเทศสหราชอาณาจักร พบว่ามีการกำหนดหลักเกณฑ์คุณสมบัติที่เหมาะสมและไม่ได้เคร่งครัดเหมือนอย่างของไทย ดังนี้

1. ประเทศสิงคโปร์ มีการกำหนดอายุสูงสุดไว้ที่ไม่เกิน 70 ปี และในกรณีผู้ยื่นขอใบอนุญาตซึ่งมีอายุเกินกว่า 60 ปีขึ้นไปและทำงานให้กับนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย จะต้องได้รับใบรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบการโรคศิลป์ที่มีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมและสามารถทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีหลังจากครบอายุดังกล่าว รวมทั้งจะต้องส่งใบรับรองแพทย์ให้แก่เจ้าหน้าที่รับอนุญาตเมื่อได้รับการร้องขอ นอกจากนี้ ไม่ได้จำกัดคุณสมบัติเฉพาะบุคคลสัญชาติสิงคโปร์เท่านั้น โดยมีการกำหนดให้พลเมืองชาวมาเลเซียที่ได้รับหนังสือรับรองความประพฤติที่ดี (Certificate of Good Conduct) ที่ออกโดยรัฐบาลมาเลเซียและได้รับใบอนุญาตการทำงานที่ออกโดยรัฐบาลสิงคโปร์และอนุญาตให้ทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ ก็สามารถยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยตามกฎหมายได้

2. ประเทศสหราชอาณาจักร ไม่ได้จำกัดคุณสมบัติเฉพาะบุคคลที่มีสัญชาติของแต่ละประเทศในประเทศสหราชอาณาจักรเท่านั้น แต่มีการกำหนดในลักษณะเปิดกว้างโดยไม่ได้จำกัด

สัญญาติ แต่บุคคลที่ยื่นขอรับอนุญาตจะต้องมีถิ่นพำนักและสิทธิในการทำงานในประเทศสหราชอาณาจักร รวมทั้งไม่ได้กำหนดวุฒิการศึกษาขั้นต่ำไว้

จึงเห็นได้ว่า กฎหมายไทยฉบับนี้ยังขาดการกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีการกำหนดคุณสมบัติที่เคร่งครัดมากเกินไปของการขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ดังนี้

(1) ความไม่เหมาะสมของคุณสมบัติตัวบุคคลด้านอายุที่กำหนดแต่เพียงอายุเริ่มต้นเท่านั้น ที่จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่ได้กำหนดอายุสูงสุดเอาไว้ และด้วยในแต่ละบริษัทรักษาความปลอดภัยเป็นผู้กำหนดเกณฑ์อายุสูงสุดเอง และมีเกณฑ์จำกัดอายุสูงสุดที่รับจ้างแตกต่างกันไป ส่งผลให้อาจมีการส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยที่มีอายุสูงจนเกินไปที่ไม่เหมาะสมมาให้บริการแก่ผู้รับบริการได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามความประสงค์ของผู้รับบริการ

(2) การกำหนดคุณสมบัติที่เคร่งครัดด้านสัญชาติและวุฒิการศึกษา โดยสำหรับคุณสมบัติด้านสัญชาติ มีการกำหนดให้เฉพาะบุคคลที่มีสัญชาติไทยเท่านั้น จึงทำให้คนต่างด้าวไม่สามารถประกอบอาชีพนี้ได้อีกต่อไป ซึ่งแรงงานต่างด้าวประมาณอัตราร้อยละ 7-8 หายไปจากอาชีพนี้²⁵ และด้วยในปัจจุบันค่านิยมของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เลือกที่จะทำงานโดยใช้กำลังน้อยกว่า และมองว่าอาชีพนี้เป็นงานที่ภาพลักษณ์ไม่ดี ไม่นิยมทำ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะผู้มีสัญชาติไทย ถือเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานอาชีพที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบัน และสำหรับคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาที่กำหนดว่าต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะสำเร็จการศึกษา แต่ด้วยเหตุที่แรงงานไทยในอาชีพนี้นั้นส่วนหนึ่งเป็นแรงงานมาจากภาคเกษตร ซึ่งจะเข้ามาประกอบอาชีพนี้เมื่อยังไม่ถึงฤดูการเพาะปลูก ซึ่งบุคคลเหล่านี้มักจะจบการศึกษาที่ไม่ได้สูง โดยอาจสำเร็จการศึกษาเพียงแค่ระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบกับบุคคลที่จะเข้ามาประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป และสำเร็จการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นเช่นกัน ส่วนบุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ประกอบอาชีพนี้จะมีเพียงร้อยละ 30²⁶ ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อย เพราะผู้ที่จบการศึกษาสูงมักจะไม่ประสงค์มาทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าว ก่อให้เกิดความไม่เหมาะสมและเคร่งครัดเกินไปในคุณสมบัติบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นเหตุให้เกิดปัญหาการขาดแคลน

²⁵ ไทยพีบีเอส, "ธุรกิจรถป.ไม่แฮปปี้พบ.ใหม่ แค้จัดระเบียบแต่ไม่เท่าเทียม สร้างภาระ-เพิ่มค่าใช้จ่าย," สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2562, จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/250978>

²⁶ เฟื่องอ้าง.

แรงงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในอนาคตอันใกล้ รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้านต้นทุนที่สูงขึ้นด้วย เพราะแรงงานไทยที่มีคุณสมบัติครบถ้วนมีจำนวนน้อยลง จึงต้องเพิ่มค่าจ้างแรงงานไทยให้สูงขึ้น เพื่อจูงใจต่อแรงงานไทยให้ทำงานต่อ ลดอัตราการลาออกและย้ายงาน อันส่งผลกระทบต่อผู้รับบริการที่จะแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามมาด้วย

5.5.2 แนวทางแก้ไขปัญหา

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงเห็นควรนำกฎหมายในต่างประเทศที่ได้ศึกษา นำมาปรับใช้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสังคมไทยในปัจจุบัน โดยผู้เขียนเห็นว่าควรดำเนินการแก้ไข และเพิ่มเติมบทบัญญัติในด้านคุณสมบัติของการรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ดังนี้

(1) กำหนดคุณสมบัติการรับอนุญาตเพิ่มเติมให้รองรับคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยอย่างถูกกฎหมาย พร้อมกับเงื่อนไขการรับรองการสื่อสารภาษาไทย

(2) กำหนดอายุสูงสุดของการรับอนุญาตเอาไว้ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องในการรับรองสมรรถภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัย

(3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาให้ต่ำลง เนื่องจากในแต่ละรูปแบบบริการจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบไม่เท่ากัน และการปฏิบัติหน้าที่ของบางรูปแบบบริการอาจจะไม่ได้ใช้ความรู้ที่สูง เพียงแต่สามารถสื่อสารและเขียนภาษาไทยได้ ก็อาจเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้แล้ว โดยผู้เขียนเห็นว่า ควรไปดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมเสริมทักษะทางกายภาพเฉพาะทางให้มีความเชี่ยวชาญจะเป็นประโยชน์ และช่วยให้การปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากกว่า

ดังนั้น หากมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ จะมีส่วนช่วยให้กฎหมายฉบับนี้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และขจัดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในผู้ประกอบการอาชีพนี้ได้ต่อไป

ตามที่ได้วิเคราะห์กฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายว่าด้วยบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนของประเทศสิงคโปร์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศสาธารณรัฐแอฟริกา จะเห็นได้ว่ากฎหมายไทยยังมีปัญหา ข้อจำกัด ครอบคลุม และข้อบกพร่องทั้งในเชิงเนื้อหาและระบบอยู่หลายประการ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายไทยฉบับนี้ในหลาย ๆ ด้าน อันจะช่วยให้การบังคับใช้ของกฎหมายมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยผู้เขียนจะเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เหมาะสมไว้ในบทต่อไป

ตาราง 5.1 ตารางแสดงการควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจและพนักงานรักษาความปลอดภัยตามกฎหมายไทยในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับกฎหมายในต่างประเทศ

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
กฎหมาย	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558	Private Security Industry Act 2007	Private Security Industry Act 2001	Private Security Industry Regulation Act 2001
องค์กรที่ควบคุมดูแล	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	The Police Licensing and Regulatory Department (PLRD)	The Security Industry Authority (SIA)	Private Security Industry Regulatory Authority (PSIRA)
ชื่อเรียกตามกฎหมายของบุคคลผู้ประกอบการอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ถูกควบคุม	พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer)	ชื่อเรียกจำแนกตามค่านิยาม Manned guarding ดังนี้ 1. พนักงานดูแลการขนส่งเงินและของมีค่า (Cash and valuables in transit) 2. พนักงานอารักขาบุคคล หรือ บอดี้การ์ด (Close protection)	พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer)

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
			3. พนักงานดูแลประตู (Door supervision) 4. พนักงานเฝ้าระวังพื้นที่ สาธารณะโดยกล้องวงจรปิด (Public space surveillance CCTV) 5. พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security guarding)	
กลุ่มของพนักงานรักษา ความปลอดภัยที่ต้องมี ใบอนุญาต	บุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัย ที่สังกัดอยู่ใน ธุรกิจรักษาความปลอดภัย	แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. บุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ สังกัดอยู่ในธุรกิจให้บริการรักษา ความปลอดภัย 2. บุคคลที่เป็นเป็นลูกจ้าง ภายในนิติบุคคลของเอกชน	แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. บุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ สังกัดอยู่ในธุรกิจให้บริการรักษา ความปลอดภัย 2. บุคคลที่เป็นลูกจ้างให้แก่ นายจ้างในสถานประกอบการที่	แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. บุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัย ที่สังกัดอยู่ในธุรกิจให้บริการ รักษาความปลอดภัย 2. บุคคลที่เป็นลูกจ้างให้แก่ นายจ้างในที่สถานที่ที่มีการจัด

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
		และได้รับคำตอบแทนเป็นรายเดือนจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยตรงให้แก่นิติบุคคลดังกล่าว	เป็นกิจการจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเปิดกิจการ (In relation to licensed premises) โดยได้รับคำตอบแทนจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายใต้ความหมายของการรักษาความปลอดภัยโดยอาศัยบุคคล	กิจกรรมเพื่อใช้ในการกีฬา กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน และได้รับคำตอบแทนโดยตรงจากการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่สถานที่ดังกล่าว
เงื่อนไขการยื่นขอรับใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย	มีเงื่อนไขที่สำคัญอย่างน้อย 3 ข้อ ได้แก่ 1. ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด 2. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม 3. จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความ	มีเงื่อนไขที่สำคัญอย่างน้อย 3 ข้อ ได้แก่ 1. ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด 2. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม 3. จะต้องผ่านการฝึกอบรมจากสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการ	มีเงื่อนไขที่สำคัญอย่างน้อย 4 ข้อ ได้แก่ 1. ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด 2. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม 3. จะต้องผ่านการฝึกอบรมให้ตรงกับหลักสูตรของรูปแบบ	มีเงื่อนไขที่สำคัญอย่างน้อย 3 ข้อ ได้แก่ 1. ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด 2. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม 3. จะต้องผ่านการฝึกอบรมให้ตรงกับหลักสูตรของรูปแบบ

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
	ปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง	รับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก PLRD	บริการรักษาความปลอดภัยนั้น ๆ จากสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก SIA 4. ยื่นขอรับใบอนุญาต Front line license	บริการรักษาความปลอดภัยนั้น ๆ จากสถาบันหรือโรงเรียนที่ได้รับการรับรองเป็นศูนย์ฝึกอบรมจาก PSIRA
หลักสูตรการฝึกอบรม	มีหลักสูตรเดียว คือ หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	แบ่งแยกหลักสูตรตามระดับตำแหน่งงาน 5 ตำแหน่ง ดังนี้ 1. พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security officer) 2. พนักงานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Officer)	แบ่งแยกหลักสูตรตามรูปแบบงาน 5 ประเภท ดังนี้ 1. คุณสมบัติของใบอนุญาตให้บริการขนส่งเงินสดและสิ่งของมีค่า (Qualifications for a Cash and Valuables in Transit license)	แบ่งแยกหลักสูตรออกเป็น 5 ระดับ (Grade A-E) ซึ่งระดับต่ำสุดคือ ระดับ E และระดับสูงสุดคือระดับ A โดยแบ่งตามรูปแบบงานและระดับตำแหน่งงาน ดังนี้ 1. Grade A เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับหัวหน้างานรักษาความปลอดภัย

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
		3. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัย (Security Supervisor) 4. หัวหน้างานรักษาความปลอดภัยอาวุโส (Senior Security Supervisor) 5. ผู้บริหารพนักงานรักษาความปลอดภัย (Chief Security Officer)	2. คุณสมบัติของใบอนุญาตคุ้มกันบุคคล (Qualifications for a Close Protection license) 3. คุณสมบัติของใบอนุญาตดูแลควบคุมประตู (Qualifications for a Door Supervisor license) 4. คุณสมบัติของใบอนุญาตเฝ้าระวังพื้นที่สาธารณะโดยใช้กล้องวงจรปิด (Qualifications for a Public Space Surveillance (CCTV) license) 5. คุณสมบัติของใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย	2. Grade B เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับหัวหน้างานรักษาความปลอดภัยระดับจูเนียร์ 3. Grade C เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยระดับอาวุโส และสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้ 3.1) การขนส่งเงินสดหรือสิ่งของมีค่า 3.2) การตอบสนองการติดอาวุธ

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
			(Qualifications for a Security Guarding license)	3.3) การรักษาความปลอดภัยในสถาบันการเงิน 3.4) การรักษาความปลอดภัยในโรงแรม หรือเกสต์เฮ้าส์ 4. Grade D เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ ดังนี้ 4.1) ดูแลการเข้าถึงหรือควบคุมประตู 4.2) การรักษาความปลอดภัยในร้านค้าทั่วไป 4.3) การรักษาความปลอดภัยงานอีเว้นท์

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
				5. Grade E เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ลาดตระเวน
การใช้ใบอนุญาตพนักงานรักษาความปลอดภัย	สามารถดำเนินงานรักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ	สามารถดำเนินงานรักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ เว้นแต่เป็นหน้าที่ในระดับตำแหน่งงานที่สูงกว่า ก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ จนกว่าผ่านเงื่อนไขการเลื่อนตำแหน่งงาน	ผู้ยื่นขอใบอนุญาตจะต้องยื่นขอให้ตรงกับรูปแบบที่ตนเองจะไปปฏิบัติหน้าที่ และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว จะต้องใช้ใบอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการประเภทนั้น ๆ ทั้งนี้ หากปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับมา ย่อมได้รับบทกำหนดโทษตามกฎหมาย	ผู้ยื่นขอใบอนุญาตจะต้องยื่นขอให้ตรงกับรูปแบบที่ตนเองจะไปปฏิบัติหน้าที่ และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว จะต้องใช้ใบอนุญาตให้ตรงกับรูปแบบบริการประเภทนั้น ๆ ทั้งนี้ หากปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงกับใบอนุญาตที่ได้รับมา ย่อมได้รับบทกำหนดโทษตามกฎหมาย

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
รูปแบบบริการ ของพนักงานรักษาความ ปลอดภัย	ไม่มีแบ่งแยกรูปแบบบริการ ของพนักงานรักษาความ ปลอดภัยรับอนุญาต	มีใบอนุญาตแบบเดียวแต่ทำ หน้าที่ได้ 5 รูปแบบงาน ดังนี้ 1. การคัดกรอง (Screening) 2. การลาดตระเวน และการเฝ้า ระวัง (Patrolling & Guarding) 3. การควบคุมการเข้า หรือออก (Access & Egress Control) 4. การตอบสนองต่อเหตุการณ์ (Incident Response) 5. การคุ้มกันบุคคล หรือผู้ ควบคุมหน้าประตูร้านใน สถานที่บาร์ คลับ สถานบันเทิง (Acting as a Bodyguard or Bouncer)	แบ่งแยกใบอนุญาตตามรูปแบบ งานการรักษาความปลอดภัย ออกเป็น 5 รูปแบบ คือ 1. พนักงานดูแลการขนส่งเงิน และของมีค่า (Cash and valuables in transit) 2. พนักงานอารักขาบุคคล หรือ ขอดีการ์ด (Close protection) 3. พนักงานดูแลประตู (Door supervision) 4. พนักงานเฝ้าระวังพื้นที่ สาธารณะโดยกล้องวงจรปิด (Public space surveillance CCTV)	แบ่งแยกใบอนุญาตตาม รูปแบบงานการรักษาความ ปลอดภัย ออกเป็น 9 รูปแบบ งาน ดังนี้ 1. การป้องกัน และ/หรือ การ ตรวจตรา : เชิงพาณิชย์, อุตสาหกรรม หรือที่อยู่อาศัย (Guard and/or Patrolling: Commercial, Industrial or Residential) 2. การคุ้มกันทรัพย์สินมีค่าใน การเดินทาง หรือ รักษาความ ปลอดภัยระหว่างการขนส่ง (Safeguarding asset in

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
			5. พนักงานรักษาความปลอดภัย (Security guarding) ทำหน้าที่ดูแลสถานที่และทรัพย์สิน และอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในความหมายข้างต้น	transit/Providing secure transport) 3. การคุ้มกันส่วนบุคคล หรือ บอดีการ์ด (Providing close personal protection/Bodyguarding) 4. บริการตอบสนองต่อความปลอดภัย (Providing reaction or response services) 5. การให้บริการด้านความปลอดภัยแก่สถานที่เพื่อใช้ในการกีฬา สันทนาการ บันเทิง (Ensuring safety and order on premises (sporting,

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
				recreational, entertainment)) 6. จัดให้บุคคลหรือบริการของ พวกเขาสามารถให้บริการด้าน ความปลอดภัยได้ (Making persons or their services available for rendering of a security service) 7. การรักษาความปลอดภัย ภายในงานอีเว้นท์ (Providing security at special events) 8. การคุ้มกันรถ หรือกิจกรรม ที่เกี่ยวข้อง (Car watch or related activities)

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
				9. กิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากข้างต้น
รูปแบบ ของพนักงานรักษาความ ปลอดภัย	ต้องสวมรูปแบบที่บริษัท ธุรกิจรักษาความปลอดภัย จัดหาให้ โดยรูปแบบ ต้องไม่เหมือนหรือคล้ายคลึง กับรูปแบบของทหาร ตำรวจ หรือรูปแบบของ เจ้าพนักงาน และต้องติด เครื่องหมายพนักงานรักษา ความปลอดภัยรับอนุญาต ตามที่กฎหมายกำหนด	รูปแบบจะต้องมีลักษณะ เป็นไปตามที่หน่วยงานรัฐ กำหนด หรือได้รับอนุญาตจาก หน่วยงานรัฐ และธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการจะเป็นผู้จัดหา มาให้แก่พนักงานรักษาความ ปลอดภัย ทั้งนี้ รูปแบบ สี ของรูปแบบ เข็ม และ สัญลักษณ์ใด ๆ ต้องไม่เหมือน หรือคล้ายคลึงกับหน่วยงานของ รัฐ	ไม่มีกำหนดรูปแบบไว้เป็น การเฉพาะโดยสามารถให้ พนักงานรักษาความปลอดภัย สวมเสื้อผ้าธรรมดา หรือ รูปแบบอื่นใดที่ไม่มี เครื่องหมายการค้าได้ เพื่อให้ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของผู้ว่าจ้างได้ โดยรูปแบบจะต้องเหมาะสม กับงานของพวกเขา และจะต้อง ยังคงสามารถระบุตัวตนของ บุคคลดังกล่าวได้เสมอว่าเป็น พนักงานรักษาความปลอดภัย	รูปแบบจะต้องมีลักษณะ เป็นไปตามที่หน่วยงานรัฐ กำหนด หรือได้รับอนุญาตจาก หน่วยงานรัฐ และธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการจะเป็นผู้จัดหา มาให้แก่พนักงานรักษาความ ปลอดภัย ทั้งนี้ รูปแบบ สี ของรูปแบบ เข็ม และ สัญลักษณ์ใด ๆ ต้องไม่เหมือน หรือคล้ายคลึงกับหน่วยงาน ของรัฐ

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
			เว้นแต่เป็นพนักงานคัมกันบุคคล จะได้รับยกเว้นจากข้อกำหนดนี้ เนื่องจากลักษณะการทำงาน จะต้องปกปิด รักษาความลับ และไม่เปิดเผยตัว	
อุปกรณ์ ของพนักงานรักษาความ ปลอดภัย	มีเพียงกำหนดให้ใช้เพียง อุปกรณ์การสื่อสารที่บริษัท รักษาความปลอดภัยจัดหา ให้เท่านั้น โดยเป็นไปตาม มาตรฐานการรักษาความ ปลอดภัย เพื่อประโยชน์ใน การสื่อสารระหว่างศูนย์ ประสานงานระหว่างปฏิบัติ หน้าที่	ห้ามมิให้พนักงานรักษาความ ปลอดภัยครอบครองอุปกรณ์ใด ๆ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร และเป็นสิ่งที่จำเป็นในการ ให้บริการ และจะต้องได้รับ อนุญาตจากหน่วยงานรัฐก่อน	ไม่มีกำหนดอุปกรณ์ไว้เป็นการ เฉพาะ อย่างไรก็ตามจะสามารถ พกพาเฉพาะอุปกรณ์ที่จำเป็น และเหมาะสมกับหน้าที่งานได้ เท่านั้น ได้แก่ ไฟฉาย วิทยู สื่อสาร เสื่อเกราะ หมวกกันน็อก	อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการทำ หน้าที่รักษาความปลอดภัย สามารถพกพาได้เท่าที่อุปกรณ์ ดังกล่าวไม่ถือเป็นอาวุธตามที่ กฎหมายกำหนด

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
อาวุธ ของพนักงานรักษาความ ปลอดภัย	ไม่มี	ห้ามมิให้พนักงานรักษาความ ปลอดภัยครอบครองอาวุธใน สถานที่สาธารณะ เว้นแต่มี เหตุผลอันสมควรและได้รับ อนุญาตจากหน่วยงานรัฐ ซึ่ง หากได้รับอนุญาตเป็นหน้าที่ ของธุรกิจให้บริการรักษาความ ปลอดภัยหรือผู้รับบริการเป็นผู้ จัดหา	ห้ามมิให้พนักงานรักษาความ ปลอดภัยครอบครองอาวุธใด ๆ	ห้ามมิให้พนักงานรักษาความ ปลอดภัยครอบครองอาวุธ ทั่วไปและอาวุธปืนในสถานที่ สาธารณะ เว้นแต่มีเหตุผลอัน สมควรและได้รับอนุญาตจาก หน่วยงานรัฐ ซึ่งหากได้รับ อนุญาตเป็นหน้าที่ของธุรกิจ ให้บริการรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการเป็นผู้จัดหาให้ และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ของวิธีการส่งมอบ การจัดเก็บ และเงื่อนไขอื่น ๆ ของการใช้ อาวุธตามที่กฎหมายกำหนด

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
การขออนุญาตประกอบ ธุรกิจให้บริการรักษา ความปลอดภัย	การประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะต้องมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามกฎหมาย โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ธุรกิจจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบบริษัทจำกัด เท่านั้น 2. บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด	การจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมาย โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ธุรกิจจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบบริษัทจำกัด (Private limited company) เท่านั้น 2. คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด	การจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องได้รับอนุญาตจาก SIA โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ธุรกิจจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย 4 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมที่มีเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (a partnership) ห้างหุ้นจำกัด (limited partnership) บริษัทจำกัด (limited company) 2. คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความ	การจะประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมาย โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ธุรกิจภายใต้กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องมีสถานะเป็นนิติบุคคล อาจมีสถานะองค์กรธุรกิจอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดได้ ซึ่งได้แก่ ธุรกิจเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) ห้างหุ้นส่วน (a partnership) กองทุนธุรกิจ (a business trust) มูลนิธิ (a foundation) บริษัทจำกัด

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
	(มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี 3. ธุรกิจจะต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด		ปลอดภัยจะต้องได้รับใบอนุญาต Non front line license	(company) บริษัทธุรกิจขนาดเล็ก (close corporation) นิติบุคคลใด ๆ (corporate) องค์กรที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล (unincorporated) เป็นต้น 2. คุณสมบัติของกรรมการในธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะต้องได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความ (Security service provider)
ผู้รับบริการ ที่ว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยตรง	ไม่ได้มีการกำหนดเงื่อนไขต่อผู้รับบริการ	ไม่ได้มีการกำหนดเงื่อนไขต่อผู้รับบริการ	ผู้รับบริการที่เป็นผู้ว่าจ้างพนักงานดูแลประตู (Door supervision) และบุคคลผู้ที่ถูก	ผู้รับบริการ (employer of in-house security officers) ที่เป็นเจ้าของหรือผู้จัดงานใน

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
			ว่าจ้างให้ทำหน้าที่จัดการหรือดูแลพนักงานดูแลประตู จะต้อง มีใบอนุญาต Non front line license	สถานที่ใช้ในการกักกัน กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน และความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะในการทำงานเดียวกัน จะต้องว่าจ้างพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย (Security service provider) เท่านั้น เพื่อให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย และจะต้องแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ (ผู้จัดการ หรือหัวหน้างาน) ในการจัดการดูแลและควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยผู้ที่

ประเทศ	ไทย	สิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
				ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น ผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย
หลักจรรยาบรรณ (Code of Conduct)	ไม่มีการกำหนดหลักจรรยาบรรณ	กฎหมายว่าด้วยอุตสาหกรรมรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน (ข้อปฏิบัติ) ค.ศ. 2009	ไม่มีการกำหนดหลักจรรยาบรรณ โดยมีเพียงแต่กำหนดคำแนะนำหลักการปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น	หลักจรรยาบรรณสำหรับผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย ค.ศ. 2003

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

จากการที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปและเกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ทำให้สังคมถูกบั่นทอนความปลอดภัยของผู้คนในสังคมมาโดยตลอด ประกอบกับในปัจจุบันมีความทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ก่อปรกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำหน้าที่ป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชน มีจำนวนจำกัด ประชาชนและเจ้าของกิจการต่างตระหนักถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ชีวิตและทรัพย์สินของตน จึงมีความต้องการเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเองมากขึ้น การให้บริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนจึงได้เกิดขึ้นและมีความจำเป็นจากเหตุผลดังกล่าว ซึ่งต่อมาประเทศไทยได้ตรากฎหมายควบคุมบริการรักษาความปลอดภัยดังกล่าว คือ พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 ซึ่งได้ประกาศใช้และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2559 เป็นต้นมา โดยมีสาระสำคัญเพื่อควบคุมกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ได้มีมาตรฐานเป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน และควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ธุรกิจด้านนี้ได้จัดจ้างให้ได้มีมาตรฐานเช่นกันด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ศึกษากฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ เปรียบเทียบกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของประเทศไทย พบว่ากฎหมายของไทยมีข้อจำกัดหรือข้อบกพร่อง ความไม่ครอบคลุม ขาดความเป็นระบบ และปัญหาการบังคับใช้อยู่หลายประการ ดังนี้

6.1.1 ปัญหาความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่

จากการศึกษากฎหมายไทยฉบับนี้พบว่า บริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่สอดคล้องและครอบคลุมถึงบริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบอื่น ๆ ที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติของบริษัทของสังคมไทย เนื่องจากไม่มีการกำหนดรูปแบบบริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้มีความชัดเจน และเจตนารมณ์ของกฎหมายไทยตามที่ได้ศึกษามุ่งเน้นควบคุมรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่อยู่อาศัย และอาคารสถานที่ให้แก่ผู้รับบริการเป็นสำคัญเท่านั้น เช่น อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า คอนโดมิเนียม หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น โดยในปัจจุบันอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ใช่เป็นเพียงแค่นามเฝ้าสถานที่ทั่วไปเท่านั้น และแท้จริง

แล้วในทางปฏิบัตินั้นยังคงมีบริการอีกหลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบบริการย่อมมีลักษณะและหน้าที่ความสำคัญในตัวเอง เช่น บริการคุ้มครองทรัพย์สินมีค่าระหว่างขนส่ง บริการคุ้มครองความปลอดภัยแก่บุคคล หรือบอดี้การ์ด จะเห็นได้ว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายไทยยังไม่ครอบคลุมกับรูปแบบบริการอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การกำกับดูแลบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ของกฎหมายไทยฉบับนี้ จึงไม่ครอบคลุมกับรูปแบบบริการอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ขาดความเหมาะสม และไม่เป็นระบบอันเดียวกัน รวมทั้งไม่สามารถกำหนดกรอบ ขอบเขต และกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมการทำหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเอาไว้เป็นการเฉพาะได้

6.1.2 ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย

สืบเนื่องจากความไม่ครอบคลุมของบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ตามปัญหาประการแรก ส่งผลให้บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต สามารถปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ทุกรูปแบบ จึงไม่อาจทราบได้ว่าเลยว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม เชี่ยวชาญในบริการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบใด และด้วยเหตุที่กฎหมายฉบับนี้แคบและมีข้อจำกัด ทำให้กฎหมายไทยฉบับนี้กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมได้เพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น โดยไม่สามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้านให้ครอบคลุมแก่บริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติได้ และเมื่อพิจารณาจากมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันพบว่า เป็นเพียงการฝึกอบรมเสริมทักษะความรู้เบื้องต้นของงานบริการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่เท่านั้น¹ โดย

¹ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย

- (1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย
- (2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย
- (3) การรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน
- (4) การเขียนรายงาน
- (5) การเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน
- (6) การติดต่อสื่อสาร
- (7) หลักการใช้กำลัง

ในทางปฏิบัติยังคงมีรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ อีกที่มีลักษณะงานและหน้าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และควรได้รับการฝึกอบรมเสริมทักษะพิเศษเฉพาะด้านที่มีความจำเป็นมากกว่าฝึกอบรมทักษะเบื้องต้นดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้ และได้ปฏิบัติงานในรูปแบบอื่น ๆ เช่น บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล จึงมีปัญหาในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพของการทำงาน เพราะยังคงขาดความรู้ความสามารถและไม่มีทักษะเฉพาะทางเพื่อที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงาน แม้จะผ่านการฝึกอบรมตามที่กฎหมายกำหนดมาแล้วก็ตาม โดยปัญหาการฝึกอบรมถือเป็นประเด็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการยกระดับมาตรฐานบริการรักษาความปลอดภัยของประเทศไทย และถึงแม้ภายในบริษัทที่ประกอบธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยจะมีการจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมขึ้นเองสำหรับพนักงานก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทราบได้ว่าการอบรมดังกล่าวมีมาตรฐานหรือไม่ และหากไปปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีทักษะและความรู้ที่เพียงพอย่อมมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยและความเสียหายแก่ผู้รับบริการได้

6.1.3 ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย

จากการที่กฎหมายไทยฉบับนี้มีการควบคุมเฉพาะพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อยู่ในสังกัดของธุรกิจรักษาความปลอดภัยเท่านั้น จึงทำให้บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยทั่วไปสามารถรับจ้างให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้รับบริการอื่นของสถานประกอบการในกิจการต่าง ๆ ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ สำหรับในสังคมไทยกิจการที่มักมีการว่าจ้างบุคคลดังกล่าว คือ ผับ บาร์ สถานบันเทิง ซึ่งถือเป็นสถานบริการอย่างหนึ่ง โดยกิจการเหล่านี้มักว่าจ้างบุคคลทั่วไปโดยให้มาทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยภายในสถานบริการ และควบคุมการเข้าออกของสถานที่ เช่น การตรวจอายุตามบัตรประจำตัวประชาชนที่ผู้เข้าใช้บริการจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์² การตรวจอาวุธก่อนเข้ามาภายในสถานที่ และควบคุมความปลอดภัยภายในสถานที่ จึงเห็นได้ว่าการทำหน้าที่งานของบุคคลดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งเช่นกัน มีความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิและกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายได้ง่าย และเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนโดยทั้งสิ้น แต่กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้

(8) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

(9) การจัดการจราจร

(10) การฝึกภาคสนาม

² พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16/1

ควบคุมให้ครอบคลุมถึงบุคคลดังกล่าวแต่อย่างใด แสดงให้เห็นถึงความหลวมล่า และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุมมาตรฐานของบุคคลผู้ประกอบอาชีพนี้ได้อย่างแท้จริง ถึงแม้ในแต่ละกิจการดังกล่าวจะสามารถกำกับและเลือกบุคลากรได้เองก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ก็จะได้ให้ความสำคัญในการคัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ก่อนรับเข้าทำงาน ดังนั้น จึงควรหาแนวทางควบคุมและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง

6.1.4 ปัญหาของความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย

กฎหมายไทยฉบับนี้ไม่มีความชัดเจนและขาดมาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต กล่าวคือ กฎหมายมีเพียงกล่าวถึงเฉพาะอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับสื่อสารเท่านั้นตามที่ปรากฏในมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย โดยไม่ได้กล่าวถึงอุปกรณ์และอาวุธอื่น ๆ ที่ใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็น กระบอง กุญแจมือ ซึ่งพกพากันอย่างแพร่หลายในบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่ จึงก่อให้เกิดการตีความของกฎหมายว่าบุคคลผู้ประกอบอาชีพนี้มีอำนาจพกพาอุปกรณ์และอาวุธดังกล่าวหรือไม่ จะเห็นได้ว่าถึงแม้สิ่งดังกล่าว จะมีประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยก็ตาม แต่หากพกพาโดยไม่จำเป็น ย่อมมีความเสี่ยงที่จะนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องและเกิดอันตรายต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องมาตรการควบคุมแต่อย่างใด หรือกำหนดว่าสิ่งใดถือเป็นอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในการบริการรักษาความปลอดภัย ด้วยเหตุดังกล่าว จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธของบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้

6.1.5 ปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับอนุญาต

ด้วยเหตุที่กฎหมายไทยฉบับนี้มีการกำหนดคุณสมบัติด้านตัวบุคคล โดยกำหนดเพียงอายุเริ่มต้นเอาไว้เท่านั้น และกำหนดเฉพาะบุคคลผู้มีสัญชาติไทย รวมทั้งกำหนดวุฒิการศึกษาที่ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่สำเร็จการศึกษา³ ซึ่งการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวยังคงไม่มีความเหมาะสมและเคร่งครัดจนเกินไป ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น โดยสำหรับคุณสมบัติตัวบุคคลด้านอายุที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด ได้กำหนดแต่เพียงอายุเริ่มต้นที่จะต้องมียุอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีเท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดอายุสูงสุดเอาไว้ จึงทำให้ในแต่ละบริษัทรักษาความปลอดภัยจะมีเกณฑ์จำกัดอายุสูงสุดที่รับจ้างแตกต่างกัน ส่งผลให้อาจมีการส่งพนักงานรักษาความ

³ คำสั่งคณะกรรมการสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 67/2559

ปลอดภัยที่มีอายุสูงจนเกินไป หรือมีสมรรถภาพที่ไม่เหมาะสมมาให้บริการแก่ผู้รับบริการได้ ซึ่งไม่
เป็นไปตามความประสงค์ของผู้รับบริการ และสำหรับคุณสมบัติด้านสุขภาพที่กำหนดให้เฉพาะบุคคล
ที่มีสุขภาพดีเท่านั้น ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานของผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ในอนาคตอันใกล้
เนื่องจากทำให้คนต่างด้าวไม่สามารถประกอบอาชีพนี้ได้อีกต่อไป ซึ่งแรงงานต่างด้าวประมาณอัตรา
ร้อยละ 7-8 หายไปจากอาชีพนี้⁴ และด้วยในปัจจุบันค่านิยมของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เข้าสู่
ตลาดแรงงาน เลือกว่าจะทำงานโดยใช้กำลังน้อยกว่า และมองว่าอาชีพนี้เป็นงานที่ภาพลักษณ์ไม่ดี การ
กำหนดคุณสมบัติเฉพาะผู้มีสุขภาพดี ถือเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาชีพ
นี้ในปัจจุบัน นอกจากนี้ สำหรับคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาที่กำหนดให้เฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่สำเร็จการศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการ
ขาดแคลนแรงงานในอาชีพนี้เช่นกัน เนื่องจากผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะมี
อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป และสำเร็จการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น ส่วนบุคคลที่
สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ประกอบอาชีพนี้จะมีเพียงร้อยละ 30⁵ จะเห็นได้ว่ายังคงมี
ผลกระทบและเป็นการตัดโอกาสของบุคคลผู้ที่มีการศึกษาน้อยในการเข้าสู่การประกอบอาชีพนี้อีก
เป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุดังกล่าวการกำหนดคุณสมบัติของตัวบุคคลในกฎหมายฉบับนี้ยังคงไม่มีความ
เหมาะสมและเคร่งครัดจนเกินไป จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณสมบัติอายุที่ไม่ตรงตามความประสงค์
ของผู้รับบริการ และปัญหาการขาดแคลนแรงงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตใน
อนาคตอันใกล้ และได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยด้านต้นทุนที่สูงขึ้น เพราะ
แรงงานไทยมีจำนวนน้อย จึงต้องเพิ่มค่าจ้างแรงงานไทยให้สูงขึ้น เพื่อจูงใจต่อแรงงานไทยให้ทำงาน
ต่อ และลดอัตราการลาออก อันส่งผลกระทบต่อผู้รับบริการที่จะแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตามม
ด้วย

6.1.6 กฎหมายต่างประเทศ

ในขณะที่กฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศ ซึ่งเป็น
กฎหมายที่ใช้ควบคุมทั้งธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยนั้น ได้
มีการควบคุมตั้งแต่ระดับผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือที่เรียกว่าพนักงานรักษาความ
ปลอดภัย ไปจนถึงระดับผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัย และครอบคลุมถึงกลุ่ม

⁴ ไทยพีบีเอส, "ธุรกิจรปภ.ไม่แอปปี้พรบ.ใหม่ แค่จัดระเบียบแต่ไม่เท่าเทียม สร้างภาระ-เพิ่ม
ค่าใช้จ่าย," สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2562, จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/250978>.

⁵ เฟิ่งอ้าง.

ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่รับให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ทำให้มีการควบคุมมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยได้อย่างแท้จริง รวมทั้งต่างมีการกำหนดรูปแบบบริการของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างชัดเจน ที่ครอบคลุมและรองรับกับรูปแบบบริการที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติตามบริบทของสังคมประเทศนั้น ๆ จึงทำให้สามารถทราบได้ว่าบริการรักษาความปลอดภัยลักษณะใดจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ประกอบกับได้มีการกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดอย่างชัดเจน โดยมีการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรการฝึกอบรมแตกต่างกันออกไปตามรูปแบบบริการด้านความปลอดภัยนั้น ๆ ซึ่งผู้ขอรับอนุญาตมีหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมให้ตรงกับหลักสูตรของรูปแบบบริการที่ยื่นขออนุญาตด้วย จึงทำให้พนักงานรักษาความปลอดภัยในต่างประเทศต่างมีทักษะความรู้ความสามารถ และมีทักษะเฉพาะทางติดตัว สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ มีการกำหนดมาตรการควบคุมการใช้อุปกรณ์และอาวุธของพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ที่กำหนดให้การครอบครองอาวุธใด ๆ จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมายเสียก่อน และมีการกำหนดหน้าที่ตามกฎหมายในการควบคุมอาวุธและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย จึงทำให้มีการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ ได้อย่างความปลอดภัยและลดการนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการกำหนดคุณสมบัติการรับอนุญาตที่เหมาะสมและไม่ได้เคร่งครัดเหมือนอย่างของไทยของพนักงานรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสิงคโปร์และประเทศสหราชอาณาจักร ทั้งในด้านอายุสูงสุด ด้านสัญชาติและด้านวุฒิการศึกษา จึงทำให้ในต่างประเทศไม่มีปัญหาด้านอายุสูงสุดและไม่ได้รับผลกระทบในด้านการขาดแคลนแรงของผู้ประกอบอาชีพนี้

6.2 ข้อเสนอแนะ

เพื่อแก้ปัญหาข้อจำกัดหรือข้อบกพร่อง ความไม่ครอบคลุม ขาดความเป็นระบบ และความลักลั่นในการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัยของไทยฉบับนี้ จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติม โดยนำแนวทางของกฎหมายบริการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในต่างประเทศที่ได้ทำการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายของไทยฉบับนี้ที่ยังคงมีปัญหาและควรได้รับการแก้ไขหลายประการ ดังนี้

6.2.1 ปัญหาความไม่ครอบคลุมของรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัยที่อาศัยบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในการทำหน้าที่

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

6.2.1.1 แก้ไขคำนิยามธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้ธุรกิจรักษาความปลอดภัยครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัยในทุกรูปแบบอย่างชัดเจน จึงควรปรับปรุงดำเนินการแก้ไขคำนิยามในมาตรา 3 ของบทบัญญัตินี้ คำว่า “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” ดังนี้

“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งอย่างใด โดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไปให้ปฏิบัติหน้าที่ของบริการงานดังกล่าว เพื่อทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล แล้วแต่กรณี โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

6.2.1.2 เพิ่มเติมคำนิยามกลางของงานบริการรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้

เพื่อให้สามารถทราบได้ว่าบริการรักษาความปลอดภัยโดยอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย และให้ครอบคลุมกับรูปแบบบริการต่าง ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติของบริษัทไทย จึงกำหนดเพิ่มเติมคำนิยามต่าง ๆ ในมาตรา 3 ของบทบัญญัตินี้ ดังนี้

(1) “งานบริการรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า การให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล แล้วแต่กรณี โดยได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการให้บริการงานดังกล่าว

- ก. บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป
- ข. บริการคุ้มกันความปลอดภัยกันแก่บุคคล
- ค. บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง
- ง. บริการดูแลการเข้าออกสถานที่
- จ. บริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับ

ธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด

(2) “**บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป**” หมายความว่า การให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยของสถานที่และทรัพย์สินอื่น ๆ ของบุคคล และไม่ได้อยู่ในความหมายของบริการอื่น ๆ

(3) “**บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล**” หมายความว่า การให้บริการอารักขา หรือคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคลเป็นการส่วนตัว

(4) “**บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง**” หมายความว่า การให้บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างการขนส่ง โดยใช้ยานพาหนะหุ้มเกราะที่มีการผลิต หรือดัดแปลงเป็นพิเศษ เพื่อให้มีการขนส่งที่ปลอดภัย ภายใต้สัญญาการขนส่ง

(5) “**บริการดูแลการเข้าออกสถานที่**” หมายความว่า การให้บริการดูแลความปลอดภัยการเข้าออกของสถานที่สาธารณะ หรือสถานที่ส่วนตัว แล้วแต่กรณี โดยการผ่านการเข้าออกมีเงื่อนไขการได้รับอนุญาต

(6) “**การตรวจคัดกรอง**” หมายความว่า

ก. การค้นตัวบุคคลหรือค้นหาทรัพย์สินใด ๆ ที่มีอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นโดยใช้เครื่องมือที่ออกแบบมาเพื่อดำเนินการค้นหาโดยไม่ต้องสัมผัสกับบุคคล หรือทรัพย์สินของบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี

ข. การค้นตัวของบุคคล โดยใช้มือในการตรวจค้นที่เสื้อผ้าด้านนอก และการตรวจสอบสิ่งของต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นสวมใส่อยู่ หรือที่พกพา ในแบบที่เหมาะสมและมีการนำออกให้ตรวจสอบจากความสมัครใจของแต่ละบุคคล หรือ

ค. การค้นหาทางกายภาพอื่น ๆ ของทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลที่บุคคลนั้นครอบครอง อันเนื่องจากบุคคลนั้นต้องการเข้ามาในสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่เปิดสาธารณะ หรือสถานที่ส่วนบุคคลอื่นใด ที่ไม่ใช่ค้นหาจากเสื้อผ้าที่สวมใส่

(7) “**ของมีค่า**” หมายความว่า เงินสด เหรียญ พันทับตรา เช็ค ทองคำ โลหะมีค่า อัญมณี เครื่องประดับ ภาพวาด ตราสารเปลี่ยนมือ หรือสิ่งของอื่นที่มีค่าและมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

6.2.1.3 แก๊ซและเพิ่มเติมหน้าที่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัยที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เพื่อให้ครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัย และให้ผู้รับบริการได้รับประโยชน์สูงสุดและไม่ให้เป็นภาระแก่ผู้รับบริการ และช่วยให้ผู้รับบริการได้รับความมั่นใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้รับบริการประสงค์ อันจะช่วยลด

ความผิดพลาดและความเสียหายจากการรักษาความปลอดภัยได้ เห็นควรแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรา 27 ที่เกี่ยวกับหน้าที่ของธุรกิจรักษาความปลอดภัยในบทบัญญัตินี้ ดังนี้

“มาตรา 27 ในการให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัย ให้บริษัท รักษาความปลอดภัยจัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง

บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ตรวจสอบประเภทงาน บริการรักษาความปลอดภัยในใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามวรรคแรก ให้ตรงตามรูปแบบงานที่จะไปปฏิบัติ หรือตามข้อกำหนดสัญญาจ้างของผู้ว่าจ้าง”

6.2.1.4 เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้สามารถกำหนดหน้าที่ของแต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัย ในแต่ละประเภทที่ได้เสนอเพิ่มเติมขึ้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมอนุ 5/1 ในมาตรา 10 ของบทบัญญัตินี้ที่ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว ดังนี้

“มาตรา 10 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(5/1) กำหนดหน้าที่ของแต่ละประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัย”

6.2.1.5 กำหนดหน้าที่ในแต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่ของแต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัย ตามที่ได้มีเสนอคำนิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงปรับปรุงแก้ไขมาตรา 41 และเพิ่มเติมมาตรา 41/1 ถึง 41/4 ในบทบัญญัตินี้ เพื่อให้ครอบคลุมหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ดังนี้

“มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาในการจับกุมผู้กระทำความผิด

(2) ปฏิบัติหน้าที่ตามงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่กำหนดใน พระราชบัญญัตินี้ และเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง

(3) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีความผิดเกิดขึ้น ภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ต้องแจ้งเหตุนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คง สภาพเดิมไว้จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจหน้าที่จะเดินทางมาถึงสถานที่เกิด เหตุ”

“มาตรา 41/1 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป มีหน้าที่ ดังนี้

(1) การลาดตระเวน หรือเฝ้าระวัง จากการกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุบัติเหตุ และรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย

(2) ยับยั้ง เฝ้าระวัง ตรวจตรา และ/หรือรายงานเหตุการณ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ได้รับอนุญาต หรืออุบัติเหตุต่าง ๆ

(3) การตรวจคัดกรอง

(4) การดูแลความปลอดภัยด้านการอำนวยความสะดวกและการจราจรของสถานที่

(5) ดูแลความปลอดภัยภายในและบริเวณของสถานที่และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในความหมายข้างต้น

(6) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด”

“มาตรา 41/2 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล มีหน้าที่คุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลายคนเป็นการเฉพาะ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประทุษร้ายหรือกระทำที่ผิดกฎหมายของผู้อื่น รวมถึงลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด”

“มาตรา 41/3 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง ทำหน้าที่ป้องกันความเสียหาย การถูกขโมย หรือโจรกรรมจากการให้บริการขนส่ง ดังนี้

(1) ให้บริการขนย้ายและคุ้มกันเงินสด หรือของมีค่าระหว่างขนส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง

(2) ให้บริการจัดหาเงินสดสำหรับเครื่องเบิกถอนเงินอัตโนมัติ

(3) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด”

“มาตรา 41/4 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการดูแลการเข้าออกสถานที่ ทำหน้าที่หลักในการดำเนินการใด ๆ ในสถานที่ ดังต่อไปนี้

สถานที่

(1) การตรวจคัดกรองบุคคลที่เข้าและออกในสถานที่และบริเวณของ

(2) การควบคุมและตรวจสอบพฤติกรรมของบุคคล

(3) การนำบุคคลออกไปจากสถานที่ด้วยเหตุผลที่มีอาการมีนเมาจนประพฤตินุญาย หรือครองสติไม่ได้ และด้วยเหตุผลของพฤติกรรมอื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดการชุมนุมวุ่นวาย

(4) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด”

6.2.2 ปัญหาการขาดการฝึกอบรมเฉพาะทางแก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการรักษาความปลอดภัย

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

6.2.2.1 กำหนดแบ่งแยกประเภทของใบอนุญาตให้ครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้มีความชัดเจนและครอบคลุมงานในแต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่ได้เสนอเพิ่มเติมขึ้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมมาตรา 36/1 ในบทบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับใบอนุญาตแต่ละประเภทของงานบริการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

(1) ใบอนุญาตประเภทบริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป

(2) ใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล

(3) ใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง

(4) ใบอนุญาตประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่

(5) ใบอนุญาตประเภทอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด

6.2.2.2 กำหนดเงื่อนไขรับอนุญาตและการใช้ใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบงานบริการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ ตามที่ผู้เขียนได้เสนอเพิ่มเติม และควบคุมให้มีการเข้ารับฝึกอบรมตรงตามประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัย และป้องกันการนำใบอนุญาตไปใช้ผิดประเภทรูปแบบบริการตามที่ได้รับอนุญาต อันเป็น

ประโยชน์ต่อผู้รับบริการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมมาตรา 34/1 ใน บทบัญญัตินี้ ดังนี้

“**มาตรา 34/1** ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับ อนุญาตจะต้องยื่นขอรับอนุญาตให้ตรงกับงานบริการรักษาความปลอดภัยที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ และ เมื่อได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เฉพาะรูปแบบงานบริการรักษาความปลอดภัย ตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่เป็นประเภทรูปแบบบริการที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความ ปลอดภัยกำหนดยกเว้น”

6.2.2.3 แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้มาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย หรือหลักสูตรการ ฝึกอบรมของพนักงานรักษาความปลอดภัยครอบคลุมใบอนุญาตแต่ละประเภทตามงานบริการรักษา ความปลอดภัยตามที่ได้เสนอเพิ่มเติม จึงควรแก้ไข มาตรา 10 (4) ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการดังกล่าวในบทบัญญัตินี้ ดังนี้

“**มาตรา 10** คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(4) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยใน แต่ละรูปแบบประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัย”

6.2.2.4 หลักสูตรการฝึกอบรมของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ ครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้บุคคลผู้ขอรับอนุญาตได้เข้ารับการฝึกอบรมเฉพาะทางในแต่ละ รูปแบบงานบริการรักษาความปลอดภัย ซึ่งการฝึกอบรมถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการยกระดับ มาตรฐานบริการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัย จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไข ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษา ความปลอดภัย ให้ครอบคลุมรูปแบบบริการแต่ละประเภทตามที่ผู้เขียนได้เสนอเพิ่มเติม ได้แก่ บริการ รักษาความปลอดภัยทั่วไป บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของ มีค่าระหว่างขนส่ง และบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ โดยดำเนินการกำหนดหลักสูตร เนื้อหาความรู้ และระยะเวลาในการฝึกอบรมให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับรูปแบบบริการดังกล่าวเช่นเดียวกับที่ พบในต่างประเทศ โดยเฉพาะของประเทศสหราชอาณาจักร ดังนี้

1. หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของใบอนุญาตประเภทบริการรักษา ความปลอดภัยทั่วไป โดยรายละเอียดหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างน้อยจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ด้านการรักษาความปลอดภัยทั่วไป เช่น การเฝ้าระวังความปลอดภัยจากอัคคีภัย การจัดการกรณีฉุกเฉิน ทักษะการสื่อสารและการดูแลลูกค้า สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

1.2 ความชำนาญด้านการรักษาความปลอดภัย เช่น บทบาทและหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัย การลาดตระเวน การควบคุมการเข้าออก การค้นหาเทคโนโลยีและระบบในสภาพแวดล้อมการรักษาความปลอดภัย การสื่อสาร การรายงาน และการเก็บบันทึกข้อมูล รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

1.3 การจัดการความขัดแย้ง ได้แก่ การหลีกเลี่ยงและลดความเสี่ยงต่าง ๆ การขจัดความขัดแย้ง แก้ไขความขัดแย้ง และการใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง เป็นต้น

2. หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล โดยรายละเอียดหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างน้อยจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 ความชำนาญด้านการคุ้มกัน เช่น หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้คุ้มกันบุคคล การประเมินภัยคุกคามและความเสี่ยง การจัดการต่อเหตุการณ์ การตรวจตรา เฝ้าระวัง เป็นต้น

2.2 การจัดการความขัดแย้ง ได้แก่ การหลีกเลี่ยงและลดความเสี่ยงต่าง ๆ การขจัดความขัดแย้ง แก้ไขความขัดแย้ง และการใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง เป็นต้น

3. หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง โดยรายละเอียดหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างน้อยจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

3.1 ตำแหน่งหน้าที่ของบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง

3.2 การดำเนินการให้บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง

4. หลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของใบอนุญาตประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ โดยรายละเอียดหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างน้อยจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

4.1 ความรู้ด้านการรักษาความปลอดภัยทั่วไป เช่น การเฝ้าระวังความปลอดภัยจากอัคคีภัย การจัดการกรณีฉุกเฉิน ทักษะการสื่อสารและการดูแลลูกค้า สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัย และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

4.2 ความชำนาญด้านการควบคุมดูแลประตู เช่น มาตรฐานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การค้นหา การควบคุมตัวบุคคล การเฝ้าระวังยาเสพติด การบันทึกเหตุการณ์และการป้องกันอาชญากรรม การจัดการกรณีฉุกเฉิน การจัดการต่อบุคคลที่มีความเสี่ยง การจัดการเข้าคิวและฝูงชน และกฎหมายแพ่งและอาญา เป็นต้น

4.3 การจัดการความขัดแย้ง ได้แก่ การหลีกเลี่ยงและลดความเสี่ยงต่าง ๆ การขจัดความขัดแย้ง แก้ไขความขัดแย้ง และการใช้ทักษะการสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง เป็นต้น

4.4 ทักษะต่าง ๆ ทางกายภาพ ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทักษะทางกายภาพ เทคนิคการหลุดพ้นจากการถูกหน่วงเหนี่ยว และเทคนิคการคุ้มกัน เป็นต้น

6.2.2.5 คุณสมบัติด้านการฝึกอบรมในการขอรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

เพื่อให้ผู้ขอรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเข้ารับการฝึกอบรมที่ถูกต้องในแต่ละรูปแบบประเภทบริการนั้น ผู้เขียนเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติในอนุ 4 ของมาตรา 34 บทบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับการผ่านการฝึกอบรมให้มีความชัดเจนขึ้น ดังนี้

“ก. คุณสมบัติ

(4) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนดจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามวรรคสอง”

6.2.3 ปัญหาข้อจำกัดในการควบคุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่ได้ถูกจัดจ้างผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ให้ครอบคลุมถึงการรับอนุญาตของบุคคลผู้ประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ดังนี้

6.2.3.1 แก้ไขและเพิ่มเติมคำนิยามให้ครอบคลุมบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

เพื่อก่อให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติงานและสามารถควบคุมทิศทางของการประกอบอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นว่าควรแก้ไขและเพิ่มเติมคำนิยามในมาตรา 3 ของบทบัญญัตินี้ ดังนี้

(1) แก้ไขคำนิยามของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้มีความชัดเจนขึ้น ดังนี้

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ลูกจ้างของบริษัทรักษาความปลอดภัย ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต โดยปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งอย่างใดให้แก่บุคคล และได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการถูกส่งไปปฏิบัติงานดังกล่าว และให้หมายความรวมถึงบุคคลใด ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด”

(2) เพิ่มเติมคำนิยามให้ครอบคลุมผู้รับบริการโดยตรง ดังนี้

“ผู้ว่าจ้าง หมายความว่า ผู้ที่ว่าจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยภายใต้พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้าง”

(3) เพิ่มเติมคำนิยามให้ครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ดังนี้

“บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ และได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการปฏิบัติงานดังกล่าวจากผู้ว่าจ้างโดยตรง ที่ไม่ใช่บริษัทรักษาความปลอดภัย”

6.2.3.2 กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ ให้ครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

เพื่อลดปัญหาของความลักลั่นในทางปฏิบัติ รวมทั้งสร้างความปลอดภัยแก่ผู้รับบริการ จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ ให้ครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ให้บริการโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ดังนี้

(1) เพิ่มเติมหมวดในบทบัญญัตินี้ให้ครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการโดยตรง ดังนี้

“หมวด 3/1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง”

(2) เพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการยื่นขอรับใบอนุญาตให้ควบคุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ ดังนี้

“ผู้ใดประสงค์จะทำหน้าที่เป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย จะต้องได้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต อายุของใบอนุญาต การสวมเครื่องแบบ การพกพาบัตรประจำตัว และการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัย ให้นำความในมาตรา 33 วรรคสอง มาตรา 34 ถึงมาตรา 39 และมาตรา 41 ถึงมาตรา 41/4 มาบังคับใช้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยอนุโลม”

6.2.3.3 กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการหน้าที่กำกับดูแลของผู้รับบริการที่จ้างโดยตรง

เพื่อให้มีการกำกับดูแลที่เป็นระบบและเข้มงวดในกรณีผู้รับบริการที่จ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยตรง จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด 3/1 ที่เกี่ยวกับผู้รับบริการที่จ้างโดยตรง ดังนี้

“ผู้ว่าจ้างที่จ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องตรวจสอบบุคคลดังกล่าวว่า เป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนการปฏิบัติงาน และใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องตรงตามประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัยที่จ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ โดยก่อนจ้าง และไม่ช้ากว่า 14 วันหลังเลิกจ้าง ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่แจ้งการจ้าง หรือการเลิกจ้างให้นายทะเบียนตามรูปแบบที่นายทะเบียนกำหนด

การกำหนดเครื่องแบบให้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ให้นำความใน มาตรา 40 มาบังคับใช้แก่ผู้ว่าจ้างโดยอนุโลม”

6.2.3.4 แก้ไขกฎหมายเฉพาะของสถานบริการ

เนื่องจากมีกฎหมายที่ควบคุมสถานบริการเอาไว้เป็นการเฉพาะแล้ว คือพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 จึงควรแก้ไขกฎหมายดังกล่าวนี้โดยตรง โดยเพิ่มเติมเรื่องการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการ ด้วยการกำหนดข้อบังคับให้สถานบริการจะต้องจัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการ โดยว่าจ้างบุคคลที่มีใบอนุญาตประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ ไม่ว่าจะผ่านธุรกิจรักษาความปลอดภัย หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรง แล้วแต่กรณี เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในทางเดียวกับพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558

6.2.4 ปัญหาของความไม่ชัดเจนในการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธในบริการรักษาความปลอดภัย

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา โดยดำเนินการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ ที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย รวมถึงมาตรการควบคุมต่าง ๆ ให้ครอบคลุมและมีความชัดเจน โดยควรมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

6.2.4.1 กำหนดคำนิยามของอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัยให้มีความชัดเจน

เพื่อป้องกันการตีความของกฎหมายและความชัดเจนของอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย จึงควรกำหนดคำนิยามอุปกรณ์และอาวุธ ดังนี้

(1) อุปกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้และมีไว้เพื่องานบริการรักษาความปลอดภัย ซึ่งสามารถพกพาได้เท่าที่อุปกรณ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นอาวุธตามที่กฎหมายกำหนด

(2) อาวุธ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 อาวุธ หมายถึง

- วัตถุอื่นใดนอกเหนือจากอาวุธปืน ที่ถือเป็นอาวุธตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (5) โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยครอบครอง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัย และ

- ทุญแจมือและอุปกรณ์ใด ๆ ที่ผลิตออกแบบ หรือดัดแปลงเพื่อควบคุมบุคคลที่ถูกจับกุม โดยพนักงานรักษาความปลอดภัยครอบครอง เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัย

2.2 อาวุธปืน รวมถึงเครื่องกระสุนปืนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490

6.2.4.2 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้มีการควบคุมอย่างเป็นระบบและมีความรัดกุม จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

(1) อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยสามารถพกพาและใช้ได้เท่าที่อุปกรณ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นอาวุธตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

(2) ห้ามมิให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยใด ๆ ครอบครองอาวุธอื่นใด เว้นแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการให้บริการ และจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

6.2.4.3 กำหนดมาตรการของบริษัทรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการ โดยตรงที่ว่าจ้าง เกี่ยวกับการควบคุมดูแลด้านอุปกรณ์และอาวุธที่จัดหาและส่งมอบให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้การกำกับดูแลอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ ที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัยมีความรัดกุม จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์และหน้าที่ของบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง ดังนี้

(1) มาตรการควบคุมอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ

- จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาอุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ ที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย แล้วแต่กรณี

- ในกรณีเป็นอาวุธและอาวุธปืนจะต้องได้รับอนุญาตพกพาจากนายทะเบียน โดยมีเงื่อนไขการอนุญาตว่าจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในงานบริการรักษาความปลอดภัยเท่านั้น

- จะต้องเป็นผู้เก็บอาวุธอื่นใดทั้งหมดไว้ในความดูแลในลักษณะที่ปลอดภัย มั่นคง แข็งแรง และจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยของอุปกรณ์และอาวุธ โดยเป็นไปตามมาตรฐานการจัดเก็บความปลอดภัยที่กฎกระทรวงกำหนด

- การส่งมอบอาวุธอื่นใดให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยคนใด จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นอย่างสมเหตุสมผลในการให้บริการรักษาความปลอดภัย เช่น ลักษณะของงานบริการรักษาความปลอดภัย สัญญาระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการ สถานการณ์ที่ให้บริการ ลักษณะของอาวุธ และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

- จะต้องมีขั้นตอนการควบคุม การปฏิบัติที่เหมาะสม และมีความปลอดภัยเกี่ยวกับการส่งมอบ รับคืน ของอุปกรณ์และอาวุธที่ส่งมอบให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย

- จะต้องจัดให้มีกฎระเบียบที่เหมาะสมในการควบคุมของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่เกี่ยวกับการรับ

มอบ การครอบครอง การพกพา การใช้ การเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย และการนำกลับมา รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ปืน

- ตรวจสอบพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยว่า มีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่พร้อมและไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ในการใช้อาวุธต่าง ๆ

- เก็บบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องของทุกเหตุการณ์ของการใช้อาวุธต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่บุคคล เพื่อสามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่รัฐได้

(2) มาตรการควบคุมเป็นการเฉพาะเพิ่มเติมของอาวุธปืน

- สิทธิในการครอบครองอาวุธปืนของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่จ้าง จะต้องได้รับใบอนุญาตครอบครองอาวุธปืน เพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย หรืองานบริการรักษาความปลอดภัยเท่านั้น

- จะต้องมีส่วนที่เป็นการเฉพาะ เหมาะสม และปลอดภัยในการจัดเก็บอาวุธปืนทุกกระบอกที่มีใบอนุญาตรวมถึงกระสุนทั้งหมด

- บำรุงรักษาอาวุธปืน ที่ได้รับอนุญาต ในสภาพการทำงานที่เหมาะสม ปราศจากข้อบกพร่องใด ๆ

- ในกรณีเป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่แจ้งผู้รับบริการทราบในทันทีว่า สถานที่ใดที่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่ มีการครอบครองอาวุธปืนอยู่ เว้นแต่ สัญญาระหว่างธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัยและผู้รับบริการจะได้ระบุไว้แล้วว่าให้มีการครอบครองอาวุธปืน

- ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือจัดให้มีการสอบสวนอย่างเหมาะสม และเก็บบันทึกการสอบสวนอย่างเต็มรูปแบบ ทุกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ปืนของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย

- แจ้งเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 10 วันหลังจากมีการใช้อาวุธปืนโดยพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย หากการใช้งานดังกล่าวทำให้เกิดการเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือความเสียหายแก่บุคคล โดยระบุรายละเอียดตามที่บริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงทราบ ตลอดจนรายการอื่น ๆ ตามที่กฎกระทรวงกำหนด

6.2.4.4 กำหนดหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนควบคุมอาวุธปืนของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการที่ว่าจ้างโดยตรง

เพื่อให้มีข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย จึงเห็นควรกำหนดหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนควบคุมอาวุธปืนของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการที่ว่าจ้างโดยตรง ดังนี้

(1) จัดทำทะเบียนควบคุมการส่งมอบอาวุธปืนให้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยจะต้องมีรายการตามที่กฎกระทรวงกำหนด ซึ่งมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1.1 รายการอาวุธปืนและกระสุนทั้งหมดที่ได้รับใบอนุญาตของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง โดยระบุ ยี่ห้อ ประเภท ขนาด หมายเลขทะเบียน ตลอดจนวันที่ และรายละเอียดอื่น ๆ ของการได้มา การจำหน่าย การโอน การสูญหาย การถูกโจรกรรม หรือการถูกทำลาย

1.2 บันทึกรายละเอียดของอาวุธปืนและกระสุนที่ส่งมอบ โดยระบุประเภทอาวุธปืนและกระสุน วันที่ เวลาและสถานที่ส่งออก เช่น รายละเอียดของงานบริการรักษาความปลอดภัย สถานที่ให้บริการ ชื่อ ลายเซ็นของผู้รับมอบ การนำกลับมาคืน และชื่อของผู้ส่งมอบ

(2) จัดทำทะเบียนและบันทึกข้อมูลในกรณีที่อาวุธปืนที่ส่งมอบ ถูกใช้งานไม่ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

2.1 ชื่อและหมายเลขใบอนุญาตของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ใช้งานอาวุธปืน

2.2 รายละเอียดของปืนและกระสุน

2.3 วันที่ เวลา สถานที่และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืน

2.4 รายละเอียดของความเสียหาย การบาดเจ็บ หรือการเสียชีวิตที่เกิดจากใช้อาวุธปืน

2.5 รายงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่ใช้งานอาวุธปืน

2.6 ข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ใช้อาวุธปืน

6.2.4.5 กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นการเฉพาะที่เกี่ยวกับอาวุธปืน

เห็นควรกำหนดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับการใช้อาวุธปืนสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย เพื่อที่จะได้เข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เหมาะสม และเพื่อให้ได้มีทักษะและได้รับ

ความรู้อย่างถูกต้องในแง่มุมทางกฎหมาย กระบวนการต่าง ๆ และหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการครอบครอง การพกพา การเก็บรักษา และการใช้อาวุธปืน โดยควรให้มีการเข้ารับการฝึกอบรมอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุก ๆ 12 เดือน

6.2.4.6 กำหนดมาตรการควบคุมพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่ได้ครอบครองอาวุธต่าง ๆ เพื่อใช้ในการบริการรักษาความปลอดภัย

เพื่อให้การพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยที่ครอบครองอาวุธต่าง ๆ เพื่อใช้ในการบริการรักษาความปลอดภัย สามารถพกพาและใช้งานได้อย่างปลอดภัย จึงเห็นควรกำหนดมาตรการควบคุม ดังนี้

(1) มาตรการควบคุมอาวุธและอาวุธปืน

- มีหน้าที่รายงานการใช้อาวุธอื่นใด ไม่ว่าจะก่อให้เกิดการเสียชีวิต การบาดเจ็บหรือความเสียหายหรือการสูญเสียชีวิตใด ๆ หรือไม่ก็ตาม รวมถึงการสูญหายของอาวุธอื่นใด ไปยังผู้รับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง

- จะต้องส่งมอบคืนอาวุธอื่นใดต่อผู้รับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรง ทันทีหลังจากที่เสร็จสิ้นหน้าที่ หรือเปลี่ยนกะงานบริการรักษาความปลอดภัย

(2) มาตรการควบคุมเป็นการเฉพาะเพิ่มเติมของอาวุธปืน

- จะต้องมีใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน และนำติดตัวไปทุกครั้งที่มีการพกพาอาวุธปืน

- ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน จากศูนย์ฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานรัฐ

- ต้องลงนามรับรองทุกครั้งทันทีที่มีการรับมอบอาวุธปืนและกระสุน

- มีต้นฉบับเอกสารติดตัวที่ได้รับจากบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้รับบริการโดยตรงที่ว่าจ้าง ที่มีการลงนามโดยผู้ได้รับใบอนุญาตอาวุธปืน หรือบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ถือใบอนุญาตดังกล่าว โดยมีการระบุชื่อและที่อยู่ของตนเอง และรายละเอียดใบอนุญาตอาวุธปืน ตลอดจนมีชื่อและที่อยู่การจ้างงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย และมีการระบุว่า การครอบครองอาวุธปืนเพื่องานบริการรักษาความปลอดภัย รวมถึงกำหนดระยะเวลาและสถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้พกพาในเอกสารดังกล่าว

- ในกรณีที่มีการพกพาอาวุธปืนไปในที่สาธารณะ จะต้องครอบครองอาวุธปืน โดยบรรจุเก็บอยู่ในซองปืน กระเป๋าคือ หรืออุปกรณ์จัดเก็บอื่นใด อย่างปลอดภัย มิดชิด และไม่ทำให้เกิดความหวาดเสียวแก่บุคคลอื่น

6.2.5 ปัญหาของการกำหนดคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลผู้ประกอบอาชีพ พนักงานรักษาความปลอดภัยในการขอรับอนุญาต

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

6.2.5.1 กำหนดเพิ่มเติมคุณสมบัติการรับอนุญาตให้ครอบคลุมถึงคนต่างด้าว

เพื่อแก้ไขปัญหาคาราคาเข่งแรงงาน เห็นควรให้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมคุณสมบัติด้านสัญชาติของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในมาตรา 34 ให้ครอบคลุมบุคคลต่างด้าว ให้สามารถยื่นขอรับอนุญาตได้ ดังนี้

(1) ยกเลิกคุณสมบัติของตัวบุคคลด้านสัญชาติไทยในอนุ 1 ข้อ ก. ของมาตรา 34 และเพิ่มเติมคุณสมบัติให้รองรับคนต่างด้าว โดยแทรกเป็นวรรคสองของมาตรา 34 ในบทบัญญัตินี้ ดังนี้

“มาตรา 34 วรรคสอง

“กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องตามวรรคแรก ผู้ขอรับอนุญาตดังกล่าวจะต้องมีใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย และได้รับหนังสือรับรองการสื่อสารภาษาไทยที่ออกโดยบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้ว่าจ้าง แล้วแต่กรณี ใช้ประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยการออกหนังสือรับรองดังกล่าวเป็นไปตามรูปแบบที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด”

(2) เพื่อให้การรับรองการสื่อสารภาษาไทยของคนต่างด้าวที่ออกโดยบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้ว่าจ้าง ที่ใช้ในการขอรับอนุญาตมีมาตรฐานเดียวกันตามที่เสนอผู้เขียนเพิ่มเติม จึงควรเพิ่มเติม มาตรา 10 (5/2) ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวในบทบัญญัตินี้ ดังนี้

“มาตรา 10 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(5/2) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรับรองการสื่อสารภาษาไทยของคนต่างด้าว”

6.2.5.2 กำหนดคุณสมบัติด้านอายุสูงสุดของการรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

ด้วยเหตุที่บริการรักษาความปลอดภัยในแต่ละประเภทของรูปแบบบริการมีความสำคัญในตัวเองและมีหน้าที่แตกต่างกัน โดยความพร้อม ความสามารถ และสมรรถภาพของผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ เนื่องจากบริษัทรักษาความปลอดภัยส่วนใหญ่จะกำหนดอายุสูงสุดของพนักงานรักษาความปลอดภัยไว้ที่เฉลี่ยอายุ 45-50 ปี⁶ จึงเห็นได้ว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยของแต่ละบริษัทจะมีเกณฑ์จำกัดอายุสูงสุดที่รับจ้างแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติด้านอายุให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นโดยแก้ไข (2) และเพิ่มเติม (2/1) ในมาตรา 34 รวมทั้งแก้ไขมาตรา 37 วรรคแรก ที่เกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตให้มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

“มาตรา 34

ก. คุณสมบัติ

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ แต่สูงสุดไม่เกิน 60 ปี

(2/1) ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตอายุเกินกว่า 50 ปีขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบโรคศิลป์ ที่ระบุว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมและสามารถทำงานบริการรักษาความปลอดภัยได้ประกอบการขอรับอนุญาต และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีจัดเก็บไว้ ซึ่งจะต้องสามารถแสดงให้นายทะเบียนได้เมื่อได้รับการร้องขอ”

“มาตรา 37 การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุโดยให้ยื่นพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง และในกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่มีอายุเกินกว่า 50 ปีบริบูรณ์ จะต้องมีใบรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบโรคศิลป์ ที่รับรองว่าเป็นผู้มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยได้ประกอบการขอต่ออายุ และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีจัดเก็บไว้ ซึ่งจะต้องสามารถแสดงให้นายทะเบียนได้เมื่อได้รับการร้องขอ”

⁶ Jooble, “งาน รปภ.-ชาย หญิง กรุงเทพมหานคร,” สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2562, จาก <https://th.jooble.org/งาน-รปภ.+ชาย-หญิง/กรุงเทพมหานคร>.

6.2.5.3 ผ่อนคลายคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษา

เพื่อเปิดโอกาสของบุคคลผู้ที่มีการศึกษาน้อยในการเข้าสู่การประกอบอาชีพนี้ เห็นควรแก้ไขคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตในอนุ 3 ของมาตรา 34 ให้ต่ำลง ดังนี้

ก. คุณสมบัติ

(3) สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ ตามที่จะต้องมีการปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ยังบกพร่องและขาดอยู่นั้นตามที่ผู้เขียนเสนอ นอกจากนี้ จำเป็นจะต้องมีการทบทวนและปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ ของกฎหมายไทยฉบับนี้ในปัจจุบันที่อาจจะยังไม่สอดคล้องต้องกันกับแนวทางที่ผู้เขียนเสนอดังกล่าว เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้มีความทันสมัย ครอบคลุมและเป็นระบบมากยิ่งขึ้นต่อไป

ตาราง 6.1 สรุปการแก้ไขและเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
1	มาตรา 3 “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งอย่างใด โดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไปให้ปฏิบัติหน้าที่ของบริการงานดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล แล้วแต่กรณี โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด แต่ไม่รวมถึงการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยหน่วยงานของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	เพื่อให้ธุรกิจรักษาความปลอดภัยครอบคลุมงานบริการรักษาความปลอดภัยในทุกรูปแบบอย่างชัดเจนตามที่ผู้เขียนเสนอ จึงแก้ไขคำนิยามในมาตรา 3 คำว่า “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย”
2	(ไม่มี)	“งานบริการรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า การให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัยอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล แล้วแต่กรณี	เพื่อให้สามารถทราบได้ว่าบริการรักษาความปลอดภัยใดอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย และให้ครอบคลุมกับรูปแบบบริการต่าง ๆ ตามที่ปรากฏขึ้นจริงในทางปฏิบัติของบริบทสังคมไทย จึงเพิ่มเติมคำ

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		โดยได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการให้บริการงานดังกล่าว ก. บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป ข. บริการคุ้มกันความปลอดภัยกันแก่บุคคล ค. บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง ง. บริการดูแลการเข้าออกสถานที่ จ. บริการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	นิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “งานบริการรักษาความปลอดภัย” ถัดจากคำนิยาม “ธุรกิจรักษาความปลอดภัย”
3	(ไม่มี)	“บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป” หมายความว่า การให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยของสถานที่และทรัพย์สินอื่น ๆ ของบุคคล และไม่ได้อยู่ในความหมายของบริการอื่น ๆ	เพื่อให้มีความชัดเจนในคำนิยามงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป” ถัดจากคำนิยาม “งานบริการรักษาความปลอดภัย”

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
4	(ไม่มี)	“บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล” หมายความว่า การให้บริการอารักขา หรือคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคลเป็นการส่วนตัว	เพื่อให้มีความชัดเจนในคำนิยามงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล” ถัดจากคำนิยาม “บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป”
5	(ไม่มี)	“บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง” หมายความว่า การให้บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างการขนส่ง โดยใช้ยานพาหนะหุ้มเกราะที่มีการผลิต หรือดัดแปลงเป็นพิเศษ เพื่อให้มีการขนส่งที่ปลอดภัย ภายใต้สัญญาการขนส่ง	เพื่อให้มีความชัดเจนในคำนิยามงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง” ถัดจากคำนิยาม “บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล”
6	(ไม่มี)	“บริการดูแลการเข้าออกสถานที่” หมายความว่า การให้บริการดูแลความปลอดภัยการเข้าออกของสถานที่สาธารณะ หรือสถานที่ส่วนตัว แล้วแต่กรณี โดยการผ่านการเข้าออกมีเงื่อนไขการได้รับอนุญาต	เพื่อให้มีความชัดเจนในคำนิยามงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “บริการดูแลการเข้าออกสถานที่” ถัดจาก

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
			คำนิยาม “บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ ของมีค่าระหว่างขนส่ง”
7	(ไม่มี)	“การตรวจคัดกรอง” หมายความว่า ก. การค้นตัวบุคคลหรือค้นหาทรัพย์สินใด ๆ ที่มีอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นโดยใช้เครื่องมือที่ออกแบบมาเพื่อดำเนินการค้นหาโดยไม่ต้องสัมผัสกับบุคคล หรือทรัพย์สินของบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี ข. การค้นตัวของบุคคล โดยใช้มือในการตรวจค้นที่เสื้อผ้าด้านนอก และการตรวจสอบสิ่งของต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นสวมใส่อยู่ หรือที่พกพา ในแบบที่เหมาะสม และมีการนำออกให้ตรวจสอบจากความสมัครใจของแต่ละบุคคล หรือ ค. การค้นหาทางกายภาพอื่น ๆ ของทรัพย์สินส่วนตัวของบุคคลที่บุคคลนั้นครอบครอง อันเนื่องจากบุคคลนั้นต้องการเข้ามาในสถานที่ซึ่งเป็นสถานที่เปิด	เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจนในหน้าที่ของงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่กำหนดบทบัญญัติใหม่ขึ้นในมาตรา 41/1 และ 41/4 จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “การตรวจคัดกรอง” ถัดจากคำนิยาม “บริการดูแลการเข้าออกสถานที่”

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		สาธารณะ หรือสถานที่ส่วนบุคคลอื่นใด ที่ไม่ใช่ค้นหา จากเสื้อผ้าที่สวมใส่	
8	(ไม่มี)	“ ของมีค่า ” หมายความว่า เงินสด เหรียญ พันธบัตร เช็ค ทองคำ โลหะมีค่า อัญมณี เครื่องประดับ ภาพวาด ตราสารเปลี่ยนมือ หรือสิ่งของ อื่นที่มีค่าและมีลักษณะคล้ายคลึงกัน	เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจนในงานบริการ รักษาความปลอดภัยประเภทบริการคุ้มกัน ความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง ตามที่กำหนดบทบัญญัติใหม่ขึ้น จึงเพิ่มเติม คำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “ ของมี ค่า ” ถัดจากคำนิยาม “การตรวจคัดกรอง”
9	(ไม่มี)	“ ผู้ว่าจ้าง หมายความว่า ผู้ที่ว่าจ้างบริษัทรักษา ความปลอดภัย หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความ ปลอดภัยภายใต้พระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ ปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ว่าจ้าง”	เพื่อให้ความชัดเจนและครอบคลุมถึง ผู้รับบริการโดยตรง จึงเพิ่มเติมคำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “ ผู้ว่าจ้าง ” ถัดจากคำ นิยาม “บริษัท”
10	มาตรา 3 “ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาต	“ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หมายความว่า ลูกจ้างของบริษัทรักษาความปลอดภัย ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต โดยปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัย	เพื่อให้พนักงานรักษาความปลอดภัยที่ สังกัดในธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีความ ชัดเจนและสอดคล้องกับงานบริการรักษา ความปลอดภัยตามและผู้เขียนเสนอแนะ จึง

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		<u>อย่างหนึ่งอย่างใดให้แก่บุคคล และได้รับเงินหรือ ผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการถูกส่งไป ปฏิบัติงานดังกล่าว และให้หมายความรวมถึงบุคคลใด ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความ ปลอดภัยกำหนด</u>	แก้ไขคำนิยามในมาตรา 3 คำว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัยรับ อนุญาต”
11	(ไม่มี)	“บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ปฏิบัติงานบริการรักษา ความปลอดภัยประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ และได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใดจากการ ปฏิบัติงานดังกล่าวจากผู้ว่าจ้างโดยตรง ที่ไม่ใช่บริษัท รักษาความปลอดภัย”	เพื่อให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึง บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่รับจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ จึงเพิ่มเติม คำนิยามใหม่ ในมาตรา 3 คำว่า “ บุคคลผู้ ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ” ถัด จากคำนิยาม “พนักงานรักษาความ ปลอดภัยรับอนุญาต”
12	มาตรา 10 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	มาตรา 10 (4) <u>ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการ รักษาความปลอดภัยในแต่ละรูปแบบประเภทงาน บริการรักษาความปลอดภัย</u>	เพื่อให้คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษา ความปลอดภัยมีอำนาจและหน้าที่ ที่ สามารถดำเนินการต่าง ๆ ตามที่ผู้เขียน เสนอแนะ จึงแก้ไขมาตรา 10 ดังนี้

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	(1) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ (2) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ (3) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติ (4) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย (5) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม (6) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (7) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน	(5/1) กำหนดหน้าที่ของแต่ละประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัย” (5/2) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรับรองการสื่อสารภาษาไทยของคนต่างด้าว	- แก้ไข (4) ในมาตรา 10 - เพิ่มเติม (5/1) และ (5/2) ในมาตรา 10

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	(8) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การ เปรียบเทียบ (9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรี มอบหมาย ระเบียบและประกาศตาม (2) (3) (5) (6) และ (8) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้		
13	มาตรา 27 ในการให้บริการรักษาความปลอดภัย ให้บริษัท รักษาความปลอดภัยจัดพนักงานรักษาความ ปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการรักษาความ ปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง	มาตรา 27 ในการให้บริการงานบริการรักษาความปลอดภัย ให้ บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดพนักงานรักษาความ ปลอดภัยรับอนุญาตเป็นผู้ให้บริการงานบริการรักษา ความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง <u>บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ตรวจสอบ</u> <u>ประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัยในใบอนุญาต</u> <u>ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามวรรค</u> <u>แรก ให้ตรงตามรูปแบบงานที่จะไปปฏิบัติ หรือตาม</u> <u>ข้อกำหนดสัญญาจ้างของผู้ว่าจ้าง</u>	เพื่อให้ครอบคลุมงานบริการรักษาความ ปลอดภัยที่ผู้เขียนเสนอแนะ และให้ ผู้รับบริการได้รับประโยชน์สูงสุดและไม่ให้ เป็นภาระแก่ผู้รับบริการ และช่วยให้ ผู้รับบริการได้รับความมั่นใจว่าพนักงาน รักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ บริษัทรักษาความปลอดภัยจัดส่งมาให้นั้น มีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้รับบริการประสงค์ จึงแก้ไขและเพิ่มเติมในมาตรา 27 เกี่ยวกับ หน้าที่ของบริษัทรักษาความปลอดภัย

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
14	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (1) มีสัญชาติไทย วรรคสอง การรับรองสถานฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและเมื่อนายทะเบียนกลางได้รับคำขอรับการรับรอง ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งรับรองหรือไม่รับรองไปยังผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ	มาตรา 34 วรรคสอง กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องตามวรรคแรก ผู้ขอรับอนุญาตดังกล่าวจะต้องมีใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย และได้รับหนังสือรับรองการสื่อสารภาษาไทยที่ออกโดยบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือผู้ว่าจ้าง แล้วแต่กรณี ประกอบการยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย โดยการออกหนังสือรับรองดังกล่าวเป็นไปตามรูปแบบที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน จึงยกเลิกคุณสมบัติของตัวบุคคลด้านสัญชาติไทยใน (1) ข้อ ก. ของมาตรา 34 และเพิ่มเติมเงื่อนไขคุณสมบัติให้รองรับคนต่างด้าว โดยแทรกเป็นวรรคสองของมาตรา 34
15	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (2) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ แต่สูงสุดไม่เกิน 60 ปี	เพื่อให้เกณฑ์อายุสูงสุดของพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้กฎหมายฉบับนี้เหมือนกันและเพื่อให้ผู้รับบริการมั่นใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อายุสูงยังมี

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		(2/1) ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตอายุเกินกว่า 50 ปีขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบโรคศิลป์ที่ระบุว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมและสามารถทำงานบริการรักษาความปลอดภัยได้ประกอบการขอรับใบอนุญาต และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีจัดเก็บไว้ ซึ่งจะต้องสามารถแสดงให้นายทะเบียนได้เมื่อได้รับการร้องขอ	ความพร้อม ความสามารถ และสมรรถภาพที่เหมาะสม จึงแก้ไข (2) และเพิ่มเติม (2/1) ในมาตรา 34 เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านอายุให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
16	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (3) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่ใช้อยู่ในขณะที่ยสำเร็จการศึกษา	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (3) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานและเปิดโอกาสของบุคคลผู้ที่มีการศึกษาน้อยในการเข้าสู่การประกอบอาชีพนี้ จึงแก้ไข (3) ในมาตรา 34 เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษาให้ผ่อนคลายลง
17	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ	มาตรา 34 ก. คุณสมบัติ (4) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยตามที่	เพื่อให้ผู้ขอรับอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเข้ารับการฝึกอบรมที่ถูกต้องในแต่ละรูปแบบประเภทบริการ จึงแก้ไข (4) ในมาตรา 34 เกี่ยวกับ

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	(4) ได้รับหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรองตามวรรคสอง	คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ประกาศกำหนดจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียน กลางรับรองตามวรรคสอง	คุณสมบัติด้านการผ่านการฝึกอบรมให้มี ความชัดเจนขึ้น เพื่อสอดคล้องกับผู้เขียน เสนอแก้ไข
18	(ไม่มี)	มาตรา 34/1 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตจะต้องยื่นขอรับอนุญาตให้ตรงกับงาน บริการรักษาความปลอดภัยที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ และ เมื่อได้รับใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องปฏิบัติหน้าที่ได้ เฉพาะรูปแบบงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่ ได้รับอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่เป็นประเภทรูปแบบ บริการที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความ ปลอดภัยกำหนดยกเว้น	เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบงานบริการรักษา ความปลอดภัยต่าง ๆ ตามที่ผู้เขียนได้เสนอ เพิ่มเติม และควบคุมให้มีการเข้ารับ ฝึกอบรมตรงตามประเภทงานบริการรักษา ความปลอดภัย และป้องกันการนำ ใบอนุญาตไปใช้ผิดประเภทรูปแบบบริการ ตามที่ได้รับอนุญาต จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติ ใหม่ มาตรา 34/1 เกี่ยวกับเงื่อนไขการยื่น ขอรับอนุญาตและการใช้ใบอนุญาตของ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต
19	(ไม่มี)	มาตรา 36/1	เพื่อให้มีความชัดเจนและครอบคลุมงานใน แต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		ใบอนุญาตงานบริการรักษาความปลอดภัยแต่ละประเภทของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ (1) ใบอนุญาตประเภทบริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป (2) ใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล (3) ใบอนุญาตประเภทบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง (4) ใบอนุญาตประเภทบริการดูแลการเข้าออกสถานที่ (5) ใบอนุญาตประเภทอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	ได้เสนอเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ มาตรา 36/1 ที่เกี่ยวกับใบอนุญาตแต่ละประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย
20	มาตรา 37	มาตรา 37	เพื่อให้ผู้รับบริการมั่นใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อายุสูงนั้น ยังมีความพร้อม

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุโดยให้ยื่นพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง	การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุโดยให้ยื่นพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง <u>และในกรณีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตที่มีอายุเกินกว่า 50 ปีบริบูรณ์ จะต้องมีการรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบโรคศิลป์ ที่รับรองว่าเป็นผู้มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงานบริการรักษาความปลอดภัยได้ ประกอบการขอต่ออายุ และต้องมีใบรับรองแพทย์ทุกปีจัดเก็บไว้ ซึ่งจะต้องสามารถแสดงให้นายทะเบียนได้ เมื่อได้รับการร้องขอ</u>	ความสามารถ และสมรรถภาพที่เหมาะสม จึงแก้ไขมาตรา 37 วรรคแรก เกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตให้สอดคล้องกับคุณสมบัติด้านอายุที่มีการแก้ไข
	(ไม่มี)	หมวด 3/1 บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง	เพื่อให้กฎหมายมีความเป็นระบบและครอบคลุมถึงบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษา

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
			ความปลอดภัยที่รับจ้างโดยตรงและ ผู้รับบริการโดยตรง จึงเพิ่มเติมหมวด 3/1 ขึ้นใหม่ ที่ใช้บังคับกับบุคคลผู้ประกอบ อาชีพรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการ โดยตรง
21	(ไม่มี)	บทบัญญัติใหม่ ผู้ใดประสงค์จะทำหน้าที่เป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพ รักษาความปลอดภัย จะต้องได้รับใบอนุญาตเป็น บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยจากนาย ทะเบียน โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอรับ ใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต อายุของใบอนุญาต การสวมเครื่องแบบ การพกพา บัตรประจำตัว และการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษา ความปลอดภัย ให้นำความในมาตรา 33 บรรคสอง มาตรา 34 ถึงมาตรา 39 และมาตรา 41 ถึงมาตรา	เพื่อให้การยื่นขอรับอนุญาตให้ครอบคลุมถึง บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่รับจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ จึงเพิ่มเติม บทบัญญัติใหม่ ในหมวด 3/1 ที่เกี่ยวกับ การยื่นขอรับอนุญาตให้ครอบคลุมถึง บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ที่รับจ้างโดยตรงแก่ผู้รับบริการ

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		41/4 มาบังคับใช้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยอนุโลม	
22	(ไม่มี)	บทบัญญัติใหม่ ผู้ว่าจ้างที่จ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องตรวจสอบบุคคลดังกล่าวว่า เป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนการปฏิบัติงาน และใบอนุญาตดังกล่าวจะต้องตรงตามประเภทงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ผู้ว่าจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ และโดยก่อนจ้างและไม่ช้ากว่า 14 วันหลังเลิกจ้าง ผู้ว่าจ้างมีหน้าที่แจ้งการจ้าง หรือการเลิกจ้างให้แก่นายทะเบียนตามรูปแบบที่นายทะเบียนกำหนด การกำหนดรูปแบบให้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย ให้นำความใน มาตรา 40 มาบังคับใช้แก่ผู้ว่าจ้างโดยอนุโลม	เพื่อให้มีการกำกับดูแลที่เป็นระบบและเข้มงวดในกรณีผู้รับบริการที่ผู้ว่าจ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยตรง จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ ในหมวด 3/1 ที่เกี่ยวกับผู้รับบริการที่ผู้ว่าจ้างบุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยโดยตรง

ลำดับ	พระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
23	มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (2) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล รวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง	มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (2) <u>ปฏิบัติหน้าที่ตามงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง</u>	เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่ของแต่ละงานบริการรักษาความปลอดภัยตามที่ได้มีเสนอคำนิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงแก้ไขวรรคแรก และ (2) ของมาตรา 41 ให้สอดคล้องกับงานบริการรักษาความปลอดภัยที่ผู้เขียนเสนอเพิ่มเติม
24	(ไม่มี)	มาตรา 41/1 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป มีหน้าที่ ดังนี้ (1) การลาดตระเวน หรือเฝ้าระวัง จากการกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุบัติเหตุ และรักษาความสงบ	เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป ตามที่ได้มีเสนอคำนิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ มาตรา 41/1 เกี่ยวกับหน้าที่ของบริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		เรียบบร้อยภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (2) ยับยั้ง ฝ่าระวัง ตรวจสอบ และ/หรือรายงานเหตุการณ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิด การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ได้รับอนุญาต หรืออุบัติเหตุต่าง ๆ (3) การตรวจคัดกรอง (4) การดูแลความปลอดภัยด้านการอำนวยความสะดวกและการจราจรของสถานที่ (5) ดูแลความปลอดภัยภายในและบริเวณของสถานที่และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในความหมายข้างต้น (6) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	
25	(ไม่มี)	มาตรา 41/2	เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกัน

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล มีหน้าที่คุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลายคนเป็นการเฉพาะ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประทุษร้าย หรือกระทำที่ผิดกฎหมายของผู้อื่น รวมถึงลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	ความปลอดภัยแก่บุคคล ตามที่ได้มีเสนอคำนิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ มาตรา 41/2 เกี่ยวกับหน้าที่ของบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล
26	(ไม่มี)	มาตรา 41/3 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง ทำหน้าที่ป้องกันความเสียหาย การถูกขโมย หรือโจรกรรม จากการให้บริการขนส่ง ดังนี้ (1) ให้บริการขนย้ายและคุ้มกันเงินสด หรือของมีค่าระหว่างขนส่งจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง	เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง ตามที่ได้มีเสนอคำนิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ มาตรา 41/3 เกี่ยวกับหน้าที่ของบริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่างขนส่ง

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		(2) ให้บริการจัดหาเงินสดสำหรับเครื่องเบิกถอนเงิน อัตโนมัติ (3) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับ ธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	
27	(ไม่มี)	มาตรา 41/4 งานบริการรักษาความปลอดภัยประเภท บริการ ดูแลการเข้าออกสถานที่ ทำหน้าที่หลักในการ ดำเนินการใด ๆ ในสถานที่ ดังต่อไปนี้ (1) การตรวจคัดกรองบุคคลที่เข้าและออกใน สถานที่และบริเวณของสถานที่ (2) การควบคุมและตรวจสอบพฤติกรรมของบุคคล (3) การนำบุคคลออกไปจากสถานที่ด้วยเหตุผลที่มี อาการมีเมานจนประพัตวิุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้ และด้วยเหตุผลของพฤติกรรมอื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงที่ จะก่อให้เกิดการชุลมุนวุ่นวาย	เพื่อให้มีความชัดเจนในหน้าที่งานบริการ รักษาความปลอดภัยประเภท บริการดูแล การเข้าออกสถานที่ ตามที่ได้มีเสนอคำ นิยามเพิ่มเติมขึ้น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ มาตรา 41/4 เกี่ยวกับหน้าที่ของบริการ ดูแลการเข้าออกสถานที่

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		(4) ลักษณะหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับ ธุรกิจรักษาความปลอดภัยประกาศกำหนด	
28	ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560	แก้ไขและจัดให้มีหลักสูตรเนื้อหาความรู้ และ ระยะเวลาในการฝึกอบรมให้มีความเหมาะสมและ ครอบคลุมรูปแบบบริการแต่ละประเภทตามที่ผู้เขียน ได้เสนอเพิ่มเติม ได้แก่ - บริการรักษาความปลอดภัยทั่วไป - บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่บุคคล - บริการคุ้มกันความปลอดภัยแก่ของมีค่าระหว่าง ขนส่ง - บริการดูแลการเข้าออกสถานที่	เพื่อให้บุคคลผู้ขอรับอนุญาตได้เข้ารับการ ฝึกอบรมเฉพาะทางในแต่ละรูปแบบงาน บริการรักษาความปลอดภัย จึงปรับปรุง แก้ไขระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจ รักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนด มาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560
29	(ไม่มี)	กฎกระทรวงเกี่ยวกับอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงาน บริการรักษาความปลอดภัย โดยมีรายละเอียดอย่าง น้อย ดังต่อไปนี้ (1) คำนิยามของอุปกรณ์และอาวุธที่ใช้ในงาน บริการรักษาความปลอดภัยให้มีความชัดเจน	เพื่อให้อุปกรณ์และอาวุธต่าง ๆ มีการ ควบคุมอย่างเป็นระบบและมีความรัดกุม จึงเพิ่มเติมกฎกระทรวงภายใต้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่เกี่ยวกับ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของอุปกรณ์และ

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		(2) หลักเกณฑ์การควบคุมอุปกรณ์และอาวุธ (3) มาตรการควบคุมและหน้าที่ต่าง ๆ ของธุรกิจให้บริการรักษาความปลอดภัย และผู้รับบริการ โดยตรง เกี่ยวกับด้านอาวุธที่จัดหาและส่งมอบให้แก่ พนักงานรักษาความปลอดภัย เพื่อใช้งานระหว่าง ปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัย เช่น การ จัดเก็บ การส่งมอบ การรับคืน การจัดทำทะเบียนคุม การมีสถานที่เหมาะสมในการจัดเก็บอาวุธ เป็นต้น (4) มาตรการควบคุมและหน้าที่ต่าง ๆ ของพนักงาน รักษาความปลอดภัยที่ได้รับและพกพาอาวุธระหว่าง ปฏิบัติหน้าที่งานบริการรักษาความปลอดภัย เช่น การ พกพาอาวุธ กำหนดเวลาส่งคืน การรายงานเมื่อใช้ อาวุธ การมีเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับอำนาจการพกพา อาวุธติดตัวเมื่อปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น (5) หลักสูตรการฝึกอบรม ภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติที่เหมาะสม ในด้านการพกพาและใช้อาวุธ	อาวุธที่ใช้ในงานบริการรักษาความปลอดภัย รวมถึงมาตรการควบคุมต่าง ๆ

ลำดับ	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558	ผู้เขียนเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม	หมายเหตุ
		ปิ่นของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และ บุคคลผู้ประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัย	

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

- คณิง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2561.
- เดช จรุงเรืองฤทธิ์. ความรู้พื้นฐานเรื่องการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2549.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. “บทบาทและองค์การการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนกับการป้องกันอาชญากรรม.” หนังสือพิมพ์รักษาความปลอดภัย. (16 ธันวาคม 2537 - 31 มกราคม 2538) : 11 และ 31.
- ไพฑูริต เอกจริยกร. คำอธิบาย จ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2561.
- สหธรณ์ รัตนไพจิตร. กฎหมายลักษณะห้างหุ้นส่วนบริษัท. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2558.
- เอมอัชฌา (รัตน์ริมจง) วัฒนบุรณนธ์. ความปลอดภัย (Safety). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2548.

วิทยานิพนธ์

- ไกล่รุ่ง ระเปียบโอษฐ์. “กลยุทธ์การจัดการธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามแนวพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2558.
- จำนงค์ ไชยมงคล. “มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการประกอบอาชีพรักษาความปลอดภัยเอกชน.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

ชูเกียรติ ตังคโนภาส. “ปัญหาการควบคุมมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยของเอกชน โดยกลไกกฎหมาย หน่วยงานรักษาความปลอดภัย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2539.

ทิพย์อาภา เสฐจินตนิน. “การรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรักษาความปลอดภัย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ธวัชหทัย เหล่ามานิต. “สภาพงานรักษาความปลอดภัยในโรงพยาบาล กรณีศึกษา : โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

บุษราพรรณ อุดระ. “ระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ : กรณีศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อระบบรักษาความปลอดภัยอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

ปญญกรณ สิริกขกร, นภา จันทรจำรัสศรี และสุนิชา เหมือนแก้ว. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความสัมพันธ์ของพนักงานรักษาความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท Secure Special Guard (Thailand) Co.,Ltd.” โครงการปริญญาโทบริหารธุรกิจ เน้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.

ปฎิเวศน์ อีสเรศโยธิน. “มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาชีพการรักษาความปลอดภัย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2557.

พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์, เพียว ศรีแสงทอง และโชติมา แก้วทอง. “โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานอาชีพรักษาความปลอดภัย.” รายงานการศึกษาดัชนีสมบุรณ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

ภัทรารวรรณ สุขวโรตม์วุฒ. “ปัญหากฎหมายว่าด้วยการใช้ชุดรับจ้างรักษาความปลอดภัยบนเรือไทยเพื่อคุ้มครองภัยจากโจรสลัด”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2557.

เสนาะ พูนเพชร. “บทบาทของพนักงานรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม กองบังคับการตำรวจนครบาล 9.” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริการงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

เอกสารอื่น ๆ

กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นธุรกิจรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558.

ประกาศคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย เรื่อง กำหนดเครื่องหมายของพนักงาน รักษาความปลอดภัยรับอนุญาต พ.ศ. 2560.

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520.

พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545.

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558.

ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2560.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. “ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ.” <http://datawarehouse.dbd.go.th>, 10 มิถุนายน 2561.

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. “คู่มือธุรกิจบริการรักษาความปลอดภัย.” http://thaifranchisedownload.com/dl/18_07_Manual_Security.pdf, 6 มิถุนายน 2561.

- ข่าวสด. "บุกจับผับดังศรีราชาปล่อยเด็กใช้บริการ ผงะ! นักเที่ยวเล่นยาเสพติดนับร้อยคน ทั้งกลิ่นพิษ!"
https://www.khaosod.co.th/breaking-news/news_403974, 1 มกราคม 2562.
- _____. "บุกตรวจผับดังขอนแก่น ผงะ พบโจ้ 146 คน 'ต่ำสุดแค่ 14 ปี' อึ้งฉม่วง้อ จ่อค้นอีกหลายแห่ง." https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_1077383, 13 พฤษภาคม 2561.
- _____. "โดนรุมสู้ไม่ได้! วิ่งไปเอาปืนกราดยิงคู่อริกลางผับ "สับตริ" ดับ เจ็บอีก 2 แฉเคยทำมาแล้ว." https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_903405, 1 มกราคม 2562.
- คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ 8/2549 "เรื่อง การขออนุญาตพกพาอาวุธ". https://library2.parliament.go.th/giventake/content_give/kpk_order8.pdf, 1 กุมภาพันธ์ 2562.
- ไทยพีบีเอส. "ธุรกิจรปภ.ไม่แฮปปี้พรบ.ใหม่ แค่จัดระเบียบแต่ไม่เท่าเทียม สร้างภาระ-เพิ่มค่าใช้จ่าย." <https://news.thaipbs.or.th/content/250978>, 13 พฤษภาคม 2562.
- ไทยรัฐออนไลน์. "ลุยตรวจผับ หน้าวัดบวรฯ ปล่อยต่ำกว่า 20 ใช้บริการ ค้นชั้น 2 เจอยาเสพติด." <http://www.thairath.co.th/content/932985>, 1 มกราคม 2562.
- ไทยรัฐ. "มายาไทยรัฐ : บอดีการ์ดศิลปิน 9 พ.ย.57." <https://www.youtube.com/watch?v=ZtESeK4ZoyY>, 30 มิถุนายน 2561.
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). "บริการรับและขนส่งเงินสด (Cash Pick Up)." <https://www.krungsri.com/bank/th/Corporate/Management/Collection/Pick-Up.html>, 30 มิถุนายน 2561.
- บริษัทรักษาความปลอดภัย กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด. "งานขนส่งทรัพย์สิน." <http://www.ktbgs.co.th/services/money.html>, 30 มิถุนายน 2561.
- พัชรินทร์ ว่องไชยกุล. "ผลพวงกฎหมายคุมรปภ. PCS อัดเบี้ยเลี้ยง 'ยาม' เพิ่ม 5-10% ช่วงชิงแรงงาน." <https://forbesthailand.com/news/กฎหมายคุมรปภ-pcs.html>, 13 พฤษภาคม 2562.
- พลเรือตรี รศ. ทองใบ ธีรานันท์ทางกูร. "War measures : Lend-Lease." <http://english-thai-dictionary-of-war.blogspot.com/2009/10/war-measures-lend-lease.html>, 15 เมษายน 2562.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. “บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.” https://library2.parliament.go.th/giventake/content_nla2557/d050758-02.pdf, 6 มิถุนายน 2562.

สภานิติบัญญัติ. “เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ... (บรรจ ระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2558).” http://drmlib.parliament.go.th/site.php?mod=document&op=doc_poll&url=aHR0cDovL2RsLnBhcmxpYW1lbnQuZ28udG9vYml0c3RyZW5jZT0x&handle=423466&uid=0&target=download&ip=115.87.132.129&col_status=, 1 กุมภาพันธ์ 2562.

สยามธุรกิจ. “ยุคทอง‘รปภ.-แจ๋ว’ค่าตัวพุ่ง แข่งเดือดซิงค์ 7 หมื่นล้าน/ตจว.เมินกรทำนาดีกว่า.” http://www.southdeepoutlook.com/ShowAllDetails/detail_south_the_daily_news/93481, 1 มกราคม 2562.

Jooble. “งาน รปภ.-ชาย หญิง กรุงเทพมหานคร.” <https://th.jooble.org/งาน-รปภ.+ชาย-หญิง/กรุงเทพมหานคร>, 14 กันยายน 2562.

MGR Online. “การ์ด” หรือ “กร่าง” บทเรียนร้านสองมาตรฐาน เน้นอภิสิทธิ์ดารา [มีคลิป].” <https://mgronline.com/live/detail/9590000118557>, 1 มกราคม 2562.

MGR Online. “พทยานาวอีก! การ์ดบาร์วอลกกิ่งสตรีทรุมทำร้ายหนุ่มต่างชาติสบลกลางถนน.” <https://mgronline.com/local/detail/9590000127090>, 1 มกราคม 2562.

Nation TV. “ร้องกองปราบถูกการ์ดย่านพระราม 3 รุมทำร้าย,” <http://www.nationtv.tv/main/content/crime/378529947>, 1 มกราคม 2562.

Police Publication ฝ่ายสื่อพิมพ์. “สรุปสาระสำคัญของคำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 67/2559 ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย.” <https://saranitet.police.go.th/publication/?p=4271>, 6 มิถุนายน 2562.

Security TOP. “ความรู้สาระทั่วไปสำหรับ รปภ, ยาม บริษัทรปภ. บริษัทรักษาความปลอดภัย ตอนที่ 3.” http://topsecue.com/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=45, 13 พฤษภาคม 2562.

BOOKS AND BOOK ARTICLES

John S. Dempsey. Introduction to Private Security. California: Thomson Higher Education, 2008.

Kristen Freedman, A Beginner's Guide to Become Security Guard, New York: Library Press: 2016.

OTHER MATERIALS

Consolidated Act of Public Safety Laws 1931. (Italy)

Code of conduct for security service providers 2003 prescribed under the private security industry regulation act, 2001 (Act No. 56 of 2001). (South Africa)

Dangerous Weapons Act 71 of 1968 (South Africa)

Firearms Control Act 60 of 2000. (South Africa)

Private Security Industry Act 2001. (United Kingdom)

General Business. Article 8-B. Licensing of Armored Car Carriers. (New York in United States)

General Business. Article 7. Private Investigators, Bail Enforcement Agents and Watch, Guard and Patrol Agencies of United States. (New York in United States)

General Business. Article 7-A. SECURITY GUARD ACT of United States. (New York in United States)

Regulation on the Issuing, Possession and Use of Firearms and Other Weapons by Security Service Providers, 2003. (South Africa)

Regulations on the Ensuring of Order and Safety by Security Service Providers, Owners and Organisers on Premises Used for Sporting, Recreational, Entertainment or Similar Purposes, 2003. (South Africa)

Private agencies act 1971. (Malaysia)

Private Security Industry Act 2007. (Singapore)

Private security industry (Conduct) regulation 2009. (Singapore)

Private security industry (Private investigation and security agencies) regulation 2009.
(Singapore)

Private Security Industry Regulation Act 2001 (No.56 of 2001). (South Africa)

Security Services Act 1972 (No. 177). (Japan)

Security Providers Act 1993. (Queensland in Australia)

Security Services Act 2007. (British Columbia in Canada)

The Private Security Services Act 2004. (Ireland)

ELECTRONIC MEDIAS

A1 Security Home Counties (UK) Ltd. "Licensing." <http://www.a1security.biz/our-people/licensing.html>, June 10, 2018.

Bestar. "Open a Security Agency in Singapore." <https://www.opencompanysingapore.com/open-a-security-agency-in-singapore>, January 15, 2019.

Chron. "Benefits of Having a Security Guard at a Business." <https://smallbusiness.chron.com/benefits-having-security-guard-business-2386.html>, April 16, 2019.

_____. "Equipment Needed for Security Officer Duties." <https://work.chron.com/equipment-needed-security-officer-duties-15347.html>, April 16, 2019.

_____. "What Are the Duties of an Armored Truck Guard?." <https://work.chron.com/duties-armored-truck-guard-23251.html>, April 15, 2019.

Churchill Security Limited. "Exhibition and Conference security." <https://www.churchillsecurity.co.uk/services/events/exhibition-and-conference-security>, April 15, 2019.

CoESS Facts & Figures 2013. "Private Security Services in Europe." <http://www.coess.org/download.php?down=Li9kb2N1bWVudHMvZmYtMjAxMy1wcml2YXRLLXNlY3VyaXR5LXNlcnZpY2VzLWluLWV1cm9wZS1jb2Vzcy1mYWNOcy1hbmQtZmlndXJlcy5wZGY>, June 10, 2018.

Consolidated Act of Public Safety Laws 1931. <https://www.coess.org/newsroom.php?page=facts-and-figures>, April 6, 2019.

Complete Formations. "Different Types of Business Entity." https://www.completeformations.co.uk/companyfaqs/business_entities/types.html, April 13, 2019.

D A Moore. "The History of Private Security." <https://hubpages.com/business/The-History-of-Private-Security>, April 15, 2019.

Get Licensed. "SIA Badge." Accessed 10 June 2018. <https://www.get-licensed.co.uk/sia-badge>.

Georgia Barnard- Candidate Attorney. "Attention all Security Service Providers: Cut-off date for the renewal of old PSiRA registration certificates is 30 November 2018." https://www.evershedssutherland.com/global/en/what/articles/index.page?ArticleID=en/global/Southafrica/PSiRA_registration_certificates_security_service_providers, January 15, 2019.

GuardEX Security Services. "WAREHOUSE SECURITY GUARDS – 4 BIG REASONS WHY THEY ARE IMPORTANT!." <https://securityguardex.com/warehouse-security-guards-why-important-2>, April 15, 2019.

Idowu, Olusegun Oladele. "THE PROLIFERATION OF PRIVATE SECURITY COMPANIES (PSCS) IN NIGERIA: CHALLENGES AND PROSPECT." <http://rcmss.com/2018/ijpcs/july/The%20Proliferation%20of%20Private%20Security%20Companies%20PSCs%20in%20Nigeria%20Challenges%20and%20Prospect.pdf>, April 15, 2019.

Jaap De Waard. "The Private Security Industry in International Perspective." https://www.researchgate.net/publication/227162732_The_Private_Security_Industry_in_International_Perspective, April 15, 2019.

- JULIE BERG. "The private security industry in South Africa: a review of applicable legislation." https://open.uct.ac.za/bitstream/item/17207/Berg_Article_2003.pdf?sequence=1, October 27, 2018.
- Lenny Holden Area Manager Securitas Thailand. "In House vs Out-sourced Security." <https://www.securitas.co.th/globalassets/thailand/files/in-house-vs-out-sourced-security---0715.pdf>, April 15, 2019.
- Mpho Mofikoe. deputy director at PSiRA, "New security training standards for South Africa." <http://www.thorburn.co.za/wp-content/uploads/2016/10/New-industry-training-standards.pdf>, September 1, 2018.
- Nalla, M. and Newman. "A Primer in Private Security." https://books.google.co.th/books?id=rtxZDQAAQBAJ&pg=PT3&hl=th&source=gbv_selected_pages&cad=3#v=onepage&q=private%20polic&f=false, April 15, 2019.
- National Trades Union Congress. "Job Functions for the Security Industry." <https://www.ntuc.org.sg/wps/wcm/connect/40ee8c32-2451-4f47-bcfa-fd9972280ad3/PWM+Job+Functions+%28updated+26+Feb+2016%29.pdf?MOD=AJPERES>, January 15, 2019.
- Ontario Ministry of the Solicitor General,=. "Private Security and Investigative Services." https://www.mcscs.jus.gov.on.ca/english/PSIS/BasicTesting/SecurityGuardStudyGuide/TheActandCodeofConduct/SG_act_conduct.html, April 15, 2019.
- Private Security Industry Regulatory Authority. "Frequently Asked Questions Registration." <https://www.psira.co.za/psira/index.php/component/fsf/?view=faq&catid=1>, April 16, 2019.
- PTY Company Registration South Africa. "Business Plan for Funding Applications, Tenders or Contracts in South Africa." <https://www.ptycompanyregistration.co.za/business-plans>, April 13, 2019.

QR-Patrol Guard Tour Patrol System. “The 8 must-have items of a security guard equipment.” <https://www.qrpatrol.com/blog/8-must-have-items-security-guard-equipment>, April 15, 2019.

Security Licensing Process and Licence Conditions Policies. “Section 3.4 – Firearms.” <https://www2.gov.bc.ca/assets/gov/employment-business-and-economic-development/business-management/security-services/industry/legislation/licensingpolicy.pdf>, April 15, 2019.

Security Industry Authority. “Licensable Activities.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-activities.aspx>, June 10, 2018.

_____. “Security at Events Guidance June 2018.” https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/licensing/sia_security_at_events.pdf, June 10, 2018.

_____. “Get Licensed SIA licensing criteria March 2018.” https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/licensing/sia_get_licensed.pdf, June 10, 2018.

_____. “Cash & Valuables in Transit Training.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cvit.aspx>, June 10, 2018.

_____. “Close Protection Training.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cp.aspx>, June 10, 2018.

_____. “Close Protection.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-close-protection.aspx>, April 15, 2019.

_____. “Door Supervisor Training.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-ds.aspx>, June 10, 2018.

_____. “Events and SIA Licensing.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-events.aspx>, February 3, 2019.

- _____. “Guidance for Security Operatives.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/publications.aspx?category=Guidance+for+Security+Operatives>, April 13, 2019.
- _____. “How Long Does It Take to Get a Licence?.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-timescales.aspx>, April 15, 2019.
- _____. “Manned Guarding.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-manned-guarding.aspx>, April 15, 2018.
- _____. “Public Space Surveillance (CCTV) Training.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-cctv.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “Security Guard Training.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-sg.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “Required Qualifications for Key Holding.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-qualifications-kh.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “Requirement to Hold a Licence.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/about-licence-requirement.aspx>, April 15, 2019.
- _____. “Vehicle Immobiliser Training” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/training-vi.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “Licensable Roles.” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-roles.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “Definition of 'Licensed Premises.’” <https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Pages/licensing-licensed-premises.aspx>, June 10, 2018.
- _____. “In-house Licensing Review Outcome Report May 2009.” https://www.sia.homeoffice.gov.uk/Documents/research/sia_in-house_report.pdf, April 13, 2019.
- Singapore Police Force. “Application for SO/PI License.” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/application-matters/application-guide-for-security-officer#content>, January 15, 2019.

- _____. “FAQ FOR SECURITY OFFICERS.” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/faqs#content>, February 3, 2019.
- _____. “GUIDELINES ON APPLYING FOR A SECURITY SERVICE PROVIDER LICENCE.” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-services-providers/guidelines>, February 3, 2019.
- _____. “GUIDELINES ON APPLYING FOR A SECURITY AGENCY LICENCE (Wef 1 Nov 2013).” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-agencies/guidelines>, January 15, 2019.
- _____. “GUIDELINES ON REGISTRATION FOR IN-HOUSE EMPLOYERS.” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/in-house-employers/guidelines#content>, February 3, 2019.
- _____. “Licensing Conditions for Security Agencies.” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-agencies/new-conditions>, February 3, 2019.
- _____. “[New] General Licensing Conditions for Security Officers (W.E.F. 1 Jan 2019).” <https://www.police.gov.sg/e-services/apply/licenses-and-permits/private-security-industry/security-officer-licence/2019-conditions#content>, February 3, 2019.
- _____. “Security Officers to Require Additional Training to “Recognise Terrorist Threats” from 1 January 2020.” <https://www.police.gov.sg/~media/spf/files/e-services/pi/rtt/police%20news%20release%20%20security%20officers%20to%20require%20additional%20training%20t.pdf>, January 15, 2019.
- Singapore workforce development agency (WDA). “Assessment Only Pathway (AOP) for Security WSQ modules.” https://www.police.gov.sg/~media/spf/files/e-services/progressive%20wage%20model/4_security_pwm_aop_v2_aug.pdf, January 15, 2019.

- Securitas Singapore. "Employment Requirements." <https://www.securitas-singapore.com/join-us/frequently-asked-questions/employment-requirements>, January 1, 2019.
- Secured Security Group. "THE IMPORTANCE OF A SECURITY GUARD." <http://www.securedsecurity.com/post/importance-security-guard>, April 15, 2019.
- South African Police Services. "FAQ's: Different categories for firearm licences." https://www.saps.gov.za/services/flash/firearms/faq_categories.php, April 6, 2019.
- The balance careers. "Career Profile of Art Museum Security Guard." <https://www.thebalancecareers.com/career-profile-of-art-museum-security-guard-1295471>, April 15, 2019.
- The Free Dictionary by Farlex. "hue and cry." <https://legal-dictionary.thefreedictionary.com/hue+and+cry>, April 15, 2019.
- The National Trades Union Congress (NTUC). "Job Functions for the Security Industry" from 1 January 2020." <https://www.ntuc.org.sg/wps/wcm/connect/40ee8c32-2451-4f47-bcfa-fd9972280ad3/PWM+Job+Functions+%28updated+26+Feb+2016%29.pdf?MOD=AJPERES>, January 15, 2019.
- UBUNTU SECURITY TRAINING. "PSIRA GRADES." <https://security-training.co.za/topnav-pages.html#psira>, September 1, 2018.
- UNI-Europa and CoESS, Brussels. "European Training Manual: Preventing occupational hazards in the private security sector (manned guarding and surveillance services)." <https://metices.ulb.ac.be/IMG/pdf/manuelENG.pdf>, April 16, 2019.
- United Nation Office on Drugs and Crime (UNODC). "State Regulation concerning Civilian Private Security Services and their Contribution to Crime Prevention and Community Safety." <https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/Ebook0.pdf>, April 13, 2019.
- Wikipedia, "Security company." https://en.wikipedia.org/wiki/Security_company, April 16, 2019.

Washington State Department of Licensing. “Private Security Guard Company/Qualifying Principal License Application.” <https://www.dol.wa.gov/forms/690001.pdf>, January 15, 2019.

Westminster Security. “10 essential pieces of equipment a Security Guard can’t live without.” <https://www.westminstersecurity.co.uk/security-guard-10-tips>, June 10, 2018.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายพิสิฐ อัครอภิโกศล
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2532
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2554: นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2558: เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ส่วนปรึกษากฎหมายและสัญญา บริษัท ลีสซิงกสิกรไทย จำกัด
ผลงานวิชาการ	พิสิฐ อัครอภิโกศล. “ปัญหาการใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย.” วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2562.
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ.2558 ถึง 2560: เจ้าหน้าที่ฝ่ายกำกับกร ปฏิบัติงาน ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) พ.ศ.2560 ถึงปัจจุบัน: เจ้าหน้าที่ส่วนปรึกษากฎหมาย และสัญญา บริษัท ลีสซิงกสิกรไทย จำกัด